

ஏந்துபங்கத்துன்
ரேநா. ரீட்டோரியல்

- சாரல்நாட்டன் -

‘தேசபக்தன்’

கேர. நடேசஸ்யர்

— ஒரு வரலாற்று ஆய்வு —

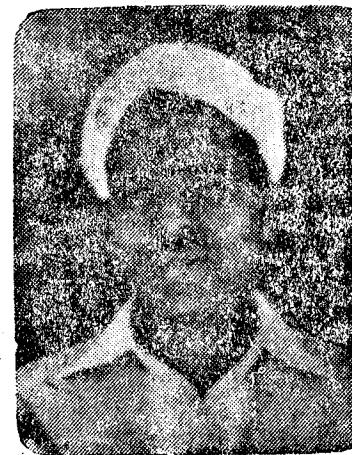
சாரஸ் நாடன்

மலையக வெளியீட்டகம்
கண்டி.

Publication No. 06
First Edition June, 1988

சமர்ப்பணம்

© Saral Nadan

Price Rs. 75/-

17-11-1986 தொட்டு என்

வழித்துணையாய் விளங்கும்

எனத்ருமே அப்பாவுக்கு.

*DESA BAKTHAN KO. NATESA AIYAR - A biographical analysis in Tamil by SARAL NADAN, Dunsinane, Pundaluoya. * First Edition June 1988 * Published by ANTHONY JEEVA, Hill Country Publishing House, Colombo 6 * Printed at ROYAL PRINTERS, 190 Colombo Street, Kandy *

- சாரல் நாடன் -

இந் நூலாசிரியர் எழுதிய “சி. வி. சில சிந்தனைகள்” பற்றி . . .

.....நூல் மிகச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. ஒரு எழுத்தாளன் இன்னெனுரு எழுத்தாளனை இனங்கண்டு, அதுவும் ஒவ்வொரு உணர்வுகளை உள்ளாரப்பகிர்த்து கொண்டு எழுதும் போது பரிணமிக்கும் சுவையும், ஆழமும் நூலில் விரலிக் கிடக்கிறது. ஒரு தலைமுறை இன்னெனுரு தலைமுறையை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் பான்மையை நூலில் காண்கிறேன்.

இர. சிவலிங்கம். M. A., LL. B. Dip. in Education

இயக்குநர்.
தாயகம் திரும்பியோர் மறுவாழ்வு ஆய்வு மற்றும் தகவல் மையம், சென்னை.

.....சி.வி. என்ற மனிதாபிமான மிக்க மனிதரையும், அவரது சீரிய பணிகளையும், மலையக்த்தையும், சாரல் நாடனின் நூலிலே தரிசிக்க முடிகிறது. கூற வந்த கருத்துக்களைச் சுவைப்படக் கூறிச் செல்லும் சாரல் நாடனின் நடை, பிரயத்தன மின்றி வாசிக்கக் கூடியது.

பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன்
தலைவர் தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

.....எழுத்தாளர், இலக்கியப்படைப்பாளர் இறந்த பின் மறக்கப்படுவது வழக்கம். சிலர் தமது முத்தமைக்காலத்திலேயே ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். எமக்குத் தெரியாத பல தகவல்களைத் திரட்டித்தந்திருக்கின்றீர்கள். எமது பாராட்டுக்கள்.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்.
துணைவேந்தர், யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் (1987)

.....சி.வி. பற்றிய அருமையான நூல் சிறந்த ஆராய்ச்சி செய்து உண்மையான செய்திகளை நல்ல முறையில் தற்குள்ளதால் மதிப்பு அதிகம் உண்டு.

பேராசிரியர் செ. சிவகுருஞ்சந்தரம் (நந்தி) மருத்துவத்துறை, யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஒரு சிறந்த பெருமகனின் சிறப்புக்களை எல்லாம் சுமார் எழுபது பக்கம் கொண்ட ஒரு சிறு நூலில் அடக்கி விடுவது என்பது சாத்தியமான காரியம் அல்ல. இருந்தாலும் சாரல் நூடான் என்ற ரஸவாதி தமது நூலில் இந்த அற்புத்ததை அதிசயிக்கும் படி சாதித்திருக்கின்றார்.

சிந்தாமணி இலக்கிய பிடம். - 17.5.1987

கூடியவரை இலயம் பிசுகாத தகவல் சேகரிப்பு, மேற்கோள் களாகவே தொகுத்து விவரணத்தை நடாத்திச் செல்லும் பாங்கு இரண்டுமே எனக்குப்பிடித்துள்ளன.

தினகரன் - யோகாபாலச்சந்திரன். - 22.2.1987

எமது நாடடின் இலக்கிய வரலாற்றில் அழியாச்சவட்டைப் பதித்த சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் அணைத்துப் பரிமாணங்களையும் சுருக்கமாக வெளிக்கொண்டும் முதல் முயற்சி.

தாயகம் - ந. இரவீந்திரன் - பங்குனி 1988

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் வரலாற்றையும் பணிகளையும் மிகச்சிரமப்பட்டுத்தேடி, ஆராய்ந்து, தொகுத்தெடுத்து, நூலாக வெளியிட்டுள்ள முன்னேடு முயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

மல்லிகை - சோமகாந்தன் - மார்ச் 1987

Saralnadan has done an excellent job in compiling the essential facts on the respected late writer and also critically examines his works briefly. As such this little book is an essential source material for research on C. V. Velupillai and his works.

ISLAND - K. S. Sivakumaran - 12.4.1987

சி.வி. யின் படைப்புகள் அவரது பணிகள் குறித்து அறிந்து கொள்ள இதுவோர் அளவு கோலாகும்.

டி. எஸ். ராஜா
மக்கள் மறுவாழ்வு. டிசம்பர் 1987

கோ. நடேசயர்

தொழிற்சங்கத் தந்தையெனச் சொல்ல வாகும்;
தூயதமிழ்ப் பத்திரிகை, ஆரம்பித்து,
எழிலாக முதன் முதலில் நடத்தி வந்தோன்
இந்நாட்டு அரசசபை அங்கம் பெற்றேன்;

கவிஞர் பி.ஆர். பெரியசாமி - 1950

பதிப்புரை

மலையக மக்களைப்பற்றிய வரலாறு இன்னும் நூலுருவில் வரவில்லை என்பது கசப்பான உண்மையாகும்.

அது மாத்திரமல்ல, அந்த மக்களுக்காக எழுதி விட ம், பேசியும் போராடிய மலையக மாணிக்கங்களின் வரலாறு ம் எழுதப்படவில்லை.

ஆனால், அவளித்தெளித்த அவசர கொலங்களாக சில குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

மலை முகடுகளிலும், தேவி லீக் காடுகளிலும் தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணித்த மனித ஜீவன்களைப்பற்றியும், இவர் களுக்காக குரல் கொடுத்த மனித மாணிக்கங்கள் பற்றியும் வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் என்பது எனது நின்ட நெடு நாள் கணவாகும்.

அந்த கனவை நாங்களே நன்வாக்க வேண்டும் என சங்கற்பம் கூண்டோம்.

தேரோட்டம் நடைபெற வேண்டுமானால் ‘தேர்’ கட்டி முடிப்பது மாத்திரமல்ல, ‘தெரு’வையும் நாங்களே நிர்மாணிப்ப துடன் தேரை நாங்களே இழுக்க வேண்டும்.

அதன் செயல்வடிவமே “மலையக வெளியீட்டுசம்” அதன் முதல் அறுவடை எங்களோடு வாழ்ந்து, எங்கள் மக்களைப் பற்றி இலக்கியம் படைத்து மறைந்த மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலூப்பிள்ளையைப் பற்றிய “சி.வி. சில சிற்தனைகள்” என்ற நூல்.

இந்த நூலின் படைப்பாளி சாரல் நாடன், இவ்ரோடு நெருக்கமாக பழகிய நாட்களில் ஆற்றலையும் ஆனுமையையும் புரிந்து கொண்டேன். கோ. நடேசயர் பற்றி எழுதுவதற்கு இவரே பொருத்தமானவர் என தெரிந்து கொண்டேன்.

தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் எழுதவும் பேசவும் வல்ல வரான கோ. நடேசய்யர் பற்றி எழுதுவதற்கு இருமொழி களிலும் பரிச்சயமுள்ள சாரல் நாடனே எழுத தகுதியானவர்.

இலங்கை முதல் தமிழ் தினசரியின் ஆசிரியரும், மலையக மக்களின் தொழிற்சங்க பிதாவுமான கோ. நடேசய்யரை மலையக மக்கள் மாத்திரமின்றி, முழு தமிழ் சமூகமும் அவரைப்பற்றி தெரியாத நிலையில் அய்யரைப்பற்றிய முழுமையான வரலாறு வெளிவருகிறது.

சரித்திரம் படைத்த சுகாப்த நாயகனின் வரலாறு இது!

தமிழ்ச் சமூகம் படித்து பாதுகாக்க வேண்டிய நூல் இது!

ஒரு சமூக கடமையை செய்துவிட்டோம் என்ற நம்பிக்கையில் நமது பயணம் தொடர்கிறது.

57, மகிந்த பிளேஸ்

கொழும்பு-6

27.6.88

அந்தனி ஜீவா

நிர்வாகி

மலையக வெளியீட்டகம்

மன்றுரை

ஒரு நாடு தன் விடுதலைக்குக் கொடுத்த விலையை உணர வேண்டும். இல்லாவிட்டால், சுதந்திரம் என்பது வெறும் வார்த்தையாகவே அமைந்து விடும் என்பது நம்மைப் பொறுத்த வரையில் மிக நிதர்சனமான உண்மையாகி விட்டிருக்கின்றது.

இந்த நாட்டில் நமது நிலை ஒளியிழந்து போன்மைக்கு, சிரமங்களையும் சிறுமைகளையும் அனுபவித்த வண்ணம், வரலாறு சமைத்தவர்களை மதிப்பதற்கு நாம் தவறியிருப்பதும் ஒரு முக்கிய காரணம் என்ற உணர்வு என்னை அதிகநாட்களாகவே உறுத்தி வந்திருக்கின்றது.

இலங்கை வாழ் பெருந்தோட்டத்தமிழரின் கடந்த நாற்றியெழுபது வருடால் வரலாற்றில் யுகப்புயல் ஒன்றை ஏற்படுத்திய மாமனிதர் கோதண்டராம நடேசய்யர் ஆவார்.

இந்த எனது இரண்டாவது நூல் அவர் பற்றியதாக அமைய நேர்ந்தது நான் செய்த பேறு என்றே கருதுகின்றேன். “சி.வி. சில சிந்தனைகள்” வெளிவந்து, வாசகர்கள் அதற்கு காட்டிய ஆதரவு அடுத்த நாலை எழுதும் தெம்பை எனக்களித்தது உண்மைதானென்றாலும், நடேசய்யரைப்பற்றியதாக நூல் அமைய வேண்டும் என்று நண்பர் அந்தனி ஜீவா விரும்பியதும் நான் மலைத்துப் போனேன்.

முச்சடக்க இயலாத மூன்று வயது குழந்தையாக நானிருந்தபோதே, வரலாறு சமைத்து வாழ்ந்து முடிந்துபோன ஒர் அக்கினிப்புருஷனிப்பற்றி எழுதுவது எப்படி என்ற தயக்கம் ஏற்பட்டது.

நடேசய்யரைப்பற்றிய தகவல்களைத்தருவதற்கும், அவர் எழுதிய புத்தகங்களைக் கொடுத்து உதவுதற்கும் எவரையும் என்னால் காண முடியவில்லை.

நேரிலும், கடிதங்கள் மூலமும், நண்பர்கள் ஊடாகவும், பத்திரிகைத்தொடர்பு வாயிலாகவும் அந்த அக்கினியை அறிந்திட ஜீந்து மாதங்கள் நான் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் எல்லாமே வியர்த்தத்தில் முடிந்தன. விஷயம் தெரிந்தவர்களாக அதுநாள் வரை வெளி வேஷம் போட்டவர்களின் உண்மை சொறுப்பு தெரிந்து மனதுக்குள்ளாகவே நகைத்து வைத்தேன். செவிவழி செய்தியாக நடேசய்யர் என்ற பெயரை மாத்திரமே அவர்கள் அறிந்து வைத்திருக்கின்றனர் என்பதை இலகுவில் புரிந்து கொண்டேன்.

நீர் நிலை இருக்குமிடம் தெரியாது நீர் பருக தத்தளிக்கும் நிலையில் நானிருந்த போது பெரியவர் அ. மு. துரைசாமி அவர்களின் அறிமுகம் ஏற்பட்டது. என்னை அன்போடு தேசிய சுவடி திணைக்களத்திற்கு அழைத்துச்சென்று, விபரங்களைச்சேகரிக்கும் முறைகளை அருகிலிருந்து எடுத்து விளக்கிய விரிந்த நெஞ்சினர் அவர். அந்த நல்ல உள்ளத்தினர் 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் நடேசய்யரின் கீழ் பணியாற்றிய பெருமையும் உடையவர். அவரது ஊக்குதலும், வழிகாட்டலும் கிடைக்காதிருந்திருந்தால் இத்தனை விரிவாக இந்த நூலை எழுதி முடித்திட இயலாது போயிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நடேசய்யரப்பற்றிய ஒரு முழு நாள் கருத்தரங்கை மலையக கலை இலக்கியப்பேரவையின் ஏற்பாட்டில் கண்டியில் நடாத்தினாலும். தெரிந்ததை எழுதுவது என்றாம்பித்து, தெரிந்து கொண்டு எழுதுவது என்று திடம் பூண்டு, தெரிந்தவரை எழுதி வைத்திருந்த நான் தெளிவு பெறுவதற்காக நடந்த கருத்தரங்கு அது.

16.07.1987ல் நடந்த கருத்தரங்கில் கலாநிதி குமாரி ஜெயவர்தன அவர்களின் கருத்துரையும் அனுகு முறையும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன.

தேசிய சுவடி திணைக்களத்தில் நான் சேகரித்த விவரங்களை, 14.08.1987ம் தேதி மாலைப்போதில், கற்றறிந்த அந்த மேதையோடு, அவரது இலவத்தில் வைத்து மேலும் பகிர்ந்து கொண்டது எனக்கு வலுவுட்டியது. அந்த மற்க முடியாத வாய்ப்பை எனக்கு ஏற்படுத்தி தந்தவர் தொழிற் சங்கவாதி எஸ். நடேசன் ஆவார்.

அதன் பின்னர் சில நால்களை தேடிச்சென்று, அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி, நான் படிக்க வேண்டி வந்தது. வண்ணவர் பெருந்தகை சொன்னதற்கமைய வலிந்து பெற்றுக் கொண்ட வளமாக இதை நான் கருதுகின்றேன்.

நூல் எழுத துணீந்த நாள் முதலாக நடேசய்யரின் எழுத்தோலியங்களையும், அவரது சட்டசபை பேச்சுக்களையும் தினந்தோறும் தரிசித்தேன். அவரது தெளிந்த, சீரான கையெழுத்தைப்பார்த்த போது அய்யர் அவர்களோடு நேர் நின்று கைதைப்பது போன்றதோர் புல்லரிப்பு எனக்கேற்பட்டது. அது முதல் உண்ணும்போதும், உறங்கும்போதும், தேயிலத் தொழிற்சாலையின் மேல் மாடிகளில் நடக்கின்ற போதும் நடேசய்யருடன் சேர்ந்திருப்பது போன்ற பாதிப்புக்கு நான் உட்பட்

இருக்கின்றேன் அவ்விதம் தோன்றிய, பேய் வெறியின் பத்து மாத உழைப்பே இந்த நூல். இது ஒரு நிறைப்பிரசவம் தான். என்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள்.

இந்த நூலை எழுத நான் ஆரம்பித்தது முதல் என் அறைக்குள் நுழைவதற்கும், மேசையை ஒழுங்கு பண்ணுவதற்கும் பயந்து போய், போட்டது போட்டபடி விட்டு வைப்பதற்கு பழகி கொண்ட ஒரு ஜீவனை இங்கு நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

தேசிய சுவடி திணைக்களத்தில், செல்லரிக்கும் நிலையில் தாசி படிந்த எடுக்கோடு பத்து நாட்களாக உறவாடி கொண்டிருந்த நான் வீட்டில் சொல்லிக்கொள்ளாமலேயே, நடேசய்யரைப்பற்றிய எனது தகவல்களை பூரணத்துவமானதாக அமைக்க வேண்டி தஞ்சாவூர் சென்று திரும்பினேன்.

இவற்றையெல்லாம் பொறுமையோடு விளங்கி கொண்டு எனது பணிகளுக்கு எந்தவித இடையூறும் நேரா வண்ணம் பார்த்த அந்த ஜீவன் எனது மனைவியே ஆவாள்.

குறுகிய கால இடைவெளிக்குள்ளும், நட்பை பெரிதாக மதித்து எனது கையெழுத்துப்பிரதியை தட்டச்சு பண்ணியும்; பிரதியெடுத்தும் உதவிய நண்பர்கள் கவிஞர் தங்கவேலு, எஸ். ஜேல்கோடி, மற்றும் என்றும் எங்களோடிருக்கும் எஸ். முரளிதரன் ஆகியோருக்கும் நான் நன்றியுடையேன்.

தேசிய சுவடி திணைக்களத்தில் பணியாற்றும் சகோதரி சந்திரிகா நாணயக்காரவுக்கும், ரேயூல் அச்சகத்தை சார்ந்த நண்பர் ரெட்டிகோவுக்கும் என் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். இந்த நூல் வெளிவருவதில் அவர்கள் காட்டிய ஆர்வம் என்னை மிகவும் வசீகரித்தது.

அட்டையை அழகுற அமைத்து உதவிய ஒவியர் எஸ். துரைசாமிக்கும் என் உள்மார்ந்த நன்றி.

நூலை வாசிக்கும் நீங்கள் நடேசய்யரைமாத்திரமல்ல, அவருக்கூடாக மலைநாட்டின் சரித்திரத்தையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே என் இதயம் நிரம்பிய ஆசை.

எனவே, புயல் தெரியாவிட்டாலும், புயல் வீசிய தடம் தெரிகின்றதா என்று பாருங்கள்.

டாக்னோன்,
பூண்டுலோயா.
25-06-1988.

... சாரல் நாடன் ...

நுழைவாயில்

பொருளடக்கம்

பதிப்புரை	7
முன்னுரை	9
1. நுழைவாயில்	13
2. அறிமுகம்	15
3. முதல் வருகை	18
4. இரண்டாவது வருகை	21
5. மணிலால் தொடர்பு	26
6. சட்ட நிருபண சபைக்குத் தெரிவு	34
7. குணசிங்காவோடு வேறுபாடு	41
8. தொழிலாளர் சம்மேளனம்	47
9. தொழிலாளரும் சம்மேளனமும்	52
10. மலைகளைக் கலக்கிய சண்டமாருதம்	70
11. நண்பன் பகைவனுய் மாறும்போது	85
12. சம்பவங்கள் சாட்சியங்களாகின்றன.	96
13. மீனாட்சி அம்மையாரின் மேதகுபங்களிப்பு	106
14. நடாத்திய பத்திரிகைகள்	110
15. ஆசிரியர் தலையங்கங்கள்	128
16. வெளியிட்ட நால்கள்	134
17. சட்டசபையில் நடேசய்யர்	148
18. சில கண்டனங்கள்	171
19. விதியின் செயல்	173
20. நெஞ்சில் நிறைந்தவர் பிறசேர்க்கை (I, II, III) மேற்கோள் விவரங்கள் பெயர்குறிப்பு அகராதி	176 180 199 204

நடேசய்யர்

ஒரு யுகப்புயல்!
மலைகளுக்கு
நடுவே
தொடர்ந்து
வீசிய
சண்டமாருதம்!
மலைநாட்டின் முடிகுடா மன்னாக
மூன்று தசாப்தங்கள்
காரியம் ஆற்றிய சாதனையாளர்!
ஆண்டவனின் அவதாரமாக
அவரை கையெடுத்து
வணங்கிய தோட்டத் தொழிலாளர்கள்!
சாத்தான் என்று ஒதுக்க முனைந்த தோட்டத்துரைமார்கள்!
சளியன் என்று பயந்து ஒதுங்கிய கங்காணிமார்கள்!
என்று -
கொண்ட கொள்கையில்
நின்று பிடித்ததால்
கால் நூற்றுண்டு காலம் அவர் இலங்கை மலைநாட்டை
ஆட்டுவித்தார்!
தங்கள் பால் அன்புகொண்டு உழைத்த
அவரை நேரில் காணுகையில்!
கொத்தடிமைகளாக அதுவரை கூனிகுறுகி நின்ற
கூலிகள்,
நிமிர்ந்து நின்றனர்!
அவர் ஒரு சகாப்தம்!
அவர் ஒரு சரித்திரம்!
ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கைவந்த எழுத்தாளர்!
அற்புதமான பேச்சாளர்:
இலங்கைத் தொழிற்சங்கத் துறையில் ஒரு முன்னேடி!
இலங்கையில் தமிழ்த் தினசரியை ஆரம்பித்த முதல்வர்!
தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிய
ஆய்வு பணிகளுக்கும்
அவரே ஆரம்பகர்த்தா!
நிலத்தின் ஆழத்தில்
நிலக்கரி வைரமாய்
நிறமெடுப்பதைப் போல
தொழிலாளர் நெஞ்சில் அவர் பிரகாசித்தாரா:
தோட்டங்கள் அவரது நெஞ்சில் தீ வளர்த்தன!
தொழிலாளர்கள் அந்நெஞ்சில் சுடர் விட்டனர்!

நிலத்தைப் பியத்து
ஊற்றுநீர்
நெடுவழி சமைப்பதைப் போல,
நினைவைப் பிணைத்து
நிகழ்வை இனைத்துச்
சரித்திரம் படைத்தவர் அய்யர் ஆவார்!
அவரது வருகைக்குப் பின்னர் தான்
மலைநாட்டில்
மனித மதிப்பீடுகள் மாற ஆரம்பித்தன!

தோட்டங்களில்
அந்தகாரம் கலையத் தொடங்கிற்று!
தோட்ட சாம்ராஜ்யம்
அசையத் தொடங்கியது!
அசைவு என்பது
மனித மனத்தின்
சிறப்பானதொரு செயற்பாடு
அய்யிடம் அந்த
அசைவு
வேண்டியமட்டும் குவிந்துகிடந்தது!
அசையும், அசைக்கவும் அவரால் இலகுவில் முடிந்தது
அரசியலில் பலர்
அவரிடம் அரிச்கவடி பயின்றனர்!
வெள்ளைத்துறைமார்கள் அவரமைத்த
வியூகத்தின் முன்னால்
வெருண்டோடினர்!

இன்று -
மலைநாட்டில் காண கிடைக்கின்ற
மரகதப் பசுமை
மனித உழைப்பால் தோன்றியது!
அந்த உழைப்புக்குச் சொந்தக்கார
மக்களின் வாழ்வில் -
அதே மரகதப் பசுமை
அமைத்திட
வழிதேடியவர்
அய்யரே ஆவார்!

அறிமுகம்

கோ. நடேசய்யர் மிகப்பெரிய செயல் வீரர்.

இந்நாட்டின் தொழிற்சங்க வரலாற்றிலும், அரசியல், நடவடிக்கைகளிலும், பத்திரிகை வெளியீட்டுத்துறையிலும், மலையக்குத்தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளிலும் தமது பாரிய பங்களிப்பினால் முத்திரைப் பதித்துக்கொண்டவர்.

இந்நான்கு துறைகளிலும் அய்யரின் பங்களிப்பு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. தடம் பதித்த நிகழ்ச்சிகளாகக் கருதப்பட வேண்டியது.

கோ. நடேசய்யர் என்று இன்று முதல் எழுத்தோடு நினைவு கூறப்படும் கோதண்டராம் நடேசய்யர், கே. நடேசய்யர் என்று சட்டநிருபண சபை காலத்திலும், கே. ஆர். நடேசய்யர். என்று அரசாங்க சபை காலத்திலும் அரசாங்க ஆவணங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

கே. ஆர். என்பது கோதண்டராமர் என்பதன் கருக்கமே ஆகும். இவர் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சாவூர் பகுதியைச் சேர்ந்தவர். பிறப்பால் பிராமண வகுப்புக்குரியவர்.

1907ம் ஆண்டு வங்காளப்பிரிவினை காலத்தில் இந்தியாவில் பீறிட்டுக் கிளம்பிய தேசிய உணர்ச்சி ஆங்கிலேயர்கள் மீதும், ஆங்கிலேய கல்வியின் மீதும் இந்திய மக்களை வெறுப்படைய வைத்தது.

நடேசய்யரும் அந்த உணர்வினால் உந்தபட்டார்.

அதுவரை மேற்கொண்ட ஆங்கிலப் பொதுக்கல்வியை நிறுத்திக்கொண்டார். அக்கல்வியால் தனது எதிர்காலம் சிறக்கப்போவதில்லை என்பதை உணர்ந்த அவர். முதலில் கைத்தொழில் பயிற்சியை மேற்கொண்டார். இப்பயிற்சி முறை சென்னை அரசாங்கத்தினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. பயிற்சி முடிந்த பின்னால் நெசவுத் தொழிலில் சிலகாலம் ஈடுபடவும் செய்தார். அதில் அவருக்கு எதிர்பார்த்த இலாபம் கிடைக்கவில்லை. இயல்பாகவே விடாமுயற்சியும், பொருள் தேடும் மனோபாவமும், விசாலித்த அறிவும் மிகுந்தவர்கள் பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அக்காலப்பகுதியில் சென்னையில் ஆதிக்கம் செலுத்தியவர்கள் அவ்வகுப்பினரே ஆவர். அரசாங்கத்திலும் தனியார் துறைகளிலும் உயர் பதவியிலிருந்தவர்கள் அவர்களே அய்யர் அவர்கள் வியாபார கல்வியைக்கற்று அதில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றுர். தஞ்சையிலுள்ள கலியாணசுந்தர உயர்தரக் கலாசாலையில் வியாபாரப் பயிற்சி போதனை ஆசிரிய

ராக சில காலம் கடமையாற்றினார். இயல்பாகவே அய்யருக்கு எழுத்தின் மீதிருந்த ஆர்வம், வேண்டிய அளவுக்கு நம்பிக்கை யையும், தளராத உறுதியையும் அவரிடம் வளர்க்க உதவி இருந்தது. தமிழ் மொழியின் வளத்துக்கும், தமிழர்களின் செழிப் புக்கும் பயன்படும் விதத்தில் பல சாத்திர நூல்களை வெளியிட வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அவருக்கு மேலிட்டது.

இந்தியாவின் தேசிய கவிகளில் ஒருவரான சுப்ரமணிய பாரதியார் அவர்களின்

“பிறநாட்டு நஸ்வினார் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்
இதுவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்” என்ற கருத்து அவரை மிகவும் வசீகரித்தது.

இன்னத்துறை, ஒயில் என்ஜின்கள், வங்கிகளும் அவற்றை நிர்வகிக்கும் நிர்வாகமும் என்ற மூன்று நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். இந்த மூன்று நூல்களும் சென்னை அரசாங்கத்தின் அங்கோரத்தைப் பெற்றன. எனினும் புத்தகங்கள் வெளியிடுவதால் அவர் எதிர்பார்த்த பொருள் லாபம் கிடைக்கவில்லை. அவரது கவனம் பத்திரிகைத் துறைக்குச் சென்றது.

| 1914ம் ஆண்டுவாக்கில் வர்த்தக மித்திரன் என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார்.

இப்பத்திரிகை வியாபாரம் சம்பந்தமானது. அய்யர் பெற்றிருந்த கணக்குத் துறை சார்ந்த வியாபார கல்வி அவருக்குப் பெரும் உதவியாயிருந்தது. ஐரோப்பியர்கள் வர்த்தகத்திலும், வியாபாரத்திலும் ஈடுபட்டு பொருள் குவித்ததைப் போல தானும் செயல்பட விரும்பினார்.

தஞ்சையில் வர்த்தக வங்கியைத் தோற்றுவிப்பதற்கு வருந்தி உழைத்தார். “தென்னிந்திய வியாபாரிகளின் சங்கம்” என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி வியாபாரிகளை ஒன்று திரட்டினார். திருவாரூரில் “தென்னிந்திய மில்காரர்கள் சங்கம்” என்ற ஒன்றையும் ஆரம்பித்தார். குற்றாலத்தில் “மில்காரர்கள் சங்கம்” என்ற அமைப்பையும் உருவாக்கினார். தனது நன்பார் ஒருவரின் மூலம் இலங்கைத்தீவில் கொழும்பு நகரில் இச்சங்கத்தின் கிளை ஒன்றை ஆரம்பிக்கச் செய்தார். அப்போது இந்திய வியாபாரிகளே கொழும்பில் ஆதிக்கம் செலுத்தினார். கொழும்புத் துறைமுகத்திலும் இந்தியர்களே தொழில் புரிந்தனர். ஆரூயிரத்துக்கு அதிகமானான் அவ்விதம் பணிபுறிந்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் மலையாளிகள். இந்தியர்கள், தமிழர்களாயிருந்தாலென்ன - மலையாளிகள் ஆயிருந்தாலென்ன இலங்கைத் தீவின் சரித்திரம் மறக்கமுடியாத அளவுக்குப் பெரும் பங்காற்றி இருக்கின்றனர். சிங்கள அரசர்கள் இவர்களை

கடற்றெழுமில் செய்யவும், கப்பல் செலுத்தவும் அழைத்து இந்நாட்டில் குடியேற்றினர் என்பதை வரலாறு செவ்வனே வெளிப்படுத்துகின்றது. 1

நடேசய்யர் முதன்முதலாக தான் இலங்கைக்கு வந்தது தனது நன்பரை கொண்டு ஆரம்பித்த வியாபாரிகள் சங்கத்தின் முதல் ஆண்டு விழா கொண்டாட்டத்தின் போதே என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இச்சங்கம் கொழும்பு சம்மாங்கோட்டில் தென்னிந்திய வியாபாரிகள் சங்கம் என்ற பெயரில் இயங்கியது.

ஒரு சங்கத்தை கடல்கடந்த நாட்டில் தோற்றுவிக்க வும், அதன் ஆண்டு விழாவின் போது தானே நேரில் சென்று கலந்து கொள்ளவும் திடசங்கற்பம் பூண்டிருந்த அய்யர் தனது வருகையோடு இலங்கையில் இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் பொதுவாகவும், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் சிறப்பாகவும் ஆதிக்கம் செலுத்துவாரானார்.

அவர் இலங்கையில் வாழ்ந்த காலப்பகுதியை (1920-1947) அவரது சகாப்தம் என்ற கூறும் அளவுக்குச் சாதனைகள் புரிந்துள்ளார். அவரைப்பற்றி வெளியுலகுக்கு இதுவரைப்பூரணமாக தகவல்கள் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக, அவரது மறைவுக்குப் பின்னர் - அவரோடு சமகாலத்தில் வாழ்ந்த இந்தியத் தமிழர்கள் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் எழுதப் பட்ட வைகளில் அக்கட்டுரை ஆசிரியர்களிடம் அய்யரே நேரில் கூறி யதாக சில தகவல்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தக வலுக்கான ஆதாரம் அக்கட்டுரை ஆசிரியர்களின் கூற்றுக்கள் மாத்திரமே.

நடேசய்யரைப் பற்றி ஆதார பூர்வமான சில உண்மைகளை வெளியிடவைர் கலாந்தி விசாக குமாரி ஜெயவர்தன ஆவார்கள். அவருடைய நாவிலும் அய்யரின் தொழிற்சங்கநடவடிக்கைகளும் அரசியல் ஈடுபாடுமே குறிக்கப்படுகின்றன.

நடேசய்யரைப் பற்றிய உயர்வு நவீற்சியின்றி ஒரு மிகச் சிறந்த நடைச்சித்திரத்தை மறைந்த மக்கள் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளை எழுதியிருக்கிறார், அய்யரைப் பற்றிய தமிழில் காணக்கிடைக்கும் இக்கட்டுரை ஒன்றே சம்பவங்களை நடுநிலை நின்று வெளிப்படுத்துகிறதெனலாம். அந்நடைச்சித்திரத்தை முழு உருவில் வாசித்து அறிந்து கொள்வது பயன்தரும்.

1919ம் ஆண்டு முதன்முறையாக இலங்கைக்கு வந்த அப்யர் சம்மாங்கோட்டில் தென்னிந்திய வியாபாரிகள் சங்க ஆண்டுவிழாக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொண்டதோடு மாத்திரம் வாளாவிருக்கவில்லை.

தஞ்சாவூரிலிருந்து வெளிவருகிற தன்னுடைய ‘வர்த்தக மித்திரன்’ பத்திரிகைக்கு சந்தா சேர்க்கவும் தொடங்கினார்.

மேலும் அப்யரின் ஆற்றலையும், அறிவு நுட்பத்தையும், சாகஸத்திற்ணையும் அறிந்து வைத்திருந்த தஞ்சை ஜில்லா காங் கிரஸ் கமிட்டியினர் அவரது இலங்கை விஜயத்தால் பயன்பெற விரும்பி இருந்தனர். அவரது இலங்கைப் பயணத்தின் போது இந்திய தோட்டத்தொழிலாளரின் பொருளாதார செல்வநிலைமைப்பற்றி ஆராய்ந்து வரும்படி பணித்திருந்தனர்.

இந்த ஆராய்ச்சியைத் தோட்டங்களுக்கு நேரில் சென்று பார்க்காமல் மேற்கொள்வதென்பது முடியாத காரியம்.

கொழும்பு நகரில் இருந்துகொண்டு தகவல்களைத் தேடிப் பெறுவதில் அவருக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை.

பத்திரிகையாளர்களும், கணக்குத்துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ‘அக்கவுண்டன்ட்’ ஆகவும் விளங்கிய அப்யர் தானே நேரில் தோட்டங்களுக்குச் சென்று நிலைமைகளை அறியவும், ஆராயவும் முற்பட்டார்.

தோட்டங்களில், ஐரோப்பியத் துரைமார்களின் ராஜ்யம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலம் அது. பிரித்தானிய சாம் ராஜ்ய ஆட்சி பூத்துக்குலுங்கிய அந்நேரத்தில் அந்திய காற்று வீசுவதை அவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை. வீசுகிற காற்று வேகமாக அடிக்கையில் புயலாய் உருவெடுக்கும் என்பதை அந்தப் புத்திசாலிகள் தமது அனுபவத்தில் ஏற்கனவே அறிந்து வைத்திருந்ததே இதற்கு காரணம்.

தோட்டங்களின் உள்ளே செல்வதற்கு புடவை வியாபாரிகளும் பெட்டினி வியாபாரிகளும் அனுமதிக்கப்படுவது வழக்கம். கள்ளு விற்பவர்களும், வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்களும், மாட்டுத் தரகர்களும் அனுமதி பெறுமலே போய் வருவதும் உண்டு.

கடைத்தெருவுக்கும் நகர்ப்புறங்களுக்கும் தமது தொழிலாளர்கள் செல்வதை விரும்பாதவர்கள் இந்த ஏற்பாட்டை ஊக்குவித்தனர். தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான

உடுபுடவைகளையும், சில்லறைச் சாமான்களையும் அவ்விதம் தூக்கித்திரியும் நடைவியாபாரிகளிடமிருந்து தமது வசிப்பிடங்களில் வைத்தே வாங்கிகொள்வது அக்காலத்தில் வாடிக்கையாயிருந்தது.

அப்யர் ஒரு புடவை வியாபாரியாக மாறினார். ஏனைய புடவை வியாபாரிகளோடு தானும் ஒருவராக அறிமுகமானார். தோட்டங்களுக்குள் எந்தவித சிரமமும் மின் றி புடவை வியாபாரியாக போய்வரத் தொடங்கினார்.

அப்யரை இதற்கு முன்னர் அறிந்தவர் யாருமில்லர். எனவே சிரமம் எதுவுமின்றி தோட்டம் தோட்டமாகச்சென்றார்.

தொழிலாளர்களை நேரில் கண்டார். அவர்களோடு அளவளாவினார். அதுவரை அந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்துகிடந்த இரகசியங்கள் அவிழுத் தொடங்கின.

தோட்டங்களில் புதைந்துகிடந்த அடிமைவாழ்வின் அவலங்கள் வெளிப்பட ஆரம்பித்தன.

துன்பக்கேணியில் தமது இந்தியச் சகோதரர்கள் அல்லவுறவுதை நேரில் கண்ட அப்யரின் மனம் பேதவித்தது.

தான் வந்த நோக்கத்தை முதலில் நிறைவேற்றுவதென்று தீர்மானித்தார். புடவையைக் கட்டித் தூக்கி வந்ததைப் போல, தோட்டங்களின் அவல வாழ்க்கையின் பல அம்சங்களை உள்ளடக்கிய ரகசியங்களைக் கட்டித் தூக்கிக்கொண்டு திரும்பினார்.

தான் மேற்கொண்ட ஆய்வை, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் செல்வ நிலைமைக்குறித்த விபரங்களை ஒரு பிரசரமாக வெளியிட்டார்.

ஐரோப்பியர் வர்த்தகர் சங்கம் என்ற ஒன்று அப்போது இலங்கையில் இயங்கியது. அது சட்டப்பூர்வமாகப் பதிவுசெய்யப் பட்ட சங்கம். சம்மாங்கோட்டு இந்திய வர்த்தகர் சங்கத்தையும் பதிவு செய்து வைக்க அவர் முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். அது வெற்றிபெறவில்லை. சுயநலங்கருதிய சிலர் அச்சங்கத்தைப் பதிவு செய்வதை தடுத்து வைத்தனர்.

அப்யர் இந்தியா திரும்பினார்.

தஞ்சை காங்கிரஸ் கமிட்டியினரிடம் தனது பிரசுரத்தைக் கையளித்தார். அவரது சிந்தனை முழுக்க இலங்கையிலேயே இருந்தது.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து இலங்கையில் குடியேறிய இந்தியவம்சாவளித் தமிழர்களின் பின்னணியை ஆராய்வர் களுக்கு ஒரு பேருண்மை புலனாகும். திருச்சி, மதுரை, இராமநாதபுரம் போன்ற ஊர்களிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தவர்கள் ‘கூவிகளாகவே’ வாழ்ந்து வந்தார்கள். கோவை, தஞ்சாவூர் பகுதிகளிலிருந்து கூவிகளாக வந்தவர்கள் மிக மிக அரிதாகவே காணப்பட்டனர். காரணம் இவ்விரண்டும் தமிழ் நாட்டின் வளம் கொழிக்கும் பகுதிகளாகும். அய்யர் இவ்வளம் கொழிக்கும் பகுதியிலிருந்து வந்தவராவார். இலங்கையின் மத்திய மலைப் பிரதேசத்தில் இப்படி ஒரு வளத்தை எதிர்பார்த்து உழைக்கின்ற தனது சகோதரர்களின் நினைவு அவரை வாட்டியது. பத்தொன் பதாம் நூற்றுண்டின் இரண்டாம் தசாப்த காலத்திலிருந்து இந்திய வம்சாவளியினர் இவ்விதம் உழைக்க ஆரம்பித்தனர். அவர்களது உழைப்பு வளர்ந்தது; உழைப்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் வளர்ந்தது; ஆனால் அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்கள் கை கூடவில்லை. உழைத்துமாயும் வாழ்க்கையில் தான் ஒரு மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. நூற்றுக்காலம் இந்த கொடிய வாழ்க்கையே நீடித்திருக்கிறது. மலைப்பிரதேச தோட்டங்களில் அவர்கள்நட அடிமைவாழ்க்கை எத்தனை மோசமானது? பிழைக்கவந்த இடம் என்ற அடிமை மனப்பான்மையோடு தோட்டத்துறைமாரின்தும், பெரிய கங்காணிகளின்தும் அட்டுமீயங் களுக்கு அடிபணிந்து போகும் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் தோட்டத்தைவிட்டு அனுமதியில்லை வெளியே செல்லும் தொழிலாளர்கள் குதிரையின் காவில் கட்டி இழுத்துச் செல்லப் பட்டதை, சிறையில் அடைத்து கொடுமைப் படுத்தப்பட்டதை, மரத்தில் கட்டிவைத்துச் சாட்டையால் அடித்து வதைக்கப் பட்டதை அவர்கள் அவரிடம் கூறியிருந்தனர்.

இயல்பாகவே அநீதியை கண்டு பொங்கியெழும் போர்க்குணமும், யாருக்கும் எளிதில் தலைவணங்கா மனோபாவழும், திட்டமிட்டுச்செயல்படும் பழக்கமும் அப்பயருக்கிறுந்தன. தன்னுடைய நோக்குக்கும், போக்குக்கும் இலங்கையில் இடமிருக்கிறது என அறிந்து கொண்ட அய்யர், தான் செல்லவேண்டிய திசை அதுவேன தீர்மானமாக நம்பினார். செல்லும் திசை தெரிந்த பின்னர் முட்டவும், மோதவும் தைரியம் பிறப்பது மனிதனுக்கு இயல்பாய் அமைந்த குணங்களில் ஒன்று.

இரண்டாவது வருஷம்

1920ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத இறுதி வாரத் தில் இரண்டாவது முறையாக அய்யர் மீண்டும் இலங்கைக்கு வந்தார்.

அவ்விதம் வந்தவர் கொழும்பு நகரில் வசித்த இந்தியர்களோடு சேர்ந்து இயங்க ஆரம்பித்தார். இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்களான அருளானந்தன், டாக்டர் ரட்னம் என்ற இருவரையும் வெளியீட்டாளர்களாகக் கொண்டு தேச நேசன் என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து, அதன் ஆசிரியராகவும் செயல்படத் தொடங்கினார்.

1922 செப்டம்பர் இருபத்திரெண்டாம் திகதி தனது முதலாவது ஆண்டு நிறைவை வெற்றிகரமாக கொண்டாடிய தேச நேசன், இலங்கையில் வெளியான ஒரே தமிழ் தினசரி என்ற பெருமையையும் அடைந்தது.⁴ இதே ஆண்டில் லாரி முத்துக்குருங்கணவேடன் இணைந்து த சிட்டிசன் என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையையும் வெளியீட்டார். பன்னிரண்டு பக்கங்களில் பத்து சத விலையில் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையையும் வெளியான சிட்டிசன், மக்களின் வாழ்க்கையையும், அவர்தம் எண்ணங்களையும் விமர்சித்தெழுதுவதை நோக்காக கொண்ட வார இதழ். அய்யர் இலங்கையில் தொடர்ந்து வசிக்கும் திட்டத்துடனேயே வந்தார் என்பதை இப்பத்திரிகைகளின் செயற்பாடுகளே வெளிப்படுத்தும்.

இக்காலப்பகுதியில் —

தோட்டங்களில் பெரிய கங்காணிமார்களின் செல்வாக்கு கொடிகட்டி பறந்தது. அவர்கள் அனைவரும் இந்தியர்களே.

தேச நேசன் பத்திரிகைக்கு பெரிய கங்காணிமார்களின் பொருள் உதவியும் அதிகமாகவே இருந்தது. அய்யரின் அறிவு, ஆற்றல், விடாழுயற்சி அனைத்தும் அவர்களைத்தான் முதலில் பெருமளவில் கவர்ந்தது.

தங்களுக்காகப் பணியாற்றும் படி அவரை அவர்கள் வற்புறுத்தினர்.

1923ல் தோட்டமக்களின் கடன் சட்டப்பூர்வமாக தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருந்ததால், பெரிய கங்காணிமார்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். தங்களது நிலையைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், தங்களின் நிலைமை மேலும் மோசம் அடையாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கும் அவர்கள் விரும்பினர்.

அய்யர் ஏற்கனவே தோட்டமக்களின் வாழ்க்கை அமசத் தெயும், பொருளாதார பின் னணியையும் அறிந்து ம் ஆராய்ந்தும் வைத்திருந்தார். கங்காணிமார்களின் வேண்டு கோருக்கினங்க இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிலையை மேலும் ஆராய்ந்தார்.

பெரிய கங்காணிமார்களுக்குத் தொழிலாளர்கள் கடனாளி யாவதற்கு காரணம் அவர்களுக்குக் கொடுப்படும் குறைவான கூவியினாலேயே என்று நிருபிக்கும் விதத்தில் புள்ளிவிபரங்களைச் சேகரித்து ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் துண்டு பிரசரங்களை வெளியிட்டார்.

அப்பிரசரங்கள் கங்காணிமார்களுக்குத் தெம்புட்டன. சட்டப்பூர்வமாகத் தள்ளுபடிச் செய்யப்பட்ட கடன் தொகையை - தங்களுக்குத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து வரவேண்டியிருந்த தொகையை - தோட்டச் சொந்தக்காரர்களே கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்த கங்காணிமார்களின் கோரிக்கைக்கு வலுசேர்க்கும் விதத்தில் அப்பிரசரங்கள் அமைந்திருந்தன.

இந்தியத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி இலங்கையில் ஆய்வு பிரசரம் வெளியானது அதுவே முதன் முறையாகும்.

இந்தக் காலப்பகுதியில் இந்திய மண்ணிலிருந்து தமது மக்கள் கூவிகளாக கடல் கடந்து செல்வதைத் தடைசெய்ய வேண்டுமென்ற உணர்வு இந்தியர்களிடையே தோன்றியது. கடல்கடந்த தீவுகளிலே தங்கள் மக்கள் விமமி விமமி அழுகின்ற வேதனை வாழ்க்கை மேலும் தொடர்வதை நிறுத்தவேண்டுமென்ற ஆவேசம் எழுந்தது.

சென்னையில் இயங்கிய இந்தியக் குடியேற்றக்கழகம், பிரிட்டனில் இயங்கிய அடிமை எதிர்ப்பு சங்கம், இந்திய குடியேற்ற சங்கம் என்ற இயக்கங்களும் டி. கே. கவுப்பிநாதன், சி. எஸ். அண்டர்ஸ், மகாத்மாகாந்தி என்ற சிந்தனையாளர்களும் மத போதகர்களும் இந்நாடுகளில் இயங்கிய முற்போக்கு கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இது சம்பந்தமாக குரல் எழுப்பினர். இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு குடியேற்றத்தை ஆரம்பித்த விஜயங்கூடு தான் இலங்கை வரலாறே ஒருவானது.

ஆரம்ப குடியேற்றங்கள் அரசியல், கலாசார நிர்ப்பந்தாரணங்களால் ஏற்பட்டன. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில்

ஏற்பட்ட குடியேற்றங்கள் பெருந்தோட்டங்களுக்கு உழைப்பாளர்களைத் தரவேண்டி ஏற்பட்ட பொருளாதார காரணங்களால் ஏற்பட்டன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி ஏற்பட்டு பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை ஏற்பட்டதற்கு பிறகு இடம்பெற்ற பொருளாதார குடியேற்றத்திற்கு முற்பட்ட இருநூற்றைம்பது ஆண்டு காலத்துக்கு முன்னரேயே இந்தியர்கள் இலங்கைக்கு வந்து போயினர்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும், டச்சக்காரர் காலத்திலும் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் வியாபாரிகளாக, மீன்பிடி தொழிலாளர்களாக, துறைமுகத் தொழிலாளர்களாக இலங்கையில் தொழில் புரிந்துள்ளனர் என்பதற்கு வரலாற்று ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.

எனினும் இலங்கையின் மலைப்பிரதேசங்களில் குடியேறி நிலையாக வாழ்ந்து, இந்தியர்கள் தோட்டத் தொழில்புரிய ஆரம்பித்தது 1828ல் தான் என்றும், இதை ஆரம்பித்து வைத் தவர் ஜோஷு பேர்ட் என்ற ஆங்கிலேயர் தான் என்றும் அறியக் கிடக்கிறது.

அவரது கோப்பித் தோட்டம் அளவில் பெரியது என்றும், கொக்கோ பயிர்ச் செய்கையிலும் அவர் ஈடுபட்டிருந்தார் என்றும் ஆங்கிலேய முறைகளைப் புகுத்தி தனது முயற்சிகளில் வெற்றிகாண முனைந்த அவர் நிலத்தை யானைகளைக்கொண்டு உழுவதைத் தான் பார்த்ததாகவும், மிரோன் வின்ஸலோ என்ற பாதிரியார் குறிப்பிடுகிறார்.

இலங்கையில் ஆரம்பமான குடியேற்றம் ஆரம்பத்திலிருந்தே கண்டியர்களின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்து வந்திருக்கின்றது. அது, காலம் செல்லச்செல்ல படிப்படியாக இலங்கை அரசியல் வாதிகளின் சிந்தனையிலும் பட்டரவாரம்பித்தது.

1910ம் ஆண்டுக்கான குடிசன மதிப்பீட்டிலேயே முதன் முறையாக “இந்தியத்தமிழர்” என்ற பாகுபாடு காணப்படுகின்றது.

பொதுவாக உலகின் பல பாகங்களிலும் தோட்டங்களைத் திறந்த ஐரோப்பியர் இந்தியர்களின் உழைப்பையே விரும்பி பெற்றனர். மலேசியா, இலங்கை, பர்மா, மேற்கிந்திய தீவுகள், பீஷி, கிழக்காப்பிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா என்ற நாடுகளில் எல்லாம் இந்தியர் குடியேறியது இல்லை. இந்தியர்களின் தனது மக்களின் வாழ்க்கை நிலை குறித்து ஆராய 1922ல் இந்தியா விருப்பம் கொண்டது.

அந்நாடுகளிலுள்ள இந்தியப் பிரதிநிதிகளை இந்தியாவுக்கு அழைத்து அவர்களின் கருத்துக்களை அறிந்துகொள்வது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அப்போது இலங்கை இந்தியர் சங்கம் என்ற அமைப்பின் பிரமுகர்களாக பெரியசந்தரம், டேவிட் என் போரும், இந்தியர் சங்கம் இலங்கை என்ற அமைப்பின் பிரமுகராக லாரி முத்துக்கிருஷ்ண என்பவரும் இருந்தனர்.

இலங்கையிலிருந்து இந்தியர்களின் பிரதிநிதியாக யார் செல்வது என்ற கேள்வி எழுந்தது. யார் செல்வது என்பதை விட, அவ்விதம் செல்பவர் இலங்கைக்கு இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து வருவதை வலியுறுத்துபவராக இருக்க வேண்டும் என்று தோட்டத்துரைமார்களும், இலங்கை ஆட்சியாளர்களும் விரும்பினார்கள். எனவே இலங்கை தூதுக்குழு ஒன்று ஹேவி என்ற வழக்கறிஞரையும், வில்லியர்ஸ், வில்கின்சன் என்ற ஆங்கிலேயர்களையும் உள்ளடக்கியதாக அனுப்பப்பட்டது.

மலேயாவிலிருந்து அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் தலைமையில் குழு ஒன்று அனுப்பப்பட்டது. இலங்கை தூதுக்குழு வில் இந்தியர் யாரும் இடம் பெறுத்தைக் குறிப்பிட்டு இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு தந்தி ஒன்று அனுப்பப்பட்டது.

சென்னை அரசாங்கத்தில் அப்போது தொழில் மந்திரியாக இருந்தவர் பி.என். சர்மா என்பவர் ஆவார். அவர் மூலம் அய்யரே இதைத் தாண்டுவித்தார். லாரி முத்துக்கிருஷ்ண தந்தி வந்ததன் பின்னால் இந்தியர்களின் பிரதிநிதியாக அனுப்பப்பட்டார். அவரே இந்தியர் வருகையை ஆதரிப்பவராக நம்பப்பட்டதே அதற்கான காரணமாகும்.

நடேசய்யர் குழுறினர்.

லாரி முத்துக்கிருஷ்ணவோடு இணைந்து அவர் செயல்பட்டிருக்கிறார்; பத்திரிகை நடாத்தியிருக்கிறார்; அவரைப்பற்றிய பூரண அறிவு அய்யருக்கிருந்தது. இப்படி ஒரு நிலைமை வரும் என்பதை உண்மையில் அய்யர் எதிர்பார்த்திருந்தார்.....

“இந்த இரகசியம் உணர்ந்த நான் வெளிக்குத் தெரியாமல் தோட்டத் தொழிலாளர் விஷயமாய் 500 வாக்குமூலங்களை சுமார் 500 தோட்டங்களி னின்றும் வாங்கிக் கொண்டு சிம்லா போன்ன்.”,

என்று அவரே குறிப்பிடுகிறார். அய்யர் இவ்விதம் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டது பலருக்கு அதிர்ச்சி அளித்தது. தோட்டத் துரைமார்கள் திகைத்துப்பொயினர். இந்தியப் பிரதிநிதி களாகத் தங்களை வெளி உலகுக்குக் காட்ட துடித்தச்சிலரும் செய்வதறியாது திகைத்தனர். தங்களது செல்வாக்கு சிறைந்து போனதாக அவர்கள் கருதினர். அவரது சாட்சியத்தை இந்திய அரசாங்கத்தார் ஏற்கக்கூடாது என்று இலங்கைத் தோட்டமுதலாளிமார்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர்.

இலங்கை அரசாங்கம், இந்திய அரசாங்கத்திற்கு “நடேசய்யர் ஒரு விரும்பத்தகாத் கிளர்ச்சிக்காரர்” என்று தந்தி ஒன்றை அனுப்பியது. தந்தியை இந்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் பெற்றுக்கொண்ட சர்மா, இத்தனை எதிர்ப்புகளுக்கும் மத்தியில் “கிளர்ச்சிக்காரர்களும் உண்மைப்பேசக்கூடும்” என்று சொல்லி அய்யரின் சாட்சியத்தைப் பதிவுசெய்துகொண்டார்.

சர்மாவிடம் தனக்கிருந்த அறிமுகத்தைப் பயன்படுத்தி தனது சாட்சியங்களை ஏற்க செய்த அய்யர், சிட்டிசன் பத்திரிகையில் வந்த தலையங்களின் நறுக்குகளைக் காட்டி லாரி முத்துக்கிருஷ்ணவே வாய்மூடி மௌனியாக்கினார். தான் மற்றெல்லாரையும் விட விண்ணன் என்பதை நிருபித்தார். 500 தோட்டங்களிலிருந்து 500 வாக்குமூலங்கள் தெர்மிலாளரின் கண்ணீர் கடைகள்!

தேயிலைக்கடியில் தேங்காயும் மாசியும் இருப்பதாக எண்ணி வந்து ஏமாந்த மக்களின் துயரக்கதைகள்!

வீட்டை நினைத்து, விம்மி அழுது, துங்பக்கேணியில் அவர்கள் அழுத கண்ணீர் காவியங்கள்!

சாகும் வழக்கத்துக்கு ஆட்பட்டுவிட்ட பஞ்சை மக்களின் நெஞ்சுக்குமுறல்கள்! ‘‘தான் இந்தியவம்சாவளி அபலை மக்களின் பிரதிநிதியாக அல்ல, அவர்களில் ஒருவனுகவே - அவர்களின் 500 குடும்ப கடைகளை கூற வேண்டியவனுகவே வந்திருக்கிறேன்.’’ என்று கூறி அவர் காட்சிய சாட்சியங்கள் ஏற்கப்பட்டன: அய்யருக்கு நெஞ்சமெல்லாம் நிறைந்தது; அந்த நிறைவில் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய பொதுசன அபிப்பிராயம் குறித்து துண்டு பிரசரங்களை இந்தியாவிலேயே அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

தனது 500 வாக்குமூலங்களை அடியொட்டிய சருத்துக்களை அவைகளில் விஷயிருத்தினார். இந்தியாவின் பல பத்திரிகைகளில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அவை வெளிவந்தன.

“நான் சிம்லா போன காரணத்தால் தேசநேசன் ஆசிரியர் பதவியையும் விட்டேன். அப்பதவியில் எனக்கு போதிய ஊதியம் கிடைத்து வந்தது. தொழிலாளர் நன்மையைப் பெரிதென்று என்னி னேனே ஒழிய என் சொந்தவேலையைப் பெரிதென எண்ணவில்லை என்பதற்கு இது வே போதிய சாட்சியாகும்.”

என்று தன்னைப்பற்றிய கட்டுரையில் அவரே குறிப்பிடுகின்றார். ஆமாம், வெற்றிவீரனாக இலங்கை மீண்ட அய்யரால் தேசநேசனை தொடர்ந்து நடாத்தமுடியாமல் போயிற்று.

கடல்கடந்த தனது மக்களின் நிலைமையில் மாறுதல் வேண்டிய இந்திய அரசாங்கம் குடி அகல் சட்டம்¹⁰ ஒன்றை உடனே கொண்டுவந்தது. அதன் தாக்கம் உடனடியாக இலங்கையில் உணரப்பட்டது. அதன்பயனாக குடியேற்றச் சட்டம்¹¹ ஒன்று இலங்கையில் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தியத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான பல விடயங்களை உள்ளடக்கிய இச்சட்டம் மூலம் தான் தொழில் கண்ட்ரோலர் ஒரு வர்தியிக்கப்பட்டார். இந்த திணைக்களுமே இன்றைய தொழில் திணைக்களமாக உருவெடுத்திருக்கிறது.¹²

மணிலால் தொடர்பு

1921ம் ஆண்டில் தான் -

தேசபக்தர் டாக்டர் மணிலால் இலங்கைக்கு வந்தார்.

“டாக்டர் மணிலால் அவர்கள் பீஜி, நியூசிலாந்து முதலிய நாடுகளினின்றும் துரத்தப்பட்டு இந்தியாவுக்குப் போகும் வழியில் இலங்கைக்கு வந்து இறங்கினார்”

என்று குறிப்பிடும் அய்யர்,

“நான் அவரைத் தற்செயலாகச் சந்திக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன். அவரும் என்னுடன் சில நாள் தங்க சம்மதித்தார்”

என்று சேர்க்கிறார்,

டாக்டர் மணிலால் அவர்களை அய்யர் கண்டிக்கு அழைத்துச் சென்றார். பல தேயிலைத் தோட்டங்களைச் சுற்றிக்காண்பித்தார்.

“பீஜியில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இருப்பதை விட இலங்கையில் அதிகக் கேவலமான நிலையிலிருக்கின்றனர். இலங்கை நிலையைக் கவனிக்கும் போது பீஜி எவ்வளவோ மேல் என்பேன்”

“என்று மணிலால் குறிப்பிட்டார் என்றும், “சிம்லாவுக்குச் சென்றபொழுது வெங்கடபதி இராஜை அவர்களும் இதே கருத்தையே விஷயிருத்தினார் என்றும்”

அய்யர் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

மணிலால் -

ஓர் இந்தியன், குஜராத்தியன், மகாத்மாகாந்தியைப் போல தேசபக்திமிகுந்த ஓர் இலட்சியவீரன்.

டி.எம். மணிலால் எம்.ஏ.எல். எல். பி. பட்டதாரி, பாரிஸ் டர் அட் லோ, அரசாங்கத்தில் உயர்ந்த உத்தியோகத்திலிருந்தவர்; டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்; இந்திய மக்களின் உணர்வுகளை மதித்தவர்; கம்யூனிஸ் சித்தாந்தங்களில் ஊறித்திலைத் தவர். இதனாலேயே உத்தியோகத்தின் கட்டுத்தளைகளை உடைத் தெறிந்துவிட்டு மனிதநேயம் பாடிய தீவிரவாதி.

மணிலால் மகாத்மாகாந்தியின் நண்பர்.

தென்னாபிரிக்காவில் இருந்தபோது டாக்டர் மணிலாலையும், அவரது மனைவி ஜெயம் கிளார்க் மேத்தாவையும் மகாத்மாகாந்தி மனப்பூர்வமாக ஆதரித்தார். அவர்கள் இருவரின் தன்னலமற்ற இந்திய உணர்வை வளர்க்க உதவினார்.

டாக்டர் மணிலால், மொரிசஸ், பீஜி, நியூசிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளின் எல்லாம் வாழ்ந்தவர். அவ்விதம் அங்கு வாழ்ந்த வேளை, அங்குள்ள இந்தியர்களின் நல உரிமைக்காக இவர் குரலெழுப்பத் தொடங்கினார். அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்து கொண்டே அவ்விதம் குரல் எழுப்பும் அவரின் போக்கு அந்நாடுகளில் ஆட்சிபுரிந்த ஆங்கிலேய நிர்வாகத்தினருக்கு அச்சமூட்டியது. அதன் காரணத்தால்,

தொடர்ந்து ஒரே நாட்டில் தொழில் புரிய அவரை அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. நாடுவிட்டு நாடு மாறிய நிலையிலும் மணிலால் பீஜியில் செய்ததோ பேசுதற்காியது; பெரும் போற்றுதலுக் குரியது.

பீஜி திவில் கரும்புத் தோட்டத்தில் இந்தியப் பெண் களின் வேலைநிறுத்தத்தை முன்னின்று நடத்தச் சொன்னது மாத்திரமல்ல, அவர்களின் சார்பாக எழுத்து மனு ஒன்றையும் தனது மனைவியின் மூலமே கவர்னரிடம் கொடுக்கச் செய்தார். ஆபத்தை விலைகொடுத்து வாங்க விரும்பாத ஆங்கிலேயர் அவரையும், அவரது மனைவியையும், பிள்ளைகளையும் குடும்பத் தோடு நாடு கடத்தினார். அவ்விதம் நாடு கடத்தப்பட்டு இந்தியா திரும்பும் வழியிலேயே அவர்களை அய்யர் சந்திக்கும் நிலையேற்பட்டது.

பின்னாட்களில் அய்யரின் பணிகளை அரசியலிலும், தொழிற் சங்கத்திலும் வழிநடாத்துவதற்கு மணிலாலுடன் ஏற்பட்ட இச்சந்திப்பே உதவியது என்றால் அது மிகையாகாது.

தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் அய்யருக்கு ஏற்பட்ட முதல் தொடர்பு இந்திய தேசியவாதியும், கம்யூனிஸ்டுமான டி. எம். மணிலாலுடன் ஏற்பட்ட சந்திப்பு தான்¹³

என்று கூறுகிறார், கலாநிதி விசாக குமாரி ஜெயவர்தனா. மணிலாலும் அய்யரும் பலவிதமான கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். இருவருமே தீ ஜூவாலைகள்! தனியாய் மிரிகும் பிழும்புகள்!

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை அறவே வெறுத்த இந்தியர்கள்! இந்திய மக்களின் இழிநிலையை என்னிடையெண்ணி மனம் வெதும்பியவர்கள்! பேசுவதற்கு அவர்கள் இருவருக்கும் ஏராளமான விஷயங்கள் இருந்தன. கடல் கடந்த திவுகளில் இந்தியர்களின் நிலைமை, அவர்கள் கடைத்தேறுவதற்கான வழிவகைகள், என்பவைகள், அவ்விஷயங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றன.

மணிலாலின் தீவிரம், தெளிந்த சிந்தை, பல நாடுகளில் நேரடியாக அவர் பெற்றிருந்த அனுபவம் எல்லாம் அய்யரை மிகவும் கவர்ந்தன. இலங்கையில் தன்னால் மறுப்புடைய இந்தியத் தலைவர் ஒருவரும் இல்லை என்பது அய்யரின் நெடுநாளைய கவலையாயிருந்து வந்தது.

பாக்டர் மணிலால் அய்யரை வெகுவாக வசீகரித்தார்.

அய்யரின் பார்வையில் மாசுமறுவற்ற தலைவராக - தன்னால் மறுப்புடைய இந்திய மக்களுக்கான உயர்ந்த தலைவராக மணிலால் தென்பட்டார்.

மணிலாலை இலங்கையில் தங்கும்படி அய்யர் வேண்டினார். மணிலாலும் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்.

இலங்கையில் அட்வகேட்டாக பணியாற்ற மணிலால் ஒத்துக்கொண்டதன் பேரில் கொழும்பு சுப்ரீம்கோர்டில் அதற்கான முறையான விண்ணப் பம் செய்யப்பட்டது. ஆனால், மணிலால் இலங்கையில் தொழில்செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை; அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. அத்துடன் அவர் நாடுகடத்தப்பட வேண்டியவர் என்றும் ஆட்சியாளர் அறிவித்தனர். ஆங்கிலேய அரசாட்சியினர் தான் அவரை நாட்டுக்கு நாடு விரட்டி அடித்துக்கொண்டிருக்கின்றனரே.

தோட்டங்களில் தன்னேடு ஒருமித்துப் பயணம் செய்து, தனது தோள்களை ஆதரவோடு தட்டிக்கொடுத்து, “நீ செல்லும் வழி சரியானது” என்று தைரியமளித்து, உன்னை வழிநடத்தவும், உன்னேடு இணைந்து நின்று சோதனைகளை எதிர் நோக்கவும், துன்பங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளவும் நான் மட்டு மல்ல - எனது மனைவியும் கூடவே இருக்கிறீர்கள் என்று உறுதியளித்த மணிலால் பத்து நாட்களுக்குள் நாட்டைவிட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்று பணிக்கப்பட்ட பின்னர் மணிலாலின் மனைவியையும், அவரது பிள்ளைகளையும் ரங்கானுக்கு அனுப்பிவிட்டு மணிலாலை இலங்கையிலேயே தங்கவைக்கும் முயற்சியில் மற்றும் சிலரோடு சேர்ந்து அய்யர் உழைக்கலானார். அது வெற்றி பெறவில்லை. எல்லா முயற்சிகளும் கைக்கடாமல் போன கடைசி நேரத்தில், மணிலாலின் நாடு கடத்தல் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டுவதற்கு சரி பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். ஒரு கண்டன கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்வதற்கு உழைத்தவர்களோடு அய்யரும் முன்னின்று உழைத்தார்.

9.10.1921ல் முதன்முதலாக இலங்கையில் வந்திறங்கிய உடனேயே “இலங்கையில் தங்குவதற்கு அனுமதியில்லை” என்ற பொலிஸ் தகவலை பெற்றிருக்கொண்ட மணிலால் தான் காட்டிய தீர்த்தினாலும், தனது சமயோசித அறிவினாலும் தன்னையும் காத்து, தன் பிள்ளைகளையும் காத்துக்கொண்டார் என்றால்,

அவரது கொள்கை பிடிப்பும் அவரை இலங்கையில் இருக்கவைத்த நன்பர்களின் விசுவாசமும் அவரை மேலும் மூன்று மாதங்கள் இலங்கையில் தங்குவதற்கு வழி வகுத்தன.

9.1.1922ல் மணிலால் இலங்கை மண்ணிவிருந்து கடத் தப்படுவது தவிர்க்க முடியாதது என்று ஆகிவிட்ட வேளை - மணிலாலும் அவரது குடும்பமும் ஆங்கில சாம்ராஜ்யத்தினால் உலகளாவிய முறையில் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட வேளை -

இந்தியர்கள் நெஞ்சுகொதித்து மெய் சுருங்கிச் செக்கு மாடுகள் போல் உழைத்து ஏங்குகிற நிலையில் இருந்து ஒரு மாற்றத்தையும், ஏற்றத்தையும் வேண்டிநின்ற நடேசெய்யருக்கு மனக்கொதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இந்தியர்களின் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். ஏழாம் தேதி மருதானை டவர் ஹேஸில் இடம்பெற்ற இம்மாபெரும் கண்டன கூட்டத்துக்கு இந்தியர் சங்கத்தின் தலைவர் ஸாரி முத்துக்கிருஷ்ண தலைமை வகித்தார்.

பிற்பகல் 4.30 மணிக்கு ஆரம்பமாகி மாலை 7.30 மணிக்கு முடிவடைந்த இந்த மாபெரும் கூட்டத்தில் - இந்தியர்களின் பொதுகூட்டத்தில் - பின்னாட்களில் அரசியலில் செல்வாக்குச் செலுத்திய டி. எஸ். சேந்நாயக்கா, சி. டப்ளியூ. டப்ளியூ. கன்னங்கரா, எம். டி. முரே, டி. பி. ஜயதிலக்கா, டாக்டர் சி. வி. இரட்னம் ஆகியோரும் மேடையில் அமர்ந்து தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினர்.

“மணிலாலைப் போல் பத்து பேர்கள் நம்மத்து யிலிருந்தால் நாம் சுயராஜ்யம் பெற்று விடலாம்”

என்று சி.டப்ளியூ. டப்ளியூ. கன்னங்கரா அந்தக் கூட்டத்தில் கருத்து வெளியிட்டார்.¹⁴

மொத்தத்தில் இரண்டாயிரம் பேர்கள் அக்கூட்டத்தின் போது சமூகம் அளித்து இருந்தார்கள் என்பது மாத்திரமல்ல,

அந்த மாபெரும் கூட்டத்தில்,

தனது நெருங்கிய சகாவான சத்யவாகேஸ்வர ஐயர் அவர்களின் துணையியான நல்லம்மாவை - மணிலாலின் மணைவி ஜெயம் கிளார்க் மேத்தாவைப்பற்றி பேசம்படி செய்தார்.

கே. சத்யவாகேஸ்வர ஐயர், நடேசெய்யரின் நண்பனாக, அரசியல் சகபாடியாக, அவரது வழக்கறிஞராக தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக விளங்கியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தனது ஆங்கில ஏடான சிட்டிசனில் மணிலாலின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களையும், இலங்கையில் அவருக்கு ஏற்பட்ட அவலங்களையும் அச்சொட்டாக வெளியிடவும் துணிந்தார். மணிலால் இலங்கையிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட அதே நாளில் ஆங்கிலேயரின் நேரடி பகையை அவர் சம்பாதித்த அதே பீஜி தீவிலிருந்து ஹென்றி மார்க்ஸ் என்பவர் இலங்கைக்கு வந்தார். நிகழ்ச்சியின் முக்கியத்துவம் குறித்து உடனடியாக அவர் பேட்டிக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். அப்போது அவர்,

“மணிலால் இல்லாத எந்த நாடும் விரும்பத் தக்கதே”

என்று பதில் அளித்தார். பீஜித்தீவில் மணிலாலும் அவரது மணைவியாரும் எந்த அளவுக்கு ஆட்சிபுரிந்த ஆங்கிலேயர்களுக்கும், துரைத்தனம் புறிந்த தோட்டச் சொந்தக்காரர் களுக்கும் அச்சமுன்டாக்கி இருந்தார்கள், என்பதற்கு அதுவே வலுவான ஆதாரமாகும். இத்தகு செயல் வீரனுக்கு ஆதரவாக கொழும்பில் கூட்டப்பட்ட கூட்டத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட அழைப்பிதழில் -

சில இந்தியத் தலைவர்கள் கையொப்பமிட தயங்கினர். கூட்டம் நடந்தபோது வருகைதராமலும் இருந்தனர். கொழும்பு நகரமெங்கும் இந்தியர்கள் கொடிகட்டி ஆண்ட அந்த காலத்தில், இந்தியர்களின் பொதுகூட்டம் ஒன்றுக்கு - இந்தியன் ஒருவனை இலங்கையிலிருந்து நாடுகடத்தப்படுவதை கண்டனம் செய்வதற்காகக் கூட்டப்படும் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றுக்கு - மொத்தம், அறுபத்தைந்து பேர்களின் கையொப்பம் மாத்திரமே கிடைத்தது. அச்சமும், சுயநலமும் கொண்டவர்களாக தமது மக்கள் இருப்பதைக் கண்டு அய்யரின் மனம் வெகுண்டது!

கடல் கடந்த தீவில் -

கண்ணற்ற ஒரு பிரதேசத்தில் -

எந்தவித ஒரு நியாயமான காரணமுமின்றி இந்தியன் ஒருவன் நாடு கடத்தப்படுகிறான். என்ன கொடுமை இது? எதிர்த்துப்போராட துணைவில்லை, என்றாலும் கூட எடுத்து இயம்புவதற்கு தானும் நம்மவர்கள் முன் வருகிறார்களில்லையே என்பதை அறிந்த அய்யருக்கு இலங்கையிலிருந்த இந்தியத் தலைவர்கள் மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டது.

முதுகெலும்பு இல்லாத இத்தகு தலைவர்களை நம்பி எவ்விதம் இந்தியவம்சாவளியினர் இலங்கையில் கடைத்தேறப் போகிறார்கள் என்பது குறித்துக் கவலைகொண்டார்.

உண்மையில் மணிலால் இலங்கையில் தொடர்ந்து இருப்பதை அத்தலைவர்கள் விரும்பவில்லை. அவரின் வருகை அவர்களின் தலைமைக்கு அச்சறுத்தலர்க்க கருதப்பட்டது. மணிலால் நாடு கடத்தப்படுவதை அவர்கள் மனதார விரும்பினர் என்பதே உண்மை. மணிலால் சம்பந்தமாக இந்தியர் சங்கம் அய்யர் விரும்பியதைச் செய்யவில்லை.

பெரிய கங்காணிமார்கள் இந்தியர் சங்கத்தோடு ஆரம்ப காலந் தொட்டே சேர்ந்து பணிபுரிந்து வந்தனர். அய்யரின் வருகைக்குப் பின்னர் அது குறையத்தொடங்கியது. இந்தியர் சங்கத்திற்கு அது பேரிழப்பாயமெந்தது. சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பெரிய கங்காணிமார்களின் வருடாந்த மகாநாட்டில் அய்யர் கலந்துகொள்ளவும் இந்தியர் சங்கப் பிரமுகர்கள் யாரும் வந்து கலந்துகொள்ள முடியாத நிலையும் உருவானது.¹⁶

மணிலாவின் நாடு கடத்தல் தொடர்ந்தது.

இலட்சமண ஜயர் இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டார்.

திரிகூட சுந்தரம் பிள்ளை நாடு கடத்தப்பட்டார்.

இலட்சமணப்பிள்ளை நாடு கடத்தப்பட்டார்.

இவைகளையெல்லாம் பார்க்கச் சுகிக்காத அய்யர், மற்ற வர்களை இனி நம்புவதில் பயனில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

தானே முன்னின்று இந்தியவம்சாவளி மக்களை ஒன்று திரட்டுவது என்று முனைந்து செயல்பட ஆரம்பித்தார்.

கொழும்புத் துறைமுகத்தில் தொழில் செய்த ஆரூயிரம் இந்தியர்கள் அவரது கண்ணில் பட்டனர். அவர்கள் அவருக்குத் தேவையான ஜனசக்தியாகத் தென்பட்டனர். மணிலால் சம்பந்தமாக ஏற்பாடான கூட்டத்தில் ஏ. ச. குணசிங்காவின் அறிமுகமும் நட்பும் அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அன்றைய கூட்டத்தில் பேசியவர்களில் குணசிங்காவும் ஒருவர்.

“நாட்டைவிட்டுப் போகும் படி பணிக்கப்பட்ட ஒருவர் அப்படிப் போகாமல் அடம்பிடிக்கும் படச்சத்தில் நாட்டுக்குட்பட்ட மூன்று மைல் தொலைவுக்குப்பட்ட கடல் பிராந்தியத்தில் தோக்கி எறியப்படும் அபாயம்”¹⁸

இருப்பதை அய்யருக்கு நன்கு விளக்கியவர்களில் குணசிங்காவும் ஒருவர்.

இந்தியர் சங்கத்திலும், இலங்கை தேசிய காங்கிரஸிலும் காண்பதிலும் பார்க்க நகர்ப்புற தொழிலாளர்களைக் கவர்ந்திமுக்கும் சக்தி குணசிங்காவுடன் கூட்டுச் சேர்வதால் ஏற்படும் என்பதை அய்யர் உணர ஆரம் பித் தார். குணசிங்கா இலங்கையின் தொழிற்சங்க வரலாற்றில் மிக முக்கியமானவர்களில் ஒருவராக இன்றும் கருதப்படுவார். இருவரும் அற்புத ஆற்றல் படைத்தவர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் களைக்காத ஆசை கொண்டவர்கள்; தமது செயல் திறனிலும், விசாலித்த அறிவிலும் இருவருக்குமே மிகுந்த நம்பிக்கை.

ஏ. ச. குணசிங்காவின் பணிகளைப்பற்றி ஒருமித்த கருத்து இன்று இல்லை. ஒரு நாணயத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருப்பதைப் போல ஒவ்வொரு தனி நபருக்கும் இரு வேறுபட்ட குணும்சங்கள் இருக்கவே செய்யும். பொதுப் பணி களில் ஈடுபடும் தலைவர்களுக்கு இந்த இரு குணும்சங்களையும் மிகைப்படுத்தியும், குறைத்து மதிப்பிட்டும் விமர்சனம் செய்யும் ஆபத்து எப்போதுமே உண்டு.

“1922 செப்டம்பரில் ஆர். தம்பிழுத்து தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டம் மண்டபம் நிறைந்து வழியும் அளவுக்கு அங்கத்தினர்களை உள்ளடக்கியிருந்தாலும், உறுப்பினர்களாகச் சேருவதற்கு இருபத்தைந்து பேர்கள் மாத்திரமே முன் வந்தனர்.”¹⁹

என்று எழுதிய குணசிங்கா,

“அக்கூட்டத்தில் சங்கத் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சி. ச. விக்டர் கொரியா சில மாதங்களுக்குள்ளாகவே செயலாளராகத் தெரிவி செய்யப்பட்ட தன்னையேத் தலைவர் பணியையும் கொண்டு நடாத்தும் நிலைக்குட்படுத்தினார்.”²⁰

என்று தனது சுயசரிதையில் எழுதியிருக்கிறார். எனினும் இலங்கை உழைப்பாளர் சங்கம் பதுளை, நீர்க்கொழும்பு, நாவலப் பிட்டி என்றெல்லாம் கிளைகள் அமைக்கவும், நகர்ப்புற இந்தியர்களும், துறைமுக இந்தியர்களும் அதில் அங்கம் வசிக்கவும் அய்யரின் பங்களிப்பே அதிகமாகும். குறுகிய காலம் இந்த சிலேங் லேபர் யூனியன் உப தலைவராகவும் அய்யர் கடமை யாற்றினார்.²¹

1923ல் ரயில்வே ஊழியர் ஒருவருக்குத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு விடுமுறை கொடுக்காததை எதிர்த்து நடந்த வேலைநிறுத்தத்தோடு, குணசிங்கா தன்னைத் தொடர்பு படுத்திக்

கொண்டபோது, அநகாரிக தர்மபாஸா ஒருவரின் அனுதாபமும் உதவியுமே தனக்குக் கிடைத்ததாக அவரே குறிப்பிட்டு தனது பள்ளியின் சிறப்பை பலரும் உணரவில்லை என்று குறிப்பிடு கின்றார். இதுவே இன்னெருஷீதத்தில் லேபர் யூனியனின் வளர்ச்சிக்கு அய்யரின் பங்களிப்பை வெளிப்படுத்த உதவு கிண்ற கூற்றுக்கும் அமைகிறது என்னாம்.

சட்ட நிருபண சபைக்குத் தெரிவு

1924ம் ஆண்டு இலங்கைவாழ் இந்தியரின் சரித்திரத்தில் ஒரு புதிய சுகாப்தமாகும். அந்த ஆண்டு நாட்டு நிர்வாகத்தில் இந்தியர்களுக்கும் ஒரு பொறுப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டு இந்தியப் பிரதிநிதிகளுக்குச் சட்ட நிருபண சபையில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வாக்களிக்கும் வாக்காளருக்கும் மூன்று வாக்குரிமை இருந்தது. இரண்டு இடங்களுக்கு இரண்டு இந்தியர்களையும், மாகாணவாரியாகத் தெரிந்தெடுக்க ஒன்றும் என்று மூன்று வாக்குகள் இருந்தன. அதுவரை இந்தியப் பிரதி நிதித்துவம் ஒன்றாகவே இருந்தது. இந்த ஒரிடமும் நியமன பிரதிநிதித்துவமேயாகும். அப்படி இலங்கை அரசியலில் இந்தியர்களை அதுவரை பிரதிநிதித்துவம் செய்தவர் ஈ. ஐ. ஆதாம் அவிலி என்பவராகும்.

தானே முன்னின்று இந்தியவம்சாவளியினரை ஒன்று திரட்டுவது என்று தீர்மானித்துச் செயல்பட ஆரம்பித்திருந்த அய்யருக்கு இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக அமைந்தது.

நான்கு ஆண்டுகள் அதிலும், அநேகமாக கொழும் பிலேயே வசித்த அய்யர், கொழும்பில் இருபத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வசித்த இந்தியர்களை, இந்தியத் தலைவர்களை எதிர்த்து செயல்பட வேண்டியிருந்தது.¹⁹

தன்னை அறிமுகப் படுத்திக்கொள்ளவும், தனது கொள்கைளை விளக்கப்படுத்திக்கொள்ளவும் தனக்கு ஒரு பத்திரிகை அவசியம் என்பதை அய்யர் உணர்ந்தார்.

“தமிழ் பத்திரிகை இல்லாத காரணத்தால் நாட்டு நடப்புக்களைப்பற்றி மக்களுக்கு எவ்வித அறிவும் எட்டுவதில்லை என்பதை உணர்ந்து “தேசபக்தன்” என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார்.

3.9.1924ல் இதன் முதல் இதழ் வெளியானது

ஒவ்வொரு திங்கள், புதன், வெள்ளியும் மாலைப்பதிப்பாக சத விலைக்கு இது வெளிவந்தது.

இதில் அய்யரின் கைவண்ணம் பளிச்சிட்டது.

“ஜாதி, மத அபிமானத்தைக்கொண்டு ஊமையருக்கும், உளறுவாயருக்கும் உங்கள் வோட்டைக் கொடுத்து பிறர் நடைக்க இடம் கொடுக்காதீர்கள். தகுந்த அபேட்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தியாவின் நற்பெயரைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்ற வரிகள் தேர்தலை முன்னிறுத்தியே பத்திரிகை வெளிவரத் தொடங்கியது என்பதை புலப்படுத்தும். அத்தேர்தலில் திவான் பக்தார் ஐ. எக்ஸ். பெரரா, முகம் மது சுல்தான், எஸ். பி. சார்லஸ் டேவிட், ரஸ்டம்ஜி, கோ. நடேசய்யர் என்ற அறுவர் போட்டியிட்டனர்.

இத்தேர்தலில் சார்லஸ் என்பவரை ஆதரித்து தோட்டத் துரைமார்கள் சுற்றறிக்கை வெளியிட்டனர். டேவிட் என்பவரை ஆதரித்து சத்யவாகேஸ்வர ஐயர் பிரச்சாரம் புரிந்தார். பின் ஞட்களில் இந்த சத்யவாகேஸ்வர ஐயர் நடேசய்யரின் பல மான ஆலோசகராக மாறினார்.

தேர்தலில் அய்யர் வெற்றிபெற முடியவில்லை. இருவர் கட்டுப்பணத்தை இழந்தனர். நடேசய்யர் வெற்றிபெறுது போன்றும், அவரது செல்வாக்கு அத்தனை குறுகிய காலத்தில் பிரமிக்கத்தக்கது என்பதை தேர்தல் முடிவுகள் காட்டின.

தேர்தலில் பெற்ற வாக்கு விபரம்	
ஐ. எக்ஸ். பெரரா	5741
முகம்மது சுல்தான்	3511
கோ. நடேசய்யர்	2948
எஸ். பி. சார்லஸ்	1877
டேவிட்	0543
ரஸ்டம்ஜி	0266

“பொருள் வளம் மிகுந்தவர்கள் சத்தியத்தை மறந்து விட்டார்கள். ஆனால் அதனை அழிக்கமுடியாது. சத்தியத்தின் ஒலியாய் நான் நிற்பேன். தொழிலாளர்கள் எதற்கும் அஞ்சத் தேவையில்லை’’ என்று முழங்கினார். “தேர் தல் முடிவைப் பாருங்கள். வெற்றி நம்முடையதே. தேர்தலுக்கு நான் செலவழித்தது 150/- ரூபா மாத்திரமே’’ என்று விளக்கம் காட்டினார்.

“தனக்குக் கிடைத்த வாக்கு களில் இரண்டாயிரம் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் உடையது என்பதை நான் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன்” என்று பகிரங்கமாக கூறத் தலைப்பட்ட அய்யர் முன்னிலும் பார்க்க அதி தீவிரமாகச் செயற்பட ஆரம்பித்தார். அய்யர் தன் ஜெ இலங்கைவாழ் இந்தியமக்களிடையே எப்படி அறிமுகம் செய்து கொண்டிருந்தார்? ஆங்கில நாகரீகத்தை அறவே வெறுப்பவராக, கதர் அபி விருத்தியில் மிகுந்த பற்றுள்ளவராக, பல அரசாங்கங்களின் கொடிய பகைவரென கருதப்பட்ட டாக்டர் டி. எம். மணிலால் அவர்களை வரவேற்று உபசரித்து, தம் இல்லத்திலே வசிக்கும்படி கலை வசதியும் செய்து கொடுத்தவராக, மக்களிடையே அறிமுகமான அய்யர் தனது கம்பீரமான தோற்றத்தாலும், மிடுக்கான நடையாலும், அற்புதமான பேச்சாற்றலாலும், ஆற்றல் மிகுந்த பத்திரிகை எழுத்தாலும் அவர்களை இலகுவில் கவரலானார். முயற்சியுடையவர்களுக்குத்தான் தெய்வம் துணைநிற்கும் என்பார்கள். அய்யர் சட்ட நிருபண சபைக்குச் செல்லவேண்டியது தெய்வ சித்தமாக இருந்தது போலும். சல்தான் மரணமடைந்தார். ஆறுமாத இடைவெளிக்குள் இடைதேர்தல் நடந்தது. அந்த இடைதேர்தலில் -

முதல் தேர்தலில் தனக்கு வாக்களிக்கவேண்டும் என்பதற்கு அய்யர் காட்டிய ஆறு காரணங்களும் மக்களால் ஏற்கப்பட்டன என்று கூறலாம். அந்த ஆறு காரணங்களாவன: -

1. தோட்டத் தொழிலாளர் விடயங்கள் குறித்த அவரது அறிவு.
2. தோட்டமக்கள் குறித்து அவர் மேற்கொண்ட சிம்லா பயணமும், இந்திய கவர்னருடன் நடந்த பேச்சுவார்த்தையும்.
3. முத்துச்சம்பா அரிசி தடையின்றி இலங்கைக்கு கொண்டுவர செய்தமை.
4. அரிசி கண்ட்ரோலை அகற்ற செய்தமை.
5. தமிழ்த்தாயை வளர்ப்பதற்காக பல அரிய சாஸ்திர நூல்களை தமிழில் வெளியிட்டு வைத்தமை.
6. இன்னமும் நூல்கள் வெளியிடும் அர்ப்பணிப்பு.

அந்த இடைதேர்தலில் அய்யரை எதிர்த்து நின்று திருமதி வி. எஸ். ராஜாரட்னம் போட்டியிட்டார். அய்யருக்கு 16, 324 வாக்குகளும், அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவருக்கு 3, 635 வாக்குகளும் கிடைத்தன.

அத்தேர்தலின் போது இலங்கைத்தமிழர், இந்தியத் தமிழர் என்ற பேதம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. மேலும், அத்தேர்தலில் அய்யரை எதிர்த்து நிற்க முன்வந்த பெரிய கந்தரம் தேர்தலில் போட்டியிட முடியாது போய்விட்டது. பெரியசுந்தரம் இலங்கையில் பிறந்தவர். இந்தியவம்சாவளி யாக இருந்தும் இலங்கையில் பிறந்ததால் அந்த வாய்ப்பு அவருக்கு மறுக்கப்பட்டது.

“இலங்கையில் பிறந்தவன் இந்தியன் அல்ல வென்று முதல் கோர்ட்டிலும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதனால் நண்பர் பெரியசுந்தரம் அவர்கள் ஓர் அபேட்ச கராக வரமுடியாமல் போயிற்று. அது இந்தியர் களின் துரதிருஷ்டமே. அவர் அபேட்ச கராக வந்திருந்தால் இப்பொழுது ஏற்பட்டு வரும் பல குழப்பங்கள் ஏற்படாது என்பது என் அபிப்பிராயம்”

என்று அய்யர் பின்னாலில் எழுதினார். காலமும் கருத்தும் எவ்வாறு மாறுகிறது?

நேரமும் நிலையும் எவ்விதம் தலைகீழாகிறது?

1924ல் இலங்கை மண்ணில் பிறந்த காரணத்தால், இந்தியவம்சாவளியினராக இருந்தும் - தேயிலைத் தோட்டத்தில் பெரிய கங்காணியின் மகனுக பிறந்திருந்தும் - பெரியசுந்தரம் இந்தியரை பிரதிதித்துவம் செய்யமுடியாது என்று நீதிமன்றம் கூறியது.

1960ல் இலங்கை மண்ணில் பிறந்தாலும் இலங்கைக் குடியிருமைப் பெற்றாலும் இலங்கையன் என்று கூறிக்கொள்ள முடியாது. இந்தியத் தமிழன் என்றே தன்னை ஒருவன் குறிப் பிடில் வேண்டும் என்று கூறி நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது.

இலட்சக்கணக்கான இந்தியவம்சாவளியினர் அரசியல்வாதி களின் கையில் கிக்கி எவ்விதம் பகடைக்காய்களாக உருட்ப பட்டார்கள் என்பதற்கு இதுவே ஒரு மிகச் சிறந்த உதாரணமாகும். இலங்கையில் பிறந்த இந்தியனுக்கு இந்தியரைப் பிரதி நீதித்துவம் வகிக்க முடியாதென்ற நீதிமன்ற முடிவில் அய்யருக்கு உடன்பாடில்லை.

“ஜோரோப்பியர்களுடைய நிலையில் தான் நாமும் இருக்கிறோம். எல்லோரும் பிழைக்கவந்தவர்கள். ஜோரோப்பியர்களது வியாபாரத்தைத் தழைக்கச் செய்வதும், உள்நாட்டு வியாபாரத்தை நடாத்தி வைப்பதும் இந்தியர்களே. ஆகவே அரசியல் விஷயமாய் ஜோரோப்பியருக்கும் நமக்கும் எவ்வித விதத்தியாசமும் ஏற்படவேண்டிய அவசியமில்லை”, என்று எழுதினார்.

“ஜோரோப்பியர்களுக்கு இந்நாட்டில் இருக்கின்ற அத்தனை உரிமையும் இந்தியர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும் - அதற்காக நாம் போராடவேண்டும்” என்று கூறினார்.

“தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இருக்கிற பிரதி நிதித்துவம் நமக்கும் வேண்டும்”, என்று வற்புறுத்தினார்.

“ஜோரோப்பியர்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் போது, ஜோரோப்பியர் என்ற பத்ததுக்கு வியாக்யானம் செய்வதைப் போலவே இந்தியர் என்ற பத்ததுக்கும் வியாக்யானம் செய்யப்பட்ட வேண்டும்”²⁰ என்பது அவரது வாதமாக அமைந்தது.

அய்யரின் இத்தகு தீர்மிகுந்த கருத்துக்களும், தர்க்கரீதியான வாதங்களும் அவருக்குச் செல்வாக்கை ஏற்படுத்திய அதே வேளையில் அவருக்கு எதிரிகளையும் உண்டுபண்ணினா.

“இலங்கையர்கள் இந்தியாவிலும், மலேயாவிலும் வேலைப்பெற முடிந்தால், இந்தியவம்சாவளியினர் ஏன் இலங்கை சிவில் சேர்வில்லை என்றும், அரசாங்க உத்தியோகத்திலும் சேரமுடியாது?” என்று விவாதித்தார்.

மலாய் நாட்டிலே இலங்கையர்க்கு உத்தியோகம் கிடைப்பதில் சிரமம் தோன்றியபோது சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் சென்று காரியமாற்றி தனது மக்களுக்குச் சார்பான விதத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது போல இலங்கைவாழ் இந்தியர்க்கு ஏன் செய்து கொடுக்கவில்லை - என்று விளையிய அவர்,

“தாங்கள் இந்தியாவில் எவ்விதம் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களோ, அவ்விதமே இலங்கையிலும் இந்தியர்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதை இலங்கையர்கள் மனத்தில் பதிப்பிக்கவேண்டுவது ஒவ்வொரு இந்தியனின் கடமையாகும்” என்றும் வலியுறுத்தினார்.

1931ல் சட்ட நிருபணசபை கலைக்கப்படும் வரை அய்யர் தனது பதவியை இந்திய வம்சாவளி மக்களைப்பற்றி இலங்கையில் உள்ள மக்களின் மனோபாவத்தை மாற்றியமைக்க முயன்றார்.

இந்தியத் தொழிலாளர்களை “குடியேற்றங்களைகள்” என்று கூறிவந்த பொன் இராமநாதன் போன்றவர்களின் கருத்துக்களை நேரிடையாகவே அய்யர் எதிர்க்கத் தொடங்கினார்.

இந்தியர்களைப்பற்றி அதுநாள்வரை இலங்கை அரசியல் வாதிகள் சரியான கண்ணேட்டம் செலுத்தவில்லை என்று குற்றம் சாட்டிய அய்யர், இலங்கைத் தமிழர் இம்மக்களை தாழ்வுபடுத்துவதையும், சிங்களமக்கள் இம்மக்களை வெறுத்தொகுக்குவதையும், ஜோரோப்பிய தோட்டத்துரைமார்கள் இம்மக்களை அடிமைப்படுத்துவதையும் எதிர்த்து பணிகள் ஆற்றுவதையே நோக்காகக் கொண்டார். இக்காலப்பகுதியில் தனது சட்டசபை உறுப்பினர் பதவியால் தனது பத்திரிகையின் தரம் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று கருதிய அய்யர், டி. சாரநாதன் என்பவரை இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வரவழைத்தார். சாரநாதன் அய்யருக்கு மருமகன் உறவு முறையானவர். சாரநாதன் தமிழகத்தில் ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கருடன் இணைந்து குடியரசு பத்திரிகையில் வேலை செய்தவர். இண்டிபெண்டன்ட், மேரனிஸ் லீபர் என்ற பத்திரிகையின் நிருபராகவும் கடமையாற்றியவர். ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் அய்யரைப் போன்றே ஆற்றல் படைத்தவர்.

சாரநாதனின் ஆரம்பகால பணிகள் அய்யருக்குப் பெரிதும் உதவியாயிருந்தன. ஏ. சி. குணசிங்காவை எதிர்த்து அய்யர் போர் முரசம் கொட்டிய வேளை, தன் பங்குக்கு சாரநாதன் காந்தி என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து குணசிங்காவின் இந்திய எதிர்ப்பைத் தளரவைப்பதற்குப் பெரிதும் உதவினார். அய்யரின் அரசியல், தொழிற்சங்க நடவடிக்கை களிலும் ஈடுபட்டார். எனினும் அய்யருடன் நாளாவட்டத்தில் அவருக்கு வேறுபாடு தோன்றியது. அய்யருடனிருந்து பிரிந்தது மல்லாமல், அவருக்கு எதிராகவும் செயல்பட்டார்.

அவ்விதம் எதிராகச் செயல்பட அவருக்குத் துணையாக பெரியகங்காணிகளும் நகரப் பிரமுகர்களும் உதவி நல்கினர். தொழிலாளி என்ற ஒரு பத்திரிகையை நடாத்தும்படி அவரைத் தொண்டிவிட்டுச் செயல்படவும் செய்தனர்.

“தோட்டத் தொழிலாளருக்கு சங்கம் கிடையாது. ஒரு வரும் இது வரை தெரியமாக ஆரம்பிக்கவில்லை. தோட்ட வெள்ளையர்கள் எதிர்ப்பார்கள், அவர்களின் அடிமைகள் எதிர்ப்பார்கள், நாம் சொல்வதுண்மை, இந்த அடிமைகளையும், அடிமைகளின் அடிமைகளையும் எதிர்ப்பது நம் வேலை.

சுத்த இரத்தமும், சுயமரியாதையும் உள்ள ஒவ்வொரு இந்தியனும் நமது முயற்சியை ஆதரிக்க வேண்டுகிறோம்.

அட்டன் பிரதிநிதி “பேஞ்சு”, “கூடாதென்கிறார். இதைப் பெரிய எதிர்ப்பு என சங்கத் தலைவர் கருதுகிறாரா? வீண் கிளர்ச்சி என்பது பலரது அபிப்பிராயம். இந்தியரைப் பொது வாகப் பாதிக்கும் அரசியல் பிரச்சனைகள் பல நம்மைச் சூழ்நிதிக்கும் இத்தருணத்தில் இவ்விதச் சில்லறை விஷயங்களைக் கிளப்பி இந்திய சமூகத்தை கூறு கூருகப்பிரிக்க முற்படுவது அறிவுடைய காரியமல்ல. இக்கிளர்ச்சியினால் கங்காணிமார் தம்மை ஒரு தனிக்கூட்டமாக நினைத்துப் பெரும் அரசியல் பிரச்சனைகளில் தலையிடாமலிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும்’’²¹ என்று நடேசய்யருக்கு எதிரான தனது நிலைப் பாட்டை வெளிப்படுத்தினார். இக்கட்டுரை அய்யர் அரசாங்க சபை உறுப்பினராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதற்கு பிறகு 1938ல் எழுதப்பட்டது.

சாரநாதன் பிரிந்து சென்றாலும், அவரது மாமியார் மீனாட்சி அம்மான் அய்யருடனேயே தங்கினார். தனது முதல் மனைவி இறந்ததன் பின்னால் தனியனு இருந்த அய்யர் மீனாட்சி அம்மையை மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார்.

குணசிங்காவோடு வேறுபாடு

1926ம் ஆண்டு ஏ.ச. குணசிங்காவும், நடேசய்யரும் சேர்ந்து கீபோவர்ட் என்ற ஆங்கிலவார ஏட்டை நடாத்தினர். “நடேசய்யரின் முதல் தீவிர தொழிற்சங்க அனுபவம் ஆணசிங்காவுடன் அவருக்கு ஏற்பட்ட தொடர்பினுலேயே சாத்தியமாயிற்று” என்ற விசாக குமாரி ஜெயவர்தன குறிப்பிடுகிறார். இலங்கையில் அய்யரின் பணிகளைப் பொறுத்தமட்டில் அவர் கூறுவது சரியாய் இருக்கலாம். ஆனால் ஏற்கனவே தொழிற்சங்க அறிவும், அருபவழும் அய்யருக்கு நிறைய இருந்தன என்பதை தெள்ளிந்தியாவில் தஞ்சை, திருவாஞ்சே, குற்றாலம் என்ற பகுதி களில் அவர் ஏற்படுத்திய சங்கங்களும் திரு. வி. கல்யாணசுந்தரர் மீட்டும் அவருக்கிருந்த அறிமுகமும் வெளிப்படுத்தும்.

முதன்முதல் இந்தியாவில் தொழிற்சங்கம் ஏற்பட்டது சென்னையிலே ஆகும். அதன் அமைப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் முதற் காரணமாயிருந்தவர் திரு. வி. க. அவர் பல ஆண்டுகள் அதன் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார்.²²

அரசியலிலும், தொழிலாளர் சங்கத்திலும், சமுதாயச் சிர்திருத்தத் துறையிலும் எழுத்தாலும், பேச்சாலும் பெரும் சாதனைபுரிந்த திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார், அய்யரை பெரிதும் ஆட்படுத்தியிருந்தார். திரு. வி. க. ஆசிரியராக இருந்து நடாத்திய “தேசபக்தன்” என்ற பெயரிலேயே அய்யர் இலங்கையில் பத்திரிகை ஆரம்பித்ததும், அச்செல்வாக்கிலேயே என்னாம்.

எனவே அய்யரும் குணசிங்காவும் ஒன்று சேர்ந்ததில் வியப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஒரே ரகத்துப் பறவைகள் இரண்டு ஒன்று சேர்ந்ததைப்போன்ற சம்பவமே அது.

1927ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற துணைமுக வேலைநிறுத்தம் மூன்று வாரங்கள் நீடித்தது. அவ்வேலைநிறுத்தத்தை முறியடிக்கும் முயற் சியில் இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் கொண்டுவந்து ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். அத்தொழிலாளர்களை அவ்விதம் வேலைசெய்ய வேண்டாமென்று தூண்டும் முயற்சியில் அய்யரே முன் நின்றார். வேலை நிறுத்தம் செய்யவர்களுக்கு வேண்டிய உணவையும், பணத்தையும் கொழும்பு வியாபாரி களிடமிருந்து பெற்றுத்தரும் முயற்சியிலும் அய்யரே முன் நின்றார். சட்டநிருபண சபையிலும் இவ்வேலை நிறுத்தம் குறித்து கேள்விகள் எழுப்பியவர் அய்யரே ஆவார்.²³

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஜோராப்பியத்துரைமார்களின் பங்களாவில் வேலைசெய்யும் இந்தியர்களையும் பணிமனைகளில்

தொழில்புரியும் இந்தியர்களையும் வெளியேறி வேலைநிறுத்தத் திற்கு ஆதரவு காட்டும்படி அறைக்கூவல் விடுத்தார். புறக் கோட்டை பொலிஸ் சுப்பிரின்டன்ட் முன்னிலையில் சாட்சிய மளிக்கையில் அந்த ஆலோசனைக்குத்தானே பொறுப்பாளி என்று அய்யர் கூறியது இந்தியர் சமூகத்தினரிடை மிகுந்த பரப்பரப் பையே ஏற்படுத்தியது.²⁴ அதனால் விரும்பத்தகாத பின் விளை வகள் ஏற்படும் என்று பலரும் பயந்தனர்.

இக்காலப்பகுதியில் உயிருடனிருந்த இந்தியர் சங்கம், இலங்கை, இந்திய வாலிபர் சங்கம், இலங்கை இந்தியர் சங்கம், கங்காணிமார்கள் சங்கம் என்ற சங்கங்கள் எல்லாம் பேருக்கு இருந்தன. அய்யரைக் கேள்விகேட்கும் தின்மை அவைகளுக்கு இருக்கவில்லை. அய்யரின் செல்வாக்கும் செயலாற்றலும் அவைகளைப் பின்னே தள்ளிச் சென்றன. மேலும் 1912-விறுந்து செயல்பட்ட இந்தியர் சங்கமோ அன்றேல், முத்துக்கிருஷ்ண. ஜௌன். ஐ. எக்ஸ். பெரரரா என்ற பழைய தலைமுறையினரோ 1927ல் கம்பள நிர்ணயசபை கலந்தாலோசனைக்கு அழைக்கப்பட வில்லை என்பதும் அய்யரே அவ்வாய்ப்பை அடைந்தவர் என்பதும், அவர்கள் இழக்கத் தொடங்கிய நிலையை வெளிப் படுத்தும்.²⁵

எனினும் 1928ம் ஆண்டு குணசிங்காவின் நடவடிக்கைகள் இந்தியர்களுக்கு எதிரானவைகளாக உருவெடுப்பதை அய்யர் அவதானித்தார். அதுநாள்வரை அய்யரும், குணசிங்காவும் ஒருங்கிணைந்து செயற்பட்டிருந்தாலும், இந்தியத் தொழிலாளர்களின் பொருளாதார, அரசியல் நிலை குறித்து அநுதாப பார்வையைச் செலுத்திய குணசிங்கா, ஒருபோதும் தனது தொழிற் சங்க நடவடிக்கை களை தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் உள்ளடக்கியதாக ஆக்கவேண்டுமென்று ஆர்வம் காட்டியதில்லை. சிங்களவர்களும், இலங்கைத் தமிழர்களில் மத்தியதர வகுப்பினரும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களை உழைக்கும் வர்க்கத்தில் ஓரங்கமாகக் கருதாமையே இதற்கான காரணமாகும்²⁶ குணசிங்காவை இந்தியர்களின் விரோதி என்று நடேசய்யர் பகிரங்கமாக குற்றம் சாட்டினார்.

குணசிங்கா அய்யரை யூனியனிலிருந்து உடனடியாக விலக்கிவைத்தார். குணசிங்காவை எதிர்த்து அய்யர் தனது தேசபக்தவனில் தொடர்ந்து எழுதிய கட்டுரைகளும், கவிதைகளும் கார்ட்டுன்களும், நடைச்சித்திரங்களும் அய்யரின் நெஞ்சுறுதியை வெளிப்படுத்த உதவும்.

கொழும்பு நகரிலே குணசிங்காவின் புகழ் கொடிகட்டிப் பறந்த நேரமது. சிங்களத் தொழிலாளர்களின் ஏகோபித்த தலைவருகை அவர் அப்போது விளங்கினார்.

துறைமுக வேலைநிறுத்தத்தின் போது “குருநாகலையில் கவர்ன்மென்ட் ஏஜன்டாக நீங்கள் இருந்திருக்கலாம். இது கொழும்பு! கொழும்பு, குருநாகலை இல்லை என்பதை நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும். அத்தோடு உங்களுக்குப் பேசுவும் தெரியவில்லை” என்று அரசாங்க உத்தியோகத்தர் ஒருவருக்கு எதிராக தான் ஆத் திரத் தோடு பேசிய போது தனது கோபத்தை உணர்ந்த சங்க அங்கத்தினர்கள், அவ்வுத்தியோகத் தரை அடிக்க முனைந்ததையும், பின்னால் அவரது உருவத்தைத் தீயிட்டுக் கொழுத்தியதையும் குணசிங்காவே தனது சுயசரிதைத் தொடரில் பெருமையோடு குறிப்பிடுகிறார்.²⁷

இத்தகு இடர்பாடான நிலையில் குணசிங்காவை எதிர்ப பதற்கும், அவரது அரசியலை விமர்சிப்பதற்கும், அவரது நடவடிக்கைகள் குறித்து ஏடுகளில் எழுதுவதற்கும், கருத்து சித்திரங்கள் வெளியிடுவதற்கும் அய்யரைத் தவிர வேறு யாருக்குத் துணிவுவரும்?

எதையும் தடித்தனத்தினால் நடத்திவிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டால், அதனை அடக்க வேண்டியது எல்லோருடைய கடமையாகும். எதிரியை அடக்குவது ஒருபுறமிருக்க, தற்பாதுகாப்புக்காகச் செய்யவேண்டிய காரியத்தை எவர் செய்யாவிட்டாலும், அவர் தேசத்துரோகியாவார். அந்திலையை கொண்டே இந்தியத் தொழிலாளர்சங்கத்தை ஏற்படுத்த முன்வந்தோம் -

என்று “இந்தியத் தொழிலாளர்சங்கம் வேண்டுவதேன்²⁸”? என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையில் அய்யரின் மனவோட்டமும், எதிர்கால நடைமுறைத் திட்டங்களும் வெளிப்படுகின்றது.

1929க்கும், 1934க்கும் இடைப்பட்ட “பொருளாதாரமந்தம்” ஏற்பட்ட காலப்பகுதியில் இந்திய எதிர்ப்புணர்வு இலங்கையில் மேலும் மேலும் வளரலாயிற்று. இலங்கையில் பெருகிவரும் வேலையில்லாத தின்டாட்டத்திற்கு இந்தியத் தொழிலாளர்களே காரணம் என்ற நிலைப்பாடு வலுப்பெற ஆரம்பித்தது. இந்திலைமையில் இந்தியத் தொழிலாளர்களின்

நலன்கருதி ஒரு தொழிற்சங்கம் - இந்தியத் தொழிலாளர்களை அதிகமாக தன்னகத்தில் கொண்டிருந்த தோட்டப்புறத்தில் - தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. இது ஒரு வரலாற்று நிர்ப்பந்தமான செயல் என்றே கூறவேண்டும். இதை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற நடேசய்யர் முன்வந்தார்.

அகில இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் சமீபள்ளம் என்ற பெயரில் அவர் அமைத்த தொழிலாளர் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் வெளிப்படுவதற்கு முன்னரேயே சட்டநிருபண சபை கலைக்கப்பட்ட நிலையில் அய்யர் எழுத்துத்துறையில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார். அவர் ஒரு பிராமணர். குடியேற்றத் தொழிலாளர்களைக் குறித்து அதிக கவனம் செலுத்தியவர் கோ. நடேசய்யர்' என்ற குறிப்பு தேர்தல் முடிவுகள் என்ற இலங்கை நாடாளுமன்ற குறிப்பேட்டில் காணப்படுகின்றது.

'சட்ட நிருபணசபை கலைக்கப்பட்ட பிறகு டொனமூர் ஆணைக்குமுனின் பரிந்துரைக்கேற்ப அரசாங்கசபை அமைக்கப் பட்டது.

டொனமூர் ஆணைக்குமு இலங்கைக்குச் சர்வசன வாக்குமிமையை அறிமுகப்படுத்திய போது, சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் போன்றவர்கள் அதை வன்மையாக எதிர்த்தனர். இங்கிலாந்துக்கு நேரடியாகச் சென்று எதிர்ப்பை வலியுறுத்தினர். டொனமூர் ஆணைக்குமு விசாரணையின் போது, வயது வந்தோருக்கான சர்வசன வாக்குமிமையை ஆதரித்து வாதாடியவர்களில் அய்யர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

டொனமூர் சீர்திருத்த அறிக்கைப் பற்றிய விவாதம் சட்டநிருபணசபையில் நடந்த போது பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கொடுப்பதை சேர். பொன். இராமநாதன் எதிர்த்தார்.

"பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வேண்டாம் என்று கூறும் எனது நண்பர்கள் சிலர் தங்களுக்குக் கிடைத்த சீதன பணத்தால் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கொடுத்தால் தேர்தலில் மனைவியும் நிற்பார் என்று நினைத்து அவர்கள் தயங்குகிறார்களா?"

என்று அய்யர் தாக்குதலை மேற்கொண்டு பெண் சமத்து வத்துக்கும் வாதாடினார். டொனமூர் ஆணைக்குமுனின் சிபார்க்கள் அய்யருக்கு அதிருப்தியைத் தந்தன.

"உனமோர் இந்தியரை டே-நோ-மோர் இந்தியராகச் செய்துவிட்டார். இந்தியரை ஒதுக்கிக் கொண்டார். இலங்கையில் சிறுபான்மையோர்களில் பெரும்பான்மையோராகிய இந்தியர்களுக்குக் கால்களும், கைகளும் விலங்கிடப்பட்டது போன்ற அடிமைத்தனமே மிஞ்சகம் -

என்று தனது பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டார்.

'நமது கவர்னர் அவர்கள் தென்னூப்பிரிக்காவிலிருந்தவர். ஏதோ நாடகம் ஆடி இந்தியரை ஏமாற்றப்போவது நிச்சயம். இந்தியர்களும் ஏமாந்து போவார்கள். ஏன்? அவர்களிடம் ஒற்றுமை இல்லை. விஷயம் அறியும் எண்ணம் இல்லை. தென் ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியேறும் இந்தியன் முந்தாறு ரூபாயோடு வருகிறான்; இலங்கையிலிருந்து உடுத்திய துணியோடு போகவேண்டிய நிலை வரும்'”

என்று அவர் எச்சரித்தார்.

1929ல் டொனமூர் சிபார்க்கப்படி அரசாங்கசபைக்கான தேர்தல் நடைபெற ஏற்பாடாகியது.

ஆயிரம் கனவுகளை சிந்தையில் இருத்தி அய்யர் போட்டியிடத் தயாராயினார். இலங்கையருக்கு அரசாங்கசபைத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு எல்லாவித வசதிகளுமிருந்தன. பிரச்சார வாய்ப்புக்கள் அவர்களுக்கு ஏராளமாயிருந்தன.

இந்தியவம்சாவளியினருக்கு இது ஒரு பெரும் குறையாகிறுந்தது. அய்யர் தனது தேசபக்தனை தினசரியாக்கினார்.

1924ல் சட்டநிருபணசபைத் தேர்தலின் போது காட்டிய அதே எழுத்துவன்மையை 1929ல் அரசாங்கசபைத் தேர்தலின் போதும் காட்டத் தொடங்கினார்.

அய்யரின் எழுத்துநடை இயல்பாகவே ஸவன்யமானது. சவாலை எதிர்நோக்குகின்ற போதும், எதிரியை எழும்பவிடாது மட்டம் தட்டுகிறபோதும் அதில் ஸகிரி வெறி ஏறுவதை அவதானிக்கலாம். தேர்தல் சமயத்தில் வெளியான தேசபக்தனில் பக்கத்துக்குப் பக்கம், வரிக்கு வரி அய்யரது ஆற்றல் வெளிப்பட்டது.

எனினும்,

தேர்தலில் அய்யர் போட்டியிடமுடியாது போய்விட்டது. அதற்கான உண்மையான காரணம் என்னவென்று தெரிந்து கொள்ளும் சான்றுகள் இல்லை.

அய்யரது தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களில் உடனிருந்து உழைத்த பி.ஆர். பெரியசாமி எழுதிய தோட்டத் தொழிலாளரின் வீரப்போராட்டம் என்ற நூலிலும்,

“தொன்மூர் அரசியல் ஆட்சி முறையாகிய அரசாங்கசபை தோன்றியது, ஜெயரை அந்த சபையில் அங்கம்பெற விடாது சதிவேலைகள் செய்தனர். தகடுகத்தக்காரர்கள்”
என்ற வரிகளே காணக்கிடைக்கின்றன.

பெரிய கங்காணி ஒருவர் அய்யருக்குச் செலுத்தவேண்டிய கட்டுப்பணத்தைத் தருவதாகக் கூறி கடைசிநேரத்தில் அவரை ஏமாற்றிவிட்டதாகவும் ஒரு கதை உண்டு. இது எந்தளவுக்கு உண்மை என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அதுகாலவரை சாடாத அளவுக்கு பெரிய கங்காணிமார்களை அதற்கு பிறகு அய்யர் சாட ஆரம்பிப்பதை அவதானிக்கும் போது, அந்த கதையில் நிறைய உண்மையிருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

அரசாங்கசபை முதன்முறையாக 7.7.1931ல் கூடிய பொழுது, இந்தியமக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் பண்ணுபவர்களாக கீழ்க்காணும் பிரமுகர்கள் பிரசன்னமாகியிருந்தார்கள்.

பண்டாரவளை	- ஏ. ஃபெலோஸ் கோர்டன்
தலவாக்கொல்லை	- எஸ். பி. வைத்திலிங்கம்
ஹட்டன்	- பெரிசந்தரம்
நியமன அங்கத்தவர்	- திவான் பகதூர் ஜெ. எக்ஸ். பெரைசா

முதலாவது அரசாங்க சபையிலே பெரிய சுந்தரம் தொழில் மந்திரியாக நியமனம் பெற்றார். பின்னால் இரண்டாவது அரசாங்க சபையிலே பதில் தொழில் மந்திரியாக இரண்டரை மாதங்கள் பெரரா கடமையாற்றி இருக்கிறார். அய்யர் முதல் அரசாங்க சபையில் இடம்பெறுமல்ல போனது மலையக மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மிகப்பெரியதோற் இழப்பு என்பதை சம்பவம் கள் விளக்குகின்றன. பொதுத்தேர்தல்களில் நின்று வெற்றி பெறும் வாய்ப்பும் தோட்டப்பகுதிகளில் மாத்திரமே இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்திருந்த அய்யர், தோட்ட மக்களிடையே தனது நிலையை பலப்படுத்தவானார். வளர்ந்து வரும் இந்திய துவேசத்திற்கு எதிராக - குணசிங்காவின் எதிர்ப்பை முறியடிக்க இதுவே வழியெனத் தீர்மானமாக முடிவெடுத்தார்.

இலங்கை இந்திய தொழிலாளர் சம்மேளனம், அகில இலங்கை இந்தியதோட்டத்தொழிலாளர் சம்மேளனம் என்ற இரண்டு அமைப்புக்களை அவர் தோற்றுவித்து தோட்டப்பகுதி களைத் தவிர்ந்த ஏணை பகுதிகளில் வசித்த இந்தியர்களின் நலனை முதலாவதன் மூலமும், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நலனை இரண்டாவதன் மூலமும் பேண ஆரம்பித்தார்.³⁰

தொழிலாளர் சம்மேளனம்

இலங்கையில் தொடர்ந்து வசித்த பத்தாவது ஆண்டில், இந்தியர்கள் இலங்கையில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களாக, குடியேற ஆரம்பித்த 103வது ஆண்டில், தொடர்ந்து ஆரூண்டுகள் (1925-1931) இந்நாட்டின் அதி உயர்ந்த மன்றத்தில் இந்த இந்திய மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்து, இவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளில் தனது இதயழர்வமான கருத்துக்களை எல்லாவித நிர்த்தாட்சண்யமுயின்றி வெளியிட்டு மகிழ்வு எய்திய நடேசெய்யரால்; கெளரவப்பிரதிநிதியாக நாடு முழுவதும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒருவரால்; செயலாற்றுமல்வாளாவிருக்க முடியும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

அய்யர் எரிமலைக்கு ஒப்பானவர்.

குழுமல் இருப்பது அவருக்குப் பழக்கமில்லாத ஒன்று!

கொழும்பு நகரில் வளர்ந்து வந்த “குணசிங்க வழி பாடும் - சிங்கள உணர்வும் - இந்திய துவேஷமும் - அய்யரை ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டின. தான் நம்பியிருந்த தோட்டப் பெரிய கங்காணிகளும் தான் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு எழுந்து நடக்காததை உணர்ந்தார் அய்யர்.

தனது பலம் தோட்டத்து மக்களை மையமாகக் கொண்டு வளரவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தார். தோட்டத்து மக்கள் ஏழைத்தொழிலாளர்கள்; மிகவும் எளிமையானவர்கள்; உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசத் தெரியாத வர்கள்; தமது எஜமானர்களுக்காக உலகத்தின் எல்லைக்கே செல்லத் தயங்காதவர்கள். இலங்கை அரசாங்கத்தின் காருண்யமற்ற, அறிவில்லாத, பிடிவாதம் மிகுந்த, தறமில்லாத செய்கையால்

தோட்டத் துரைமார்களையே சர்வமும் என்று
நம்பிவாழ வேண்டியவர்களானார்கள்.³¹

என்பதை உணர்ந்த அய்யர் உடனடியாக தமது இருப்
பிடத்தை தொப்பித் தோட்டத்துக்கு மாற்றினார்.

இன்று ஹட்டன் என்ற பெயரில் தமிழ், சிங்களம்,
ஆங்கிலம் என்ற மூன்று மொழிகளிலும் அறியக்கிடக்கும் நகரம்
தொப்பித்தோட்டம் என்ற பெயரிலேயே முப்பதுகளில் தமிழில்
குறிப்பிடப்பட்டது.

சிக்கு புக்கு நீலகிரி தொப்பி தோட்டம்
நாங்கபோது கப்பலிலே மிக்கம் கூட்டம்

என்ற நாடோடிப் பாடலிலும் “ஹெட் - ஒன் என்ப
தற்கு மறைந்த வி. கே. வெள்ளையன் அளித்த பொருள் விளக்
கத்திலும் இந்த நகரின் பெயருக்கான விளக் கத்தைக் காணலாம்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே பெருந்தோட்டப்
யிர்ச்செய்கையின் ஆரம்பகாலந்தொட்டு நன்கு அறிமுகமான
மூன்று நகரங்களில் தொப்பி தோட்டமும் ஒன்றாகும். இன்றைய
ஹட்டன் இந்துமகாசபையின் அடிவாரத்திற்கருகின் தான்
1930களில் அய்யர் தனது இருப்பிடத்தை அமைத்துக்கொண்டார்.
ஜந்து ஆண்டுகள் சட்டநிருபண சபையில் ஆங்கிலத்தில்
முழங்கிபழகிய அய்யர் தோட்டத்துச் சணங்களை; ஊழையராய்
உறங்கிக்கிடக்கும் மக்களை தட்டியெழுப்பும் பாரிய முயற்சியில்
நேரடியாக ஈடுபட ஆரம்பித்தார்.

அவருக்குப் பக்கப்பலமாக நின்றவர் அவரது துணைவி
மீனாட்சி அம்மையார் ஆவார். ஆனால் பெண்ணும் நிகிரெனக்
கொள்வதால், அறிவிலோங்கி இவ்வையம் தழைக்குமாம் என்று
பாடிய சுப்பிரமணிய பாரதியர் மரணமான 1921ம் ஆண்டு,
தனக்கு முன் பின் அறிமுகமில்லாத மனிலாலுக்காக - இந்தியன்
என்ற உணர்வோடு ஒட்டி உறவாடி - அதன் நிமித்தம் ஆங்கில
சாம்ராஜ்யத்தோடு முட்டி மோதவும் துணிந்தவராக
இலங்கையில் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருந்தவர்
நடேசய்யர் ஆவார். அய்யர் சுப்பிரமணிய பாரதியர் மீது
கொண்டிருந்த பற்றும் மதிப்பும் அளப்பரியன். சிறப்பாக
பெண்ணுரிமைப் பற்றிய பாரதியாரின் கருத்துக்களைச் செய்
லாக்கி மிகுந்தவர் அய்யர் ஆகும். “மானாஞ்சேர்க்கும்
மனைவியின் வார்த்தைகள்” என்று நம்பி “கைகள் கோத்துக்
களித்து நின்றுடிய பெருமகன் அய்யராவார்.

மலைகளைச் சாடவும்,
காற்றிலேறி யவு விண்ணையுஞ் சாடவும்,
அனாலை விழுங்கும் ஆண்மையைத் தரவும்” அய்யருக்குத்
துணையாயிருந்தவர் மீனாட்சி அம்மையாரே ஆவார்.

அய்யர் அவர்களுடன் இனைந்து அம்மையார் பொது
மேடைகளிலும், பஸ்தரிப்பு நிலையங்களிலும், மக்கள் கூடும்
பொதுச்சந்தை நிலையங்களிலும் தோன்றவாரம்பித்தார்.

பேச்சாலும், பாட்டாலும் மக்களைக் கவர்ந்து வசப்
படுத்தும் பெரும்பணியில் அய்யருக்குச் சமதையாக அம்மை
யாரும் விளங்கியது அய்யருக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரியதொரு
பங்களிப்பு நிதியமாகும்.

அய்யர் சங்கநாதம் புரிவார். அம்மையார் இசையாய்
பொழிவார். அம்மையார் பேசி முடிக்கும் முன்னர் அய்யர்
கூடியிருக்கும் கூட்டத்தினரின் நாடி பிடித்து முடித்திருப்பார்.
மகுடிக்கு அமையும் நாகமாய் மக்கள் அய்யரிடம் ஆப்பட
ஆரம்பித்தனர்.

உழைப்பதற்கென்றே பிறந்துள்ளதாக நினைத்து -

“கூடைதலைமேலே, குடிவாழ்க்கை நடுரோட்டிலே”
என்று விதியை நொந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்கள்;

“கேள்வி கேட்பது எங்களுக்கு உரிய வேலை இல்லை;
உழைத்து ஓய்ந்து, மாள்வது என்பதே எங்களின்
தொழில்”

என்று நம்பவும், தங்களது கல்வறை களில் வாசகங்கள்
ளாகப் பொறித்துக்கொள்வதில் திருப்பதிகாணவும் பழகிப்போன
இந்தியவம்சாவளி தொழிலாளர்கள் சிலிர்த்துப்போயினர்.
தோட்டத்துரைமார்களின் வெள்ளைநிறத்தைக்கண்டு வெளிறிப்
போனவர்கள், தங்கநிறத்தில் தமிழ்ப்பேசும் அய்யரையும் அவரது
மனைவியையும் கண்டு வீறு பெற்றனர்.

“கம்பளி மூன்று ரூபாய், கருப்பு கம்பளி மூன்று
ரூபாய், “வேஷ்டி மூன்று ரூபாய், வெள்ளை
வேஷ்டி மூன்று ரூபாய்”

என்று தங்களின் கணக்கு விபரங்களை தங்களின் பெரிய
கங்காணிமார்களிடம் கேட்டுப் பழகியவர்கள்;

தனது பற்றுச்சிட்டை வாங்கிக்கொண்டு, தனது மனைவியைத் தோட்டத்திலேயே விட்டு வருவதை வாழ்க்கை அமைப்பு என்று ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்.

பட்டப்பகலிலே சட்டிப்பாணைகளை தூக்கி எறிந்து, தப்படித்து விரட்டப்பட்ட சண்டாளத் தனத்தைச் சுகித்துக்கொண்டவர்கள்.

தோட்டத்தில் கெடுபிடி அதிகமாகின்றது என்ற அச்சத்தில் ஓடி விடத் துணிகையில் அகப்பட்டு குதிரைக்காலில் பிணைக்கப்பட்டு குருதி வெளிவரும் வரையில் தரையில் இழுத்தடிக்கப்படுவதை எதிர்க்கத் துணியாதவர்கள்.

தன்னியே சர்வமும் என்று நம்பிவந்த தனது மனைவியை பெண்டாள முனைந்த பெரியகங்காணி யையும், தோட்டத்துரையையும் தடுத்துநிறுத்த வலுவின்றி பைத்தியக்காரனாகக் கணிக்கப்பட்டு அங்கொடையில் அனுமதிக்கப்படுவதைச் சுகித்துக் கொண்டவர்கள்.

தங்கள் அனுபவத்திலேயே இதுவரைக் கண்டிராத் புதிய காட்சியை நேரில் கண்டார்கள்.

அவர்களால் அதை அத்தனை இலகுவில் நம்பமுடியவில்லை.

“இந்தத் தோட்டத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். சுப்பிரண்டன்ட் துரையின் கையொப்பம் இல்லாமல் உள்ளே பிரவேசிப்பவர்கள் கோர்ட் மூலமாகத் தண்டனைக் குள்ளாவார்கள்”

என்று தோட்டத்து எல்லையில் நுழைவாயிலில் அறிவிப்புப் பலகையில் பொறிக்கப்பட்ட வாசகங்கள் நூரூண்டு கணுக்கும் மேலாக நாகரீக காற்றைத் தங்களுக்குக் கொண்டு வராமலும், தங்களின் விம்மி அழும் வாழ்க்கையை வெளியில் கொண்டுச் செல்லாமலும் தடுத்து நிறுத்தியிருப்பதை அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்த அம்மக்கள் ஒரு புதிய அனுபவத்திற்கு உள்ளார்கள்.

குடைபிடிக்காதே! செருப்புப் போடாதே! வெள்ளை வேஷ்டி கட்டி வெளியில் வராதே! பத்திரிகை படிக்காதே!

என்ற குரல்களை மாத்திரமே கேட்டுப் பழகியவர்களுக்கு -

பாட்டாளித் தோழனே பயப்படாதே! தலை நிமிர்ந்து வெளியில் வா! இந்தா இந்த நோட்டிசைப்படி! கள்ளக்கணக் கெழுத கங்காணிகளுக்கு இடம்கொடாதே! குட்டிச்சாக்கில் சம்பளத்தை எடுக்கும் மட்டித்தளத்தை எட்டி உதை! அவரப்பெயர் போடுவதை எதிர்த்து நில! பகல் சாப்பாட்டுக்கு ஒருமணி நேரம் லீவு உண்டு, அதைப்பயமின்றிக் கேள்! உன்னை மிரட்டும் வீணருக்குப் பயந்து உரிமையை விடுக்கொடாதே! என்ற குரல்கள் புதுத் தெம்பை தந்தன!

அய்யருக்கு ஆரம்பத்தில் போய் வந்தது போல் தோட்டங்களுக்குள் சென்று வருவதில் சிரமம் ஏற்படத் தொடங்கியது. அய்யருக்கு எதிராக ஆங்கிலேயத்துரைமார்கள் மாத்திரமல்ல, பெரிய கங்காணிகளும், நகர முதலாளிமாத்களும் செயற்படத் தொடங்கினர். இந்தக் காலப்பகுதியில் 153 இந்தியர்கள் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களாகவும், இருந்தனர்.³² இவர்கள் அனைவருமே நடேசய்யரின் நடவடிக்கைகளை எதிர்த்துச் செயற்பட முனைந்தனர்.

பெரிய கங்காணிகளுக்கு எதிராக அய்யர் போர்க்குரல் எழுப்பத் தொடங்கியதன் பிறகே, இந்த நிலைமை தீவிரம் பெற்றது. “தொழிலாளர்கள்டம் சார்பு உள்ள வர்கள் தோட்டங்களுக்குள் போய் வருவதைத் தடுக்க துரைமார்கள் பிரியப்படுவதில்லை; நேரில் கண்டாலும் கண்டதுபோல் காட்டிக் கொள்வதில்லை. ஆனால் தொப்பிப்போட்ட கருப்புத்துரைமார்களோ துள்ளிக்குதிக்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏன்? அவர்கள் எஜமான் கீழுள்ள அடிமை மிருகங்கள்.

ஒரு தோட்டத்திற்கு தமது ஆசிரியர் அடிக்கடி போய் வருவதுண்டு. அது விஷயமாய் துரையும் யாதொன்றும் சொல்லியது கிடையாது. ஆனால் கருப்புத்துரை சும்மாயிருக்க வில்லை. ஆசிரியர் போகும் வீட்டுக்காரரைக் கூப்பிட்டு கண்டித்திருக்கிறார். பயமுறுத்தியிருக்கிறார். யார் வந்தாலும் பரவாயில்லை நடேசய்யர் வரக்கூடாது என்று கூறி இருக்கிறார்” என்று தனது பத்திரிகையில் எழுதிய அய்யர் -

“தோட்டத்திற்குள் எம்மை வரக்கூடாது என ஒருவரும் நேரில் சொல்ல எண்ணத்துணியார்கள். ஆனால் தங்கள் அடிமைகளான கங்காணிமார்களையும், உத்தியோகஸ்தர்களையும் இவ்வேலைக்கு ஏவி விட்டிருக்கிறார்கள். எவ்விதப்பலன் எமது சுற்றுப் பயணத்தால் ஏற்பட்டது என்று கவனிப்போம்.

சென்ற ஒருமாத காலத்திற்குள்ளாக அரைப்பெயர் போடுவது அடியோடு நின்றுவிட்டது மற்ற குறை சுரும் நீங்கவேண்டுமானால் தொழிலாளர்களுக்குக் கல்விகொடுக்கவேண்டும். அக்காரியத்தை எவ்விதம் செய்யக்கூடும்? சட்டப் புஸ்தகம் வாங்கித் தொழி வாளர் வசம் போகாமல் பல கங்காணிமார்கள் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். என்ன செய்யலாம்? தொழிலாளர்கள் கண் விழித்தாலன்றி பிறரிட மிருந்து நன்மை கிடைத்துவிடும் என்று என்ன வேண்டாம். புத்தகங்கள் மூலமும், துண்டுப்பிரசரங்கள் மூலமும், பிரசங்கங்கள் மூலமும் புத்துணர்ச்சி யை உண்டாக்கவேண்டும், கங்காணி மார்களை தற்சமயம் நம்பி நிற்க முடியாது. அவர்கள் நிலைமையே தடுமாற்றத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இவ்வித பிரச்சார வேலையை பொது ஜனங்கள் கூடிய சீக்கிரம் ஏற்று நடத்த முன்வர வேண்டும்.'

என்று 1929ல் சட்டசபை அங்கத்தவர் என்ற பதவி தனது போர்க்குணத்துக்கு ஒரு பிரதான கவசமாக பாவிக்கப்படக் கூடியது என்பதை உணர்ந்திருந்த நேரத்தில் - எழுதி யிருந்தார்.³³

தொழிலாளரும் - சம்மேலனமும்.

1931ல் தானே அவைகளைச் செயல் படுத்த வேண்டியவரானார். சகோதரத்துவம், சுயமுயற்சி, சிக்கனம் என்ற குணங்களைத் தொழிலாளர்களிடம் பரப்பவும், குடி, குது, கடன் என்ற பழக்கங்களிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கவும் அய்யர் அமைத்த அகில இலங்கை இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேலனம் முயற்சித்தது.

கடன் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகாமல் இருப்பதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்களும், கடனுதவி சங்கங்களும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தி தொழிலாளர்களின் கல்வி அறிவை அபிவிருத்திச் செய்து அவர்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவும் அரசியல் நிலையைச் சிறப்பானதாக்கவும் தொழிலாளர் சம்மேலனம் இலட்சியம் கொண்டிருந்தது.³⁴

தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளிலும், வயோதிப தொழிலாளருக்கு உதவி பணம் பெற்று இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைக்கும் முயற்சிகளிலும் சம்மேலனம் கவனம் செலுத்தியது.

ஆக, தொழில் சம்பந்தமானதாக மாத்திரமல்லாமல், சமுதாயப் பிரச்சனைகளை உள்ளடக்கியதாகவும் தனது தொழிற் சங்க முயற்சியை நடேசய்யர் திட்டமிட்டு ஆரம்பித்தார் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். தொழிற்சங்கம் தொழி வாளர்களின் அன்றூட் பிரச்சனைகளை மாத்திரம் பேசிக் கொண்டிருப்பதால் பயனில்லை என்ற கருத்து ஒவிக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் - ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்னரேயே அதைச் செயல் வடிவில் காட்ட ஆரம்பித்த நடேசய்யரின் அறிவும், புத்திக்கூர்மையும் நினைக்கும் போதே பிரமிப்பூட்டுகிறது. தோட்டங்களில் குழுக்களாக அமைந்து இயங்கிய தொழி வாளர்கள், நடேசய்யருடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள் என்ற காரணத்தால் பழிவாங்கப்பட்டார்கள். தோட்டங்களுக்குள்ளும், வெளியிலும் கூட்டம் நடாத்துவதற்கு மைதானமோ, கட்டிடமோ கிடைக்காத விதத்தில் தோட்ட நிர்வாகத்தினரும், நகரமுதலாளி களும் நடேசய்யருக்கு விரோதமாகச் செயல் பட்டனர். எந்த நேரத்திலும் அவருக்கு உயிராபத்து ஏற்படக் கூடிய நிலையை உணர்ந்த வெளையர் அரசு கைத்துப்பாக்கி வைத்திருக்க அவருக்கு அனுமதி வழங்கியது.

“நடேசய்யர் தங்கிய கூற்றுப்புறுத் தோட்டங்களில் நிர்வாகம் தொழிலாளருக்கு அரிசியை நிறுத்தியது. நீர் விநியோகத்தைக் கூட தடை செய்தது” என்று சட்டத்தரணி வேர்ணன் குணசேகரா தனது கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிடுகிறார்.

குணசேகரா நடேசய்யருக்காக தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளில் 1940களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர். 1942ல் ஏழு அம்சத்திட்டம் கைச்சாத்திடப்பட்ட போது சம்மேலனத்தின் சார்பில் அய்யரும், இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் சார்பில் ஜி.எஸ். மோத்தாவும், சமசமாஜக்கட்சியின் சார்பில் வேர்ணன் குணசேகராவும் கையெழுத்திட்டனர்.

ஆரம்பகாலந்தொட்டே விசாலித்துச் செயல்படும் வாய்ப்பு அய்யர் ஆரம்பித்தத் தொழிற்சங்கத்துக்கு இருக்கவில்லை. அவர் தொழிற்சங்கம் ஆரம்பித்த கால நிலவரம் அவ்விதம். பொருளாதார மந்தம் நிலவிய காலப்பகுதி அது! ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளருக்கு வேலையில்லாமல் போனது. நாளுக்கு நாள் தொழிலாளர்களில் வருமானம் குறையத்தொடங்கியது. அவர்களின் ஊதியம் குறைக்கப்படலாயிற்று.

கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பான் நிலையில், சங்கத்தில் சேர்ந்து உழைக்கவும், சமர்ப்பிந்து பணியாற்றவும் நெஞ்சரம் எத்தனைப் பேரிடம் தொடர்ந்திருக்கமுடியும்?

1929க்கும் 1932க்கும் இடைபட்ட காலப்பகுதியில் அரசாங்கப் புள்ளிவிபரப்படி 84,000 இந்தியர்கள் தங்கள் தொழிலை இழந்து நின்றனர்.³⁵ சேர் குலோட் கொரியா தலைமையில் அமைந்த ஆணைக்குழு ஒருவகுக்கூட்டுத் தொழிலாளர்கள் இந்தியா திரும்பியதாக குறிப்பிட்டது.³⁶ மேலும் அனுமதியின்றி தொழிற்சங்கவாதிகள் தோட்டங்களுக்குள் போகமுடியாது என்றும், அப்படி போன்று சட்டத்தை மீறியச் செயலாகும் என்றும் கருதப்பட்டது. எனவே அய்யரின் சங்கப்பணிகள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அமையவேண்டியதாயிற்று. பெட்டிசன் எழுதுவதையும், பிட்நோட்டஸ் அடிப்பதையும், கூட்டங்கள் போடுவதையும் தனது நடவடிக்கைகளுக்கான யுக்திகளாக அய்யர் வெற்றிகரமாகக் கையாளத் தொடங்கினார்.

இலங்கையில் பெட்டிசன் எழுதுவது ஒரு கலையாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு பட்டினத்திலும், நகரத்திலும் பெட்டிசன் எழுதவென்றே தனிமனிதர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களின் ஜீவியமே அதில் தான் நடக்கிறது. தோட்டங்கள் திறக்கப்பட்ட ஆரம்பகாலத்தில் எழுதபடிக்கத் தெரியாத கூலிகள் இந்திய கிராமத்தில் தன் உறவினர்களுடன் தொடர்புகொள்வதற்காக ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் மூலம் கொள்ளும் தொடர்பை பெட்டிசன் என்றே கூறுவர்.

1922இன்றைத் தொடக்கான தங்களின் புகார்களை பெட்டிசன் உருவில் இந்திய ஏஜன்டுக்கு எழுதவைத்தவர் அய்யராவார். முதன் முதலாக இந்திய ஏஜன்டாக வந்த எஸ். ரெங்கநாதன் நடேசப்பிரகுக்கு நெருக்கமான நன்பராகவும் இருந்தார். அவருடைய முகவரியைக் கொடுத்து அவரோடு தொடர்புகொள்ளும் வழிமுறைகளையும் வெளியிட்டு போதாதற்கு சில மாதிரி முறைப்பாடுகளையும் தனது தேசுக்கண் பத்திரிகையில் வெளியிட்டு தோட்டத்து மக்களைத் தூண்டுவித்திருந்தவர் அய்யரே ஆவார். இப்போது நேரடியாக பெட்டிசன்களை தன்னுடைய சங்கத்துக்கு அனுப்பச் செய்து அதன் மூலம் அவர்களின் சார்பாக பேசும் உரிமையைச் சங்கத்துக்குப் பெற்று விடும் தந்திரோபாயத்தை அய்யர் கையாண்டார்.

இந்தக் காலப்பகுதியில் ஆண்டுக்கு 5000 பெட்டிசன்கள் அளவில் தான் பெற்றதாக இந்திய ஏஜன்ட் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வித முறைப்பாடுகள் மூலம் தோட்டமக்களின் துயரங்கள் வெளிப்படும் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டதற்கு அய்யரின் சங்கமே பொறுப்பு என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

மற்றும் தோட்டத்துக்குள் செல்வது தடைசெய்யப்பட்டக் காரணத்தால் தோட்டத்துக்கருகில் இருக்கும் நகர்ப்புறத்தில் கூட்டங்கள் போட்டார் தோட்டத்துக்குச் சொந்த மில்லாத பொது வழிகளில் தனது காரை நிறுத்தி, காரில் இருந்த வண்ணமே மக்களோடு பேசத் தொடங்குவார்.

திறந்தகாரை மேடைபோல் பாவித்து அதிவிருந்து நடேசப்பிரகும் அவர்களும், அவரது மனைவி மீனாட்சி அம்மையும் பேசும்போது தொழிலாளர்கள் புத்துணர் வு பெற்றார்கள். நடமாடும் தொழிற்சங்கத்தின் பிரசன்னத்தைப் பெறவேண்டி தொழிலாளர்கள் நகர்ப்புறங்களில் கூடும் தினத்தன்று தோட்டங்களில் வேலை நடைபெறுவதில் சிரமம் ஏற்பட்டது. சந்தாழுமறை இல்லாத அந்நாடகளில் தொழிற்சங்கம் நடாத்துவது எத்தனைச் சிரமமானது. தொழிலாளர்கள் தரும் உதவியிலேயே சங்கம் நடைபெறவேண்டியிருந்தது. அய்யரின் கார் கூட்டம் முடிந்து போகும்போது, தொழிலாளர்கள் அன்பளித்த காய்கறிகளால் நிரம்பிவழிந்த நாட்களுமுண்டு.

இவ்விதம் இருந்த தடைகளையெல்லாம் மீறிக்கொண்டு அய்யரின் சங்கம் மலைநாட்டு தோட்டப்புறங்களில் பரவ ஆரம்பித்தது. 1931 மே மாதத்தில் அட்டன் நகரில் கூடிய அவரது கூட்டத்தில் 5000 தொழிலாளர்கள் கலந்துகொண்டனர். சம்பளக்குறைப்புக் குறித்து அவர்கள் கண்டனத் தீர்மானத்தை மேற்கொண்டனர். அடுத்த ஐமூன் மாதத்தில் கண்டியில் நடைபெற்ற மாபெரும் கூட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் கண்ணுடைய சங்கத்தின் மூலமே இந்திய ஏஜன்டோடும், தோட்டத்துரையோடும் தொடர்புகொள்ளவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். தொழிலாளர்களின் உரிமைகளும் கடமைகளும் குறித்து தனது பிரசரத்தை அவர்களிடம் ஆயிரக்கணக்கில் விநியோகித்தார். இவைகளால் கவர்ந்திமுக்கப்பட்ட வி. பி. நாதன் கண்டிக்களீக்குத் தலைவராயிருந்து செயற்பட்டார். இந்த ஆண்டில் நாதனேடு இணைத் தநடேசப்பிரகும் இண்டியன் எஸ்டேட் லேபர் என்ற ஆங்கில பத்திரிகையையும் நடத்தினார்.

கண்டியில் நடைபெற்ற பிரமாண்டமான கூட்டம் பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. அய்யருக்கெதிராகச் செயல்படுபவர்கள் தீவிரமானார்கள். சங்கத் தொழிலாளர்களை கீழ்ப்படியா மைக்குத் தூண்டும் அய்யரின் நடத்தைக் கண்டிக்கப்படக் கூடியது என்று காரணம் காட்டி கூட்டங்கள் போடுவதற்கு இடம் தருவதில்லை என்று கண்டி நகரசபை ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தது.

இதை அடியொட்டி மலைநாட்டு நகர்ப்புதங்கள் என்கும் கூட்டம் நடாத்தும் அனுமதி அய்யருக்கு மறுக்கப்பட்டது.

வளர்ந்துவரும் அபாயத்தை உணர்ந்த தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் முழுமூச்சோடு அய்யர் ஆரம்பித்த சங்கத்தை அழிக்க நினைத்தனர்.

தங்கள் அங்கத்தவர்களை அய்யரின் சங்கத்திலிருந்து வரும் கடிதங்களுக்கு எந்தவிதமான பதிலும் தராமல் மௌனம் சாதிக்கும்படி துரைமார் சம்மௌனம் அறிவுறுத்தியது. மேலும் துரைமார்களைப்பற்றிய முறைப்பாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட துரைமார்களின் பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்டல் வேண்டும் என்று வேபர் கண்ட்ரோலரிடம் கோரி, அதில் துரைமார்கள் வெற்றியும் கண்டனர்.

இந்திய ஏஜன்டாக பதவி ஏற்ற கே. பி. எஸ். மேனன் இடம் பெட்டிசாளர்களை பெரிதுபடுத்தாது உதானை படுத்தும் படியும் கேட்டுக்கொண்டனர். நீதவாண்களிடம் தொழிலாளர்கள் சமர்ப்பித்த விண்ணப்ப மனுக்கள் கூட துரைமார்களின் பார்வைக்கு அனுப்பப்படு நீதி வெறும் கேளிக்கூத்து ஆக்கப்பட்ட சம்பவங்களை அய்யர் வன்மையாகச் சாடினார். இலங்கையில் அச்சமயம் தங்களை மிகவும் வலுவுள்ளதாக வளர்த்து ஓர் அமைப்புக்குள் செயல்பட்ட முதலாளிவர்க்கத்தினராக தோட்டத்துரைமார் விளங்கினர். போதாதற்கு பிரித்தானும் சூழ்சியில் பேர்போன பரம்பரையினர் அய்யருக்கும், பெரிய கங்காணிமார்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள விரிசலை மேலும் பெரிதாகக் கடுமெப்பையாக வளர்த்தெடுத்தனர்.

அய்யர் பிராமண வகுப்பைச் சார்ந்தவர், தென்னிந்தியாவில் பார்ப்பாளியர்களுக்கு எதிராக வளர்ந்துவரும் நிலையில் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இலங்கையில் தஞ்சம் புகுந்திருக்கும் சுயநலவாதி என்று கூறி வகுப்புத்துவேசத்தை எழுப்பினர்.

“மதத்தின் பேரால் முப்பது கோடி மக்களை ஏமாற்றி பாழ்படுத்தி வாழும் குலத்தில் பிறந்த அய்யருக்கு இலங்கையில் ஏழைரலட்சம் மக்களை ஏமாற்றுவது சிரமமா? ³⁴ என்று தேர்தல் காலத்துக் காதிப்பிரிவினை மீண்டும் உயிர்த்தெழுவதற்கு அய்யருக்குப் போட்டிச்சங்கமாக இந்தியர் சங்கம் மீண்டும் உயிர்பெற உதவினர். தோட்டங்கள் தோறும் அச்சமடிக்கப்பட்டச் சுற்றறிக்கைகளை அய்யருக்கு எதிராக விநியோகித்தனர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அதே ஆண்டில் (1931) ஊழியன் என்ற பெயரில் தமிழ்வார ஏடு ஒன்றை ஆரம்பித்து நடாத்துவதற்கு வேண்டிய நிதி உதவியைத் துரைமார்கள் செய்தனர். நடேசெய்யரைத் தாக்குவதென்பதே ஊழியனின் வேலையா இருந்தது.

1931 நவம்பரில்

“நடேசெய்யர் சிறைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியவர்”

என்றும்,

வெகுவிரைவில் துரை ஒருவரின் பராக்கிரமத்தால் அய்யரின் வாய் அடைக்கப்பட்டுவிடும்”

என்றும் எழுதிய ஊழியன்

“டிசம்பரில் தூக்கிவிடப்பட்டுக் கொல்லப்பட வேண்டியவர்”

என்றும் எழுதியது. தோட்ட உத்தியோகத்தை சங்கம் தன்பங்குக்கு

“தோட்டத்துரைமாரே நமது தெய்வம், அவர்களை அடிபணிந்து வாழ்வதே வாழ்க்கை. நமது அங்கத் தவர்கள் நடேசெய்யரோடு எவ்விதமான தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது”

என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

நடேசெய்யரின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஒன்றாக கூட்டுறவு சங்கங்களைத் திறக்கவும் துரைமார்கள் ஆரம்பமாயினர். அவ்விதம் திறக்கப்பட்ட இம்புல் பிடிய தோட்டக் கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தினத்தில் நடேசெய்யரின் தொழிற்சங்க கருத்துக்கள் பிளேக் நோயைப் போல வெறுத்தொதுக்கப்பட வேண்டியது

என்று பகிரங்கமாகவே துரைமார் சங்கத்திலைவர் பேசினார். பழுத்த மரத்தில் தான் கல்லெறிவிழும் என்பதைப்போல அய்யர் ஆரம்பித்துச் சம்மௌனம் சத்திமிகுந்தாக ஆகிவருவதைக் காணச்சுகிக்காத நிலையிலேயே இத்தனை எதிர்ப்பிர

சாரங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்று கணிப்பது நியாயமானது. இத்தனை எதிர்ப்புகளுக்கும் மத்தியில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை மேலும் சீர்குலைய கூடாது என்பது அய்யரின் கவலையாயிருந்தது.

சம்பளக்குறைப்பு மேலும் மேலும் அதிகரிப்புதை அய்யர் அவதானித்தார்.

“அமைதியாக இருப்பது போல் தோற்றம் தரும் தோட்டநிலவரம் தொழிலாளர்கள் திருப்தியாக இருப்பதாக காட்டுகிறது என்று கருதுவது தவறு” என்று எச்சரித்து,

“மேலும் சம்பளக் குறைப்புக்கு எத்தனம் செய்வது வெடிமருந்து குவியல் மேலமர்ந்து மெழுகுவர்த் தியில் சுருட்டுப்பற்றவைப்பது போன்ற செயல்”⁴⁸ என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.

சம்பளக் குறைப்புக்கெதிராக சம்மேளனத்தின் மூலம் பலபகுதிகளிலும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கத் தொடங்கினார்.

இந்த நிலைமையில் 1932 செப்டம்பரில் கண்டிக்கிளையின் தலைவராயிருந்த வி. பி. நாதன் தலைவர் பதவியிலிருந்து விலகிய தோடு, தொழில் அமைச்சருக்குக் கடிதம் எழுதி அய்யரின் சம்மேளனத்துக்கு தான் எதிர்ப்புக் காட்டுவதாகச் சொன்னார். கூடவே இலங்கை அரசாங்கம் ‘குறைவான சம்பளத்தில் வேலை செய்ய விரும்பாத இந்தியர்கள் இந்தியாவுக்குத் திரும்பிச் செல்லாம் என்ற நிபந்தனைக்கு ஒப்புதல் தெரிவித்துச் சம்பளக் குறைப்புக்குச் சம்மதித்தனர்.

அய்யர் இதை ஒரு சக்திமிகுந்த ஆயுதமாகப் பாவிக்க நினைத்தார். இந்தியத் தொழிலாளர்களை ஒருசேர இந்தியாவுக்குப் போக தூண்டி னார். ஹட்டன் ரயில்வே நிலையத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கில் கூடிய இந்தியத் தொழிலாளர்கள் ரயில்வே திணைக்காத்தை நிலைகுலையச் செய்தனர். அரசாங்கம் மிரண்டது! துரைமார்கள் துவண்டு போயினர்! ஆங்கில ஆட்சியும், இந்திய அரசாங்கமும் திகைத்துப்போயின!

எனினும் அய்யரின் இம்முயற்சி, தேவைக்கதிகமானத் தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களில் இருந்த காரணத்தால் உரிய பலனளிக்காது விட்டது.

ஆண்டாண்டு காலமாக அய்யர் வாதாடி வந்த இந்தியர்களின் வருகையை அளவோடு நிறுத்தி வைத்திருந்தால் அய்யரின் இந்தியா திரும்பும் பயமுறுத்தல் இலங்கைத்தீவில் இந்தியர்களின் வரலாற்றை சிறப்பான முறையில் எழுத உதவி யிருக்கும்.

அய்யரின் முயற்சி கைகூடாமல் போன்மைக்கு தோட்டத் துரைமார்களின் பலமும், மனோபாவமும் மற்றொரு காரணமாகும். அவர்கள் நகர்ப்புற முதலாளிகளைப் போன்று தொழிற் சங்கங்களை அங்கீகரிப்பவர்களாகவும், தொழிற்சங்கப் பணிகளைச் செய்துக் கொள்பவர்களாகவும் இலங்கைத்தீவில் இருந்து இலங்கையில் அய்யரின் வாழ்க்கை நாட்டைச் சுற்றிச் சுற்றித் திரிவதிலேயே கழிந்தது.

அவ்வாறு சுற்றியதன் பயனால் இலங்கையைப் பற்றி இலங்கையர்களைவிட அதிக உண்மைகளை அவர் அறிந்துகொண்டார். ஆதாரப்பூர்வமாக அந்த அறிவைப் பயன்படுத்தினார்.

பின்பு அவர் அழிய இலங்கை என்று எழுதிய மிகச் சிறந்த புத்தகமொன்று இந்த உண்மையை நிருபிக்கிறது.

இதுநாள்வரை இதற்கு சமமான ஒரு புத்தகம் தமிழில் இலங்கையைப்பற்றி வேதேவராலும் எழுதப்படவில்லை. இத்தகு வெற்றிக்கு அவரது பத்திரிகை அனுபவங்களே காரணமாகும்.

‘‘நான் பத்து வருட காலமாய் செல்வ விஷயமாய் ஆராய்ச்சி செய்துவரும் ஓர் பத்திரிகைக்கும், அரசியல் விஷயமாக ஓர் தினசரி பத்திரிகைக்கும் ஆசிரியராய் இருந்து வந்ததால் இது சாத்தியமாயிற்று’’ என்று அவரே குறிப்பிடுகின்றார்.

பிரயாண வசதியும், தபால் தொடர்பு வசதியும் குறைந்த அந்தக் காலப்பகுதியில் இப்படிச் செயலாற்றுவதற்கு எத்தகு நெஞ்சுருமும், கொள்கைப்பிடிப்பும் ஒரு மனிதரிடம் இருந்திருக்கவேண்டும்?

‘‘கொழும்பில் நடக்கும் அரசாங்கசபை கூட்டம் குறித்து அட்டனைவிருக்கும் தனக்குப் பிந்தியே தெரியவருகிறது. இதனால் சில சமயங்களில் நிர்வாகக் கூட்டங்களைத் தவறவிட்டிருக்கிறேன்’’ (49)

என்றும்,

“நான் சொல்வது உங்களுக்கு விளங்காது இந்த நாட்டில் உங்களுக்கு அனுபவம் போதாது. புத்தனத்தில் ஒரு நாளும், காலியில் இன்னொரு நாளும், இன்னுமோரிடத்தில் இன்னொரு நாளும் என்றிருந்தால் எப்படி? தோட்டத்துரைமார்களையும் நிலச் சொந்தக்காரர்களையும் சந்தித்து ரிப்போர்ட் எழுதி இங்கு வந்து சட்டம் பண்ணுகிறீர்கள்”⁴¹ என்றும்,

“தோட்டங்களுக்குப் போய் பிரட்டுக்களத்திலிருந்து இலங்கையில் பிறந்தவர்களைக் கணக்கெடுத்திருக்கிறேன்”

என்றும்⁴² சட்டசபையில் அய்யர் முழங்கியிருக்கிறார்.

மலையகத் தோட்டப்புறங்களுக்கும், கொழும்பு நகருக்கும் உள்ள மனிதத் தொடர்புகளும் குறைவே. மலைநாட்டில் வின்டுல் என்ற நகரிலிருந்து பினிப் என்பவர் எழுதிய பத்திரிகை கட்டுரைக்குப் பதில் தரும்போது, “பினிப் வசிப்பது வின்டுல் என்றவிடம். அது வெளிநாடு, நாம் வசிப்பது கொழும்பு. இலங்கையின் தலைநகரம்”⁴³ என்று சங்கக் காரியதரிசி ஒருவர் பதில் தந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது நடேசெய்யர் கொழும்பிலமர்ந்துகொண்டு பத்திரிகைகளில் அறிக்கை வெளியிடும் இந்தியத் தலைவர்களில் ஒருவராக இல்லாதிருப்பதை எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம்.

மிக்களிடம் சென்று, அவர்களுடன் வாழ்ந்து, அவர்களிடமிருப்பதை வைத்து ஆரம்பித்து அவர்களுடனேயே திட்டம் வகுத்து, அவர்களையும் தனது திட்டத்துக்கு வளர்த்தெடுப்பதும் வளாத்தெடுப்பதும் எல்லோருக்கும் எனிதில் கைவராது.

அதில் கைவந்தவர்கள் வரலாற்றில் இடம்பெறும் தலைவர்களாக உருவாகிறார்கள்.

கோதண்டராம நடேசெய்யர் நிச்சயமாக அவர்களில் ஒருவர். ஊமை ஜனங்களாக, எழும்பின்று போராடும் வலுவற்றிருந்து குடியேற்ற கூவிகளாக-நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தாம் தவிப்பதை வெளியில் சொல்லும் விஷயங்களும் இல்லாதவர்களாக அடிமை நிலையில் உறங்கிக்கிடந்த கோப்பிக்காட்டான்களையும் தோட்டக்காட்டான்களையும், விழிப்புற்று, எழுந்து நிற்க செய்தவர் அய்யரே ஆவார்.

அவரது வழிகாட்டவில் தான் அவர்கள் பேசுத் தொடங்கினர். அவர் அவர்களுக்காகப் பேசுவேண்டும் என்று அவர்கள்

ஈசப்பட்டதன் விளைவு-

1936ல் நடந்த அரசாங்கசபைத் தேர்தலில் அவர்பெற்ற மகத்தான் வெற்றியாகும். முதலாவது அரசாங்கசபைத் தேர்தலில் அவருக்கு ஏமாற்றத்தை உண்டுபண்ணிய பெரியசுந்தரம், இரண்டாவது தேர்தலில் அட்டனில் போட்டியிடும் முன்னுரிமையை அய்யருக்கு அளித்துவிட்டு ஒதுங்கும் நிலை உருவாகியிருந்தது.

முதல் அரசாங்கசபையில் அமைச்சராகப் பதவி வகித்த ஒருவரை-தோட்டத்தில் பிறந்து கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டம் பயின்று வெளிவந்த இலங்கையிலுள்ள ஒரே ஒரு இந்திய வம்சாவளித் தமிழரை⁴⁴ தஞ்சாவூரில் பிறந்து அக்கவண்டன்ட்⁴⁵ ஆக தொழில் கல்வி பயின்ற பிராமணர் ஒருவர் - பார்ப்பானிய வெறுப்பு வேர் கொள்ளத் தொடங்கிய நேரத்தில் எதிர்த்து நிற்பது - அதுவும் தேர்தலில்; தற்கொலைக்கொப்பான முயற்சியாகும். ஆனால் -

அந்த முயற்சியை அய்யர் வெற்றிகரமானதாக்கிக் காட்டினார்.

பெரி. சுந்தரம் தொழில், கைத்தொழில், வர்த்தக மந்திரியாக இருந்த நேரத்தில் அன்னி பெசண்ட் அம்மையாரையும், லோகமான்ய திலகரையும் இலங்கையில் வரவேற்று வெள்ளோயர்க் கெதிராக மக்களிடையே சுதந்திரக் கணலைப் பரப்ப முன்னின்று உழைத்தார்; தொழிலாளர்களின் நட்டாட்டுச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். இலங்கை வங்கியைத் தோற்றுவிப்பதற்கான பணியைத் தொடக்கியிருந்தார். இலங்கைத் தென்னைச் சபையைத் தோற்றுவித்தார். புள்ளிவிவரக்குழுவை அறிமுகப்படுத்தினார். இருந்தும் வெளியில் மக்களோடு உறவாடி அய்யர் ஆற்றிய பணிகளே வெற்றிபெற்றன.

பெரி சுந்தரத்துக்கு ஆதரவாக ஏராளமான பிரசாரங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அரசாங்கத்தாரும், தோட்டத்துரைமார்களும், தோட்ட உத்தியோகஸ்தர்களும் பெரிய கங்காணி மார்களும் களத்திலிருங்கி பணியாற்றினார்.

திக்கோயா, தரவளை மைதானத்தில் நடைபெற்ற பிரசாரக் கூட்டத்தில் வீரகேசரி ஆசிரியர் வ. ரா கலந்துகொண்டார். பாரதியாரின் புகழ்மிகுந்த சிடரான் இவர் அய்யருக்கு எதிராகவே இத்தேர்தலில் பணியாற்றினார். “இருந்தும் என்ன?

பொருளாதார மந்தத்தால் ஏற்பட்டிருந்த அழிவு அய்ய யருக்கு உதவிற்று. தொழிலாளின் சம்பளம் 54 சதத்திலிருந்து 41 சதமாகக் குறைக்கப்பட்டதை அய்யர் நினைவுபடுத்தினார். அது ஒரு தொழிலாளியின் வருமானத்தில் 24 சதவீத சம்பள வெட்டாகும். தெருவோரத்தில் தொழிலாளர்கள் பிச்சையெடுப்பதையும், பிணமாய்க் கிடந்ததையும் எடுத்துச்சொல்லி சம்பளக் குறைபடுக்கும் ஆட்குறைப்படுக்கும் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் பெரிசுந்தரமே என்று பிரச்சாரம் புரிந்த அய்யர் “குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை மேலும் குறைக்கும் மனிதரை தூக்கி எறி” என்று கேட்டுக்கொண்டதை மக்கள் ஆதரிக்கவேண்டியிருந்தது.

“சமீபத்தில் ஹட்டனில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் என்மீது கற்கள் வீசப்பட்டன. சுயமிரியாதையை இழக்காமல் ஹட்டனில் காடைத்தனத்தை எதிர்த்து நிற்பது மிகவும் கஸ்டம்”⁴⁷, என்று கருதிய அமைச்சர் பெரிசுந்தரம் தேர்தலில் போட்டியிடாது ஒதுங்கிவிட்டார். இரண்டாவது அரசாங்க சபையிலிருந்த மொத்த அங்கத்தவர்கள் தொகை 61 ஆகும். 50 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்; 8 பேர் நியமனம் பெற்றவர்கள். 3 பேர் அரசாங்க அலுவலர்கள். தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற 9 தமிழர்களில் நடேசய்யரும் ஒருவராவார்.

இத்தேர்தலில் தான் டாக்டர் என். எம். பெரோரா, பிலிப் குணவர்தனு என்ற இருவரும் முதன்முறையாக அரசாங்க சபைக்குத் தெரிவானார்கள். அவர்கள் வங்கா சமச்சாஜக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். தோட்டப்புறங்களில் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்திருந்த இவர்களுடன் சபை நடவடிக்கைகளிலும், சபைக்கு வெளியேயும் அய்யருக்கு உறவு இருந்தது. சாமான்யர்களின் குரல்களாக சட்டசபையில் இவர்கள் ஒலித் தனர். 50 அங்கத்தவர்களும், ஏழு நிர்வாகக் குழுவாக இயங்கினர். ஒவ்வொரு நிர்வாகக் குழுவுக்கும் தலைவராக இருந்தவர் மந்திரியாக கடமையாற்றவேண்டியவரானார்.

நடேசய்யர் உள்ளூர் ஆட்சிமன்ற நிர்வாகக்குழுவில் செயல் பட்டார். அக்குழுவின் தலைவராக விளங்கியதால் உள்ளூராட்சி மன்ற அமைச்சராகவிருந்தவர் எஸ். டப்னியு. ஆர். டி. பண்டாரநாயகா ஆவார்.

பின்னாட்களில் இந்நாட்டின் பிரதமராக உயர்ந்த பண்டாரநாயகாவின் சிந்தனைகளிலும், செயற்பாடுகளிலும், அரசியல் கோட்பாடுகளிலும், தீர்மானங்களிலும் நடேசய்யரின் செல்வாக்கு ஒரிரு இடங்களில் தெட்டெனத் தெரிகின்றது. அய்யரின் அரசியல் ரூானத்தையும், தீர்க்கதரிசனத்தையும் இது வெளிப்படுத்துகின்றது.

நடேசய்யரின் அரசியல்சபை பிரவேசம் ஜூரோப்பியத் துரை மார்களுக்கு மிகுந்த அச்சத்தைக் கொடுத்தது.

முதலாவது அரசாங்கசபைத் தேர்தலின் போது தோட்டத்தொழிலாளர்கள் தோட்டத் துரைமார்களுக்கு ஆதரவாகவே இயங்கினர். துரைமார்களின் விருப்பப்படியே வாக்கும் அளித்தனர். இரண்டாவது அரசாங்கசபைத் தேர்தலிலும் அவர்கள் இந்த முறையிலேயே வாக்களிப்பு இடம்பெறும் என்று எதிர்பார்த்தில் வியப்பொன்றுமில்லை.

இத்தேர்தலின் போதே மக்கள் தமது பிரதிநிதி களைத் தேர்தலின் மூலம் தெரிந்தெடுக்கும் புது வாய்ப்பினைப் பெற்றனர். இதனால் முதலாவதாக உபயோகிக்கும் போது இயல்பாக மனிதர்களிடையே ஏற்படுகின்ற கிளர்வுணர்வு வாக்காளர்களிடையேயும் தலைதாக்கி நின்றது. சுவரொட்டி விளம்பரங்கள் மூலமும், வேட்பாளர்களின் செயல் தலைவர்கள் மூலமும், வாக்களிக்கும் முறை அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப் பட்டிருந்தாலும், பிதற்றிக்கொண்டும், பேதலித்த நிலையிலும் இருந்த வாக்காளர்களைப் பார்த்தபோது அவர்களுக்கு விளக்கம் தரக்கூடிய ஒரு பேச்சை நான் நடத்த வேண்டுவது உசிதம் என்றுணர்ந்தேன். இரகசியவாக்களிப்பின் மூலம் நடைபெற்ற வாக்களிப்பு என்றாலும், தேர்தல் நிலையம் அமைந்திருந்த பண்டாரவளை விளையாட்டு மைதானத்தில் காணக் கிடைத்த காட்சியின் மூலம் கோர்ட்னின் வெற்றி ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை அறிய முடிந்தது. அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிறத்திலேயே கேலைகளையும், சட்டகளையும், சாரங்களையும் அணிந்த மனித வெள்ளம் மைதானத்தில் நிறைந்து வழிந்தது.⁴⁸

என்று பதுளை மாவட்ட நீதிபதி கூறும் அளவுக்கு ரோம்ப்டன் தோட்டத்துரையான ஏ. ஃபெலோஸ் கோர்ட்னின் வெற்றிக்கு ஆதரவளித்த தொழிலாளர்கள் இரண்டாவது தேர்தலில் அதே தோட்டத்துரையை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு டேனியல் டய்ஸ் குணசேகரா என்பவரைத் தெரிந்தெடுத்தனர்.

இவைகளால் அச்சமுற்ற ஆங்கிலேயத்துரைமார்கள் தொழிலாளர்கள் வாக்காளர் இடாப்பில் இடம்பெறுது செய்வதில் தீவிர கவனம் காட்டத் தொடர்கினர். பல தில்லுமுல்லுகளின் மூலம் இப்படி ஆரம்பித்த இவர்களின் மோசடி செயல்

களினால் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமை வீணாக்கப்படக்கூடாது என்று கூறி சட்டச் செயலாளரின் கவனத்தை ஈர்த்து பிலிப் குணவர்தனு அரசாங்கசபையில் பேசவேண்டிய அவசியம் கூட நேர்ந்தது.⁴⁹

இலங்கையில் நாடாஞ்சமன்ற வளர்ச்சி வெவ்வேறு கட்டங் களைக் கொண்டது. 1833-1931 வரைக்குட்பட்ட தொண்ணாற் றெட்டு ஆண்டுகள் சட்டநிருபணசபை என்ற பெயரிலும், 1931-1947 வரைக்குட்பட்ட பதினாறு ஆண்டுகள் அரசாங்கசபை என்ற பெயரிலும் விளங்கிய நாடாஞ்சமன்றத்தில் ஆல்லது சட்ட சபையில் அங்கத்தவராக பங்கேற்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்த மிகச் சிலரில் நடேசப்பெறும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வராவார். ஆரூண்டுகள் (1925-1931) சட்டநிருபணசபையில் பெற்ற அனுபவம் அடுத்த ஐந்தாண்டுகள் (1931-1935) வெளியினிருந்தாலும் அய்யருக்கு நிரம் பிய அரசியலறிவுபெறும் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருந்தது. இரண்டாவது அரசாங்கசபையில் அங்கத்தவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடனேயே 'தனது சிம்மநாதத்தைத் தொடங்குவதற்கு பிரேஸ்கேர்டிலின் நாடுகடத்தல் உத்தரவு வழிவகுத்தது.

மார்க் அந்தனி லிஸ்டர் பிரேஸ்கேர்டில் மாத்தனை பகுதியில் மடுல்கலைக்கருகில் உள்ள ரேலுகாஸ் தோட்டத்தில் சின்னத்துரையாக வேலை கற்க ஆரம்பித்தார்.

1912ல் பிறந்த அந்த வெள்ளையர் 1928லிருந்து ஆஸ்தி ரேலியாவில் கல்விகற்றபோது கம்யூனில் இயக்கங்களில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.

இருபத்து நான்கு வயது இனானாக ரேலுகாஸ் தோட்டத்தில் தோமஸ் என்ற பெரிய துரையின் கீழ் வேலைப்பயில் ஆரம்பித்த அவர் மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் பயிற்சியிலிருக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை.

பிரேஸ்கேர்டில் ஓவியக்கலை பயின்றவர், கலையுணர்வு மிகுந்தவர், தோட்டத்துரையாக தொழில்பயில் அவரது குணைங்கள் ஒத்துப்போகவில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தோள்கள் மீது கைப்போட்டுக்கொண்டு நடக்க ஆசைப்பட்டார். ஆகவே ஆபத்துக்குள் சிக்கிக்கொண்டார்.

அவரை இலங்கையிலிருந்து திருப்பி அனுப்புவதற்கு தோமஸ் ஏற்பாடு செய்தார். வேலையிழந்த பிரேஸ்கேர்டில் இலங்கையிலிருந்து இடதுசாரியினருடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அவர்களது சங்க நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்று

பணியாற்றினார். இதே ஆண்டில் திருமதி கமலாதேவி சாட்டோ பாத்யாயர் இஸ்ப்கைக்கு விஜயம் செய்து மலைநாட்டில் பல கூட்டங்களில் பேசினார். அவரது கூட்டம் ஒன்று நாவலப்பிடியில் நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியாத பிரேஸ்கேர்டில் மேடையேறி பேசினார். அவரை அங்கு கூடியிருந்த இரண்டாயிரம் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திய டாக்டர் என். எம். பெரேரா “ஒரு வெள்ளையர் - உங்களுக்காக கண்ணிர் வடிக்கும் தோழர் என்று கூறினார்.

அதோ அந்த வெள்ளை மலைகளைப் பாருங்கள்.

அதோ அங்கிருக்கும் வெள்ளை மலைகளைப் பாருங்கள்! வெள்ளையர்கள் அங்கிருந்து கொண்டு டாம்பீக வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் உங்களது ரத்தத்தை உறிஞ்சுபவர்கள்; அவர்கள் புல்லுரு விகள்; துரைமார்களின் ரகசியங்களை நான்றிவேன். நானே தோட்டமொன்றில் தொழில் செய்தவன் தான். உங்களுக்காக என்னுயிரை தத்தம் செய்வேன். என்ற அவரது உணர்ச்சி ஊட்டுகிற பேச்சும்,

“எழுங்கள், எழுந்து உங்கள் சுதந்திரத்தை வெண் ரெடுங்கள், உங்கள் உரிமையை அடையுங்கள்”

என்று முடித்தவிதமும் ‘சாமி, சாமி’ என்று கூட்டத்தினரைக் குரல் எழுப்ப வைத்தது! அவை மலைகளெங்கும் மீண்டும் மீண்டும் எதிரொலித்தன.

அவரது பேச்சை அன்று தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் நடேசய்யரின் மருமகன் சாரநாதன் ஆவார். இரகசிய பொளி சாரின் குறிப்புக்கள் இக்கூட்டம் குறித்து அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்டன.

லுணுகலையில் அதற்கு பிறகு நடந்த இன்னொரு கூட்டத்தில் பேசுகையில்,

“எனது நன்பர் நடேசய்யர் தனது மனவியின் உடல் நலக்குறைவால் இங்கு வரமுடியாமல் போனது வருந்துதற்குரியதே!”⁵⁰ “எனது நாட்டைச் சேர்ந்த வர்கள் குடிகாரர்கள், ஆபத்தானவர்கள், தேளைவிட அதிகமான நஞ்சடையவர்கள். அழிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் அவர்கள் என்பதை மறக்கா தீர்கள்”

என்று முழங்கினார். துரைமார்களின் செல்வாக்குப் பிரயோகிக்கப் பட்டது. பிரேஸ்கேர்டில் இங்கிருப்பதால் ஆபத்து என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு நாடுகடத்தப்பட வேண்டுமென்று பணிக்கப் பட்டார்.

நாடு கடத்தப்படல் குறித்து அரசாங்கசபையில் விவாதம் ஆரம்பமான பொழுது, உள்நாட்டு அமைச்சருக்கெதிரான பிரேரணையை பி. எச். அலுவிகார முன் மொழிந்தார். பலத்த விவாதங்களுக்குப் பிறகு இரண்டாம் நாளும் தொடர்ந்த விவாதத்தில், மால்கல பகுதியிலிருந்து விலகிவந்த பிரேஸ்கேர்டில் நண்பர்கள் சிலரோடு வந்து தன்னைச் சந்தித்ததையும், சரண்டப்படும் தொழிலாளருக்காகத் தான் உழைக்கவிரும்புவதை வெளிப்படுத்தியதையும் அய்யர் குறிப் பிட்டார். அட்டன், நாவலப்பிட்டி என்ற நகரங்களில் தொழிற் சங்க வேலைகளில் தனக்கு உதவும்படியும், தான் மாதம் நூறு ரூபாய்ச்சம்பளம் தருவதாயும் அவரிடம் அய்யர் கூறியிருக்கிறார்.

“கொழும்பில் அவருக்கு ஒரு வீடு பெற்றுக்கொடுக்க முயற்சித்தேன். டாக்டர் ஒருவரின் வீட்டில் இடம் கிடைத்தது. துரைமார்களைக் கண்டு அஞ்சாதவர் அந்த டாக்டர் என நினைத்து முன்பணம் கட்டிவிட்டு உரிய ரசிதுக்காக காத்திருக்கையில் என்னுடைய “செக்”கைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார். நாவலப் பிட்டியிலும் வீடு கிடைக்கவில்லை. “நாவலப்பிட்டி யில் அவர் என்னேடு இருக்கும்போது, வெள்ளையர் ஒருவருக்கு இங்கென்ன வேலை? என்று பொலிசார் கேட்டபோது, எங்களது யூனியனின் வருங்காலச் செயலாளர் என்று பதில் அளித்தேன்.”

“அவர் கூட்டங்களில் தமிழில் பேசவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். அவருக்குத் தமிழ் படித்துக் கொடுக்கவும் செய்தேன்”

என்றெல்லாம் விபரமாக விளக்கிய அய்யர், தோட்டங்களில் பொலிசாரின் கெடுபிடிகளை விளக்குவதற்கும் அந்த விவாதத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.

“துரைமார்களுக்காக பொலிசார் மலைநாட்டில் எதையும் செய்வார்கள். ஏனென்றால் துரைமார்களில் பெரும் பாலோர் சமாதான நீத்வானங்க நியமிக்கப்பட்டிருப்பதே” என்று காரணம் காட்டுகிறார்.

நோர்லூட்டைச் சேர்ந்த தோட்டத் தில் உள்ள சிலர் கண்டக்டருக்கு எதிரான பெட்டிசன் கொடுக்க நினைத்தார்கள். தில்லுமுல்லின்றி பெட்டிசன் துரைக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமானால் பெட்டிசன் அவரது கையிலேயே சேர்ப்பிக் கப்படல் வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். துரையின் கார் பாதையில் வேகமாக வருவதைக் கண்டு ஓடோடி வந்தார்கள். அந்தக்காரில் வந்து கொண்டிருந்தவர்கள் துரையும் கண்டக்டருமே முன்னால் நின்ற தொழிலாளர்களைப் பார்த்து காரிலிருந்த கண்டக்டர் துரையிடம் சொன்னார், “இப்படி நின்று மறித்தால் மற்றவர்கள் உங்களைத் தாக்குவதற்கு உதவியாயிருக்கும் என்று அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்வதாக” ஆத்திரமடைந்த துரை பொலிசக்குச்சொல்லி அவர்களைச் சிறைப்படுத்தி னார். தேர்தலில் தனக்கு உழைத்தவர்களில் ஒருவனும் அதிலிருப்பதை அறிந்த அய்யர், நடவடிக்கையிலிருந்தார். துரையும், கண்டக்டரும் உஷாராணுர்கள். அவனைப் பைத்தியக்காரன் என்று கூறி பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி விட்டார்கள். தோட்டத் திலிருக்கும் மனைவியையும் ஆதரிக்கும்படி அவன் அங்கிருந்து அய்யருக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கின்றன என்று கூறிய அய்யர், “இதுகுறித்து கெளரவ அமைச்சரிடம் தான் கதைத்ததாகவும், பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியில் ஏன் இவ்விதம் 450 இந்தியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அவர் தன்னைத் திருப்பிக் கேட்டதாகவும்”, வெளிப்படுத்துகிறார்.

இல்லை தோட்டத்தில் கங்காணி தன் மனைவியோடு தகாத முறையில் நடந்துகொள்வதைக் கண்டித்த ஒரு தொழி ஸாளி பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டான். எனக்கு ஆர் அய்யர். இவைகளையெல்லாம் பிரேஸ்கேர்டில் சம்பவத் தோடு தொடர்பில்லாதது என்பதை ஓர் அங்கத்தவர் அடிக்கடி குறுக்கிட்டுச் சொல்ல முனைகிறார். பிரேஸ்கேர்டில் மீது சாட்டப் பட்டிருக்கும் குற்றம் தெளிவில்லாதிருப்பதால் அய்யர் பேசுவதைக் கடுக்க தன்னால் முடியாது என்று பிரதி சபாநாயகர் பதில் அளிக்கவே உற்சாகமுற்ற அய்யர் மேலும் தொடர்கிறார்.

பாரதியார் புத்தகத்தைக் கையில் வைத்திருந்ததற்காக ஒருவர் நாடு கடத்தப்பட்டதை எடுத்துக்கொள்லி, பாரதியரின் பெயரை இலங்கை ஹன்சார்டில் முதன் முதலில் இடம் பெற வைத்தப் பெருமையையும் அய்யர் தட்டிக்கொள்கிறார். 51

மூன்று துரைமார்கள் பொலிசாரின் உதவியோடு ஒருமாத காலமாக அட்டனில் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு பொய் வழக்கில் சம்பந்தப்படுத்தித் தன்னை நாடுகடத்த முயற் சித் ததையும் பின்கதவு, வழியாக காரியமாற்றும் துரைமார் சம்மேளனம் தனக்கு இதில் பொறுப்பில்லை என்று தட்டிக்கழித்ததையும் பலரறிய பகிரங்கப்படுத்துகிறார்.

1947ம் ஆண்டுவரை தேர்தல்களில் கட்சிகளின் நியமனப் பிரதிநிதிகளாக அங்கத்தவர்கள் போட்டியிடவில்லை. தனி மனிதர்களே தேர்தல்களில் நின்றார்கள். சேர் அண்டரூஸ் கோஷ்கட் என்ற தேசாதிபதி குறிப்பிட்டாற் போல

“இலங்கையில் ஒவ்வொரு அரசியல் வாதியும் தன் குத்தானே தலைவனுவான், கட்சி திட்டங்களோ, கொள்கைகளோ, கடப்பாடுகளோ அவனை கட்டுப் படுத்துவதற்கில்லை”⁵³

கடவுளின் அவதாரங்கள் தாங்கள் என்று அரசியல் வாதிகள் தங்களை கருதும் அளவுக்கு, தனிமனிதர் செல்வாக்கில் - ஆட்சி புரிவோரை எதிர்த்துப்பேச முடியாத நிலையில் ஆங்கில மொழியில் பேசி மக்களை வெறுமென வேடிக்கைப்பார்க்க வைத்த தனிமனிதர் ஆளுமையில் - இலங்கையின் நாடாளுமன்ற சரித்திரம் இருந்த ஆரம்பநிலையில் நடேசய்யரின் நாடாளுமன்ற பிரவேசம் இருந்தது.

ஆரம்பத்தில் ஆரண்டுகள் (1925—1931) சட்டநிருபண சபையிலும், அடுத்ததாக பதினாறு ஆண்டுகள் (1936 — 1947) அரசாங்க சபையிலும், இந்தியவம்சாவளித் தமிழரையும், தோட்டத் தொழிலாளரையும் பிரதிநிதித்துவம் பண்ணிய அய்யரைக் கட்டுப்படுத்தும் திட்டங்களும், கொள்கைளும், கடப்பாடுகளும் இருந்தன. இந்திய வம்சாவளியினரின் நல்வாழ்வு என்ற ஒன்றே அது! மனிலாஸ், பிரேஸ்கேர்டிஸ் என்ற இருவரின் நாடு கடத்தும் பிரச்சனையைக் கூட அந்நோக்கத்திலேயே அய்யர் பயன் படுத்தினார்.

“திருமதி கமலாதேவியும், அய்யரும், பிரேஸ்கேர்டி லும் அட்டனில் ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட ஓர் 5000 பேர்கள் கலந்துகொண்ட அக்கட்டத்தில் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் நடேசய்யர்பால் தோட்டத்து மக்கள் காட்டிய மரியாதை, கூடியிருந்த வர்களின் பேச்சும் நடத்தையும், அய்யர்பால் அவர்களுக்கு இருந்த குருட்டு நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தின அய்யர் கூறிய எதையும் செய்வதற்கு அவர்கள் தயாரர்யிருந்தனர். கூட்ட முடிவில் திருமதி கமலாதேவியைப்பற்றி அதிகமாக அலட்டிக்கொள்ளாத மக்கள் நடேசய்யரைப்பற்றியே கதைக்கத் தொடங்கினர்.”

“நடேசய்யர் எல்லாத் தோட்டங்களிலும் தன்னுடைய ஏஜென்ட்களை வைத்திருந்தார் என்பது தெளிவு. கூட்டங்கள் போடுவதற்கு ‘நோட்டீஸ்’

அடிக்கவேண்டிய தேவை அவருக்கில்லை. வாய் சொல் மூலம் தோட்டத்துக்குத் தோட்டம் செய்தி அனுப்பும் தூது முறையிலேயே அவருக்கு அதைச் சாதிக்க முடிந்தது”.

என்று பொலிஸ் அந்தரங்க அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ⁵⁴

இந்திய வம்சாவளியினர் பெருந்தோட்டக் குடியேற்றத்தை ஆரம்பித்த ஜிந்தாவது ஆண்டிலேயே இலங்கை சட்டநிருபண சபையும் இயங்க ஆரம்பித்தது. பெருந்தோட்டப் பிரச்சனைகள் குறித்து ஆரம்பகாலந்தொட்டே இச்சபையில் பேசப்பட்டு வந்தி ருக்கிறது. அவைகள் பயிர்ச்செய்கைப் பற்றியும், பராமரிப்புக் குறித்தும் அமைந்திருந்தன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றிரண்டின் கடைசி ஒன்றரை தசாப் தங்களில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டமக்களையும், அவர்களின் ஊதியத்தையும் குறித்து, பெருந்தோட்டப் பிரதிநிதியாக இருந்த ஆங்கிலேயர் ஜே. எஸ். காண்ட், தேசாதி பதி சேர் ஜோன் டக்லஸ் போன்றவர்கள் பேசத்தொடங்கினர்.⁵⁴ இலங்கையர்களான பொன்னம்பலம் அருணாசலம், பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஆகியோரும் குரல் எழுப்பினர்.

பெருந்தோட்ட மக்களை குடியேற்றக் கூலிகள் என்று நினைத்து, பரிதாபத்துக்குரியவர்கள் என்று அனுதாபமும், ஆசுகுயையும் கலந்த பார்வையில் தெறித்து விழுந்த கருத்துக்களையே அவைகளில் கேட்கலாம். நடேசய்யரின் குரல் ஒளிக்க ஆரம்பித்தப் பிறகுதான் அது பெருந்தோட்ட மக்களின் குரலாக இருந்தது: அதுவரை அது கூலிகளின் குரலாய் காட்டில் ஒலித்தகானக்கு குரலாய் அமைந்திருந்தது.

அய்யரின் ராஜ நடையையும், சிம்மக்குரலையும் அடுத்தச் சில ஆண்டுகள் இந்நாடு கண்டது! அதனால் தூக்கம் கலைந்த தோட்டத்து மக்கள் எழுந்து நின்று ஆர்ப்பரித்தனர்.

தோட்ட ஜி ன் கி கீ மையமாக அமைத்துக்கொண்ட ராஜபாட்டையில் அய்யரின் அரசியல் பணிகளும், இலங்கைப் பணிகளும் பின்னடையத் தொடங்கின. இந்நாட்டில் சக்தி மிகுந்த ஓர் அரசியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வாய்ப்புக்களை அய்யரால் உருவாக்க முடியாது போயிற்று. இடதுசாரி கட்சிகளும், இலங்கை-இந்தியன் காங்கிரஸ் (இன்றைய இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் / ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ்) மெல்ல மெல்ல தோட்டத் தொழிலாளர்களின் இதயத்தில் இடம் பிடிக்க ஆரம்பித்தன.

1947ல் நடந்த நாடானுமன்றத் தேர்தலில் அவரை இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் பிரதிநிதி மஸ்கெவியாத் தொகுதியில் தோற்கடித்தார்.

“காங்கிரஸ் சார்பில் நீங்கள் நிற்க வேண்டும், போட்டிக்கு ஆள் இல்லாமல் பார்ப்பது எங்கள் கடமை”

என்று வலிந்துசென்று வேண்டினின்ற இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் இளைஞர்கள்-அய்யரின் திறமை உணர்ந்த இளைஞர்கள்-அவரது தோல்வியைக்கண்டு மனதுக்குள்ளாகவே குழுறினார்கள். அய்யரும் குழுறினார்.

அது அவரது மரணத்தில் முடிந்தது.

ஆம்! 07-11-1947ல் தேர்தலில் தோல்வியுற்ற சொற்ப நாட்களில் அவர் ஆவி பிரிந்தது.

அய்யர் மாரடைப்பால் மரணமானார்.

அய்யரின் எழுத்தாற்றலையும், அரசியல் மதியுகத்தையும் சரியாக எடைபோட்டு அவரை இணைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்த எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவரின் இறுதிக் கிரியைகளை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டியவரானார்.

மயிர்நீப்பின் உயிர்வாழா கவரியான் என்ற வள்ளுவர் வாக்கை உதாரணம் காட்டி அவரைப் பெருமைப்படுத்தத் தோன்றுகிறதா?

மலைகளைக் கலக்கிய சண்டமாருதம்!

உலகமெல்லாம் விசாலித்துப்பரவிய பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யத்துக்கு உடல் உழைப்பை மிகுவதாக நல்கியவர்கள் ஆப்பிரிக்கர், சீனர், இந்தியர் என்ற மூன்று தேசத்தவர்களேயாவர்.

சமீபகாலம் வரை இந்தியர்கள் அணைவரும் கடல் கடந்து குடியேறிய நாடுகளில் கூவிகள் என்றே கருதப்பட்டனர். உத்தியோகத்தர்கள், உடல் உழைப்பாளிகள் என்ற பாகுபாடினர் கூவி என்ற அடைமொழி அவர்களைக் குறிப்பதற்கு பாவிக்கப்பட்டது.

ஆப்பிரிக்காவில் மகாத்மாகாந்தி கூவி பாரிஸ்டர் என்றே அழைக்கப்பட்டார். இந்தியர்களுக்குச் சொந்தமான கப்பல்கள் கூவி கப்பல்கள் என்றே குறிக்கப்பட்டன. இலங்கையில் இவர்கள் குடியேற்றக் கூவிகள் என்றே குறிப்பிடப்பட்டனர். தோட்டத்து

மக்கள் குடியிருந்த வசிப்பிடங்கள் கூவி லயன்கள் என்றும், அவர்களுக்குச் சொடுபடும் சம்பளம் கூவி சம்பளம் என்றுமே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலேயர்களுக்குத் தமிழ்படிக்க உதவுவதற்காக வெளியிடப்பட்ட புத்தகம் “கூவித்தமிழ்” என்ற தலைப்பிலேயே வெளியானது.⁵⁶

இம்மக்களிடையே மதத் தொண்டு செய்ய 1854ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ சபை 1927 வரை தமிழ்கூவி மிழன் என்றே அழைக்கப்பட்டது.⁵⁷

எந்தச் சூழ்நிலையையும் அனுசரித்துப் போகும் கடின உழைப்பாளர்கள் இந்தியர்கள். அடிமைத்தனம் என்று கருதும் அளவுக்கு அவர்களுக்கிருந்த கீழ்ப்படியும் குணத்தை மாத்திரமே ஆங்கிலேயர் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். மற்றும்படி அவர்களின் நற் பண்புகளை விரும்பவும், பேணவும், மதிக்கவும் பின்தங்கினார்கள். உண்மையில் அவர்களின் நற்குணங்களை ஆங்கிலேயர்கள் பொருமையோடு நோக்கி னர். இந்தியர்களின் நற்பண்புகள் மீது ஐரோப் பியர்களுக்கு ஏற்பட்ட பொருமையாலேயே அரசியல் பழிவாங்கலைத் தோற்றுவித்தார்கள்,

என ஆங்கில அரசாங்க அதிகாரி ஒருவர் மகாத்மாகாந்தியிடம் நேரிடையாகவே கூறியுள்ளார்.⁵⁸

1833ல் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டது. ஆப்பிரிக்கர்கள் அதற்கு பிறகு கூவிகளாகச் செல்வது குறைந்தது. இவ்வேலையிலேயே இலங்கையில் தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட ஆரம்பித்தனர்.

சீனர்களையும், ஆப்பிரிக்கர்களையும் இங்கு கொண்டுவர யோசனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், இறுதியில் இந்தியர்கள் அதிலும் தென்னிந்தியர்களேத் தொழிலாளர்களாக வரநேர்ந்தது.

இந்தியர் குடியேற்றம் சுதேச மக்களின் வெறுப்புக்குக் காரணமாயிற்று. அக்குடியேற்ற நாடுகள் சுதந்திரம் அடையத் தொடங்கியதிலிருந்து அவ்வெறுப்பு பகையாக உருவாகத் தொடங்கி, சங்கிலித் தொடராக நீண்டுவளர்ந்த வண்ணமிருப் பதைக் காணலாம். இன்னும் இந்தியர்கள் குடியேறிய எல்லா நாடுகளிலும் இதுவே நிலைமை.

இலங்கையில் சுதேச குடிகளான சிங்களவர்களின் எதிர் ப்பைச் சம்பாதித்த இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இலங்கைத் தமிழராலும் அரவணைக்கப்படவில்லை என்பதை பொன் இராமநாதன், எஸ். மகாதேவா, ஸி. சுந்தரலிங்கம், ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் முதலானோரின் நாடாஞமன்ற உரைகள் பலமுறை வெளிப்படுத்தி விருக்கின்றன.

“கண்டியர்களை இந்தியர்கள் கீழிருந்தும், ஜூரோப்பியர்கள் மேலிருந்தும் நக்குகிறார்கள்”⁵⁹

என்று அரசாங்க சபையிலே இவர்கள் பேசினார்கள். இவர்களில் இருவர் அமைச்சர்களாயிருக்கும் போதுதான் இத்தொழிலாளர்களின் குடியிருப்பு பறித்தெடுக்கப்பட்டது.

வெறும் தொழிலை மாத்திரம் எதிர்பார்த்து இம்மக்கள் இங்கு குடியேறவில்லை. நூற்றைம்பது மைல் கடலிலும் (தூத்துக்குடி - கொழும்பு) இருநூறு மைல் தரையிலும் (மன்னார்-குடியேறிய தோட்டம்) இயற்கையின் கோரத்தாண்டவத்தையும் கொடிய வனவிலங்குகளின் அச்சுறுத்தலையும் பொருட்படுத்தாது இம்மக்கள் இலங்கைக்கு வந்தார்களென்றால், வளமான வாழ்வை அவர்கள் எதிர்பார்த்ததே காரணம்.

அவர்களுக்கு அதற்கான உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த உத்தரவாதம் தனிமனிதரால் கொடுப்பதில்லை. அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

தொழில் கமிஷனரின் அறிக்கைகளையும், தேசாதிபதி அண்டரு கொல்கேட்டின் கூற்றுக்களையும் மேற்கொள்கூடிடி இந்த நிலைப்பாடு வாதாடப்பட்டது.⁶⁰ 1927ல் இலங்கையில் குடியேறும் மக்களுக்கு சமாதிரிமை, சட்ட உரிமை கொடுக்கப்பட்டு நாட்டில் சமமானவர்களாக அவர்களும் கருதப்படுவார்கள் என்று துண்டுபிரசரங்கள் வெளியிடப்பட்டதாக நடேசய்யர் அரசாங்கசபையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁶¹

இலங்கையில் இந்தியர்கள் குடியேற ஆரம்பித்ததிலிருந்து, எந்த ஆண்டையும் விட 1927ல் தான் அதிகமான குடியேற்றம் நடைபெற்றது.⁶²

புகைப்படங்களைக் காட்டியும் சலனப்படங்களைக் காணப்பித்தும் இலங்கை மலைநாட்டின் இயற்கை அழகை தென்னிந்தியர்களுக்குக் காட்டியதோடு, இவ்வித உத்தரவாதங்களையும் கொடுத்து அவர்களை பல்லாயிரக்கணக்கில் கொண்டு வந்து குவிக்கலானார்கள்.⁶³

ஆரம்பகாலங்களில் தனியாக-அதிகமாக ஆண்களே வந்து குடியேறினார்கள். தேயி லை பயின்டப்பட்டத் தொடங்கியதன் பின்னால் - 1858க்குப் பின்னால்; குடும்பமாக வந்து குடியேறும் குழநிலை உருவாகியது.

ஆண்கள் மலைவேலையும், பெண்கள் கொழுந்தெடுக்கவும், பின்னோகள் உதவி செய்யவும் என்று குடும்பம் முழுக்கத் தொழில் செய்யும் வாய்ப்பிருந்தது.

மலேசியா, பர்மா, ஆகிய தூரதேசங்களைவிட அண்மையிலிருந்த இலங்கைக்குக் குடும்பத்தோடு வருவதில் அவர்களுக்கு வசதியிருந்தது. மேலும் அந்நாடுகளில் விளங்க நப்பரும், கரும்பும் பெண்களுக்கு அதிக வேலைவாய்ப்பையும் கொடுக்கவில்லை. உழைப்பு ஒன்றையே மூலதனமாகக் கொண்டு இலங்கையில் குடியேறிய இம்மக்கள் சலியாது உழைத்தனர், ஒய்வின்றி உழைத்தனர். சிந்திப்பதற்கு நேரமின்றி உழைத்தனர்.

மலைகளில் பசுமைத் தோண்றியது, இந்த மக்களின் உழைப்பால் தான்! மலைக்குன்றுகளுக்கூடாக சுரங்கம் அமைந்தது இவர்களின் உழைப்பினால் தான்! நெவின்தோடும் பாதைகளும், நீண்டு விளங்க தண்டவளங்களும் அமைக்க உதவியவர்கள் இந்த மக்கள் தாம்!

அவர்களின் உழைக்கும் சக்தியைக்கண்டு ஆட்சியாளர்கள் பூரித்துப் போனார்கள். உணவு உற்பத்தியில் அவர்களை ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் மேலும் இந்நாட்டில் வளம் ஏற்படுத்த முடியும் என்றிணைத்து ஆயிரம் பவண் நிதி ஒதுக்கினார்கள். அவர்களை கந்தளாய் வாவி பகுதியில் குடியேற்ற முயற்சிகளும் மேற்கொண்டனர்.

தோட்டத்துறைமார்கள் இம்முயற்சியை எதிர்த்தார்கள். 1856ல் ஆட்சியாளர் அந்த முயற்சியை கைவிட நேர்ந்தது.⁶⁴ தோட்டத்துறைமார்கள் இலங்கையில் ஒரு மாபெரும் சக்தியாக விளங்கியவர்கள். அமெரிக்க ஐஞ்சிபதித்தான் உலகிலேயே அதிக அதிகாரங்களைக் கொண்டவர் என்று கூறப்படுகிறது. அதிகாரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவரைவிட துறைமார்கள் அதிகம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர் என்பதை மலைநாட்டின் வரலாற்றில் பல கறைபடிந்த சம்பவங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

துறைமார்களின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு யாரும் நிம்மதியாக இலங்கையில் வாழ்வதற்கில்லை. நாட்டின் அதி உயர்ந்த பதவியிலிருந்த தேசாதிபதிகளுக்கே இந்நிலைமை ஏற்பட-

டிருக்கிறது. தனது தேசாதிபதி பதவியைத் தொடர விரும்பிய கோர்ட்டை தொழிலாளருக்குச் சார்பாக வெளியிட்ட தனது குறிப்புக்களையே மாற்ற நேர்ந்தது. ६५ மொரிஷஸ் தீவில் தான் ஊக்குவித்த கிறிஸ்துவ பாதிரிமார்களின் இந்தியன் நவன் பேஞ்சும் காரியங்களை அண்டர்சன் தனது பதவி காலத்தில் இலங்கையில் செய்யமுடியாது போய் விட்டது. ६६ தோட்டக்கூவிகளின் நிலை வெட்கப்படக் கூடியது என்று கிரே பிரபுக்கு எழுதி யதை குறிப்புக்கள் அவசரத்தில் எழுதப்பட்டவை என்று டோரிங்டன் பிறகு ஒப்புதல் வாக்கும் லம் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. ६७

வில்லியம் போய்ட் என்ற ஆரம்பகால தோட்டத்துரை “கூவிகளை மிருகத் தனமாகவும், அவமானப் படுத்தியும் தனது நண்பர்கள் நடந்து கொண்டனர்”

என்கிறார். ६८ கண்டியில் கடமையாற்றிய நீதவான், “கூவிகளை அறிவற்றும், சட்டங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமலும் இருந்தமையால் துரைமாருக்கு இலகுவில் இரையானார்கள்”

என்கிறார். ६९

வழக்குகளில் தொழிலாளர்களைச் சம்பந்தப்படுத்தி விடுவதோடு மாத்திரமல்ல, அவ்வழக்குகள் விசாரணைக்கு எடுக்கப்படும் போது, நிதிமன்றத்துக்கு துரைமார்கள் இலேசில் வருவதில்லை. வழக்குகளின் தொகை அதிகரிக்க தொடங்கவே, வழக்குகளின் தீர்ப்பை சாட்சிகள் வருகிறார்களா இல்லையா என்பதை பொருட்படுத்தாது ஒரு நீதவான் பதுளையில் தீர்ப்புச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். அந்த நீதவான் துரைமார்களின் நேரடி பகைவரானார். அவரைப்பற்றி மேல்மட்டத்தில் புகார் செய்யப்பட்டது. ७०

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் நிர்வாகத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்கள் மனிதாபிமான நோக்கில் செய்ய முயன்ற சீர்திருத்தங்கள் செய்யமுடியாமலேயே போய்விட்டதையும், மாருக தோட்டநிர்வாகத்தில் நேரடி தொடர்பு கொண்டிருந்த துரைமார்களும், தோட்டச் சொந்தக்காரர்களும் விரும்பிய சீர்திருத்தங்கள் உடனுக்குடன் செய்து முடிக்கப்பட்டன என்பதையும் விளங்கிக்கொள்வதில் சிரமம் இல்லை. அத்தகு சீர்திருத்தங்கள் செய்நலத்தோடு செய்யப்பட்டன. இந்தியத் தொழிலா

ளர்கள் தொடர்ந்தும் இலங்கைக்கு வரவேண்டும் என்பதற்காக, குறைந்த வேதனத்தில் பெறப்படும் அவர்களின் உழைப்பு இடையில் தடைப்பட்டு போகக்கூடாது என்பதற்காக அவைகள் செய்யப்பட்டன. பயன்கருதி மேற்கொள்ளப்பட்ட அச்சிர்திருத்தங்கள் ஒரு வரம்புக்குள்ளாகவே இருந்தன.

அவர்களை வெறும் உழைக்கும் யந்திரங்களாக தொடர்ந்து பராமரிப்பதற்கான ஏதுவானவை களாக மாத்திரமே அவைகள் கருதப்படக் கூடியவை.

இயந்திரங்களாலும், “பழக்கப்பட்ட மிருகங்களாலும் பெறப்படுகின்ற உழைப்புக்கு இவைகளையிட மேலதிகமான பராமரிப்புச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கும். நாட்டின் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்ற உயர் அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு வைத்திருந்த இலங்கை விவசாய சங்கம் கூட இந்தியத் தொழிலாளர்களின் பயணமுறைகளிலும், தேக ஆரோக்கியத்திலும் மாற்றம் தேவை என்று தான் வலியுறுத்தியது. ७१

அந்த மக்களின் நல்வாழ்விலோ, அபிவிருத்தியிலோ கவனம் காட்டப்படவில்லை. அந்த மக்களுக்கும் அதுகுறித்து அவர்களுடன் கரிசனமிருந்ததில்லை. அதற்கான தாண்டுதல் வெளியில் இருந்துதான் வரவேண்டியிருந்தது.

கிறிஸ்துவ மதப்பணிபுரியும் இரண்டு தென்னிந்திய மத குரவர்கள் முதலில் தோட்டம்வாழ இந்தியவம் சாவளியினருடன் தெர்டர்புகொள்ள முயற்சித்தனர். 1846ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த முயற்சி தோல்விகண்டது. இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய கம்பெண்டியர் நடந்துகொண்டதைப்போல இலங்கை மலைப்பிரதேசங்களில் தோட்டத்துரைமார்கள் நடந்துகொண்டனர். தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே வெளியார் பணியாற்றுவதை அவர்கள் வன்மையாக எதிர்த்தனர்.

சர்வ வல்லமைபெற்ற துரைமார்களின் தான்தோன்றித் தனத்துக்கு எதிராகவும், நவிந்து, மெளிந்து, சக்தியிழந்துபோன பரிதாப நிலையிலிருந்த தொழிலாளருக்காகவும், முதன் முதலாக இந்திய அரசாங்கம் பேசவேண்டிய நிலைமை ஒன்று உருவானது. இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட சில தொழிலாளர்கள் இங்கிருந்து மலேயாவுக்குக் கொண்டுகொண்டு வரப்பட்டனர். 1880ல் இது நடந்தது. இது மிகவும் தவறான செயல் என்றும், 1846ல் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தை மீறிய செயல் என்றும் இந்தியா எடுத்துக்காட்டியது. ७२

இந்திய வம்சாவளி மக்களிடையே இது நம்பிக்கையூட்டியிருக்கவேண்டும். தங்களை இந்தியா வாழவைக்காவிடாலும், முழு வதாக கைவிட்டுவில்லை என்று அவர்கள் உணர்த்தலைப் பட்டார்கள்.

அந்த உணர்வில் தங்களைப் பற்றி எண்ணத்தலைப்பட்டார்கள். அவர்களின் அந்த எண்ணத்துக்கு வடிவம் கொடுத்தார்கள். அது வழக்காக உருவெடுத்தது. ஆம் 1843ல் இந்த நாட்டில் குடியேறிய தொழிலாளர்கள் தங்களது எஜமானருக்கு எதிராக தங்களது சம்பளம் மாதக்கணக்கில் பாக்கியிருப்பதை எதிர்த்து வழக்குப் போட்டார்கள்! இதை சில கங்காணிகளே முன்னில்லை செய்தனர்.⁷⁴ கூட்டாகத் தொழிலாளர்கள் செயற் பட முடியாதென்றும், வேண்டுமானால் தனித்தனியாக அவ்வாறு வழக்குப் போடுவதற்கே சட்டம் இடம் கொடுக்கிறதென்றும் அந்த ஆரம்ப முயற்சியும் முறியடிக்கப்பட்டது. எனினும் தோட்ட மக்கள் துயிலைம் ஆரம்பித்துவிட்டனர் என்பதை இச் சம்பவம் வெளிப்படுத்தியது. தொழிலாளர்களின் ஊதியம் இருப்பதைந்து மாதங்களாகக் கொடுப்பாமலிருந்த சம்பவங்களும் இதனால் வெளிக்கொணரப்பட்டன. அதன் எதிர் விளைவுகள் உருப்பெற ஆரம்பித்தன.

1889ல் இது சம்பந்தமாகச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. கிழமையில் ஆறுநாள் வேலை கொடுக்கப்படல் வேண்டும் என்றும், அவர்களின் ஊதியம் அறுபது நாளுக்குள் கொடுக்கப்படல் வேண்டுமென்றும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது இதுவே இந்தியத் தொழிலாளர் நலம்பேணும் முதல் சட்டமாகும்.⁷⁵ இதற்கு பிறகு 19ம் நாற்றுண்டில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய எதையும் காணேன். மாருக துரைமார்களும், தோட்டச் சொந்தக்காரர்களும், கங்காணிகளும் ஒன்றுய் சேர்ந்து நின்று தோட்டப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சியில் தொழிலாளர்களின் குரல் வெளியில் கேட்காதவாறு அடக்கி ஆட்சிபுரிந்ததை காண்கிறோம்.

சட்டங்கள் மாத்திரம் சமூகத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில்லை. அவை நடைமுறைப்படுத்தப்படல் வேண்டும். நடைமுறைப்படுத்தப்படாத சட்டங்கள் - இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கென்றே இயற்றுவிக் கப்பட்டவைகள் - நிறைய இருக்கின்றன. இவைகளை அமுல் படுத்தி ஆகவேண்டும் என்று வலியுறுத்தவாரர்யாரும் இல்லை. இப்படிச் சட்டங்கள் இருப்பதை தெரிந்துகொள்ளும் விஷயங்களுமும், கல்வியறிவும் அந்த மக்களுக்கு இல்லை: அதை அறிந்து வைத் திருந்தவர்கள் செயலாற்ற முன்வரவில்லை.

தோட்ட மக்களின் துயில் நீடித்தது.

அவ்விதம் குடிகொண்ட நீடுதுயிலை நீக்க முனைந் தவர் நடேசெய்யரே ஆவார்.

இக்காலப்பகுதியில் இந்தி யாவில் கொழுந்துவிட்டு எழுரம்பித்த தேசிய எழுச்சியாலேயே இது சாத்தியமாயிற்று.

மகாத்மாகாந்தியின் ஒத்துழையாமை நெறி தேசத் தை வசீகரித்து நம்பிக்கையை மலரச் செய்தது. அது எங்கும் பரவியது. பற்றி பரவியது; அதைக் கண்டதும் பழைய சீர்கேடு ஒடி மறைந்தது.⁷⁶

தேசிய உணர்வில் பற்றிப்பார்ந்த தேசாலப்பக்கங்களிலும் வெடித்துச் சிதறியது. அப்படிச் சிதறியிலுந்த தீப்பொறிகளில் ஒன்றே நடேசெய்யர் உருவில் இலங்கையில் பற்ற ஆரம்பித்தது.

இந்திய தேசிய எழுச்சியால் சிங்களத் தலைவர்களும் விழிப் புற்றனர். அரசியல், சமூகப்பிரச்சனைகளைப் பற்றி ஆய்வுக்கும் அமைத்தும் செயல்படத் தொடங்கினர். டி.எஸ். சேனநாயக்கா, எஸ். டப்ளியூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா போன்றேர் ஒன்றுக் கூட்காரர்ந்து பணியாற்றினர்.⁷⁷ யாழ்ப்பாணத்தில் இளைஞர் காங்கிரஸ் பிறந்தது.

நடேசெய்யர் வெறும் தேசிய உணர்வால் மாத்திரம் உந்தப்பட்டவரில்லை. ஆசையும், அபிலாசையும் மிகுந்தவர்; தீரும், தெளிந்த ஞானமும் நிறைந்தவர்; செயலாற்றும் திறம் படைத்தவர். அவரது சட்டசபை பிரவேசமே அதை மெய்ப்பிக்கும்.

செயற்பாடுகளிலேயே அவர் நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். இலங்கையில் அதிதீவிரவாதிகளாகக் கருதப்பட்ட அரசியல்வாதி களுடன் இணைந்தது அதனாலேயே; குணசிங்காவுடன் இணைந்ததும் அதனாலேயே, சிட்டிசன் பத்திரிகையில் சேர்ந்ததும், தேசப்க்கண் பத்திரிகையை ஆரம்பித்ததும், தனது குறிக்கோள்களை அடையவேண்டியே. பொவிஸ் அறிக்கைகளின் படி அய்யர் ஓர் அரசியல் கிளர்ச்சிக்காரர். இலங்கை தேசிய காங்கிரசிலிருந்த தீவிர அரசியல்வாதிகளுடன் அவருக்கு இணைப்பிருந்தது. வேல்ஸ் இளவரசர் வருகையை இந்தியாவில் காங்கிரஸ் பகிஷ் கரித்தபோது, இலங்கையில் தனது தேசநேசன் பத்திரிகையில் நடேசெய்யர் எழுதிய கட்டுரை அவருக்கெதிரான பொவிஸ் அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டது. 1925ல் அய்யரின் பேச்சுக்களும், எழுத்துக்களும் நடவடிக்கைகளும் பொவிசாருக்கு ஆத்திர

மூட்டின. அவருக்கெதிராக நடவடிக்கை ஈடுக்கும்படி அவர்கள் அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தித்தனர். பிரிட்டிஸாரே எச்சரிக்கை என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரையில்

“சாம்ராஜ்யம் ஆட்டம் காணுகிறது, அழிவு ஏற்படுவது நிச்சயம்”

என்று எழுதினார். இக்கட்டுரையைப்பற்றி குடியேற்றச் செயலாளர்க்கு அனுப்பிய அறிக்கையில்

“இலங்கைத் தீவில் இந்த அளவுக்குத் தேசத் தரோகம் பண்ணியது வேறுயாரும் இல்லை”

என்று குறிப்பிட்ட பொலிசார் அவருக்கெதிராக தேசத்தரோக குற்றச்சாட்டைப் பயன்படுத்த முயற்சி செய்தனர். அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளாத குடியேற்றச் செயலாளர்

அய்யனின் நடவடிக்கைகளை மேலும் கண்காணிக் கும்படி பொலிசாருக்கு அறிவுறுத்தினார்.⁷⁸

மணிலாலுடன் மட்டுமல்ல, அவஸ்திரேலியா, மலேயா, ஆப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலுள்ள தீவிர வாதிகளுடன் எல்லாம் அய்யர் தொடர்பு கொண்டிருந்ததாக பொலிசார் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர்.

இந்தியாவில் அவருக்கிருக்கும் தொடர்புகள் குறித்து கண்காணிக்கும்படி இந்தியப் பொலிசார் கேட்கப்பட்டனர்.

தேவையான விபரங்களைத் தேடிபெறும் பணிக்கு பொலிசாரையே அன்று சகலரும் நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் பலவற்றை விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ப சேர்த்தும், தவிர்த்தும் அறிக்கைகள் அனுப்புவது உண்டு என்பது பலரும் அறிந்த உண்மை! அய்யர் விடயத்தில் நாடுகடத்தப்பட்ட டாக்டர் மணிலாலுடன் அவருக்கு இருந்த தொடர்பு மறைக்கப்படக்கூடியதல்ல!

ஏடன்னிலிருந்து இந்தியர் களைப்பற்றி அவர் தொடர்ந்து எழுதினார். தனது தேசபக்தனில் அதை மொழி பெயர்த்து அய்யர் பல இதழ்களில் வெளி பிடித்திருந்தார்.

தோட்டத்துரைமார்களின் ராஜ்யம் பற்றி ஆங்கி வத்திலும், தமிழிலும் அவர் எழுதிய நால் நெருப் பைக் கக்கியது. தோட்டச் சொந்தக்காரர்களும், பெரிய கங்காணிமார்களும் தொழிலாளர்களை உறிஞ்சுகின்ற அக்கிரமங்கள் அதில் வெளியிடப்பட்டன. அந்த இருசாராரும் அப்புத்தகத்தை நூற்றுக்கணக்கில் வாங்கி தீயிட்டுக் கொண்டதினார். இந்திய அரசாங்கமும், பிரித்தானிய ஆட்சியும் இச்செயலால் திடுக் குற்றதாக சி.வி. தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சட்டசபை அங்கத்தவர் என்ற பதவி அய்யரின் போர்க் குணத்திற்கு ஒரு பிரதான கவசமாக இருந்தது. அதை அய்யர் நன்குணர்ந்திருந்தார். மற்றவர்கள் சட்டசபை உறுப்பினர் பதவியை ஒரு வசதியாக நினைத்தார்கள். அய்யரவர்களோ அதை ஒரு வாய்ப்பாக நினைத்துச் செயல் ஆற்றினார். சட்டநிருபண சபையில் எந்த விதத்திலேனும் இடம்பெற வேண்டுமென்று துடித்தவர்களில் ஒருவராக அய்யரைக் கணிக்கமுடியாது.

1923ல் களனிவேலி இந்தியர் சங்கம் என்ற அமைப்பு ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிளார்க்களர்களையும், மலீ உத்தியோகத் தர்களையும் உள்ளடக்கிய இச்சங்கம், தொழிலாளர்களுக்கு வாராந்தச் சம்பளம் கொடுக்கப்படல் வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்திருந்தது. சட்டநிருபணசபையில் அங்கத்துவம் பெறுவதற்கே இக்கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது என இது குறித்து இந்திய குடியேற்ற அதிகாரி குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁷⁹

தொழிலாளர்களைப்பற்றி வெறுமனே குரல் எழுப்புவர் களாக எத்தனையோ பேர் இருந்திருக்கின்றனர். இந்தியத் தலைவர்கள் இலங்கைக்கு வந்தபோது தங்களைத் தலைவர்களாகக் காட்டிக்கொள்வதோடும், இந்தியாவுக்குத் தங்களைத் தலைவர்பதவியில் இருந்தி தூதுக்குழுவுக்குத் தலைமைதாங்குவதோடும் அமைந்துவிடும் அவர்களின் ஆசை மக்களின் நலன் பேணும் ஆர்வமாக பெருக்கெடுப்பதில்லை.

தொழிலாள மக்கள் தோட்டங்களில் இருந்தார்கள்; துயருற்ற அடிமை நிலையிலே இருந்தார்கள். அவர்களைப்பற்றி பேசுபவர்கள் படித்தவர்களாக இருந்தார்கள். படி க்கா தபாமரத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து அவர்கள் உருவாகவில்லை. தொழிலாளர்களிடம் அத்தகு நினைப்பை உருவாக்கும் முயற் சியிலும் அவர்கள் முனையவில்லை.

தோட்டங்களுக்குள் செல்வது அத்துமீறல் எனக் கருதப்பட்டு சிறைவாசம் செல்லும் நிலையும் இருந்தது.

இப்படி ஒரு சம்பவத்தின் போது தோட்டத் துக்குள் சென்று கூட்டம் போட்ட ஒரு வர் இரண்டுமாத கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். அவர் செய்துகொண்ட மேன்முறையீட்டிலும் அவர் குற்றவாளியாகவே காணப்பட்டார். தொழிலாளிகள் இருப்பது லயக்காம்பிராக்களாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு அவை மாளிகை களே அவைகளுக்குரித்தான் துரைமார்களின் அனுமதி யின்றி அங்கே போகமுடியாது. தோட்டத்துக்கு அருகேயும், ஆலயத்திலும், ஆலயத்துக்கருகிலும் கூடிப்பேச முடியாது”

என்று செப்பல்டன் தோட்ட வழக்கில் ஹட்டன் நீதி மன்றத்தில் கூறப்பட்டது.⁴⁰

ஜினுப் அஸீஸ் இதே விதத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு சிறைக்குச் சென்றுர் கீழ்க் கோர்ட்டிலும், உயர் நீதிமன்றத்திலும் அவருக்கெதிராக வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு உயர் நீதிமன்றத்திலும் வலிந்துரைக்கப்பட்டது. பிரிவிகவுன்சில் தான் அவர் வெற்றி அடைந்தார். இத்தீர்ப்பு 1967ல் கொடுக்கப்பட்டது.⁴¹

இந்தப் பின்னனியில் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோட்டங்களுக்குள் செல்வதற்கு எத்தகு நெரியம் இருந்திருக்கவேண்டும்? தொழிலாளிகளைக் கண்டு, கதைத்து, கலந்தால்ஸாதித்துச் செயல்படுவதற்கு எந்தளவுக்கு கொள்கையில் தீவிரம் இருந்திருக்கவேண்டும்! நடவடிக்கைகளில் எந்த அளவுக்கு நன்னம் இருந்திருக்கவேண்டும்.

அய்யரை சிறையில் அடைக்கவும், உயிரை எடுக்கவும், நாடுகடத்தவும் எத்தனைப்பேர்கள் காத்துக்கிடந்தனர்.

சட்டசபையின் கௌரவ உறுப்பினர் என்ற கவசத்தைப் பாலித்து அய்யர் எதிரிகள் தன்னை வெற்றிக்கொள்ளாது காத்துக்கொண்டார்.

சட்டசபையில் அவரது பேச்சுக்கள் கருத்துப் பொதிந்தவைகளாக, இருந்தன; இந்திய வம்சாவளியினரின் இதயக்குமுறைகளாக ஒலித்தன. இலங்கை மண்ணில் ஒன்றி வாழ்த்துடிக்கும் ஜீவன்களின் குரலாக அவர் மிளிர்ந்தார்.

கேட்பாரைப் பினிக்கும் விதத்தில் அவரது ஆங்கில பேச்சு அமைந்திருப்பதை ஹன்சார்டின் பல பக்கங்களில் காணலாம்.

1931ல் இந்த வாய்ப்பு அவரைவிட்டு நழுவிபோனது. அதற்கு காரணமாயிருந்தவர்களை அவர் தன் வாழ்நாள் முழுக்க மறைக்க வில்லை. மீண்டும் 1936ல் அந்த வாய்ப்பைத் தனதாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

ஹட்டன் அவருக்கு மிகவும் பிடித்த நகரம் அங்குதான் அவரது சட்டசபை பிரிவேசத்துக்கு ஒத்துழைக்காத அகில இலங்கை பெரிய கங்காணிமார் சங்கம் தனது தலைமையக்த்தை வைத்திருந்தது. அதே நகரில், அத்தலைமையகம் அமைந்த இடத்திற்கு அண்மையிலேயே தானும் இயங்கத் தொடங்கினார்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களிடம் குடிகொண்ட கடன் பழக்கமும், அறியாமையும், குறுகிய பழக்க வழக்கமும், குடிபழக்கமும் திருத்தப்படல் வேண்டும் என்று விரும்பினார். நாட்டின் செல்வத்துக்கு உழைத்த அவர்கள் தொழுநோயாளர்களைப் போல பிற சமூகத்தினரிடமிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். இந்திலையிலிருந்து இவர் களை மீட்ப தென்றால் இவர்களை முதலில் விஷய ஞானம் உடையவர்களாக்கவேண்டும் என்பதை அய்யர் உணர்ந்தார்.

விஷயஞானம் என்றால் என்ன?

தனக்கு நோயிருக்கின்றது என்பதை நோயாளி உணரவேண்டும். தன்னால் முடியாதென்பதை இயலாதவன் உணரவேண்டும். தான் உறிஞ்சப்படுவதை அபாக்கியசாலி உணரவேண்டும். தன்னால் முடியும் என்பதை பலசாலி உணரவேண்டும். மனித வாழ்க்கையில் இவை அத்தனையும் இயல்பாய் அமைந்துவிடுவதில்லை. அப்படி அமைவதும் சாத்திய மில்லை.

மனித வரலாறே இதுதான். இதற்கு மலைநாடு மாத்திரம் எப்படி விதிவிலக்காக முடியும்? ஊமை ஜனங்களாகப் பரித விக்கும் இம்மக்களை எழும்பிந்று பேசவைக்கவேண்டும் என்று நடேசெய்யர் விரும்பினார். அம்மக்களின் பரிதாப வாழ்க்கையைப் பிறர் காணவைக்கவேண்டும் என்று அவர் ஆசைப்பட்டார்.

பேசுகின்ற மனிதனின் தேவை எல்லோரும் அறிந்ததே! பேசாதவனின் தேவை, பேச முடியாதவனின் தேவை, பேச விரும்பாதவனின் தேவை,

- என்ற தேவைகள் அவசியமாகும் போது - அறியப்பட்டேயாகவேண்டும். அதை எல்லாராலும் செய்யமுடியாது.

இறைவன் இதைச் செய்ததாக இதிகாசம் கூறுகிறது. இந்த நூற்றுண்டிலும் இதை சிலர் செய்து வரலாற்றுச் சிறப்பு எய்திருக்கின்றனர். அய்யரும் அவர்களில் ஒருவர் என்பதை எழுந்து நின்று - எதிர்த்து நின்று பேசவாரம்பித்த இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளியின் சரித்திரம் கூறி நிற்கிறது.

ஆயிரக்கணக்கில் நூண்டுப்பிரசரங்களை அச்சடித்து மக்களிடையே தானும் தன் மனைவியுமாக நேர் நின்று விநியோகித்தனர்; நோட்டி ஸ் க ளைக் கொட்டை எழுத்தில் அச்சிட்டுப் பெரு இடங்களில் ஓட்டுவித்தனர். ஹட்டங்களில் அச்சகம் ஒன்று கணேஷ் பிரஸ் அவரது பணிகளுக்கு கைகொடுத்து உதவியது.

இந்த வேளையில் தான் தேயிலை விலை குறைந்துவிட்டதென காரணம் காட்டி, தொழிலாளர்களின் வேலைநாட்கள் குறைக்கப்பட்டன. அவர்களின் சம்பளம் குறைக்கப்பட்டது; ஆயிரக்கணக்கில் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக் கப்பட்டனர். மாதம் முழுக்க வேலைசெய்த நாட்களிலேயே தொழிலாளியால் வயிறுற உணவுப் பெற முடியாத நிலையென்றால், இப்போது கேட்கவா வேண்டும்?

தொழிலாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் பிச்சையெடுக்கும் நிலைக்குள்ளானார்கள். தோட்டத்து எல்லையிலும், தெருவோரத்திலும் சிலர் பிணமாகக் கிடந்தனர். அய்யரால் பொறுத்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. தனது சம்மேளனத்தின் மூலம் நேரடிநடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்.

குழுறப்போகும் எரிமலையாய் கொதித்து நிற்கும் தோட்டப்பகுதி மேலும் மேலும் இக்கட்டான திசைக்கே இட்டுச்செல்லப்படுகின்றது என்றெச் சரித்தார். அமைச்சர் சரவையின் தீர்ப்புக்கு எதிராகச் செயல்பட அவரால் எப்படி முடியும்?

மேலும் சம்பளக் குறைப்பு நடந்தது. விருப்பமில்லாத வர்கள் வேலையிலிருந்து விலகி இந்தியா செல்லாம் என்ற விளக்கம் வேறு. அய்யருக்கு இதைவிட்டால் வேறு சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமா? ஒரேயடியாய் இந்தியா போவதற்கு என்று

ஆயிரக்கணக்கில் அவர் மக்களைக் கூட்டிச் செய்த ஆர்ப்பாட்டம் அமைச்சர் பெரிய சுந்தரத்தை அடுத்த தேர்தலின் போது அசைத்துவிடும் அளவுக்குப் பெரிதாயிருந்தது.

ஏற்கனவே போர்க்களம் சென்ற அனுபவம், எதிரிகளின் கொட்டத்தை அடக்கச் சுந்தரப்பம் தேஷ் நின்ற மனோபாவம். கிடைக்கும் வாய்ப்பை அய்யரைப்போல் பாவிக்க யாரால் முடியும்?

தோட்டமக்களையார் யாரெல்லாம் பிரதிநிதித்துவம் பண்ணி யிருக்கிறார்கள்? தோட்டத்துரைமார்கள்; தோட்டச் சொந்தக் காரர்கள், இனத்தாலும், மதத்தாலும் தொடர்பேயில்லாத வியாபாரப் பிரமுகர்கள். இவர்களிலிருந்து தான் வேறுபட்டவன் என்பதைக் காட்வேண்டுமானால், தோட்டப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி போசாமல், தோட்டமக்களைப்பற்றி பேசவேண்டும் என்பதை ஏற்கனவே அய்யர் திட்டமிட்டு வைத்திருந்தார்.

தனது பணி தோட்டத்து மக்களின் சமுதாய அமைப்பை மாற்றுவதாக இருக்க வேண்டும் என்று மனப்பூர்வமாக அய்யர் விரும்பினார். சமுதாய அமைப்பு மாறுவதற்கு இடைஞ்சலாக இருப்பது பெரியகங்காணியின் பதவிக்குட்பட்ட தோட்ட அமைப்பும் அதனைப் பின்துவைக்கும் பற்றுச்சீட்டும் என்பதை அய்யர் ஏற்கனவே ஆராய்ந்து வைத்திருந்தார். போதாதற்கு அவர் பெரியகங்காணிகளின் மேல் பகையுணர்வும் கொண்டிருந்தது அவரது செயல் வேகத்தை அதிகரிக்க உதவியது.

நேங்நாடி நேங்முதல்நாடி அது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல் (குஜர் 948)

என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கமைய அவர் தோட்டமக்களின் நோயைக் குணப்படுத்தும் செயலை ஆரம்பித்தார். ஏற்கனவே - அய்யர், தோட்டப்படிரங்களில் சிரமப்பட்டு உருவாக்கிய பலரை இழந்திருக்கிறார். அவர்களில் பலர் தொழிலை இழந்திருக்கிறார்கள்; மேலும் பலர் தோட்டத்தைவிட்டு விரட்டி அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; சிலர் பைத்தியக்காரப்பட்டம் சூட்டப்பட்டு அங்கொடையில் அடைப்பட்டுக்கிடக்கிறார்கள்; வேறு சிலர், ஊருக்குப்போகும் ஆசையில் இங்கிருந்து ஒரேயடியாக ஏமாற்றி

அனுப்பப்பட்டார்கள்.

இந்தியாவுக்குப் போனவர்களில் சிலரை மீண்டும் இலங்கையில் பார்ப்பதற்கு சில துரைமார்கள் விரும்பவில்லை.

ஒருமுறை இங்கிருந்து போனவர்கள் ஒட்டுமொத்த மாக வராமல் தடுக்க முடியாதா என்று துரைமார்கள் ஆதங்கப்பட்டார்கள் என்று துரைமார் சங்க செயலாளராக இருந்த ஆர்தர். டப்ளியூ. எஸ். மேர்ஸர் கூறுகிறார்.⁸²

துரைமார்களின் ஆதங்கத்துக்குக் காரணம், தொழிலாளி நிமிர்ந்து நின்று கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்தது தான். ஆகவே விரும்பத் தகாதவன் என்று பட்டம் குட்டி அவனை துரை ஒதுக்க ஆரம்பித்தார்.

அவருக்கு வழிவகைகள் கூறி அவருக்குத் துணையாய் நின்ற வர்கள் பெரிய கங்காணிமார்களேன்யாகும். அவர்களை அழித் தொழிக்கும் முயற்சியில் அய்யர் ஈடுபட்டது தனிப்பட்ட குரோ தத்தால் என்று அவர்கள் பல முறைப்பாடுகள் செய்தனர்.

அந்த முறைப்பாடுகள் பத்திரிகைகளில் அறிக்கையாக, துரைமார் சம்மேளனத்துக்கு மனுவாக, சட்டமன் றத்தின் உரையாக, சங்கசூட்டங்களில் தீர்மான மாக வெளியிடப்பட்டன.

தோட்டப்பகுதிகளில் தொழிலாளர் சம்மேளனம் ஆரம்பித்த தற்காக நான் யாரிடமும் மன்னிப்பு பெறுவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு நூற்றுண்டுக்காலம் துன்பத்தில் ஆழ்ந்த தொழிலாளி தன் கையே தாங்குதலி என்பதை உணர் ஆரம்பித்து விட்டான். தான் விரும்புகிற விதத்தில் தாங்கு உதவுவதற்கு யாருமில்லை என்பதை அவனாது சோகம் இழைந்தோடும் நீண்ட வரலாறு கூறிய வண்ணம் இருக்கிறது.⁸³

என்று முழங்கிய அய்யர் சோக வரலாற்றை மாற்ற முனைந்தார் தொழிலாளிகளை அவர் சுத்தமாக உடுக்கச் செய்தார்; செருப்பு போடும்படி கேட்டார்; கோட்டு அணியச் சொன்னார்; தலைப்பாகை கட்டச் சொன்னார்; கையிலே பிரம்பு எடுத்துக் கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நடக்கச் சொன்னார்!

தொழிலாளி விழித்தான்! இவை யெல்லாம் கங்காணியின் அடையாளங்கள்; கங்காணிகள் மாத்திரமே இவ்விதம் உடுத்தலாம். வேறுயாரும் அப்படி இருக்க முனைவது எப்படி சாத்தியமாகும்? என்று அவன் விழித்தான்!

தானே அவ்விதம் உடுத்தி வந்து அவர்கள் முன்னின்றார். அவர்கள் முன் பேசும் போது அவரது கம்பீரத் தோற்றம் கங்காணிகள் மீது வைத்திருந்தப் பிரேமையை அழித்தது: பயத்தைப் போக்கியது. கங்காணிகளின் உருவ் அமைப்புக் கலையத் தொடர்ந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபடுவதென்றால், அவர்களுக்குத் தலைவன் ஒருவன் இல்லாத முடியுமா? அத்தலைவன் யார்? தலைவன் தோட்டத்தை விட்டு வெளியில் இருப்ப வராக இருக்கமுடியுமா? முடியாதே! என்று தனது தொழிலாளர் இயக்கம் கட்டுரையில் எழுதிய நடேசெய்யர் தோட்டத்துக்குளாக தலைவர்கள் உருவாகும்வரை தானே தலைவனுமிருக்க வேண்டியதாயிற்று.

நண்பன் பகைவனுய் மாறும் போது

இலங்கையில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை பிரித்தானியரின் திறமையால் மாத்திரம் உருவானதல்ல.

ஆப்பிரிக்க, சின, இந்திய உழைப்பாளர்களை இங்கு கொண்டு வர மேற் கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் இதனை வெளிப்படுத்தும்.

இந்தியர்கள் இங்கு உழைப்பாளர்களாக இலட்சக்கணக்கில் குடியேறுவதற்கு கங்காணிகளின் ஒத்துழைப்பும் உதவியும் வெள்ளையருக்கு அளவிடமுடியாத அளவுக்கு கொடுக்கப்பட்டன.

அவர்களின் ஒத்தாசையின்றி மலைப்பிராந்தியம் இந்த அளவுக்குப் பொன் கொழிக்கும் டுமியாக உருவாகியிருக்குமா என்பது சந்தேகமே!

இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு ஆள் கூட்டிவரும் உரிமைப்பெற்றவன் கங்காணி என்று அழைக்கப்பட்டான்.⁸⁴

இந்த கங்காணி பெரும்பாலும் தோட்டச் சொந்தக் காரருக்கோ அன்றி தோட்டத்துரைக்கோ வேண்டப்பட்டவாகைவே இருந்தான்.

இந்திய சட்டப்படி ஏற்கனவே தொழிலாளியாகக் கடமையாற்றிய ஒருவன், அதிலும் தான் யாருக்கு ஆள் சேர்க்கிறுகே அதே துரையின் கீழ் கடமையாற்றிய ஒருவனே கங்காணியாகும் உரிமை உடையவனுகிறுன்.⁸⁵

இவ்விதம் கொண்டுவரப்படும் தொழிலாளர்கள் ஒன்று கங்காணிக்கு உறவினர்களாக இருந்தார்கள்; அல்லது இந்தியாவில் கங்காணியின் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள்; இரண்டு விதத்திலுமே அவர்கள் கங்காணிக்குக் கட்டுப்பட்டே வந்தார்கள்; இலங்கையிலும் வாழ்ந்தார்கள்; இறக்கும் வரை உழைத்தார்கள்; உழைக்க தமக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது கங்காணியால் தான் என்று உணர்வு பூர்வமாக அறிந்து வைத்திருந்த அந்த உழைப்பாளர்கள் தங்களின் வாழ்வைப் பேணி பாதுகாக்கும் பெரும் பொறுப்பையும் கங்காணியிடமே கொடுத்து விட்டார்கள்.

கங்காணி என்றழைக்கப்பட்டவர் தொழிலாளிக்கு தந்தை ஸ்தானத்தில் இருந்தார். அவர்கள் நெற்றியியர்வை நிலத்தில் சிந்த உழைத்துப் பெறும் ஊதியத்தை அவரே வாங்கினார். அவர்கள் அதில் வேற்றுமை காணவில்லை. தனயர்களின் ஊதியம் தந்தையிடம் சேர்வதில் தவறு என்ன இருக்கிறது? இவ்விதம் உழைக்கும் மக்களின் ஒட்டு மொத்தமான-அதிகாரபூர்வமான தலைவன் நிலையிலிருந்து கங்காணி - தோட்டத் துரையை அதிகாரம் பண்ணுமளவுக்குச் சக்திபடைத்தவனுக்கு ஒருவானார்.

இலங்கைவர் ஆசைப்பட்ட ஒருவனுக்கு இந்தியாவில் முன்பணம் கொடுத்து அழைத்து வந்த கங்காணி, அவனுக்கு வேண்டிய அத்தனையையும் கேளாமலேயே செய்து கொடுத்தார்.

கிராமத்தில் அவனுக்கிறுந்த கடனை கங்காணி பணம் கொடுத்து அடைத்தார். தொணியில் கடல் கடந்து வரும் பிரயாணச் செலவை அவன் கொடுக்கவில்லை. அவனைப் பொறுத்தவரையில் கங்காணி கொடுத்ததாகவே நினைத்தான். உணவுக்கென்று ஒருசதமும் அவன் கொடுக்கவில்லை. அவனை பொறுத்தவரையில் கங்காணி கொடுத்தாகவே நினைத்தான்.

இலங்கைக்கரையில் இறங்கியவுடனேயே பரிச்சய மில்லாத காலநிலையை அவன் உணர்ந்தான். கம்பளிப் போர்வையை அவனுக்குக் கொடுத்துக் கதகதப்பைத் தரும் போது கூவி என்று எதையும் கேட்கவில்லை. இருநூறு மைல்கள் நடந்துவந்த போது வழியில் அம்பலத்தில் தங்குவதற்கும். உணவு உட்கொள்வதற்கும் அவன் எதையும் கொடுக்கவில்லை, கங்காணியாகும் கேட்கவில்லை. ஆக தோட்டத்துக்கு அவன் எவ்வித செலவுமின்றியே வந்தான். அதை அவனுக்குப் பெற்று தந்த கங்காணிக்கு அவன் வாழ்நாள் முழுக்கப் பணிந்து நித்க தீர்மானித்ததில் என்ன தவறு?

காட்டுவழியே நாந்து வந்த போது, பாதையின் இருமருங்கிலும், அம்பலத்துக்கருகிலும் புரியமரங்களும், வேப்பமரங்களும் தோப்பாக அடர்ந்து வளர்ந்திருப்பதைக் கண்டான்.⁸⁶

தனக்கு முன்னரேயே இலட்சக்கணக்கில் இந்த வழியில் நடந்துசென்ற மனி தர் கஞ்சகு அவை சாட்சிய மளித்தன. கங்காணி எவ்வளவு பெரிய மனிதர் என்ற நினைப்பில் வியப்பேற்படும் நிலையில் தோட்டத்துக்கு வந்தவன்: அஞ்சி அடங்கிவிடும் நிலைக்குக் கீழிறங்கிப்போனான். கங்காணியின் சக்தி அத்தனை மகத்தானதாக இருந்தது.

அவரை மீறி எதுவுமே தோட்டத்தில் நடப்பதில்லை. அவனுக்கு எஜமானன் கங்காணியே: நல்லதோ, கெட்டதோ அனைத்தும் அவரது தயவிலேயே அவனுக்கு நடந்தது.

தோட்டத்துக்கு கடன்காரர் கங்காணி ஒருவரே. தொழில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாவற்றுக்கும்! இதனாலேயே கங்காணிகளைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் நம்பவேண்டி வந்தது. தொழிலாளர்களிடமிருந்து ஒரு சதம் விடாது கடனைப் பெற்றுக் கொள்ள கங்காணிக்கு வசதியிருந்தது.⁸⁷

ஆம் ஒரு தொழிலாளி இந்திய மண்ணிலிருந்து இலங்கை வந்து உழைத்திட விருப்பம் தெரிவிக்கையில் அவனுக்காக முன்பணம் கொடுத்து, ஆகும் செலவுகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் கங்காணி, திரும்ப அந்தப்பணத்தை வட்டியும் முதலுமாக ஒருசதம் விடாது எடுத்துக்கொள்ள தோட்ட அமைப்பு வழி செய்து கொடுத்தது.

ஆக ஒரு மனிதனின் மூலதனம் உழைப்பாளர்களின் கடும் முயற்சிகளால் பல்கி பெருகத் தொடங்கியது. உழைத்தவன் பெறுவதோ ஒன்றுமேயில்லை.

“யாரோ சிலின்
மோட்ச வாசமாய்
ஆக்கதே இந்த
அழகிய பூமி!
யாரோ சிலின்
சவர்க்க இன்பமாய்
ஆக்கதே என் மக்கள்
ஆக்கிய பூமி”

என்று மக்கள் கவியனி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை பாடியது போல் இந்தியத் தொழிலாளியின் உழைப்பால் பயன்பெற்றவர்கள் பெரிய கங்காணிகளும், தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுமேயாகும்.

உழைப்பவன் நோயில் படுத்தால் அவனை வயக்காம் பிராவில் வைத்து மருத்துவமீர்பார்ப்பதில் கங்காணி மார் அக்கறைச் செலுத்தினர். வைத்தியசாலைக்கு அனுப்புவதில் அவர்களுக்கு விருப்பம் இல்லை. சுகம் பெற்றதும் சொல்லாமல் தனது கடனை அடைக்காமல் ஒடி விடுவார்கள் என்று சுயநலம் கலந்த பயத்தால் கங்காணிமார் இத்தகு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர்.⁸⁸

இவர்களின் அசரபிடியை ஆட்டுவித்தவர் நடேசெய்யரே ஆகும். இவர்களின் அட்டுமீய ஆட்சியின் ஆணிவேரரேயே அவர் அசைத்துக் காண்பித்தார். கங்காணி அமைப்புமுறையில் ஏற்படும் குறைகளையும், அதிகார துஷ்பிரயோகத்தால் உண்டாகிற பாதிப்புக்களையும் அய்யருக்கு முன்னரேயே பலரும் உணர்த்தி யிருக்கிறார்கள். ஆங்கில தேசாதிபதிகளும், இந்திய ஏஜன்ஸ்ட்களும், இலங்கை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். குணம்சம் நிறைந்த சில ஆங்கிலேயத் துரைமார்களும் இதில் அடங்குவர். தேசாதிபதி மக்களைம் (1907-1916)

கங்காணிகளின் கைப்பலத்தைக் குறைப்பதன் மூலமே தொழிலாளர்களை அவர்களின் கோரபிடிப்பில் இருந்து விடுவிக்கலாம். கங்காணிகளின் கையில் அத்தொழிலாளர்கள் பகடைக் காய்களாக இருக்கின்றார்கள்.⁸⁹

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கங்காணிகளின் முழு சுயருபத்தைக் கண்டவர் அய்யர் ஆவார். அய்யர் ஒருவரே ஆவார். கங்காணிகள் இந்தியவம்சாவளித் தொழிலாளர்களின் கடவுளாக ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் கருதப்பட்டவர்கள். சர்வ வல்லமை படைத்தவர்கள்; ஆணவத்தோடு நடப்பதற்கு வசதிப்படைத்தவர்கள்; ஆங்கிலேயத் துரைமார்களுக்கும் கூவித் தொழிலாளர்களுக்கு மிடை யில் தொடர்பு பாலமாக விளங்கியவர்கள். தொழிலாளர்களின் தலைவர் ஸ்தானத்தில் ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் செயல்பட்டவர்கள். அவர்களின் உதவியோடும், அவர்களின் வழி நடத்த வோடும், தோட்டத்து மக்களின் வாழ்வில் மாற்றம் தேடவே அய்யர் முயற்சித்தார். அய்யரின் ஆரம்பகால நடவடிக்கைகளில் அவர்களுக்குச் சார்பான போங்கையே அவதானிக்கலாம்.

அவர்களுக்குச் சமூகத்தில் ஒர் அந்தஸ்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவரே அய்யர் தான். சம்பள சபையில் கங்காணிகளின் ஒருவர் பிரதிநிதித்துவம் பெற காரியம் ஆற்றியவர் அய்யர் அவர்களே ஆகும். கங்காணிமார்களும் நடேசெய்யரின் அறிவைத் தங்களது சங்க வளர்ச்சிக்குப் பயன் படுத்தினார்கள். அவரது பத்திரிகை முயற்சிகளுக்கு நிறைந்த அளவில் பணம் கொடுத்து உதவினர்.

கங்காணிமார்களுக்கு ஓர் வார்த்தையும் என்ற தலையங்கம் எழுதிய போது கங்காணிமார்களின் உதவி தனக்குக் கிடைத்ததைப் பகிரங்கமாக அய்யர் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். பத்திரிகை ஆரம்பிக்க பணம் கொடுத்ததோடு, விற்பனையின் போது சந்தாதேடிக்கொடுத்தும் அவர்கள் உதவியை நன்றியோடு நினைவுக்குறிக்கிறார்.

ஆனால் நடேசெய்யர் பெரிய கங்காணி அமைப்பு முறையை வெறுத்தார். அதுகட்டிகாக்கும் அடிமைமுறையை மாற்ற முனைந்தார். இந்தியர் என்ற உணர்வோடு அவர்களையும் தொழிலாளர்களையும் உள்ளடக்கிய எழுச்சிக்கு அவர்களது துணையைப் பயன்படுத்த முனைந்தார். அவர்களுக்கு இருந்த செல்வ வளத்தையும், சமூக அந்தஸ்தையும் அதற்கு உபயோகிக்க முனைந்தார்.

ஆனால் பெரிய கங்காணிமார்களோ தமது சமூக அமைப்பை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கவே விரும்பினர். அதில் அவர்களுக்கு லாபம் இருந்தது, இலையிப்பும் இருந்தது. அய்யருக்கு உதவுவதை நிறுத்திக்கொண்டது மாத்திரமல்ல அவரை அடியோடு இல்லாத ஒழிக்கவும் முயற்சிகளில் இறங்கினர். அய்யரும் சளைத்தவரா? அவர்களை வேற்றுக்கும் வன்மம் பூண்டார்.

1929ம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியிலிருந்து நடேசய்யரின் எழுத்துக்களில் இது பூரணத்துவத்தோடு வெளிப்படுகிறது.

பல சம்பவங்கள் அய்யரை இந்த முடிவுக்கு இழுத்துச் சென்றன.

பெரிய கங்காணிமார் சங்கத்தின் புதிய நிர்வாகக் குழு அவரை ஒதுக்கியமை; ஏ. ச. குணசிங்காவின் தீவிர இந்திய எதிர்ப்பு; டொனமூர் சிபார்சுபடி வகுப்பு வாரியான பிரதிநிதித்துவம் ஒழிக்கப்பட்ட மை; தன்னைவிட்டுப் பிரிந்துசென்ற மருமகன் சாரநாதனுக்கு கங்காணிமார்கள் அளிக்கத்தொடங்கிய ஆதரவு என்பவை அவைகளில் சில.

பெரிய கங்காணிமார் சங்கத்திற்கு ஓர் நிலையையும், பெரிய கங்காணிமார்களுக்கு ஓர் செல்வாக்கையும் கொடுக்கும் படி நாம் சில காலமாய்ச் செய்து வந்த காரியங்களையெல்லாம் சிலர் மறந்துபோன போதிலும், சரித்திரத்தில் காண வழியுண்டு^१ என்று குறைபட்டுக்கொண்ட நடேசய்யர், ‘பெரிய கங்காணிமார் சங்கம்’ என்ற தலையங்கத்தில் டொனமூர் சிபார்சுபடி இந்தியர்களுக்குப் பிரத்தியேக ஸ்தானங்கள் இல்லை. பொதுத்தேர்தல்களில் இந்தியர்களும் அபேட்சகர்களாக நின்று போட்டியிட வேண்டும். அதற்கு போதிய வசதிகள் தோட்டப் பகுதிகளில் மாத்திரம் இருக்கிறது. வாக்காளர்களைப் பதிவு செய்யவேண்டும்^२ என்று அவர்களையும் தமது பணிகளின் போது அரவணைத்துக்செல்லும் பாங்கிலேயே எழுதுகிறீர்.

பெரிய கங்காணிமார் சங்கம் தனது ஆண்டு கூட்டத்துக்கு நடேசய்யரை அழைப்பது வழக்கம். புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட குழுவினர் துரைமார்களின் ஆலோசனையின் பேரில் தமது கூட்டங்களுக்கு அவரை அழைப்பதை தவிர்க்க ஆரம்பித்தனர்^३ போதாததற்கு சாரநாதனுக்குப் பணம் கொடுத்து உதவினர்; சொந்தத்தில் பத்திரிகை நடாத்தத் துண்டினர். ‘பெரிய கங்காணிமார்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை’ என்று தலைப்பிட்டு “வரப்போகும் பெரும் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொளரவைய் நடந்துகொள்ளும் நிலையில் தன்னைப் பெரிய கங்காணிமார் சங்கம் வைத்துக் கொள்ளும் என்று என்னுகிறோம்”^४ என்று எழுதினார்.

இது ஒரு நெருக்கடியான காலம். கங்காணி என்ற பதம் தற்சமயம் மிகவும் கேவலமான முறையில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆன் விழுங்கும்

பிசாசுகளுக்கு ஒப்பாகவே அவர்களை இந்தியாவில் பொதுஜனங்கள் கருதுகிறார்கள், என்று ஆரம்பித்து, இந்தியமக்கள், இந்திய அரசாங்கம், இலங்கை அரசாங்கம், இந்திய கவர்மெண்ட் ஏஜன்ஸ்ட் என்று எல் லோருமே கங்காணி முறை தேவையில்லை என்பதோடு இந்தியாவில் இலங்கைக்காக ஆள்கட்டும் வேலையை கண்காணித்து வரும் மாபெரும் கங்காணியாகிய எமிகிரேஷன் கமிஷனரும், கங்காணி தேவையில்லை என்று கூற ஆரம்பித்திருப்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறீர்.

சில பெரிய கங்காணிமார்களுக்கும் பெரிய குருட்டு நம்பி க்கை இருந்து வருகிறது. அதாவது, இலங்கையில் பெரிய கங்காணி இல்லாமல் தோட்டக்காரர்களால் காலம் கழிக்கமுடியாது என்பதே. அது தவறுதல். மலாய் நாட்டில் பெரிய கங்காணிமார்களை எடுத்த காரணத்தால் தோட்டக்காரர்களுக்கு கஷ்டம் கிடையாது. தொழிலாளர்களுக்கு கஷ்டம் உண்டு கூடும் கஷ்டம் கிடையாது. தொழிலாளர்களுக்கு கஷ்டம் உண்டு கூடும் கஷ்டம் கிடையாது. என்றால் நூறு ஒக்கர் இதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். என்றால் நூறு ஒக்கர் தேயிலைத் தோட்டத்துக்குச் சொந்தக் காரரான் ஒரு பெரிய கங்காணி தனது பிள்ளையைப் படிக்கவைப்பதில் விருப்பமில்லாதிருக்கும் ஓர் உண்மைச் சம்பவத்தை எடுத்துக்காட்டி மனம் புழுங்குகிறீர்.

தனது அறிவுரைகளை அந்தப் பெரிய கங்காணி ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதையும் வெளிப்படுத்தி.

“ஒரு சாமி ஆடி வந்து சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பொலிஸ்காரன் வந்து சொல்லவேண்டும். இந்த நிலையில் இந்தியன் அன்னிய நாட்டில் சுயமரியாதையுடன் எப்படி ணாழுமுடியும்?”

என்று குழுவுகிறீர்.

சட்டசபை உறுப்பினரான தன்னை நேரில் காணும்போது ஒரு மாதிரியாக நடக்கும் துரைமார், பெரிய கங்காணிமார் களைத் தனக்கு எதிராக உபயோகிப்பதைக் கண்டார். துரைகளை கொண்ட கங்காணிமார்கள் தோட்டமார்களின்பால் விசுவாசம் கொண்ட கங்காணிமார்கள் தோட்டங்களுக்குள் அய்யர் வந்து தொழிலாளர்களிடம் பழகுவதை தடுப்பதில் முன்னிட்டார். அய்யர் எழுதிய சட்டபுஸ்தகம் என்ற நூலிதாமே பெருமளவில் காசுகொடுத்து வாங்கி தொழிலாளர்களிடம் சென்றடையாமல் செய்தனர்.^५

கங்காணிமார்களைப்பற்றி அடுத்த நான்ம் தனது பத்திரிகையில் எழுதுகிறார்.

அவர்களைப்பற்றி அய்யர் எழுதிய கடைசி பத்திரிகைத் தலையங்கம் அதுவே ஆகும். அதில் கங்காணிமார்கள் துரையைவிட அதிகசம்பளம் வாங்குவதும், தோட்டங்கள் சொந்தமாக வாங்கியதும், கார்கள் வைத்திருப்பதும் துரைமார்களுக்குப் பிடிக்காமல் போயிற்று. அதனுலேயே கங்காணிகளை அழிக்கிறார்கள்

என்று கூறி பெரிய கங்காணிமார்கள் தங்கள் நிலையை ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமானால் வேறு துறைகளில் பிரவேசிக்கவேண்டும். இது விஷயம் கூட்டம் கூடியே யோசிக்க வேண்டுமே யொழிய வேறு பத்திரிகைகளில் எழுதி பகிரங்கப் படுத்தலாகாது.⁴⁷

இத்தனைக்குப்பிறகும் கங்காணிமார்கள் தோட்டத் துரைமார்களின் ஆதரவை வைத்து அய்யரை வெற்றிகாண முடியும் என நம்பினார். தனக்குக் கீழிருக்கும் உழைப்பாளிகள் தன்னை எதிர்க்கத்துணிய மாட்டார்கள் என்று ஒவ்வொரு கங்காணியும் கணவு கண்டான்.

1921ல் துண்டுமுறை ஒழிக்கப்பட்டது. கங்காணியின் பலம் குறையும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். பற்றுச்சிட்டை வைத்து அதே பலத்தை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள கங்காணிகளுக்கு துரைமார்கள் துணைபோனார்கள்.

1923ல் கடன் தன்னார்கள் எந்தபணமும் இலங்கையில் பெற்றுமுடியாது என்று சட்டம் வந்து என்ன பயனின்? இந்தியாவிலேயே கடனை வசூலி க்கவும், இலங்கையில் பற்றுச்சிட்டைக் கடனுக்கான உத்தரவாத மாகவும் கங்காணிகள் பாவிப்பதற்கு துரைமார்கள் ஆதரவளித்தனர்.

1927ல் குறைந்த சம்பள நிர்ணயம் செய்தார்கள். உணவு நேரத்தோடு ஒன்பது மணிநேர வேலைக்கு இது வழிசெய்தது. சம்பளத்தைத் தொழிலாளியின் கையிலேயே கொடுப்பதற்கும் இது வழிசெய்தது. தொழில் செய்யுமிடத்திலேயே தொழிலாளியை சாப்பிட வைப்பதற்கும், தனது கையிலே வாங்கிய பணத்தை மீண்டும் குடித்துக்கொள்ள வழியிலும் கடையிலும் குவித்துக் கங்காணியிடமே கையளிக்க வைப்பதற்கும் துரைமார்கள் உதவி செய்தனர். அனுபவஷ்டமாக இவைகளையெல்லாம் கண்டுவந்த கங்

காணிமார்கள் கணவுகளை கலைத்துக்கொள்ளாமலிருந்ததில் வியப்பில்லை. ஆனால் நடேசைய்யரும் இவைகளையெல்லாம் அவதானி த்து வந்திருக்கிறார் என்பதையும் அவர் நல்ல நண்பன் பயங்கரமான விரோதி என்பதையும் கங்காணிகள் உணரத் தவறிவிட்டனர். அய்யர் படிப்படியாக ஆரம்பித்தார்.

பற்றுச்சிட்டு அதன் பயனை இழந்திருந்ததை முதலில் வெளிப்படுத்தினார்.⁴⁸ கங்காணிகள் மேலதிகமான பதவிகளைச் செய்வதில் உள்ள தவறுகளை அடுத்ததாக எடுத்துக்காட்டினார்.⁴⁹

தோட்டத்தில் கங்காணியின் மிக நெருங்கிய உறவினர்களே கணக்கப்பிள்ளையாக மலையிலும், உதவி கிளார்க்கராக ஆபீசிலும் இருந்தார்கள். தொழிலாளிகளின் சம்பளத்தில் மாத்திரமல்ல, அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உணவு தானியங்களிலும் அவர்கள் கைவைக்கத் தயங்கவில்லை.

அரிசிபோடும் போது எவி அரிசி⁵⁰ கோயில் அரிசி என்று குறைத்துக் கொள்வதற்கு - தொழிலாளிகளிடம் பகிரங்கமாக கூறி அள்ளிக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கிருந்த அதிகார மமதையை எடுத்துக்காட்டினார்.

இறுதியாக தொழிலாளர்களை கங்காணியின் பிடியிலிருந்து கழற்றும் மார்க்கமாக தோட்டப்பிரட்டை அறிமுகப்படுத்தி னார். கங்காணியால் கொண்டுவரப்பட்டு தோட்டத்தில் பதியப்பட்டுத் தொழில் செய்யும் ஒருவன் தான் கங்காணி பிரட்டிலிருந்து விலகிக்கொள்ளலாம். அவன் தோட்டப்பிரட்டு அல்லது துரைபிரட்டில் சேர்க்கப்படுவான். கங்காணிக்கும் தொழிலாளிக்கும் உள்ள மிகப் பலமான பிணைப்பு இதுதான். கங்காணி பிரட்டிலிருக்கும் போது ஒரு தொழிலாளி கங்காணியின் வார்த்தைக்கே கட்டுப்பட வேண்டியவானிருள்.

தோட்டத்தில் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்த, துரைக்கு எதிராக திரண்டுநிற்க, சம்பளம் போதாதென்று கூறி வேறு தோட்டங்களுக்குப் போவதாக பயமுறுத்த அத்தொழிலாளர்களே கங்காணிக்கு வளிமையைக் கொடுத்தனர்.

மேலும் தோட்டநிலம் முழுக்கப் புல் பூண்டு வராமல் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு கங்காணியிடமே இருந்தது. தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளை சதக்கணக்கில் சம்பளம் கொடுத்து இந்தப் புல்வெட்டுக் கொந்தரப்பில் உழைக்கப்பண்ணிலைச்சக்கணக்கில் பணம் சம்பாதிக்க வழி பண்ணியது இந்தப் பிணைப்புதான். பெண் சூக மூலம் கங்காணிக்குத்

தோட்டச் சொந்தக்காரர்களாக்கும் அளவு பணம் திரட்டியது, இந்தப் பிணைப்புதான்! நடேசய்யர் இதைத் தகர்த்தெறியும் தீர்மானத்தை அரசாங்கசபையில் கொண்டுவந்தார். வழக்கம் போல் துரைமார்களின் ஆதரவை கங்காணிகள் எதிர்பார்த்தனர்.

ஆங்கிலத்துரைமார் காரியகாரர்கள்; எதிலும் வாய நட்டம் பார்ப்பவர்கள்; நடேசய்யரின் தீர்மானம் செயல்படுத்தப்படும் போது தமது கையே ஒங்கிநிற்கும் என்று உணரவானார்கள்.

பெரிய கங்காணி ஒழிப்புக்கு அய்யர் முயன்றது தனிப்பட்ட குரோத்தால் என்று கூறி கங்காணிமார்கள் சங்கம் துரைமார் சங்கத்தின் தலையிட்டைவேண்டி நின்ற போது,

“1939 விருந்து எதிர்பார்த்த விதத்தில் தங்களை கங்காணிமார்கள் மாற்றிக்கொள்ளவில்லையென்று அச்சங்கம் குறை கூறியது” தனிமனிதர்கள் மாறி வருகிறார்கள், கங்காணிமார் மாருவிட்டால் யாரைக் குறைகூறி என்ன பயன்?

என்று அவர்கள் கூட்டம் போட்டு தீர்மானம் எடுத்து கடிதமும் எழுதினார்கள்.¹⁰⁰

இத்தீர்மானம் எளிதில் எடுக்கப்பட்டதில்லை. பெரிய கங்காணிகளுக்கு ஆதரவான துரைமார்கள் இருந்தனர்; தோட்டச் சொந்தக்காரர்களின் குரல் எச். டப்ளியு. அமரகுரியாவின் உருவில் அரசாங்க சபையில் ஆதரவாக ஒலித்தது.

“கங்காணி முறை ஒழிக்கப்பட்டால் தோட்டத்துரைக்கு அதிகவேலைசெய்யவேண்டி நேரிடும். இந்த ஆலோசனை எதிர்காலத்தில் மிகவும் விரும்பத்தக்கதாயிருக்கலாம். இன்று தோட்டங்களிலிருக்கும் நிலைமையில் இது அத்தனை அவசியமானதல்ல”

என்று அவர் பேசினார்.¹⁰¹ அய்யர் விட்டாரில்லை. “தொழிற் சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் எனது அனுபவத்தில் கங்காணிமார்களுக்கு ஆதரவான துரைமார்களையே கண்டிருக்கிறேன். பென்ஸ் காசக்காக கங்காணியை அவர்கள் பாதுகாக்க முனைகிறார்கள். கங்காணிக்கு இன்று என்ன தேவையிருக்கிறது? ஆன் திரட்டிவரும் வேலை இன்று இல்லை. எஜமானர்களின் வேலையைத்தான் கங்காணிகள் செய்கிறார்கள். 1941ல் துரைமார் சங்கம் இதனை ஏற்றுக்கொண்டது. இரண்டு வருடங்களுக்கு

மேலாகியும் இது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. பெரிய கங்காணி பதவி தேவையில்லாத ஒன்று. பல தோட்டங்களில் நிலவி வரும் திங்குகளுக்கு கங்காணிகளே காரண கர்த்தாக்களாக இருக்கிறார்கள்! என்று வாதிட்டார்.

இத்தீர்மானம் நிர்வாகக்குமுலின் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட போது பெரிய கங்காணிமார் சங்கத் தலைவராயிருந்த பெரிசந்தரம் வெளியிட்ட ஒரு கருத்து கவனிக்கத் தக்கது.

“தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியிருப்பவர்கள் பெரிய கங்காணிகளே. அவர்களே தொழிலாளர்களின் எஜமானர்கள். துரைமார்கள் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவது கங்காணியோடு செய்து கொண்ட தொழில் ஒப்பந்தத்தினாலேயே”

என்றார்.¹⁰² இதைத்தான் - இந்த அமைப்பு முறையைத்தான் அய்யர் அறிக்க விரும்பினார்.

இறுதியில் பெரிய கங்காணி முறையின் இயற்கை சாவுக்கு வழிசமைத்துக் கொடுப்பதென்று முடிவானது. அதாவது பெரிய கங்காணிகளை இனி புதிதாக நியமிப்பது ல்லை; இருப்பவர்கள் விலகிப்போகும் வரை அல்லது மரணம் அடையும் வரை அதே பதவியில் இருக்கலாம், என்று முடிவாகியது.

ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் தமது விருப்பத்தின் பேரில் நடந்துகொண்டு தோட்டப் பிரட்டுக்கு மாறலாம் என்ற ஒரு பிழி போதுமே. அய்யரின் ஆலோசனையின்படி ஏராளமான தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் துரை பிரட்டுக்கு வந்தார்கள். கங்காணிமார்களின் ராஜ்யம் பழைய கதையாக மாறியது.

“பெரிய கங்காணிமார்களில் பலர் கெட்டவர்கள் என்பதை யாவரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். எனினும் மாதச்சம்பளம் வாங்கிவரும் கண்டக்டர் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் தொழிலாளருக்கு எவ்வளவு ஆதரவு கொடுக்கிறார்களோ, அதைவிடப் பன்மடங்கு ஆதரவு கங்காணியிடமிருந்து கிடைக்கும் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதே.”¹⁰³

என்று நன்பனாக இருக்கையில் பேசிய நடேசய்யர், “கங்காணிகள் ஆன் விழுங்கும் சிகாக்கள்” என்று எதிரணியிலிருந்து சாடியதைக் காண நேர்ந்தது. நடேசய்யரின் கை ஒங்க ஆரம்பித்தது.

சம்பவங்கள் சாட்சியங்களாகின்றன

பெரிய கங்காணிகளின் அட்டுழியத்தை அழிப்பதில் தொடங்கிய அய்யரின் ஆரம்பம் மிகவும் நம்பிக்கையூட்டுவதாக அமைந்தாலும், அடுத்து, நிகழ்ந்தவைகள் மகிழ்ச்சியூட்டுவனவாக அமையவில்லை.

தோட்டப்புறங்களில் ஆரோக்கியமான தொழிற் சங்க வளர்ச்சிக்கு அந்திகழ்ச்சிகள் உதவாமல் போன்றை வருந்துதற்குரியதே. அய்யரின் ஆரம்பத்தோடு வியாபித்து எழுந்திருக்கக் கூடிய ஒரு மாற்றம் முழு உருப்பெறுமல் போன்றைக்கு அவைகளே காரணங்களாயமைகின்றன. அக்காரணங்களை இரண்டுவகைப் படுத்தலாம். ஒன்றை அக காரணம் என்றும், மற்றையதைப் புற காரணம் எனவும் கொள்ளலாம்.

புது காரணமாயமைந்தது நாட்டில் நிலவிய பொருளாதார மந்தம்.

இலட்சகணக்கில் தொழில் இழந்து வருவாயின்றி, அதன் காரணத்தால் அமைதியிழந்து நடுத்தருவில் விடப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தினர், தமது வாழ்வில் மாற்றம் ஏற்படுத்தும் போராட்டம் ஒன்றுக்குத் தயாரான நிலையில் இல்லை. இதில் அய்யரால் செய்திருக்கூடியது “தர்ம ஓடர்” வாங்கி இந்தியாவுக்கு அவர்களை அனுப்பிவைப்பதே ஆகும்.

அக காரணமாயமைந்தது இந்திய உணர்வு. அய்யருக்கெதி ராக அது விசுவரூபம் எடுத்தது.

அய்யரின் சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் இந்தியரின் நலன் பேணுவதிலேயே இருந்தது என்பதை எவரும் மறுத்துரைக்க முடியாது. அய்யர் அந்த உணர்வோடுதான் வளர்ந்தார். அந்த உணர்வையே மக்களிடம் வளர்க்கவும் செய்தார்; அந்த உணர்வு பாலில் சீனி கலப்பதைப்போல ஒன்றிணைந்து, எதற்கு எது இனிமை சேர்க்கிறது என்று பிரித்துணர முடியாத நிலைக்குச் செல்லவேண்டியது அவசியம் என்று அய்யர் உணர்ந்தார். அவரது மக்கள் அதை உணராமல் போனார்கள். சிங்களத் தலைவர்களுடன் நெருங்கியும், சிங்கள மக்களுடன் இணைந்தும் வாழவேண்டுமென்று அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் மக்களைக் கவரவில்லை. அதைவிட தீவிரமான எண்ணங்களை வெளியிட்டத் தலைவர்களை - அவர்கள்

சிங்கள இனத்தவராயிருந்த போதும் நம்ப ஆரம்பித்தனர். மேலும் அச்சிங்களத் தலைவர்களான என். எம். பெரேரா போன்ற வர்கள் இந்தியத் தலைவர்களைக் கனம் பண்ணினவர்கள். அவர்களின் பேச்சை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து மலைநாட்டில் அவர்களோடு சுற்றுப்பயணம் செய்தவர்கள் அவர்களே ஆவார்கள்.

அய்யர் அழிக்க ஆரம்பித்த பெரிய கங்காணிகள் முழுக்க முழுக்க தென்னிந்திய தமிழ்பேசிய இந்துக்களும், ராவுத்துக்களுமாவர். நாமெல்லாம் ஒன்று என்று அவர்கள் எழுப்பிய கூப்பாடு கருக்கு முன்னர் அய்யரின் கோட்டாடுகள் எடுப்பவில்லை. அதை விளங்கிக்கொள்ளும் சக்தி மக்களுக்கு அந்த நேரத்தில் இல்லை.

இந்திய உணர்வு மண்ணேடு கிளர்ந்தெழுவேண்டுமென்று அய்யர் விரும்பினார். இலங்கையில் தொடர்ந்து வாழ்வதன் மூலமே ஓர் இந்தியன் இன்னேரு இந்தியனுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க முடியும் - உதவியாயிருக்கமுடியும் என்று அய்யர் நம்பினார்.

மணிலாலை இலங்கையில் தொழில்புரிந்து தொடர்ந்துவாழச் சொன்னது அந்த நம்பிக்கையினுலேயே. பிரேஸ்கேர்டிலை இலங்கையில் தொடர்ந்து வாழவைக்க முனைந்ததும் ஆங்கில உணர்வு மண்ணேடு கிளர்ந்தெழு வழியமைக்கவேண்டும் என்ற காரணத் தினாலேயே ஆகும். அவ்விதம் மண்ணேடு கிளர்ந்தெழுந்த ஆங்கில உணர்வு கண்டா, அமெரிக்கா என்ற புதிய நாடுகளையே உண்டு பண்ண உதவியிருக்கின்றது. இந்திய உணர்வை அவ் வி தம வளர்க்க அய்யர் முயன்றது பலனிக்கவில்லை. அய்யர் இது குறித்து மிகவும் திடமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார். கடல்கடந்த தீவுகளில் இந்தியர்கள் படும் துயர் குறித்து பல ரது கவனமும் பெறப்பட்ட வேளை யில் அணித்தாயுள்ள இலங்கையின் மீதே சட்டென்று கவனம் செல்வதுண்டு.

மகாத்மா காந்தி 1927 ஆம் ஆண்டிலும்,

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு 1939 ஆம் ஆண்டிலும் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தனர். இந்த இருவரின் வருகையின் போதும் அய்யர் இந்தியர்களைப் பிரதிநிதித்துவம் பண்ணும் கொரவ உறுப்பினராக நாடாஞமன்றத்தில் வீற்றிருந்தார். அச் சந்தர்ப்பங்களில் அய்யரின் மனோபாவம் எப்படியிருந்தது?

மகாத்மா காந்தியை மாலையிட்டு வரவேற்றவர்களில் அய்யரின் பெயரைக் காணேம். ஐ. எக்ஸ். பெரேரா, உம்பிச்சி, ஏ. ச. குணசிங்கா, ஜோர்ஜ் ச. டி. சில்வா, ஜாயா, டாக்டர் முத்தையா, ஈ. வி. ரட்னம் என்ற பெயர்களையே காணக்கிடைக்கிறது. மகாத்மாவின் பயண ஏற்பாட்டை பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக இலங்கை சிங்களவர்களே மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று ஏ. ச. குணசிங்கா கூறிய கருத்தினால் அய்யர்

இதுங்கிக்கொண்டார், 104 என்று கருதுவதற்கு இட மில்லை. ஜவஹர்லால் நேருவின் வருகையின் போதும் அய்யரின் இந்த எட்டி நிற்கும் நிலையே வெளிப்படு கிறது. ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு அளிக்கப்பட்டது வரலாற்றுச் சிறப்பு மிகுந்த வரவேற்பு. அதிலும் அய்யரின் பெயரைக் காணும்.

நேருவைப் பார்ப்பதற்காக இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் கம்பளியும் கையுமாகக் காத்துகிடந்தனர் தோட்டத் துப் பெண்கள் பஜனபாடி நடனமாடி அவரை வரவேற்றனர். தோட்டத் துரைமார்கள் மாலையிட்டு வரவேற்புரை நிகழ்த்தினர் என்றெல்லாம் செய்திகள் பலவற்றை வாசித்துவிட்டு இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சார்பாக ஸ்ரீ கோ. நடேசய்யரும், ஹெட் கங்காணிமார் சங்கத்தின் சார்பாக ஸ்ரீ சண்முகமும் நேருஜிக்கு மலர்மாலை அணிவித்து வரவேற்புப் பத்திரங்களைப் படித்துக்கொண்டனர். இக்கூட்டத்தில் பேசிய நேரு, இலங்கையிலுள்ள உங்களை காங்கிரஸ் மறந்துவிட்டதென்று வரவேற்புப் பத்திரத்தில் புகார் செய்யப்பட்டிருந்தது. இது சுத்தத் தவறு”¹⁰⁵ என்ற செய்தியை வாசிக்கும் போது அய்யரின் நிலைப்பாடு மேலும் தெளிவாகியது.

இந்தியனுள் என்னைவிட - இலங்கையில் தொடர்ந்து வாழுந்து அனுபவம் பெற்ற இந்தியனுள் என்னைவிட - இலங்கையில் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொள்ளும் இந்தியனுக்கு அதிகமாக என்னத்தை அறிந்திட முடியும் என்பது அய்யரின் வாதமாகும்.

இந்தியத் தலைவர் ராஜாஜியும் தன்னிடம் இலங்கையில் தொடர்ந்து வசிக்கின்றவர்கள் தாங்களாகவே போராடவேண்டும். இந்தியத் தலைவர்களை எதிர் பார்க்கக்கூடாது என்று கூறியதாக அரசாங்க சபையில் அய்யர் குறிப்பிட்டார்.¹⁰⁶

இலங்கைவாழ் இந்தியர்களை முன்னேற்ற இந்தியாவிலிருந்து ஆட்கள் வரவேண்டும் என்று என்னிக்கொண்டு காலந்தள்ளுவது முட்டாள்கள் செய்யும் காரியம். தங்களைத் தாங்களே முன்னேற்றிக்கொள்ள வேண்டும். மரியாதையுடன் தலைநிமிர்ந்து இலங்கை வாழ் இந்தியன் இலங்கையில் நடமாடப் போகிறான அல்லது ஒடுங்கிய வயிறும், கிழிந்த துணியும் கையில் சட்டியுமாக இலங்கையில் அலையப் போகிறான என்பது ஒவ்வொரு இந்தியனும் யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். பிறர் கொடுத்துவரும் சுதந்திரம் நெடுநாள்

நில்லாது. கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத்தக்க பலமும், தெரியமும் அவர்களுக்கு ஏற்படாது. ஆகவே இலங்கைவாழ் இந்தியன் ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முன்வரவேண்டும்,

என்ற அய்யரின் தர்க்கப்பூர்வமான வாதத்தை விளங்கிக் கொள்ளும். அளவுக்குத் தோட்டமக்கள் பக்குவப்படவில்லை. அல்லது அந்தப் பக்குவத்தை அடைய கூடிய அளவுக்கு அவர்களின் அதுகால வரையிலான வாழ்க்கை முறையும், தொழில் அமைப்பும் இடம் கொடுக்கவில்லை எனலாம்.

இந்தியத் தலைவர்களைத் தெய்வமாகக் கருதியவர்கள் தோட்டமக்கள். அன்னன் காந்தி பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு, நேதாஜி ஆகியோரின் உருவப்படங்களை தெய்வபடங்களோடு இணையாக படம்போட்டு பூஜித்தார்கள் அந்த மக்கள். அய்யர் அந்த முறையில் பொதுஜனங்களின் ஆதரவை இழக்கத் தொடங்கினார்.

நேருவின் வருகையோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் இதற்கு மாற்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்தது. இந்திய காங்கிரஸ் பிரமுகர்களான ஜானுப் புப்துல் ரஹ்மான் (கேரளா) ஸ்ரீ ராமநாதன் (முன்னாள் சென்னை மாநில அமைச்சர்) ஸ்ரீ டி. எம். வர்க்கீஸ் (திருவாங்கூர்) என்பவர்களை 1939ல் அழைத்ததோடு இல்லைத் தாலுக்காலம் இந்தியத் தலைவர்கள் இங்குவரவேண்டியது அவசியம் என்றும் கருதியது¹⁰⁷ கிரி ராஜேந்திர பிரசாத், சந்தானம், ராஜாஜி என்று பின்னால் இலங்கைக்கு இந்தியத் தலைவர்கள் வரத்தொடங்கியது அந்த அடிப்படையிலேயே ஆகும்.

இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் நேருஜியன் ஆசியோடும், அறிவுறையோடும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இயக்கம் நேருஜியால் அவ்வியக்கத்தின் சார்பாகத் தயாரித்து வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில் நடேசய்யர் கையொப்பம் இடவில்லை. அவரது நண்பர் சுத்தியவாக்ஸ்வரய்யரே கையொப்பமிட்டிருந்தார். காங்கிரசின் தற்காலிகக் குழுவிலும் ஓராண்டு காலம் அங்கத்தவராயிருந்தாலும், கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தவராகவே இருந்தார்.

காங்கிரசிலிருந்து அய்யர் ஒதுங்க ஆரம்பித்த வேளையில், காங்கிரஸ் கையில் கங்காணிமார்கள் இழுத்துபிடித்துக்கொண்டார்கள். கங்காணி காங்கிரஸ் என்று கூறுமளவுக்கு அதில் அவர்கள்

சடுபாடு கொண்டிருந்தனர். அவ்விதம் சடுபடுவதன் மூலம் அய்யரின் செல்வாக்கை அடக்க முடியும் என்பதைப் பலரும் உணர்ந்து அவர்களுக்குப் பக்கப்பலமாக நடந்துகொண்டனர்.

“கங்காணி சுரோதரர்களுக்கு இது ஓர் அருமையான சந்தர்ப்பம். கங்காணி களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் மத்தியில் பின்கை உண்டுபண்ணுவதற்கு, கங்காணி முறையையே அகற்றுவதற்கும் சிலர் இடைவிடாது கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்¹⁰⁸ என்ற விண்ணப்பம் இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்னமையே - கணக்கிட்டுச் சொல்வதானால் 198 நாட்களுக்கு முன்பதாகவே செய்யப்பட்டிருந்தது. தொழிலாளர்களின் கல்வி அறிவும், வர்க்க உணர்வும் குறைந்திருந்த நிலையில், சிங்கள வகுப்புணர்வு வளர்த்தொட்டிய நிலையில், இந்திய உணர்வைத் தனக்குச் சாதகமாக வளர்த்தெடுப்பதில் நடேச்யர் தவறிவிட்டார் என்றுதான் கூறுவேண்டும். ஆரம்பத்தில் அவரை உயர்த்தியதே அந்த இந்திய உணர்வு தானே!

இலங்கையில் பெருந்தோட்டத்துறையில் தொழிற்சங்கங்களின் அறிமுகம் கடினமான ஒரு பணியாக - மகிழ்ச்சி அளிக்க முடியாத ஒரு கருமாக இருந்தது” என்று எழுதிய தோட்டத் துரையாயிருந்த ஒருவர் இங்கிலாந்தில் போல இலங்கையில் தொழிற்சங்கம் வளராமைக்கு அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுகிறார். தொழிற்சங்கம் என்பது தொழிலாளர்களின் தொழில் சார்ந்த நல முயற்சிகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல வதற்கான அமைப்பு என்றும், அந்த முயற்சிகளில் வெற்றிபெற்றதாலேயே இங்கிலாந்தில் தொழிற்சங்கங்கள் வெற்றிகண்டன. குறைந்தளவு சம்பள நிர்ணயம் இல்லை; வீடு தரவேண்டிய கட்டாயம் இல்லை; வேலைதரப்பட வேண்டிய நாட்களோ, வேலை செய்ய வேண்டிய நேரமோ சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. சட்டமின்றியே இவர்களைத் தொழிற்சங்கங்கள் பெற்று தந்திருக்கின்றன. ஆரோக்கியமான அங்கத்தவர்களை அது உருவாக்க உதவியது” என்றும் கூறும் அவர், “இலங்கைத் தோட்டத்துறையில் இவைகள் அத்தனையும் அரசாங்கமே செய்து கொடுத்திருக்கின்றது. போதாதற்கு பேருகால சலுகை, இலவச உணவு, சம்பள நிர்ணயம், பஞ்சப்படி என்ற இவைகளையும் கவனிக்கையில் தொழிற்சங்கம் பெற்றெடுப்பதற்கு வேறு என்ன இருக்கின்றது? தோட்டத்

தொழிற்சங்கங்கள் வெற்றிபெறவில்லையென்று பலராலும் கூறப்படுவது தொழிற்சங்கத்தின் குறைபாடு இல்லை. தொழிற்சங்கம் தனது பிரசன்னத்தை உயிர்ப்பிப்பதற்கு சில்லறைப் பிரச்சனைகளைப் பெரிதுபடுத்தவேண்டிய நிலையிலேயே இருக்கின்றது என்று தனது நூலில்¹⁰⁹ எழுதுகிறார்.

தொழிற்சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கான குழநிலைகளைப்பற்றிய டெம்பிள்ஸ்லீன் ஆய்வுக்கண்ணேட்டம் சரியானதாக இருந்தாலும், அய்யரின் சட்டசபை உறுப்பினர் பதவியால் மேற்கூறித்த அரசாங்க திருத்தங்கள் சில மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதுவும், தனித்து தொழிற்சங்கத்தால் சாதிக்கமுடியாததை தனது கௌரவ உறுப்பினர் பதவியை வைத்து அய்யர் சாதித்தார் என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியம்.

அரசாங்கசபைக்குத் தெரிவான காலபகுதியில் இவ்விதம் இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ், சமசமாஜக்கட்சியினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கமும் வேர்கொள்ள ஆரம்பித்ததை அய்யரால் தடுத்து நிறுத்தமுடியவில்லை.

1933ல் அய்யர் ஆரம்பித்தத் தொழிலாளர் சம்மேளனத் துக்குப் பிறகு இந்திய மக்களின் பிரச்சனைகளில் கவனம் செலுத்தும் தலைவர்களின் எண்ணிக்கைப் பெருகியது. ஆனால் அம்மக்களின் பிரச்சனைகள் வெற்றி சிரமாக தீர்க்கப்படுவதிலும், வளர்ந்து வரும் இந்தியத் துவேசத்துக்கு ஈடுகொடுப்பதிலும் அய்யர் பெற்ற வெற்றியை மற்றவர்கள் காணவில்லை. அய்யராலும் பாரிய வெற்றியைப் பெற முடியாது போயிற்று.

1939ல் நேருஜி இலங்கை வந்து இந்திய மக்களை ஒரணிக்குள் திரட்ட முயன்ற வேலை இலங்கையில் ஒரு டஜனுக்கு மேற்பட்ட தலைவர்கள் இருப்பதாக டாக்டர் பட்டாபி சீதாராமையா¹¹⁰ குறைபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இந்தியர் அனைவருக்கும் ஒரு தலைவரில்லையா? என்ற கேள்விக்குத் தன்னால் பதிலளிக்க முடியாது போனதாக இ.இ.கா. பிரதிநிதியாக இந்தியா போய்வந்த எம். எம். தேசாங்¹¹¹ குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

1935ல் நிறைவேற்றப்பட்ட தொழிற்சங்க சட்டம் தொழிலாளர்களைச் சங்கத்தில் சேர்வதை அனுமதித்திருந்தது எனினும், அச்சங்கங்கள் தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தித்தது.

அவ்விதம் பதிவுசெய்து கொண்ட சங்கம் தனது அங்கத்தினர்களைப் பற்றிய விவரத்தையும் வெளிப் படுத்துதல் தேவையரிக்குந்தது. இது ஆபத்தை விலைகொடுத்து வாங்வதற்குகொப்பானது என்பதை அறிந்த அய்யர், தனது சம்மேளனத்தைப் பதிவு செய்வதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டவுடன் தனது சம்மேளனத்தை வலுவுள்ளதாக்க நினைத்து 1940 ஜூன் வரி யிலேயே அய்யர் தனது சங்கத்தைச் சட்டபூர்வமாகப் பதிவு செய்தார். இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் 1940 மே மாதத்தில் தொழிலாளர் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தன்னைப் பதிவு செய்யும் வரை அதற்கெதிராக பதிவு செய்யப்படாத சங்கம் என்ற குற்றச் சாட்டை அய்யர் பயன்படுத்தினார். ஆனால் இவைகளினாலெல்லாம் தொழிலாளர்கள் தமிழ்மிருந்து விலகிக்கொள்வதை நிறுத்த முடியாது போயிற்று. 1939ல் அய்யரின் சம்மேளனமே மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக இருந்தது.

“சம்மேளனம் அட்டன், நுவரெலியா, பது கீ ஆகிய மலைநாட்டு நகரங்களில் தனது காரியால யங்களை வைத்து இயங்கியது. ஒவ்வொரு தோட்டத் திலும் அதன் ஏஜன்ட்கள் இருந்தனர்.

இந்திய காங்கிரஸோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த காரணத்தால் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் மிகுந்த செல்வாக்கோடு வளர ஆரம்பிக்கிறது. கண்டியில் தலைமையக்கைதைப் கொண்ட சமச்சாஜக்கட்சியின் தொழிற்சங்கமும் முக்கியத்துவம் அடையத் தொடங்குகிறது.

என்ற கணிப்பு¹¹² மிகவும் சரியாய் அமைந்து, 1947ல் நாடாளுமன்ற தேர்தலில் அய்யரின் தோல்விக்கே இட்டுச் செல்கிறது.

இலங்கை தொழிற்சங்க வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாய் வந்திருப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இருந்து வந்திருக்காததைக் காணலாம். ஓர்டி பிரவுண் தனது பிரதித்திப் பெற்ற தொழிலாளர்களின் நிலைகள் குறித் தெழுதிய அறிக்கையில் 1943ல் இதை வெளிப்படுத்தினார்.

பொருளாதார விரிவுரையாளரான என். எம். பெரேரா, வழக்கறிஞர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, நீதவாணின் மகன்

பிட்டர் கெனமன், மருத்துவ நிபுணர் டப்ளியூ. டி. டி. சில்வா, வழக்கறிஞர் பாலாதம்பு என்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தாம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய தொழிலாளர்களின் தொழில் மூலம் சம்பந்தப்படாதவர்களே. ஏ. ச. குணசிங்காவும் ஆசிரியர் தொழில் புரிந்தவரே. இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும்போது நடேசெய்யர் இந்தியன் என்ற உணர்வோடு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குத் தலைமையேற்க ஆரம்பித்ததையும், அது இதயசத்தமான செயல் என்பதையும் புரிந்துகொள்ளலாம்.

தோட்டப்புறங்களின் கொடுமைகளை எதிர்த்து நிற்கும் மனோபாவத்துக்கான விதையைத் தெளித்த முதல்வர் நடேசெய்யரே ஆகும்.

எதற்கும் அஞ்சாதவர்களாக கருமம் ஆற்றிய ஆங்கிலேயத் துரைமார்களை அதிரவைத்தவர் அய்யரே ஆவார். இந்த இரண்டையும் வெளிப்படுத்தும் மூன்று நிகழ்ச்சிகளைச் சந்திர நோக்கு வோம்.

ஆங்கிலேயத்துரைமார்கள் தங்களை சர்வ வல்லமைப்படைத் தவர்களாக நினைத்துக் கொண்டிருந்த ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபத்தேழில் இந்திய ஏஜன்ட்டாக இருந்தவர் என்றெங்கநாதன் ஆகும். இப்படி ஒரு நியமனம் இதற்கு முன்னர் செய்யப்படவில்லை. ரெங்கநாதனும் அய்யரும் மிக நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்ததைக்கண்டு ஆங்கிலேயத்துரைமார்கள் மருண்டனர். மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் என்ற நிலையில் இருந்தனர்.

மத்துரட்டைப் பகுதியிலுள்ள தோட்டங்களுக்கு இந்திய அரசாங்க ஏஜென்ட் திடீரேன் வருகைதெந்தார். தோட்டங்களுக்குள் சென்று தொழிலாளர்களின் முறைப்பாடுகளைக் கேட்ட நிந்தார். செக்ரோலைப் பரிசோதனை செய்தார். துரைமார்கள் செய்வதறியாது திகைத்தனர். ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் அவருக்குரிய பட்டா நாற்பத்தொரு ரூபா உடனடியாக கொடுப்பட்டது ஏஜென்ட் தனது கடமைகளை வெற்றிகரமாக முடித்துக்கொண்டு போன பின்னரே அவர் ஒரு போலி இந்திய ஏஜன்ட் என்று தெரியவந்தது கே. எம். ஏ. கே. அம்பலம் என்ற அந்த நபர் மூன்று வருட சிறை தண்டனைக்குட்படுத்தப்பட்டார்.¹¹³ அய்யரின் பணிகளால் ஆங்கிலேயத்துரைமார்கள் எந்த அளவுக்கு நிலையிழந்து போயிருந்தனர் என்பதை இச்சம்பவம் வெளிப்படுத்துகிறது.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் குடியர்கள் என்பதே பலரது நினைப்பாகும் இது உண்மையாகவும் இருக்கலாம். ஆசார சிலரான நடேசெய்யர் இதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. தோட்டத் தொழிலாளரும் குடியும்¹¹⁴ என்ற தலைப்பில் தமது பத்திரிகையில்

“குடிவகைக் கடைகள் ஓழிந்தாலன்றி தொழிலாளி கள் முன்னேறவது அசாத்தியமென இந்திய கவர்ன் மெண்ட் ஏஜன்ட் ரெங்கநாதன் தக்க ஆராச்சியுடன் சொல்லியுள்ளார்”

என்று ஆரம்பித்து,

“மதுக் கடைக்கு எதிராக தோட்டமக்களுடைய ஒட்டைப் பெற்றுமிடியும் என்ற தனது நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தார்” சட்டசபையில் தீர்மானம் கொண்டு வர முயல்வேன் என்றார். தோட்டக்காரருடைய பேச்சைக்கேட்டு எல்லா வகைகளிலும் தொழிலாளர்கள் பணிந்து நடக்கமாட்டார்கள். அந்தகாலம் மலையேறிவிட்டது.”

என்று எழுதிய அய்யர்,

“மதுவிலக்குத் தொண்டர்கள் தோட்டங்களுக்குள் சென்று பிரசாரங்கூடியவேண்டும்”

என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அவரது வேண்டுகோள் பைத்தியக்காரத்தனமாகக் கருதப் பட்டது. பண்ணிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் யாரும் எதிர் பாராத விதத்தில் அது பூதாகாரமாய் வெடித்துச்சிதறிய ஒரு சம்பவத்தைக் காணலாம். இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய ஆரம்பமாகக் கருதப்பட்டத் தக்க முறையில் பொகவந்தலாவ பகுதியில் அமைந்துள்ள கொட்டியாக்கொல்லைத் தோட்டத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி இடம் பெற்றது.

குதாடுதலையும், மது அருந்துவதையும் தடுக்க விரும்பியத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் நோக்கில் ஒரு சங்கத்தை அமைக்க வேண்டித் துரையிடம் அனுமதி வேண்டினர். அப்படி ஒரு சங்கம் அமைப்பதற்கான அவசியம் எதுவுமில்லை என்று கூறி தோட்டத் தலைமை கங்காணியின் அதிகாரத்தை வேற்றுக்கும் முயற்சியே அது என்று பறைதாற்றிய தோட்டநிர்வாகம் தொழிலாளர்கள் வேண்டி நின்ற அனுமதி யைக் கொடுக்க மறுத்தது.

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து முப்பத்தொன்பதாம் ஆண்டு, ஏப்ரல் பதினேழாம் தேதி - பண்டிட் ஜவகர்லால் நேரு இந்த மக்களுக்கென ஒரு பேரியக்கத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னரேயே இத்தோட்டத்து மக்கள் எந்த விதமான வெளியாரின் தூண்டுதலுமின்றி வேலைநிறுத்தம் செய்

தனர். தோட்டத்தில் ஒர் அசை டிலை. ஒர் அரவம் எழுவில்லை. தோட்டத்து மக்களின் மஸ கணாவுகளை உயர்த்தி எழுவைத்த இச்சம்பவத்தைக் குறித்து எழுதுகிறேன்.

“தலைவர்கள் இன்றி யே அரசியல் நோக்கங்களின்றியே சமுதாய சிர்திருத்தத்திற்காக மக்கள் எழுத் தொடங்கிவிட்டதைக் காணலாம்”¹¹⁵

என்று அரசாங்கக் குறிப்பேடுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இதற்கு மூலக்கர்த்தா அய்யரே ஆவார் என்பதை யாரால் மறுத்துரைக்கமுடியும்?

பன்னிரெண்டாண்டுகளுக்கு முன்னரேயே அய்யர் ஏற்றுக் கொண்ட சவால் சரியான திசையிலேயே அமைந்திருந்தது என்பதை அறிந்துகொள்ளும் எவரும் அய்யரின் தீர்க்கதறிசனத் தைச் சந்தேகிக்க முன்வரமாட்டார்கள்.

1945ம் ஆண்டு சிங்கள - இந்தியத் தமிழர் வேறுபாடு அதிகரிக்க ஆரம்பித்த வேளை தோட்டமொன்றில் கண்டக்டராக கடமையாற்றிய சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அதே தோட்டத்தைச் சேர்ந்த பெரிய கங்காணி ஒருவரைக் கொலை செய்வதற்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்தார். உதவி தோட்டத் துரையும் அதற்கு உடன்தையாக இருந்தார். இதை எதிர்த்துத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் புரிந்தனர். தோட்டநிர்வாகத் திற்கெதிராக எழுந்த இந்தப் புதிய குரலை - பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே கண்டக்டரைவிட கங்காணி மேலானவன் என்று அய்யர் எடுத்துரைத்ததை எண்ணிப்பார்த்தல் அவசியமாகும்.¹¹⁶ நிர்வாகத்திற்கு எதிராக நடவடிக்கைக்கோரி நடந்த முதல் போராட்டமாக அது கருதப்பட்டது.¹¹⁷

தோட்டத் தொழிலாளர்களை தேவையான விதத்தில் தகுந்தமுறையில் உரியதிசையில் நடேசய்யர் வளர்த்துதெடுத்தார் என்பதற்கு இச்சம்பவங்கள் சாட்சிகளாகும்.

சம்பவங்கள் சாட்சியங்களாக உயிர்த்தெழுவதே தலைவர்களின் குணும்சத்தை வெளிப்படுத்தும் சாதனங்களாகும்.

மீண்டசி அம்மையாரின் மேதகு பங்களிப்பு

உலகில் சாதனைபுரிந்த ஓவ்வொரு ஆணின் பின்னாலும் ஒரு பெண் மா பெரும் சக்தியாக இயங்கிவந்திருப்பதைக் காணலாம். சரித்திரத்தில் இதற்கு ஏராளமான ஆதாரங்கள் உண்டு.

நடேச்யயிரின் சக்தியாக விளங்கியவர் அவரது மனைவியான மீண்டசி அம்மையார் ஆவார்.

இருபதாம் நூற்றுண்டில் தமிழர்களின் வாழ்வின் உயிர்த் துடிப்பை ஏற்படுத்திய வ. வே. சு. ஜி. யரின் மனைவி பெயரும் மீண்டசி அம்மையார் என்பதே. ”

மதுரையை ஆண்ட சொக்கநாதரின் துணைவியாயிருந்து தெய்வமாய் இன்று எழுந்தருளியிருப்பதும் மீண்டசியம்மையார் என்பதே ஆகும்.

தோட்டமக்களைப் பற்றிய பேச்சு வியந்துரைக்கப்பட்ட வேளையிலோ, அன்றி உதாசீனம் படுத்தப்பட்ட போதோ பெண் களைக் குறிப்பிடும் போது “‘கொ முந் தெடுக்கும் மீண்டசிகள்.....’” என்றமைவதை அரசியல் பேச்சுக்களிலும், ஆய்வாளர்களின் பேசுக்களிலும், நடைமுறை உரையாடல்களிலும் காணக்கிடக்கிறது. இன்னும் இது மாறவில்லை.

தோட்டம் தோட்டமாகச்சென்று அய்யருக்குத் துணையாக நின்று கருமங்கள் ஆற்றியவர் மீண்டசி அம்மையாரே. அய்யிரின் முன் கோபத்துக்கு ஈடுகொடுத்து, அவரது முரட்டுச் சுபாவத்தைக்கரைபுரண்டோடாது கட்டிக்காத்து காட்டாருக்குத் தடம் புரளவிடாது தடுத்து நிறுத்தி, தடைகளைத் தகர்த் தெறியும் சக்தியாக உருவாக்கியவர் மீண்டசி அம்மையாரே ஆவார்.

மீண்டசி அம்மை பட்டுவின் அம்மா ஆவார். சாரநாதனின் மனைவியான பட்டுவின் அம்மா மீண்டசி அம்மையார். நடேச்யயிரின் இரண்டாவது மனைவியாக வாழ்க்கைப்பட்டவர். மனைவியை இழந்திருந்த நடேச்யயிரின் எல்லாவிதமான பணி களிலும் இணைந்து நின்றவர் மீண்டசி அம்மையார் அய்யிரின் உறவுக்காரியமாவார்.

அம்மையாரின் தொடர்பு ஏற்பட்டதன் பின்னாலேயே சபலமனம் கொண்டிருந்த அய்யிரின் மனம் ஒருமுகப்படுத்தப் பட்டது.

சாதனைகள் பலபுரியும் செயல்வீரனாக அய்யர் உயரவானார்.

மீண்டசி அம்மை எழுதவும், கவிதை ஆக்கவும் வல்லவர்.

உடே மலை முத்துசாமிக் கவிராயிரின் குடும்பத்தினருக்கு இந்த ஆற்றல் இல்லாமல் போகுமா? மேலும் மேடையில் பேசவும், பாடவும் கூடியவர்.

கணவனும் மனைவியும் இவ்விதம் பின்னிப்பினைந்தாற் போல் ஒரே துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பது அழுர்வத் திலும் அழுர்வும். அந்த விதத்தில் அய்யர் கொடுத்து வைத் தவர்.

மலைநாட்டின் மூலை முடுக்குகள்; தோட்டத்து எல்லைகள்; பஸ்திரிப்பு நிலையங்கள்; மக்கள் கூடும் சந்தைகள் என்றெல்லாம் இருவரும் இணைந்து நின்று மக்களோடு தொடர்பு கொண்டனர்.

சட்டமிருக்குது எட்டிலே - நம்மள்

சக்தியிருக்குது கூட்டிலே

பட்டமிருக்குது வஞ்சத்திலே - வெள்ளைப்

பவர் உருக்குது நெஞ்சத்திலே

வேலையிருக்குது நாட்டிலே - உங்கள்

வினையிருக்குது வீட்டிலே

என்று அம்மையார் பாடிய தொழிலாளர் சட்டக் கும்மியில் மெய் மறக்காதவர் யாருமே இல்லை.

அம்மையார் தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் மட்டும் தான் பேசினார் என்றில்லை. நகர்ப்புற கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு அரசியல் பேசுக்கள் செய்வதிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

முப்பதுகளில் இந்திய துவேசம் எல்லா மட்டங்களிலும் வெளிவர ஆரம்பித்திருந்தது. சலூன்களை நடாத்தியவர்கள் எல்லோருமே இந்தியர்கள். இவர்களைப் பாதிக்கும் விதத்திலும் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன.

கொழும்பில் அகில இலங்கை மருத்துவர் சங்க மகாநாடு ஏ.ச. குணசிங்காவின் தலைமையில் நடைபெற்றது. 19.7.1936ல் நடைபெற்ற அன்றைய மகாநாடு புதி தாக நிறைவேற்றப் பட்டச் சட்டங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்தது.

“தோட்டங்களிலே சிறிய அறைகளிலே மூன்று குடும்பங்கள் வசிக்கும்படி செய்வதைச் சகிக்கும் அரசாங்கம், சுவரம் செய்யும் இடத்திற்கு 125 சதுர அடிகள் தேவையென்று சட்டம் போடுவது வியப்பாயிருக்கிறது”

என்று கூறி அரசாங்கம் கொண்டுவந்த 28 புதிய விதிகளையும் கண்டித்துப் பேசினார், அம்மையார் அவர்கள்.¹¹⁸

அவரது பேச்சில் தெறித்து விழுந்த தர்க்க நியாயமும் கருத்துக் குவியலும் கூடியிருந்தோரை மெய்சிலிர்க்க வைத்தன. கொழும்பில் இந்தியரின் மாபெரும் கூட்டம் ஒன்று 27.5.1939ல் நடைபெற்றது. நாட்டில் ஏற்பட்டுவரும் நிலைமைக்குறித்து ஆராய்வும், இலங்கைவாழ் இந்தியரின் எதிர்காலம் குறித்துச் சிந்திக்கவும் தலைவர்கள் ஒன்று கூடினர். கதிரேசன் கோவில் கம்பவண்டில் கூடிய அக்கூட்டத்தில் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், அஸீஸ், ஐ. எக்ஸ். பெரரரா, நடேசய்யர் ஆகியோரோடு அம்மையாரும் கலந்துகொண்டு அரசியல் விமர்சனம் செய்தார்.

இந்தியர்கள் ஏ கோ பித் த குரவில் ஒரு நாள் போராடவேண்டும்

என்ற கருத்து முகிழ்த்தது இங்கு தான்.¹¹⁹

பதுளையில் வ. ஞானபண்டிதன் கூட்டிய சமத்துவ மகாநாட்டில் மாதர் வரவேற்பு கமிட்டியின் தலைவியாக இருந்து காரியமாற்றினார். தன்னுடைய காரியங்கள் அனைத்திலும் தன் மனைவியும் பங்கேற்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட சுப்பிரமணிய பாரதியார் வருந்தி அழைத்தாலும் அவரது மனைவி வெட்கப் பட்டு வெளியில் வருவதில்லை. கவிஞரின் புரட்சிகரமான சிந்தனைகளை நண்பனை போல் சமநிலையில் நின்று புரிந்துகொள்ள அவர் முயன்றதில்லை.

நடேசய்யருக்கு அந்த பாக்கியம் கிடைத்தது.

அவரது கருத்துக்களைப்பகிர்ந்துகொள்ளவும், காரியங்களில் பங்கேற்கவும் அவரது மனைவி எப்போதும் தயாராயிருந்தார்.

பிரேஸ்கேர்டில் சம்பந்தமாக பொலிசாரின் கெடுபிடி களைப் பொருப்படுத்தாது கணவனும் மனைவியுமாக கூட்டங் களில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினர்.

லுனுக்லையில் நடந்த கூட்டத்தில் நடேசய்யரின் மனைவியின் உடல் குறைவால் அவர்களுக்குக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாது போய்விட்டது. இது பிரேஸ்கேர்டிலுக்குப் பெரிய குறையாகப் போய்விட்டது. அவர்களின் பேச்சுக்கள் அவையோரைக் கவரும் காந்த சக்தியாக இருந்ததை அவர் அவதானித்து வந்தவர் தானே. தனது பேச்சில் இதுபற்றி குறிப்பிடுகின்றார். பிரேஸ்கேர்டில் சம்பந்தமாக காலிமுகத் திடலில் நடந்த கூட்டத்திலும், மீண்டும் அம்மை கலந்துகொண்டு பேசினார்.¹²⁰

சாரநாதனை இலங்கைக்கு வரச்செய்ததே அய்யர் தான். ஆனால் அவர் அய்யரவிட்டுப் பிரிந்து போய்விட்டார். மது போதைக்கு அதிகமாக இடம்கொடுத்த அவரால் மது பழக்க மில்லாத அய்யரோடு அவ்வளவாக ஒத்துப்போக முடியவில்லை. மீண்டும் அம்மை அந்த இடத்தைப் பூர்த்திச் செய்தார்.

1929ம் ஆண்டில் “தேசபக்தன்” தினசரியாக வெளிவர ஆரம்பித்தது. மீண்டும் அம்மையார் பத்திரிகையைப் பொறுப் பேற்றார். பிரதம ஆசிரியரும், சொந்தக்காரருமாகிய கெளரவ கோ. நடேசய்யருக்காக அன்னரின் மனைவி ஸ்ரீமதி கோ. ந. மீண்டும்மாளால் அச்சிடப்பட்டு பிரசரிக்கப்படுகிறது என்ற குறிப்புடனேயே பத்திரிகை தினந்தோறும் வெளிவந்தது.

இந்த ஆண்டு அம்மையாரின் கட்டுரைகள் நிறைய இப்பத்திரிகையில் இடம் பெற்றன.

“போதுமென்ற மனம்” “அளவுக்கு மிஞ்சிய செலவு” “சமையல் பாகம்” “இந்தியாவின் முன்னேற்றம்”

என்ற பல தலைப்புக்களில் அவரது கட்டுரைகள் எழுதப்பட டிருந்தன.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இதே காலப்பகுதியில் தனது அச்சுக்கூட்டத்தில் எழுத்துக்கோர்க்கும் பணியில் சில பெண் களைச் சேர்த்துப் பணிபுரியவும் வைத்தார். 1929ல் இம்முயற்சியை

அய்யரின் ஒழுக்கத்திற்கு மாசுகற்பிக்கும் கைங்கரியத்துக்கு அவரது எதிரிகள் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தார். எனிலும் அய்யரின் மனவியே பொறுப்பாயிருந்து இவைகளை நிர்வகித்த தால் எதிரிகளின் எண்ணம் கைக்கூடவில்லை.

அய்யரின் ஆற்றல் அசரத்தனமானதாக, அடக்கி ஒடுக்கப்பட முடியாததாக வளர்ந்தது, மீண்டும் அம்மையாரின் கண்காணிப்பில் தான்.

பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யம், வெள்ளைத்துறைமார்கள், தலைமைக்கங்காணிகள், சில இந்தியத் தலைவர்கள், நகரப்பிரமுகர்கள், குணசிங்கா போன்ற சிங்களத் தலைவர்கள், பொவிஸ் கெடுபிடிகள் ஆகிய இத்தனை எதிர்ப்புக்களையும் சமாளித்து அய்யர் வெற்றிகரமாகப் பணியாற்றினார் என்றால் அதற்கு காரணகர்த்தாவே மீண்டும் அம்மையார் தான்.

காற்றிலேறி யவு விண்ணையும் சாடுவோம்
காதற் பெண்கள் கடைக்கண் பணியிலே
என்ற கவிஞரின் வார்த்தைகள் எத்தனை அற்புதமானவைகள்.

கொண்ட கணவன் பலமிருந்தால்
கூரை மீதேறிச் சண்டை செய்யலாம் -

என்று செய்து காட்டியவர் அம்மையார் ஆகும்

நடாத்திய பத்திரிகைகள்

அய்யர் ஆற்றல் மிகுந்த எழுத்தாளர். பத்திரிகை ஆசிரியராகவும், நூலாசிரியராகவும், வெளியிட்டாளராகவும் வெற்றிகரமாக காரியங்கள் ஆற்றியவர்.

இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னரேயே இந்தியாவில் பத்திரிகை நடாத்தியும், நூல்கள் வெளியிட்டும் இத்துறைகளில் நிறைந்த அனுபவம் பெற்றிருந்தார்.

இலங்கையில் தனது செயற்பாடுகளை வெற்றிகரமாக்குவதற்கு பத்திரிகைகளின் அவசியத்தை அவரைபோல உணர்ந்தவர் வேறு எவருமில்லர்; அவற்றைப்பாவித்து பயன் பெற்றிலும் அவரே முன் நிற்கிறார்.

தேசநேசன் (1922 - 1923) தேசபக்தன் (1924 - 1929) தொழிலாளி (1929) தொட்டத் தொழிலாளி (1947) உரிமைப் போர், சுதந்திரப்போர், வீரன், சுதந்திரன் என்று தமிழிலும் சிட்டிஷன் (1922) ஃபோர்வர்ட் (1926) இந்தியன் ஓப்பினியன் (1936) இந்தியன் எஸ்டேட் லேபர் (1929) என்று ஆங்கிலத்திலும் அவர் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார். அப்பத்திரிகைகளில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியிருக்கிறார். வேக்குவுள்ளிலும் சிலகாலம் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

இலங்கையில் வியாபார நோக்கில் தமிழ்த் தேசிய பத்திரிகைகளின் தோற்றம் 1930 களிலேயே ஏற்பட்டது. அப்படி முதலில் ஆரம்பமான வீரகேசரியின் முதல் ஆசிரியரான எச். நெல்லையா என்பவர் நடேசய்யரின் கீழ் தேசபக்தனில் 1927ல் கடமையாற்றியவரே ஆவார். வீரகேசரி ஆசிரியராகப் பிறகு வந்த நாகலிங்கம் என்பவர் அய்யருக்கு மருமகன் உறவாவார். இவ்விதம் தன்னுடைய எழுத்துக்களாலும், தனது தலைமையின் கீழ் பயிற்றப்பட்டவர்களின் எழுத்துக்களாலும் நடேசய்யர் இலங்கைப் பத்திரிகை உலகுக்கு அளப்பரிய பணிகளைச் செய்திருக்கிறார். அதைமிகவும் நுட்பமாக அவதானித்தவர் காலன்துசௌற ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் ஆவார்கள். இருவரும் பத்திரிகை ஒன்றின் மூலமே தமது கருத்துக்களை மக்களிடையேப் பரப்பமுடியும் என்று 1947ல் எண்ணிய போது அவர்களுக்கு நினைவில் வந்தது நடேசய்யரே ஆகும்.

அவர்கள் ஆரம்பிக்க விரும்பியது அரசியல் பத்திரிகை. அரசியல் எழுதுவதில் அய்யருக்கு இணையானவர்களாக வேறு எவரையும் அதுவரை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. தங்கள் பத்திரிகையில் ஆசிரியர் பணி ஆற்றுவதற்கு அவரையேத் தெரிந்தெடுத்தனர். உண்மைதான், அரசியல் உணர்வையும், அரசியல் கருத்துக்களையும் மக்களிடையே பரப்புவதற்கென்று தானே அய்யர் பத்திரிகைகளை நடத்தினார்.

அய்யர் இலங்கையில் நடத்திய முதல் பத்திரிகை தேசநேசன். இது ஒரு கூட்டுமுயற்சி. ஏறக்குறைய ஒருவருடம் நின்று பிடித்தது. ‘சுயநலங்கருதிய கொழும்பில் உள்ள சில இந்திய சகோதரர்கள் எலக்ஷன் காலத்தில் அது தங்களுக்கு விரோதமாகவிடுமோ என்று கருதி, அது இறப்பதற்கான முயற்சிகளைத் தேடினர், என்று எழுதிய அய்யர் ‘சிலர் தேசநேசன் இறந்ததற்குக் காரணங்கள் அவரவர்கள் மூலைவர்க்கிக்குத்தக்கப்படி சொல்லி பொதுஜனங்கள் என்னிடம் கொண்ட அன்பை மாற்றப் பார்க்கிறார்கள்’ என்று அங்கலாய்த்தார்.

தேசநேசனில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பெரியகங் காணிகளைப் பற்றி எழுதிய இரண்டு கடிதங்களை வெளியிட்டிருந்தார். இந்த இரண்டு கடிதங்களும் கங்காணிமார்களை மிகவும் கேவலப்படுத்தின. கங்காணிமார்கள் இதை விரும்பவில்லை. பத்திராதிபர் என்ற முறையில் தனக்கிருக்கும் பத்திரிகா தர்மத் தின்படி இவைகளைத் தான் வெளியிட்டதாகக் கூறி அய்யர் அவர்களைக் காந்தப்படுத்த முனைந்தாலும், அவர்கள் அய்யரின் சமாதானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

அய்யரின் இரண்டாவது பத்திரிகை முயற்சி தேசபக்தன் ஆகும். தேசபக்தனை அவர் திட்டமிட்டு ஆரம்பித்தார்.

இது தன்னை ஒரு தேசியத் தமிழ்ப் பத்திரிகையாகத் தெரிவித்துக்கொண்டது.

மாற்றுஞுக்கிடங் கொடேஸ், “ ஏற்பதிகழிச்சி, வீடு பெற நில், புத்துயிரால் என்ற குறிப்பும் பின்னால் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது வெளிவந்த கடாரர்ந்த சித்திரமும் இதோடு இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டது. 3.9.1924ல் இதன் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. 27.9.1924 வரை வெளிவந்த பதினெட்டு இதழ்களிலும் நடேசம்யரின் கைவண்ணத்தைக் காணலாம். அந்த ஆண்டு இடம் பெற்ற சட்டநிருபண சபைக்கு அய்யருக்கு ஆதரவுப்பெற வேண்டிய அவசியத்துக்காகவே தேசபக்தன் வெளியிடப்பட்டது என்பதே உண்மை தேர்தல் முடிந்த பிறகு வெளிவந்த இதழ் களில் நிறையச்செய்திகள் வெளிவந்தன. பின்னால் இது தினசரியாக வெளிவந்து வரலாறு சமைத்தது. 1929ல் தினசரி ஏடாக மினிர்ந்த தேசபக்தன் பத்திரிகையே அய்யர் தொடர்ந்து நீண்டகாலம் நடாத்திய பத்திரிகையாக விளங்குகிறது. தேசநேசனைப் போலவே தேசபக்தனை ஆரம்பிக்கவும் அவரிடம் பணம் இருந்தது கிடையாது. நண்பர்களிடமும்

(வணிகர்கள், பெரிய கங்காணிமார்கள்)

தொழிலாளர்களிடமும்

(நகர்ப்புற, தோட்டப்புற இந்தியர்கள்)

இருந்து பணத்தைச் சேர்ந்ததே இவைகளை நடாத்தினார்.

தேசபக்தன் அய்யரின் சொந்தப்பத்திரிகை. அதன் கருத்துக்களுக்கு அவரே முழு உரிமைக் கொண்டாடினார்.

“தேசநேசன் ஒருவருக்கும் விரோதியல்ல. ஆனால் பொய்யனுக்கு விரோதி. அக்கிரமக்காரனுக்கு விரோதி. போலியர்களுக்கு விரோதி. வேஷக்காரனுக்கு விரோதி. அது போல வே தேசபக்தனும் உண்மையையே நாடு நிற்பான். சாதி மத வித்தி யாசம் பாரான். உண்மையான சமத்துவம், சகோதரத் துவம், சுதந்திரம் பொதுஜனங்களுக்கு உண்டாக உழைப்பான். பணக்காரர் ஜாதி, ஏழை ஜாதி என்று இப்பொழுது ஏற்படுத்தி வரும் ஜாதியை மன்றதளராது எதிர்ப்பான். தொழிலாளர் சார்பில் அன்புகொண்டு உழைப்பான்.” என்று முதல் இதழில் எழுதினார்.

கொழும்பு சந்தா தேசபக்தனுக்கு ஒன்பது ரூ பாய். அதைப்பற்றி பின்வருமாறு எழுதினார்.

“நான் ஒன்றுக்கு 3 சதம். ஒரு சிகிரெட் வாங்குவதை நிறுத்தி தேசபக்தனை ஆதரிக்கமாட்டார்களா? வெற்றிலை பாக்கை இரண்டு தட்டவை நிறுத்தி ஒர் பத்திரிகை வாங்கமாட்டார்களா? இரண்டு பேருக்கு தர்மம் கொடுத்தோ மென் நெண்ணி நான் ஒன்றுக்கு 3 சதவீதம் கொடுத்து பத்திரிகையை ஆதரிக்க மாட்டார்களா?

என்று நயம்பெற ஆதரவு தேடினார்.

பத்திரிகை அதிலும் தமிழ்ப்பத்திரிகை இல்லாத காரணத்தால் ஆங்கிலம் அறியாத தமிழர்கள் நாட்டு நடப்பைப்பற்றி எந்தவிதமான அறிவுமில்லாதவர்களாக இருப்பதாக உணர்ந்த அய்யர் இப்பத்திரிகையில் “தேர்தல் பகுதி” என்றும் “ஓர் கடற்கரை சம்பாஷினை” என்றும் தொடர்ந்து எழுதினார்.

தமிழ் மக்களுக்கு அரசியல் கருத்துக்களைப் பரப்புவதிலும், நாட்டு நடப்புக்களை வெளிப்படுத்துவதிலும் அய்யரின் பத்திரிகை அளப்பரிய சேவைபுரிந்தது. அக்காலத்தில் அரசியல் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்திலேயே நடைபெற்றன. சிங்கள மக்களும் இப்படியான இக்கட்டான நிலைமையே ருந்தது. நாட்டு நடப்புக்களை மக்கள் புரிந்துகொள்கிறார்களில்லை என்று உணர்ந்த தகாநாயக்கா அரசாங்கசபையில் “ஹன்சார்ட்” டைசே மொழியில் பதிப்பித்து கிராமங்களுக்குப் பரய்ப்பவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானமே கொண்டு வந்தார்.

“என்ன நடக்கிறது என்று மக்கள் அறியவேண்டும். ஓரிரண்டு பத்திரிகைகள் அதை செய்யாது. ஒரு சிலரின் சயநலத்திற்காக அவைகள் நடத்தப்படுகின்றன. வேண்டுமென்றே இச்செய்திகள் இருட்டடிக்கப்படுகின்றன. பத்திரிகைத் தேவையை நாங்கள் பலரும் உணர்கிறோம். தங்கள் பிரதிநிதி என்ன செய்கிறார் என்பதை மக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமாலும் பத்திரிகைகள் அவசியம்”¹²¹

என்று ர. ரட்னாய்க்கா அத்தீர்மானத்தை அதரித்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

1945ல் சிங்களத்தலைவர்கள் இப்படி கருத்துக்கள் வெளியிடத் தொடங்குவது மக்கள்பால் அவர்களுக்கிருந்த ஈடுபாட்டையே காட்டியது. மக்களின் ஆதரவைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்கான வழிமுறையாக கருதப்பட்டது. இதற்கு இருபத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவைகளையெல்லாம் நன்கு சிந்தித்துப் பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்த அய்யரின் முக்கியத்துவம் இந்தப் பின்னணியில் மேலும் அதிகமாகிறது.

“பத்திரிகைகளுக்கு வியாசங்கள் எழுதிவருவது ஓர் தேச கைங்கிரியம் என எவரும் கொண்டால் என்னைவிட தேச கைங்கிரியத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் கிடையாது. என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் பத்திரிகை எழுதும் தொழிலையே நான் மேற்கொண்டிருப்பவன்”

என்று “எனது வாழ்க்கையின் நோக்கம்” என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்¹²² தேசபக்தனை வெற்றிகரமாக நடாத்துவதற்கு முன்பு நடாத்திய வர்த்தகமித்திரன் தேசநேசன் என்ற ஏடுகளில் கிடைத்த அனுபவம் அவருக்கு உதவிற்று.

“நான் பக்தன், தேசபக்தன், அணைவருக்கும் பக்தன். இந்தியர்களின் பக்தன், இலங்கையர்களின் பக்தன், இதர நாட்டினரினதும் பக்தன், குறிப்பாக ஏழை மக்களின் பக்தன். முன் நிலவியவர்கள் மித்திரனை கவும், நேசங்கைவும் இருந்தார்கள். ஆனால் தற்பொழுது பொதுமக்களுக்குத் தொண்டர்க்குத் தொண்டன்ற பக்தி விநியத்துடன் பணிசெய்துவர பக்தன் நான் வெளிவருகிறேன்.”

என்று அவர் எழுதிய வரிகள் அதற்கு சான்றாகும்.

எழுதுவதில் அவருக்கு எவ்வளவு ஈடுபாடு இருந்ததோ, அதே அளவு ஆர் வம், செயல்புரிவதிலும் அவருக்கிருந்தது. அவர் செயற்கரிய செயல்களையெல்லாம் செய்து காட்டிய தீரர்.

“நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. எழுத வேண்டும் என்று எண்ணினால், பக்கம் பக்கமாக எழுதமுடியும். எழுத விஷயங்களும் ஆனால் எழுதியபிறகு அதனை வாசித்து திருப்பியடைவதை விட ஏதாவது நன்மை செய்யும் துறையில் இறங்க வேண்டும் என்பதே என் எண்ணம். அதற்கு எனக்கு வசதி செய்து கொடுப்பீர்களா?”¹²³

என்று எழுதியவர், அடுத்த இதழிலேயே-

“எனக்குச் சட்டசபை பெரிதல்ல, பத்திரிகைதான் பெரிது. நான் சட்ட சபைக்குப் போய் செய்யக் கூடிய நன்மையைவிட பன்மடங்கு அதிக நன்மை பத்திரிகையால் ஏற்படுத்தக்கூடும்”¹²⁴

என்று எழுதினார்.

இந்த இரண்டையுமே - சட்டசபையும், பத்திரிகையையும் - மக்கள் மேன்பாட்டுக்கு பயன்படுத்துவதில் அவர் வெற்றியீட்டினார் என்பதில் எள்ளளவும் ஜயமில்லை.

அய்யரின் ஒவ்வொரு எழுத்தும் தொழிலாளர்களைப் பற்றி யதாகவே இருந்தது. தொழிலாளர்கள் தேசபக்தனுக்குப் பணம் கொடுத்ததை நினைவில் வைத்திருக்கவேண்டி தனது அச்சுக்கூடத்துக்கு தொழிலாளர் அச்சுக்கூடம் எனப் பெயர் கொடுத்தார். இது கொழும்பு கன்னரத்தெருவில் இருந்து இயங்கியது.

1924ல் முதலாவதாக நடந்த சட்டநிருபணத் தேர்தலில் - இடைத்தேர்த்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு முன்னார் - தோற்றவுடன் அய்யர் துவண்டாரில்லை. உடனே “மூலையில் குந்திய முதியோன் அஸ்தலு துப்பறியும் திறம்” என்ற தலைப்பில் ஒரு நாவலை எழுதினார். இது 3.10.24 தேசபக்தனில் ஆரம்பமானது. நாவல் என்ற ரூபத்தில் தனது உள்ளக்கிடக்கைகளை வெளியில் கொட்டித் தீர்ப்பதற்காக இந்தத் தொடரைப் பயன்படுத்தினார் என்பதே சரி. இது இவருக்கு கைவந்த கலை.

தேசநேசனே ஓர் பெண்மணியாகவைத்து, அதன் சரித் திரத்தை, ஓர் நாவல் ரூபமாக எழுதுவதாகவும் அதில் அதிக விடயங்கள் வெளிப்படுத்தப்படும் என்றும்

இவர் 15.9.24ம் தேதியிட்ட தேசபக்தனில் குறிப்பிட்டிருப்பது இதை உறுதிப்படுத்தும்.

1929ல் தேசபக்தன் தினப்பதிப்பாக வெளிவந்தது. இலங்கையில் வெளிவருகிற ஒரே தமிழ்த் தினசரி என்ற பெருமையையும் இது பெற்றது. ஆறு பக்கங்களில் ஏராளமானச் செய்திகளைத் தாங்கி வெளிவந்த இப்பத்திரிகை கொழும்பில் 3 சத்துக்கும், இலங்கையில் பிற இடங்களில் 5 சத்துக்கும் விற்கப்பட்டது. இதற்கான காரணம் பத்திரிகையைப் பல பகுதிகளுக்கும் கொண்டு செல்வதில் இருந்த சிரமமேயாகும்.

பத்திரிகைகள் அய்யரைப் பொறுத்தவரை அச்சில் வார்த்த ஆயுதங்கள். கூனி குறுகி கிடந்த மக்களை - ஏனிப்படிகளாகப் பிதர் ஏற்றிதிக்கப் பயன்பட்ட மக்களை - நாடி. பிடித்து அழைத்துவர அவைகளை அவர் பயன்படுத்தினார்.

தான் நடத்திய பத்திரிகைகளில் ஏராளமான வாசகர் கடிதங்களை வெளியிடுவார். அவைகளில் பல அவரால் எழுதப் பட்டவைகளே. வெவ்வேறு பெயர்களில் அவை வெளிவந்திருக்கும். சில உண்மையாகவே வாசகர்களால் எழுதப்பட்டவைகளாக இருக்கும். தோட்டங்களில் நடக்கின்ற கொடுமைகள், துரைமார்களின் அலட்சியம், கங்காணிமார்களின் கயமைகள், உத்தியோகஸ்தர்களின் பேடித்தனங்கள் என்று அவைகள் பல வற்றை வெளிப்படுத்தின.

தேர்தல் மோசடிகள், அரசியல் சூழ்சிகள், தலைவர்களின் ஏமாற்று வித்தைகள் என்பவைகளையும் அவைகள் வெளிப்படுத்தத் தவறாவில்லை. அய்யர் இதைப் பிரமாதமாகப் பாலித் தார். மாதிரிக்கு ஒரு கடிதம்:-

“.....கிளார்க்கும், கண்டாக்கும் சேர்ந்து எங்களை துன்புறுத்துகிறார்கள். இவர்களுக்கு சிகிரட்டின், பிரண்டி முதலிய சாமான்கள் வாங்கிக் கொடுத்து வர வேண்டும். இல்லாவிடில் எங்களுக்கு நியாயமாய்க் கிடைக்கக்கூடிய சம்பளம் கிடையாது. தங்களுடையமிருக இச்சைக்கு உடன்படாத பெண்

களுடைய பாடும் இப்படி த்தான். எங்கள் தோட்டத்துரை நல்லவர் தான், ஆனால் இவர்கள் இங்கிலிஸில் பேசி அவருக்கு எங்களுடைய விஷயம் தெரியாதபடி செய்து விடுகிறார்கள். தோட்டத்தில் நடக்கும் உண்மை விஷயங்கள் துரைக்குத் தெரிந்தால் இவர்களைத் தோட்டத்தில் வைக்க மாட்டார். ஆகையால் தயவுசெய்து இவ்விஷயத்தைப் பெரிய துரைக்கு எழுதி எங்கள் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுகிறோம்.....”

அம்பாதன்னையைச் சேர்ந்த ஆறு தொழிலாளர்கள். (தேசபக்தன் - 19.12.1924)

குணசிங்காவோடு கருத்து வேறுபாடுகொண்ட காலப் பகுதியில் தேசபக்தனில் முன்பக்கத்தில் வெளியான கார்ட்டுன் களும், கவிதைகளும் கண்டன மொழிகளும் அய்யரின் நெஞ்சுரத்துக்கு சான்று பகரும் தன்மையுடையன.

தொழிலாளர் தொல்கீ

குணசிங்கம் துரையே - எங்கள்
பணமெங்கே உரையே

ஏனை பிழைப்பதற்கு

எற்பாடு செய்வேணன்று
ஆளைவிட்டு மிரட்செ கொல்லி
அஞ்சுசுதம் வாங்கினீரே.

முன்னே கொடுத்ததற்கு

முழுக்கணக்கும் கொல்லவேணும்
பின்னேதும் கொல்லவீரானால்

பிழைவந்து சேரும் சொன்னேம்

(தேசபக்தன் 9.1.1929)

இந்து மக்கள்

சிந்தும் வேர்வை

ரெத்த காசதானே - அடா

இரவு பகல்

உஞ்சமின்றி

ஏய்ததுப்பற்கலாமா?

(தேசபக்தன் 5.2.1929)

குணசிங்காவின் காடைத்தனத்துக்குப் பலரும் பயந்திருந்த சமயம்

“ஏதாவது கஷ்டம் நேருங்காலத்தில் நாமெல்லாம் சகோதரர்கள், இந்தியர்கள் சகோதரர்கள் அவர்களும் தங்களுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இப்பண்ததை நிர்வாகம் விஷயத்திற்கும் இந்திய மூக்கு உரிமையில்லை. இந்தியர்களுக்கு சாதகமாக வேலை செய்வது போவிருந்தது அவர்கள் வாயில் மண்போட்டுக் கொண்டுவரும் இந்த ஆசாமிக்கு ஆதரவு பயத்தாலே அல்லாது வேற்றல் என்பதை மறக்கலாகாது. ஏனியை உபயோகிப்பது போல் இந்தியர்களை உபயோகிக்கிறார். நமக்கென்று ஒரு சங்கம் வேண்டும்”

என்று பத்திரிகை தலையங்கம் தீட்டிய அய்யர்:-

ஓற்றுமையில்லாமை - உங்கள் நிலை
ஊழலாய்ப் போகுதையோ
சற்று யோசித்துத் தானே இந்தியரே
சங்கம் நிறுவுங்களோ!

காட்டிக் கொடுத்துவிடு - பின்வாங்கி
காலங் கழிப்பதிலும்
நாட்டைவிட போடுவதே - இனிமேல்
நலமென்று கூறுவதே!

திரு ரோமம் போனாலும் - கவரிமான்
உயிர்வாழா தென்பார்கள்
மிருக குணத்தைவிட - நங்குணம்
மிகவும் குறையாமோ!

மாமிழந்து வுயிர் - வாழாமை
மதியென்பார் பெரியோர்
ஏனதை மறந்து இலங்கையில்
ஈனத்தொழில் புரிவீர்!

சான்ஸ் வயிர் தானே - நமக்கு
சரிரமெல்லாம் வயிரே
ஊன் உண்டு வாழ்வதிலும் - நாம்
உயிர் துறக்க லாமே!

(தேசபக்தன் 10.1.1929)

இக்காலப்பகுதியில் இந்தியாவில் கூட புத்தகப் பிரசரத் தொழில் ஒரு தொழிலாகக்கருதி பணம் முதலே செய்ய எவரும் முன்வருவதில்லை. எனவே இந்தக் காலப்பகுதியில் பிரசரத் தொழிலிலும் பத்திரிகை வெளியீட்டிலும் ஈடுபட்டுழைப் பதற்கு ஒருவருக்கு எந்த அளவுக்கு இதயசுத்தியும், இலட்சிய வேட்கையும் இருந்திருக்கவேண்டும்?

1930 வரையிலும் இலங்கைவாழ் இந்திய மக்களிடையே விழிப்புணர்வு தோன்றியதற்கு இந்தியர்கள் நடாத்திய பத்திரிகைகளே காரணம்; இந்தியாவிலிருந்து வெளிவந்த பத்திரிகைகளும் இதில் பங்கேற்றன. இலங்கையில் இதை முன்னின்று நடத்தியவர் அய்யரே ஆவார்.

அவரின் வெற்றியைக் கண்டு இலங்கையில் வேறு சில பத்திரிகைகளை சில இந்தியர்கள் தோற்றுவித்தனர். இலங்கை - இந்தியன் (1928) தொழிலாளர் தொழன் (1928) என்பவை அவைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

அய்யரை எதிர்த்து நின்ற இந்தியர்களும் பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்தனர். இந்தியன் (1924) சத்யமித்திரன் (1927) என்பவை இவைகளில் அடங்கும். ஊழியன் (1931) என்ற பத்திரிகை தோட்டத்துரைமார்களின் நிதி உதவியோடு அய்யருக்கெதிராகப் பிரசரசாரம் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு என்றே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவைகள் அத்தனையின் தோற்றத் திற்கும் அய்யரே மூலகர்த்தாவாக விளங்கினார்.

இக்காலத்தில் மலையாளப் பத்திரிகைகளும் இந்தியர்களால் இலங்கையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. 1925க்கும், 1941க்கும் இடைப்பட்டப் பகுதியில் வெளிவந்த 23 மலையாளப் பத்திரிகைகளுக்குக் குறிப்புக்கள் உள்ளன. இலங்கையில் 1908ம் ஆண்டு இந்திய பாலபோதினி என்ற பெயரில் ஒரு தமிழ் பத்திரிகை வந்ததாகக் குறிப்பு ஒன்று தெரிவித்தாலும் அதுகுறித்து மேலதிக விபரம் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

மக்களிடையே வாசிக்கவும், சிரகிக்கவும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. எழுதவும், தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும் பழகத்தொடங்கினர்.

1930க்குப்பிற்கு தேசிய மட்டத்தில் வீரகேஸி, தினாகரன் என்ற பத்திரிகைகள் பணியாற்ற ஆரம்பித்தன. அய்யர் அப் பத்திரிகைகளின் மூலம் தனது கருத்துக்களை வெளியிடலானார். சில பிரச்சனைகளில் குடு ஏற்படும் போது, சில சமயங்களில் பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உண்டுபண்ண நேரும் போதும் தேவைக்கேற்ப இடைவெளியிட்டு சில ஏடுகளை அய்யர் நடாத்தியதுமண்டு.

அய்யர் இந்தியர்களைப்பற்றிய கருத்துக்களை இந்நாட்டில் உள்ள எல்லோருக்கும் அறியவைப்பதில் எப்போதும் முன் நின்றவர். ஆங்கில பத்திரிகையை நடாத்தியது அதனுலேயே தான்.

லாரி முத்துக்கிருஷ்ணவுடன் இணைந்து சிட்டிசன் ஏட்டையும்

குணசிங்காவுடன் இணைந்து ஃபோர்வர்ட் ஏட்டையும் நடாத்திய அய்யர் இந்தியன் ஓப்பீனியன் ஏட்டை இந்தியர்களின் கருத்தையும் செயற்பாட்டையும் நிலைநிறுத்துவதற்காக தனது அரசாங்க சபை காலத்தில் நடாத்தினார். இந்தியன் எஸ்டேலேபர் ஏட்டை கொள்கை பரப்பும் இதழாக நடாத்தினார்.

வீரன் என்ற பத்திரிகை நடாத்தியபோது அய்யர் மஞ்சள் பத்திரிகையின் தரத்துக்கு அதைக் குறைக்கநேர்ந்தது. பெரிய கங்காணிகளின் நிர்த்தாட்சன்யமான எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கவும், இந்தியன் என்ற பத்திரிகையில் தனக்கெதிராக பாவிக்கப்பட்ட அதே முறை தாக்குதலை தனது எதிரிகளின் மீது பாவிக்க அய்யர் தீர்மானித்து இப்படி நேர்ந்திருக்கலாம். அய்யர் “பிளாக்மெயில்” செய்து மனிதர்களைப் பயமுறுத்தி காரியம் சாதிப்பதில் நிபுணர் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இது வலுவூட்டுவதாயமைகிறது.

சதந்திரன் என்ற பெயரில் தமிழருக்கட்சியின் அரசியல் ஏடாக வெளிவந்த பத்திரிகையின் முதல் ஆசிரியராக இருந்தவர், நடேசம்யர் தான் என்றாலும், இதே பெயரில் ஏற்கனவே நடேசம்யர் பத்திரிகை ஒன்றை நடாத்தி இருக்கிறார். தேசபக்தனில் நடேசம்யரின் கட்டுரையும் (15.9.1924) சத்யமித்திரவினில் ஏ.எஸ். ஜோன் என்பார் எழுதிய குறிப்பும் (29.10.1927) இதை வலியுறுத்துகின்றன. செல்வநாயகம், பொன்னம்பலம் என்ற தமிழ்தலைவர்கள் புதிதாக பத்திரிகை ஒன்றை ஆரம்பிப்பதில் -

குறிப்பாகச் செய்தித் தாளாக அதைப் பதிவுசெய்து கொள்வதில் சிரமம் அனுபவித்தபோது, தான் நடாத்தியிருந்த ஏட்டின் பெயரையே இவர்களையும் பாவிக்க நடேசம்யர் உதவினார், என்று கூறப்படுவது தவறில்லை என்றே முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

அய்யர் கடைசியாக ஆசிரியர் பணியாற்றிய பத்திரிகை ‘சதந்திரன்’ ஆகும். அப்பத்திரிகை காரியாலயத்திலிருந்து தான் ‘தோட்டத் தொழிலாளி’ என்ற ஏட்டையும் வெளியிட்டார்.

அய்யர் கடைசியாக வெளியிட்ட பத்திரிகை இதுவே ஆகும்.

“தொழிலாளர் கணவிழித்து தங்கள் காரியங்களைத் தாங்களேசெய்துகொள்ள அறிலுட்டும் பத்திரிகை” என்று தன்னை விளம்பரம் பண்ணி கொண்ட “தோட்டத் தொழிலாளி”

அச்சம் தவிர்; அடிமைப்படேல்; தன்கையே தனக் குதவி என்ற மூன்றையும் தன் நெறி உரைகளாகக் கொண்டிருந்தன. நெறி உரை என்பது பத்திரிகையின் குறிக்கொள் ஆகும். பத்திரிகை உயிர்ப்பெற்றதன் அவசியத்தை எடுத்துரைப்பதாகும்.

தேசபக்தனுக்கும், தோட்டத் தொழிலாளிக்கும் நீண்ட இடைவெளி உண்டு. 1924 - 1947 என்ற கால இடைவெளியில் இருபத்து மூன்று ஆண்டுகள் உருண்டோட்டியிருக்கின்றன. இந்த இடைவெளியின் போது நடேசம்யர் இலங்கையில் தொடர்ந்து வசித்தார். இலங்கையில் இடம்பெற்ற அரசியல் மாறுதலுக்கும், பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் இந்திய வெறுப்புணர்வுக்கும் முகம் கொடுத்தார். எனவே, அவர் தெரிந்தெடுத்தப் பத்திரிகை நெறி உரைகளில் அர்த்தமிருக்காமல் இருக்காது.

மாற்றுஞுக்கிடங்கொடேல் - அடிமைப்படேல்
ஏற்பதிகழ்ச்சி - தன்கையே தனக்குதவி
வீடுபெற நில் - அச்சந்தவிர்

தேசபக்தனில் இடம்பெற்ற
“ஏற்பதிகழ்ச்சி”
ஒலவையார் அருளியது. தோட்டத் தொழிலாளியில் இடம்பெற்ற
“அச்சந்தவிர்”
பாரதியார் அருளியது. மற்றவைகள் எல்லாம் அய்யராக உருவாக்கிக்கொண்ட சொற்றெருட்டர்கள்.

இரண்டு பத்திரிகைகளிலும், இடம்பெற்ற முதலிரண்டு சொற்றெட்டர்கள் ஒத்தக்கருத்தனவே. கடைசி ஒன்றிலேயேவித்தியாசம் தெரிகிறது. வீடுபெற நில் என்பது செய்கையின் இறுதியைக் கணித்த நம்பிக்கையூட்டுந் தொடர். அச்சந்தவிர் என்பது செயலின் ஆரம்பத்துக்கு நம்பிக்கையூட்டும் அறிவுரைத் தொடர்.

முடிவைப்பற்றிச் சிந்தித்தவர்கள் ஆரம்பத்தைக் குறித்து அதையியமடைந்தது காலத்தின் கொடுமையே ஆகும்.

ஒற்றுமையிழந்து, நம்பிக்கைச் சிதைந்து, எதிர்காலம் என்ன ஆகுமோ என்று தடுமாறி கொண்டிருந்த ஒரு மக்கள் கூட்டத்துக்கு நம்பிக்கையூட்டி அச்சம் அகற்றவேண்டியதே பிரதான பணியாக அமைந்தது.

திரு. வி. க. இந்தியாவில் நடாத்திய தேசபக்தனைப் போலவே கோ. நடேசய்யர் இலங்கையில் நடாத்திய தேசபக்தன் அதன் ஆசிரியருக்கு அழியாப் புகழைக் கொடுத்திருக்கிறது.

தேசபக்தன் ஏட்டில் தான் அய்யரின் அரசியல் தீவிரம் பெற்றது.

அரசியல் கட்டுரைகளில் அய்யரின் அனல் வேகத்தைக் காணமுடிகிறது.

அரசியல் எதிரிகளையும், சமூகவிரோதிகளையும், சுயநலக் கும்பல்களையும் தோலுரித்துக்காட்டிய கடிதங்களை காணமுடிகிறது.

டாக்டர் மணிலாவின் தொடர் கட்டுரைகளும்
(ஏடனில் இந்தியர்)

உடுமலை முத்துச்சாமி கவிராயரின் கவிதைகளும்
(சத்யாக்கிரகப் போருக்கு அழைப்பு)

வீரகேசரி ஆசிரியராகப் பின்னால் உயர்ந்த எச். நெல்லையாவின் விளக்கக்கட்டுரைகளும்
நிறையவே. இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் கவித்துவப்புகழை இலங்கையில் பரப்பிய பெருமையில் பெரும்பங்கு நியாயமாக தேசபக்தன் ஏட்டையும், அய்யர் அவர்களையும் சேரவேண்டும்.

அய்யரவர்கள் சுப்பிரமணிய பாரதியாரைப் பற்றி ஆசிரிய தலையங்கம் தீட்டினார்.¹²⁵ அவரது கவிநயமான்பு குறித்து கட்டுரைகளை எழுதுவித்தார். எல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல்:

“சாதி மதங்களைப் பாரோம் - உயர்

ஜனம் இத் தேசத்தில் எய்தினராயின் வேதியராயினும் ஓன்றே - அன்றி”

வேறு குலத்தினராயினும் ஓன்றே”

என்ற கவிதையையும்

“தாயின் மனிக்கொடி பாரீ - அதைத் தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரீ!”

என்ற வரிகளையும்

நெறி உரைகளாகப் பிரசரித்து சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பெயரையும் கீழிண்ணத்து தனது தேசபக்தன் நாளேட்டில் 1929ல் வெளியிட்டார். அய்யர் தன்பத்திரிகைக்கு மலாயாவிலும், சந்தா சேர்த்திருந்ததை அறியும் போது பாரதி புகழ் பரப்பும் பணியில் அய்யரின் பங்களிப்பு இன்னும் பெரிதாக உணரப்படவேண்டியதாகிறது.

பத்திரிகை நடாத்துவதில் ஒரு பரப்பறையும், புதுமையையும் அய்யர் தொடர்ந்து கையாண்டார்.

தோட்டத் தில் துரைமார்களினதும், கங்காணிமார்களினதும் கெடுபிடி ராஜ்யம் எந்தளவுக்கு இருக்கிறதென்பதை தேசபக்தனில் - கொடுமை தாங்காமல் பதுளையிலிருந்து ஏழுமைலுக்கப்பால் உள்ள தோட்டத்திலிருந்து உண்ண உணவில் லாமல் கொழும்புக்கு நடந்தே வந்தவர்களை போட்டோ படம் பிடித்து அதை பிரசரித்து பெரியதோர் அமளியை ஏற்படுத்தினார்.¹²⁶

ஓ. எஸ். ஜோன் என்ற “இந்தியன்” பத்திரிகையின் பிரசர கர்த்தா (இந்தியன் அய்யருக் கெதிரான பத்திரிகை) சட்டசபை தேர்தல் குறித்து தனக்கு எழுதிய இரகசிய கடிதத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தினார்.¹²⁷

தன்னை பெரிய கங்காணிமார்களோடு பிணைத்துக் குற்றம் சாட்டும் கடிதத்தை வெளியிட்டு அனுதாபம் தேடினார்.¹²⁸

இவைகளால் வாசகர்களின் ஆர்வம் பெருகியது.

தேசபக்தன் கிழமைக்கு மூன்று என்று வந்துகொண்டிருந்த 1927ல் திங்கள் 16 பக்கம், புதன் 14 பக்கம், வெள்ளி 12 பக்கம் என்ற ஒரு புதுமையையும் அறிமுகம் செய்தார்.

வேக்ஷவுஸ் பத்திரிகை நிறுவனத்திலும் உதவி ஆசிரியராக சிலகாலம் பணியாற்றிய நடேசப்பயர், வீரகேசரியிலும், தினகரனிலும் ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே தொடர்புகளை வைத்திருந்தார்.

அந்திறுவனங்களில் பல மட்டங்களில் பணியாற்றிய வர்கள் இந்தியர்களே ஆவர். அவர்களில் சிலர் அய்யரின் உறவினர்கள். அதிலும் சிலர் அவரின் கீழ் தேசபக்தனில் பணியாற்றியவர்கள். ஒரு சிலர் அய்யரோடு கோபித்துக்கொண்டு வெளியேறி வந்திருந்ததுண்டு. அய்யரைப்பற்றிய செய்தி கள் இருட்டிப்புச் செய்யப்படுவதற்கும் அய்யருக்கெதிரான கருத்துக்கள் முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கும் இது வழிவகுத்தது.

எனினும் அய்யர் கௌரவம் பொருந்திய சட்டசபை உறுப்பினர் பதவியிலிருந்ததால் முற்றுக் கூதுக்கப்பட முடியாத வராக இருந்தார்.

அய்யரோடு ஒத்துவராத சத்யமித்திரன் தனது வருடாந்த பஞ்சாங்கத்தில் அவரது உருவப்படத் தைப் போட்டு ஆண்டுதோறும் கௌரவம் செய்தது. ஆண்டுதோறும் இது முறையாக இடம் பெற்றதற்கு இதுவே காரணமாகும்.

இலங்கையின் ஆங்கில ஏடான் டைம்ஸ் ஓஃப் கிலோன் பத்திரிகையிலும் அய்யர் தனது கட்டுரைகளை வெளியிடுவதுண்டு. அப்பத்திரிகை நிறுவனம் முற்று முழுதாக ஆங்கிலேயருக்குச் சொல்தமாயிருந்தது. துரைமார்களின் பைபிளாக டைம்ஸ் பத்திரிகைக்குச் சுருதப்பட்டது. தங்களுக்கெதிரான கட்டுரைகளைப் பிரசரிக்காது உதவும் அதன் ஆசிரியரைப் பாராட்டித் துரைமார்கள் தங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளும் கடிதத்தை எழுதியதுமுண்டு.¹²⁹ அதுபோன்ற நேரத்தில் அய்யரின் கட்டுரைகள் இந்தியாவிலிருந்து வெளிவருகின்ற ஹிந்து பத்திரிகையில் வெளி வருவதுண்டு. அக்கட்டுரைகள் பரந்துபட்ட வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தன. அதன் காரணத்தால் தங்களது கடிதங்களையும் ஹிந்து பத்திரிகையில் வெளியிட துரைமார் சங்கம் ஆலோசித்த சம்பவங்களும் உண்டு.¹³⁰

“தோட்டத் தொழிலாளரும் டைம்ஸ் பத்திரிகையும்” என்ற தனது ஆசிரியர் தலையங்கத்தில்¹³¹

தோட்டக்காரருடைய வக்கிலாயிருந்து தொழிலாளருக்கு விரோதமாகப் பிரசாரம் செய்வதே டைம்ஸ் பத்திரிகையின் தொழிலாயிருந்து வருவதை அடிக்கடி நாம் எடுத்து விளக்கியுள்ளோம்”

என்று கூறி

“கடைசியாக ஒருவார்த்தை டைம்ஸ் ஆசிரியருக்கு சொல்லவிரும்புகிறோம், எழுதுகிறவர் எழுதினால் படிக்கிறவர்களுக்கும் புத்தியுண்டு என்பதையும், பொய் சொன்னாலும் பொருந்தும்படி சொல்ல வேண்டும் என்பதையும் அவருக்கு எடுத்துக்காட்ட வேண்டியது நமது கடமையாகிவிட்டது.”

என்று அந்திறுவனத்தோடு மல்லுக்குப் போனவர் அய்யராவார்.

“தமிழ் மக்களிடையே படித்தவர் கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் படிப்பது கௌரவத்தாழ்வு”

என்று நினைத்த அந்தக் காலப்பகுதியில் பத்திரிகை நடாத்துவது அத்தனை எளிதானதாயிருக்கவில்லை. பத்திரிகை “பணம் விழுங்கி” தொழில். தமிழ்ப்பத்திரிகை உலகில் சிசமரணம் அதிகம்¹³², என்று தனது பன்னிரெண்டு வருட அனுபவத்திற்குப் பிறகும் வீரகேசரி ஆசிரியர் எச். நெல்லையா கூறுகிறேன்றால், அய்யர் எத்தனைச்சிரமங்களுக்கு மத்தியில் தனது பத்திரிகைகளை நடாத்தியிருப்பார் என்பது புலனாகும்.

தனது பத்திரிகை நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்தவர்களுக்கு முறையாக சம்பளம் கொடுக்க அவரால் முடியவில்லை. அதனால் விலகிக்கென்றவர்கள் அவரை அவதார செய்தனர். சிலர் அவருக்கெதிராக வழக்குப் போட்டார்கள். அப்போதெல்லாம் அய்யருக்குத் துணையாக நின்று வாதாடியது சத்யவாகீஸ்வர அய்யரே ஆவார்.

தேசபக்தனிலிருந்து விலகிக்கென்ற எஸ். கணபதி என்பார் அவ்விதம் வழக்குத் தொடுத்தபோது சட்டசபை அங்கத்தை வர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதைப்பற்றிய வாத பிரதி வாதங்கள் நாட்டில் இடம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தன. அதுவரை இலங்கையில் சட்டசபை அங்கத்துவம் சம்பளமில்லாத கௌரவப்பதவியாகவே இருந்தது.

“சட்டசபை அங்கத்தவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடு படாவிட்டால் அய்யரிடம் ஒன்றும் இல்லை”

என்று வழக்கு மன்றத்திலேயே கூறப்பட்டது. அய்யரின் நிலை மைக்குப் பச்சாதாபம் படும் முறையில் நீதி பதி வழக்கைத் தள்ளிப்போட்டார். அவ்விதம் தள்ளிப்போடப்பட்ட தேதி ஏப்ரல் முதலாம் தேதியாகும்.

நீதிபதி - ஏப்ரல் முதலாம் தேதி உமக்கு வசதிப்படுமா? (சிரிப்பு)

சத்யவாகீஸ்வரர் - ஆம் ஐயா (பலத்த சிரிப்பு) உலக முட்டாள் தினம் என்பதால் ஏமாற்றுக் குற்றச்சாட்டுக்குரிய வழக்கு விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நினைத்து எழுந்த சிரிப்பொலி அடங்க அதிக நேரமாயிற்று.

இந்தியாவில் (1904 - 1921) இக்காலப்பகுதியில் கவியரசர் சுப்ரமணிய பாரதி தன் ஆற்றலை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் காட்டியதைப் போல இலங்கை மலைநாட்டில் (1919 - 1947) காலப்பகுதியில் அய்யர் காட்டியிருக்கிறார். பாரதியாரும் சொந்த மாக தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பத்திரிகைகள் நடாத்தியவரே!

நடேசய்யர் தனது எழுத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் பத்திரிகைகளிலே வெளியிட்டார். அவரே முயன்று தனது நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

அவைகள் இலக்கிய நயத்துக்காகவோ, கலையம் சத்துக்காகவோ வெளியிடப்படவில்லை. மக்களுக்கு நேரடியாகப் பயன் தரவேண்டும் என்ற நோக்கி லேயே எழுதப்பட்டன. அந்த எழுத்துக்களில் இலக்கிய நயமும், கலையம்சமும் தாங்கவே மினிர ஆரம்பித்தன.

அய்யரது பணிகளை காலவரிசையோடும், கருத்து வளர்ச்சியோடும் ஆராய இதனால் இடம் இருக்கிறது. மொழி வளத்தையும், அழகையும் கருத்தை வெளியிட அவர் பயன்படுத்திய நேர்த்தியை அறிய இடம் இருக்கிறது.

பாரதியாரை ஆய்வு செய்வதற்குக்கூட இந்த வாய்ப்பு இல்லாதிருப்பதை நினைவில் கொள்ள நலம். இப்படி வாய்ப்பை அமைத்துக்கொண்ட இலக்கியகர்த்தாக்கள் மிகக் குறைவே.

நடேசய்யர் வாழ்ந்த காலப்பகுதி யில் பத்திரிகைத் தொடர்பும் அரசியல் தொடர்பும் கொண்டவர்களின் சிலரது பெயர்களைக் கீழே காணலாம். ஒப்பீட்டாராய்ச்சிக்கு இது சிலரைத் தூண்டலாம்.

திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார்	1883 - 1953
எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை	1891 - 1956
சோமசுந்தர பாரதியார்	1879 - 1959
மறைமலை அடிகளார்	1876 - 1950
உ. வே. சாமிநாதய்யர்	1855 - 1942
சுப்பிரமணிய சிவா	1884 - 1925
வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை	1872 - 1931
தேசிக விநாயகம் பிள்ளை	1876 - 1954

நடேசய்யர் காலப்பகுதியில் இலங்கையில் வாழ்ந்த அறிஞர் விபுலாநந்த அடிகளாவார். (1892 - 1947) இருவரும் மரணமானது 1947ம் ஆண்டே ஆகும். அடிகளார் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தது 19.7.1947ல் அய்யர் மரணமானது 7.11.1947ல் ஆகும். இருவரும் நிறைய மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.

அய்யரின் பத்திரிகை பணிகள் நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலும் பரவ ஆரம்பித்தபிறகே தமிழ் விதவான் யாழ்ப்பாணத்து நவநீதிக் கிருஷ்ண பாரதியார் -

“தருமமுறை தழுவித் தாரணியெல்லாம் வாழுங் கருமுறை கொண்டுழி வரை குளிர் ந் து வாழ் தேசபக்தா”

என்று பாராட்டினார்.

தமிழ் வசனத்தை சனத்தொடர்பு சாதனமாக்கியவர் ஆறுமுக நாவலர் என்பர். 133 நடேசய்யர் தனது பத்திரிகைகளில் அதை சக்தியும் கூர்மையும் வாய்ந்த சாதனமாக்கியுள்ளதைக் காணலாம்.

ஆசிரியர் தலையங்கங்கள்

அய்யரின் பணிகள் சட்டசபை, தொழிற்சங்கம் என்று பட்டந்து சென்றபோதும், அய்யரின் கவனம் பத்திரிகைத் துறை யிலிருந்து விலகியது கிடையாது. தனது பத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது பிறரது ஆசிரியத்துவத்தை அநுமதித்தபோதிலும், டி. சார்நாதன், டி. ராமாநுஜம், எச். நெல்லையா, அய்யங்கார், மீனாட்சியம்மை என்று சில ரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவாம், பத்திரிகைக்குத் தலையங்கக் கட்டுரைகள் எழுதுவதை அவர் மறந்தாரில்லை. அது அவரது நாளாந்த பணிகளில் ஒன்றுக்கே அமைந்திருந்தது.

நடேசேயரின் எழுத்து வன்மையைப் பறைசாற்றும் சான்று களாக அவை இன்றும் மினிர்கின்றன.

ரோட்டிலும், தோட்டங்களிலும் கூவி வேலை செய்கிறவர்களுக்காக அவர் எழுதினார். ரிக்ஷா இழுக்கும் தமிழ்ச்சகோதரர்களும் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று எழுதினார். தனது ஆங்கில அறிவையும், மொழிப் புலமையையும் சாமான்யர்களுக்கு விளங்கும் விதத்தில் எடுத்தாண்டார். அவரது கட்டுரைகள் குண்டுகளைப் போன்றமைந்திருந்தன. அதை அவர் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு பயன்படுத்தினார்.

தனக்கிருந்த அரசியல் அறிவையும், பொருளாதார அறிவையும் அவைகளில் வெளிப்படுத்தினார்.

“கேவலம் பொருளீட்டல் என்ற ஒரே நோக்கில் தேர்தல் காலம் வந்துற்ற காலையில் எந்த அபேட்ச கரிடமிருந்தாவது தொகையான பொருளை பறித்துக் கொள்ளலாமென்று எதிர்பார்த்து மீன்கொத்திக் குருவியைப் போலிருக்கும் சுயநல் துரந்தரர்கள் பத்திரிகையாசிரியர் பதவியில் அமர்ந்து விடுவதால், நேரிடக்கூடிய கஷ்ட நல்லாங்களை”

அவர் அனுபவத்தில் அறிந்திருந்தார்.

தன்னுடைய எழுத்தின் மூலம்

“தடி எடுத்தவரெல்லாம் தளகர்த்தராகிவிட முடியாது”

என்பதை நிறுபித்துக் காட்டினார்.

இந்தியத் தொழிலாளர் துயர்

இந்தியத் தொழிலாளர் சட்டம்

இலங்கை சட்டசபை

பெரிய கண்கானிமார்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை

பற்றுச்செட்டு தொலையவேண்டும்

அவினிவேக குருவும் அவரது பரமானந்த சீப்ரகளும் அரசியல் சங்கம்

பொக்கவாயனும், பொரிமாவும்

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்

டெய்லிநியூஸ் வேலைநிறுத்தம் கற்பிக்கும் யாடம்

இலங்கைக்கு சுயராஜ்யம்

மாதா கோவிலில் நடமாடும் பிசாக்கள்

பைசங்கத்தின் அழுகுரல்

என்பவை அவர் எழுதிய ஆசிரிய உரைகளின் தலைப்புக்களில் சிலவாகும். அத்தலைப்புக்களில் எழுதிய கட்டுரைகளில் அவரது நோக்கின் விசாலம் புலப்படுவதோடு, அவரது மொழி ஆற்றலும், எழுத்து வன்மையும், இலக்கிய நயமும், சொல்லாட்சியும் மொழிபெயர்க்குந் திறமும் அழுகுற வெளிப் பட்டுள்ளன.

தாம் வாழ்ந்த காலச் சூழ்நிலைகளை ஒட்டி - தேவைகளை நோக்கி, அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், பத்திரிகைகள் என்று அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் அவரது கருத்துத்தெளிவு, சிந்தனைத்தெளிவு, தீர்க்கதறிசனம் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றனவாக அமைந்து இலங்கை பத்திரிகை உலகில் அவர் ஆற்றிய பணிகளின் சிறப்பை வெளிப்படுத்த உதவுகின்றன. மாதிரிக்கு ஒருசில தலையங்களைப் பார்க்கலாம். அடைப்பு குறிக்குள்ளவை நால் ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்புகள்.

இந்தியத் தொழிலாளர் சட்டம்..... (எதிர்பார்த்த பலளைத் தரவில்லை)

தொழிலாளர் எவ்வளவு பேர் சாட்சி சொல்லிய போதிலும், ஒரு வெள்ளையனின் சாட்சியத்திற்கு ஈடு வருவதாயில்லை. வெள்ளையன் சாட்சிய மேலானதாகக் கவனிக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாய் எவ்வளவோ தொழிலாளர்கள் சாப்பாட்டுக்குக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை

கவனித்திருக்கிறோம். தற்காலம் தொழிலாளர் சட்டம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருவதைக் கவனிக்கையில் இத்தகைய சட்டங்கள் இருப்பதைவிட இல்லாதிருப்பதே மேல் எனச் சொல்ல வேண்டிய வர்களாயிருக்கிறோம்.

பற்றுச்சீட்டு தொலையவேண்டும்.....

தொழிலாளியையாதொரு விதமான நிர்ப்பந்தங்களுக்குள்ளும் உள்ளாக்கலாகாது “என்று யோசித்து யோசித்துச் சட்டம் செய்யப் போகத் தோட்டக் காரர்கள் இரகசிய உடன்படிக்கைகள் செய்து கொண்டு சட்டத்தைப் பலனற்றதாக்குகிறார்கள்.

(கடன் இருந்தால் பற்றுச்சீட்டு இல்லை - பசி - வேலை இல்லை. பெரிய கங்காணி உட்பட 70 பேருக்கு பதுளையில் இந்தகதி நேர்ந்த விபரிப்பு.)

இலங்கை சட்டசபை..... (இலங்கையர்க்கு சட்டசபைத் தேர்தலுக்கான பிரசாரத்துக்கு எல்லா வசதிகளுமிருந்தன. இந்தியருக்கிறுக்கவில்லை)

இந்திய ஜனங்கள் இலங்கை முழுவதும் சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கான பத்திரிகைகள் கிடையாது. இருக்கும் இரண்டொரு பத்திரிகைகளையும் அவர்கள் வாசிப்பதும் கிடையாது. இந்தியர்களுக்கென பிரத்தியேக சங்கம் கிடையாது. வகுப்பு பிரிவினைகளுமண்டு. வியாபாரிகள் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் தலையிடுவதில்லை. தொழிலாளரோ சாராயத்தவர்களை தவிர வேறு காரியங்களில் தலையிடப் பிரியப்படுவதில்லை.

இந்திலையில் இந்தியர்களை எவ்விதம் ஒன்றுபடுத்துவது? அவர்கள் கடமைகளை எவ்விதம் கற்பிப்பது? அவ்விதம் செய்ய எவ்வளவு பணம் தேவைப்படும்? 2000 தோட்டங்களுக்குச் சென்று பிரசார வேலை செய்ய எவ்வளவு பிரசாரகர்கள் வேண்டும்? எவ்வளவு துண்டுப்பிரசுரங்கள் தேவை.

.... இலங்கை இந்தியன் என்ற பிரிவினை தோன்றுவது நாட்டின் துரதிருஷ்டம். எனினும், சிலகாலம் வரையில் தோன்றியே திரும்....

இந்தியர்களுள் பெரும்பான்மையோர் மத்திய மாகாணத்தில் இருப்பவர்கள். மத்திய மாகாணத்தையாவது ஒற்றுமைப்படுத்தினால் வருங்கால அரசியல் நிர்வாகத்தில் இந்தியர்களுக்குப் போதிய இடம் கிடையாமல் போகாது என்பது திண்ணம். என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

அவிவேக குருவும், அவரது பரமானந்த சீடர்களும். கொழும்பில் அவிவேக குருவான குணசிங்கம் துரை தொழிலாளர் சங்கம், தொழிலாளர் சங்கம் என்று காடையர் கொண்டு கூட்டம் கூடி ஊரையிரட்டிக் கொண்டு வந்தது போய் இப்பொழுது உலகத் தையே மிரட்ட என்னுடையிருார் போலும். நமது குருவிற்கும், அவரது சீடர்களுக்கும் நாம் மிகவும் இரங்கிறோம். (ஆங்கிலப்பத்திரிகைகளில் எழுத வேண்டிய அவசியத்தை விளக்கல்)

சோதனைக்காலம்.....

இன்று அயர்ந்திருப்பவர்கள் என்றும், அயர்ந்தே இருக்க வேண்டும். இந்தியருக்கு ராஜ்ய உரிமை கொடுக்க மறுப்பவர்கள் “இந்தியர் இங்கு வரலாம், தொழில்கள் செய்யலாம், மரம் அறுக்கலாம், தண்ணீரெடுக்கலாம், தோட்டக்காடுகளில் பகல் முழுதும் மெய்ப்பாடுபட்டு இலங்கையைச் செழிப் பாக்கலாம் ஆனால் ராஜ்ய உரிமைகள் மட்டும் உங்களுக்கில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(டி. எஸ். சேனநாயக்கா சட்டநிருபண சபையில் 19.11.1926ல் பேசிய வார்த்தைகள்.)

டெய்லிநியூஸ் வேலைநிறுத்தம் கற்பிக்கும் பாடம்

நாம் இறங்கப்போகும் போராட்டம் நீதியான தர்மமான அடிப்படையைக் கொண்டிருக்கிறதா என்பதை ஒவ்வொரு தொழிற்சங்கத்தாரும் புரிந்து துணிந்து இறங்கவேண்டும். துணிந்தபின் என்னுடைய தென்பது எப்பொழுதும் இழுக்கு.. தோல்வியற்ற பின்னும் எண்ணுமவிருப்பது மட்மையும், மெளட்டை கழுமாகும். நீதியான ஒரு காரணம் மட்டும் போதாது. போராட்டத்தின் முடிவுவரை பொறுமையும் சகிப்புத்தன்மையும், அகிம்சையும், தியாக உணர்ச்சியும் வேண்டும். சரியான தலைவன் வேண்டும்.

பைசாகத்தின் அழுகுரல் (இ) லங்கை இந்தியன் என்ற பத்திரிகை மறுபடியும் வரததொடங்கியபோது)

மறுபிறப்பில் நம்பிக்கையுள்ள இந்துக்குள் அகால மரணமடைந்தவரின் ஆவி பாக்கியுள்ள ஆயுட்காலம் வரையில் பிசாசாகச் சுற்றி இரவுகளில் அழுது திரியும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு. சுடுகாடுகளில் சிற்சில சமயங்களில் தனி அழுகுரல் கள் கேட்டால், அத்தகைய பிசாசாகளின் அழுகுரல் என்று சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறோம். இது ஒரு புற மிருக்க இறப்பவன் எந்த எண்ணத்தில் இறக்கிறானே அதே எண்ணத்தைப் பூர்த்திச் செய்ய முயற்சிப் பதாகவும் ஒரு கொள்கை உண்டு.....

இந்தியருக்கு விரோதமாகக்கிளார்க்ஷி (கண்டி கு யின் ஸ் ஹோட்டலில் 8 சிங்களவர்களை நிறுத்திவிட்டு, 8 இந்தியர்களைச் சேர்த்தபோது சிங்களவர்களைத் தூண்டிவிட்டனர்)

.....ஒரு விசாலமான புல் தோட்டத்தில் முதலில் மேயப்போன மாடு பின்வரும் மாடுகளை விரட்டுவது போவிருக்கிறது சிங்களவர் விவாதம். புல் ஏராளமாயிருப்பதனாலேயே மற்ற மாடுகள் அங்கே போகின்றன. முதலில் சென்ற மாடு தான் படுத்துப் படுத்துத் தனது செளகரியம் போல் மேய்ந்து கொண்டு நிற்கவேண்டுமென்ற பொருமைக் குணம் படைத்தே மற்ற மாடுகளை விரட்டுகிறது.....

இலங்கைக்கு சுயராஜ்யம்

.....சுதந்திர காற்று புயலாக மாற ஆரம்பித்திருக்கிறது. சுயராஜ்யம் கொடுக்கப்படும்.....

தோட்டத் தொழிலாளரும் டைமஸ் பத்திரிகையும்.....

ஏழூக்கீக் கடனுக்குள்ளாக்கி அடிமைகளிலும் தாழ்ந்த நிலையில் அமுக்கிவைத்துக் கொண்டிருந்த துண்டு முறையையும் அநாகரீகச் சட்டத்திட்டங்களையும் தோட்டக்காரர் தாமாகவே அகற்றினார்களா? இல்லை! இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஜனத் தலைவர்கள் பெரும் கிளர்ச்சி செய்தார்கள்; இந்திய அரசாங்கம் இலங்கைக்கு தொழிலாளியை ஏற்றுமதி செய்வதைச் சட்டபூர்வமாகத் தடுக்கும் வரையிலும்,

தோட்டக்காரர்களுக்கு நல்லவில் பிறக்கவில்லை. தொழிலாளருடைய வருகையை நிறுத்தி இந்திய அரசாங்கம் கட்டாயப்படுத்தின பிறகுதான் துண்டு முறையும், பிறவும் நீக்கப்பட்டது. தற்சமயம் பரி சீலனையிலிருந்து வரும் சம்பள நிர்ணயச் சட்டத்தை நிறுவுவதற்கு தோட்டக்காரர்கள் எவ்வளவு தூரம் தடை செய்தார்கள், செய்து வருகிறார்கள், என்பதை இங்கு விரிவாய்ச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து ஏழைத் தொழிலாளர் களுக்கு அற்ப சொற்பம் ஏற்பட்ட நன்மைகள் தோட்டக்காரர்களிடமிருந்து பிடிக்கப்பட்டன. அவர்களால் அளிக்கப்படவே இல்லை. இந்நிலைமையில் இந்திய அரசாங்கம் தொழிலாளர் விஷயத்தில் தலையிட வேண்டாமென்று நடமல்ல பத்திரிகை எழுதுவதின் அர்த்தம் நமக்கு விளங்கவில்லை. தென் ஆபிரிக்கா இந்தியர்கள் 366 இந்தியர்கள் யமுனை கப்பலின் மூலம் தென்னாபிரிக்காவிலிருந்து திருப்பி அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். இது மாத்திரமல்ல, இந்தியர்களுக்கிடையே கங்காணி மாதிரியாகப் பிரசாரம் செய்து, இந்தியாவுக்குப் போகும்படி தூண்டு கிருர்கள் ஆங்கிலேயர்கள். தங்களுக்குக் குறைந்த விகிதத்திற்கு வேலை செய்ய வேண்டிய காலத்தில் இந்தியனை ஏற்றுக்கொள்வதும், காரியம் முடிந்ததும் அவன் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளுவதாயுமுள்ள முறை எவ்வளவு காலந்தான் நடக்கும்? இந்தியர்கள் சுயநலம் விட்டு பொதுநலம் நாடும் வரையில் இருந்தே தீரும் என்பதற்கு ஜயமில்லை.

அரசியல் சங்கம் இலங்கையில் பல சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. அநேகமாக ஒன்று பாக்கியில் லாமல் அரசியல் நோக்கமே கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் பயனுள்ளவைகளாக விளங்கவேண்டுமானால் சமூக ஊழியத்தையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். உபதேசிப்பதோடு நின்றுவிடாது பணங்களாடுத் துச்ச செலவு செய்ய முன்வரவேண்டும். இலங்கைத் தோட்டங்களில் வருந்தியுழைக்கிறத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல உணவு கிடைப்பது மட்டும் போதாது. அவர்களுக்கு மனத்தில் சந்தோஷம் ஏற்படத்தக்க காரியங்கள் எதுவுமில்லை.”

இதுபோன்ற ஆயிரக்கணக்கான தலையங்க கட்டுரைகளில் தனது கருத்துக்கு ஆதரவு தேடியிருப்பதைக் காணலாம்.

வெளியிட்ட நால்கள்

இன்ஸ்டிரனல்,
ஒயில் எனஜின்கள்,
வங்கிகளும் அவற்றை நிர்வகிக்கும் நிர்வாகமும்,
வியாபாரப்பயிற்சி நால்,
வெற்றியுடே,
நீ மயங்குவதேன்,
நரேந்திரபதியின் நரக வாழ்க்கை,
தொழிலாளர் அந்தரப் பிழைப்பு நாடகம்,
இந்தியா - இலங்கை ஓப்பந்தம்,
தொழிலாளர் சட்ட புத்தகம்,
கதிர்காமம்,
அழகிய இலங்கை,
Planter Raj,
The Ceylon Indian Crisis.

அய்யர் எழுதி நூல்களாக வெளியிட்ட புத்தகங்களின் பெயர்களே மேற்குறிப்பிட்டவைகள். முதல் மூன்று புத்தகங்களும் அய்யரால், இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னர் இந்தியாவில் வைத்து வெளியிடப்பட்டவை. சென்னை அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரமும் அப்புத்தகங்களுக்கு கிடைக்கப்பட்டிருந்தன. வியாபார சம்பந்தமானதும், கணக்குத் துறை சார்ந்ததும் ஆன அறிவு சாத்திர நூல்களை வெளியிடும் ஆர்வம் அய்யருக்கிருந்ததை ஆரம்ப நூல்களே வெளிப்படுத்துகின்றன இதை அய்யர் அவர்களே

“எனது வாழ்க்கையின் நோக்கம்”

என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். இவரது கட்டுரை தேச பக்தனில் 1924ல் வெளிவந்தது.

நடேச்யயரப்பற்றி எழுதுகையில்

‘சமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கணக்குப் பதிவு நால், ஆயில் என்ஜின் கள், பம்புகளும் அவற்றை உபயோகிப்பதும் ஆகிய பல வகையிலும் பயன்படும் நூல்களை எழுதி யுள்ளார் என்பது

பெருமைப்படத்தக்கதொன்றுகும்’

என்று கனக செந்திநாதன் தனது அழித்து இலக்கிய வளர்க்கி என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இந்த நூல் 1964ல் வெளி வந்தது. இதன்படி 1934க்கு முன்னரே அய்யரின் நூல்கள் வெளிவந்திருக்க வேண்டும். கனக செந்திநாதன் தனது குறிப்புக்களை எங்கிருந்து பெற்றார் எனத் தெரியவில்லை. அவர் குறிப்பிடுபவைகள் அய்யரால் குறிப்பிடப்படும் புத்தகங்களா அன்றி வேறு புத்தகங்களா என்பதை அறிந்து கொள்ள ஆதாரமெதுவுமில்லை என்பது கவலைப் படத்தக்கதே.

அய்யரின் தமிழ்நடை தெளிவானது, எளிமையானது என்று குறிப்பிடும் கனக செந்திநாதன் அய்யரின் வெற்றியுடே, நீ மயங்குவதேன் என்ற மற்ற இரு நூல்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார்.

சோமபேறிகளையும் விழிப்புற்று ஊக்கங் கொண்டு உழைக்கத் தூண்ட வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் எழுந்தது ‘வெற்றியுடே’ என்றும், மக்களை மயக்க நிலையிலிருந்து தட்டி எழுப்பி முன்னேறும் வழியைக் காட்டுவதாக எழுந்தது. ‘நீ மயங்குவதேன்’

என்றும் இந்நூல்களைக் குறித்து அய்யர்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நடேச்யயர் அரசியலில் ஈடுபடவும், தொழிற்சங்கத் துறையில் ஈடுபடவும் முன்னந்தவேளை இப்புத்தகங்கள் மக்களின் ஆதரவை அவருக்கு திரட்ட உதவின உண்மையில் இப்புத்தகங்களின் மூலம் மக்களிடையே அய்யர் தன்னை நன்கு அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்.

மக்களுக்குப் பயன்படும் அறிவு நூல்களை எழுதவேண்டும் என்ற தனது நோக்கை தனது தேவைக்கேற்ப உபயோகிப்பதில் அய்யர் வெற்றி கண்டார் என்பதற்கு இந்த இரண்டு நூல்களும் சான்றாகும். வணிகர்களுக்கு பயன்படுவதற்காக எழுதப்பட்ட ‘வியாபாரப் பயிற்சி நூல்’ என்ற புத்தகமும் ஓர் அறிவு நூலாகும். வணிகர்களை மேலும் ஞானமுள்ளவர்களாக்க எழுதப்பட்ட இந்நூல் அய்யருக்கு அத்துறையிலிருந்த அறிவை நன்கு வெளிப்படுத்தியது. அக்கவுண்டன்ட் ஆகவும் ஆட்டர் ஆகவும் தொழில் புரிய தனக்கிருந்த தகைமைகளை வைத்து இந்த நூலை தெளிந்த, எளிமையான கவர்ச்சியான நடையில் அய்யர் எழுதியிருந்தார்.

‘நரேந்திர பதியின் நூக வாழ்க்கை’ என்ற நூலில் இந்தியாவிலுள்ள மகாராஜாக்களின் உண்மையான வாழ்க்கைச் சரித்தை வெளிப்படுத்தினார். இது அய்யரின் வழமையான அறிவு நூலிலிருந்துச் சுற்று விலகிக் கதை சொல்லும் பாணியில் அமைந்திருந்தது. மக்களுக்குக் கதை கேட்டபதில் இருந்த ஆர்வத்தைப் பயன்படுத்தி உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் முயற்சியில் அய்யர் இந்த நூலில் ஈடுபட்டிருந்தார். மேலும் இந்தியாவிலிருந்த, இலங்கையின் கடைசி மன்னானுன் விக்ரம ராஜசிங்கனின் பரம் பரையினர் தமக்கு இலங்கை அரசாங்கத்தினரிடமிருந்து கிடைக்கும் அரசியல் பெஸஷன் அதிகரிக்கப் படல் வேண்டும் என்றும் விண்ணப்பித்திருந்தனர். அவர்கள் தஞ்சாவூரிலிருந்து தமது விண்ணப்பத்தை அனுப்பியிருந்தனர். தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்த நடேசய்யர் அச்சமயத்தில் இப்படி ஒரு நூலை வெளியிட்டதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

‘கதிர்காமம்’ எனும் தலைப்பில் கதிர்காமத்தைப் பற்றிய சரித்திர ஆராய்ச்சி, புராண வரலாறு, வாய்மொழி வரலாறு முதலிய விவரங்களை உள்ளடக்கியும் ஒரு நூலை வெளியிட்டார்.

இவ்வித புத்தகங்களை மக்களின் அறிவை விருத்தி செய்யவும் அவர்களுக்குப் பயன்படவும் அரிய முறையில் நடேசய்யர் முப்பது களிலேயே வெளியிட ஆரம்பித்தது உண்மையிலேயே மிகவும் போற்றத்தக்க பணியாகும்.

தான் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு இந்தியாவில் பொருள்லாபம் கிடைக்காததால் மூன்று புத்தகங்களை வெளியிட்டதோடு அமைந்து வர்த்தகமித்திருக்கிற ஆரம்பித்ததாகச் சொல்லிய நடேசய்யர் இலங்கையில் பத்திரிகையை நடாத்திக் கொண்டு இவ்விதம் நூல்களை வெளியிடவும் செய்தார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அந்தால்கள் பொதுத் தன்மையைக் கொண்டிருந்தன.

தமிழ் தெரிந்த எந்த வாசகனும் அவைகளை படித்துப் பயன் பெறலாம்.

நடேசய்யர் தனது வழமையான இந்தப்போக்கிலிருந்து விடுபட்டு ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டார்.

‘தொழிலாளர் கட்ட புஸ்தகம்’ என்ற பெயரில் 1929ல் வெளி வந்த அந்தப் புத்தகத்தைப்பற்றி நடேசய்யர் தனது பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

தனது எழுத்தாற்றல் மீது அய்யருக்கு அளப்பரிய நம்பிக்கை இருந்தது. தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்டவைகளை அது காலம் வரை அய்யர் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளாக எழுதி இருக்கிறார்; அறிக்கைகளாகத் தயாரித்திருக்கிறார்; துண்டுப் பிரசரங்களாக வெளியிட்டு இருக்கிறார்; நோட்டீஸ்களாக அச்சடித்திருக்கிறார்.

அறிக்கைகளாக வந்த பொழுது இது இந்திய அரசாங்கத் தையும், இலங்கை ஆட்சியினரையும் தினரடித்திருக்கிறது.

துண்டுப் பிரசரங்களாக வந்த போது துரைமார்களை திகில்டையைச் செய்தது.

நோட்டீஸ்களாக விநியோகிக்கப்பட்ட போது பெரிய கங்காணிகளை பேயைக் கண்டவர்களைப்போல பேதலிக்க வைத்தது!

இப்போது அய்யரின் கருத்துக்கள் நூல் உருவில் வெளி வந்துள்ளன. தோட்டத் தொழிலாளர்களை கண் விழித்தெழுச் செய்ய வேண்டுமானால் அவர்களை தமது கடமைகள் என்ன என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவும் அவசியம் நேர்ந்திருக்கிறது என மனப்பூர்வமாக நம்பிய நடேசய்யர், தனது எழுத்தாற்றலால் தனது இந்திய சேகோதரர்கள் - தோட்டத்தில் உழைத்து உருக்குலையும் மக்கள் - பயன்பெற வேண்டும் என நினைத்துச் சட்டப் புத்தகத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையான அறிவுரைகளை - துண்பத் தினிருந்து மேலெழும் வழி முறைகளை விளக்கியிருந்தார்.

அவைகள் வெளியிடிருந்து வந்த பிரசாரங்கள் என்று வெளிகளைத் துரைமார்கள் கருதுகின்றன. அப்பிரசாரங்களை வாசித்தறிந்த தொழிலாளர்கள் மூன்று தோட்டங்களில் துரைமார்கள் மிரங்கும் அளவிற்கு குழப்பம் விளைவித்தனர். குடியேற்றத் தொழிலாளர்களின் கட்டுப்பாட்டத்திகாரியும், இந்திய ஏஜன்டும் அத்தோட்டங்களுக்கு வரவை முக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலத் துரைமார்கள் எதிலும் பிழை காண்பதில் எப்போதும் திறமைசாலிகள். சட்டப் புத்தகம் என்ற தனது நூலில் தொழிலாளிக்கான அறிவுரைகளில் “உணக்கு ஏதும் இடைஞ்சல் ஏற்பட்டால் கட்டுப்பாட்டத்திகாரிக்கு முதலீல் தெரிவிக்க வேண்டும். அதற்குத்தாக இந்திய கவரண்மென்ட் ஏஜன்ட்டுக்காவது அல்லது எனக்காவது அறிவிக்க வேண்டும்” என்று கூறியிருந்ததை பெரிதுபடுத்தினார்.

நடேசய்யர் எப்படி தன்னை இந்திய ஏஜன்ட்டின் நிலைமைக்கு உயர்த்திக் கொள்ள முடியுமென்று அவர்கள் குதர்க்கம் பேசினர். இந்திய அரசாங்க ஏஜன்ட்டாயிருந்த மேனன் மௌனம் சாதித்தார். கட்டுப்பாட்டதிகாரி ஸ்டாஞ்டன் ஒத்துப் பாடினார்.

இது குறித்து இந்திய அரசாங்கத்துக்கு அய்ய ருக்கு விரோதமாக அறிக்கை கள் அனுப்பப் பட்டன. இக்குழப்பங்களில் ஈடுபட்டதாக கருதப் பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பப் பட்டனர்.¹³⁴ அய்யர் விழித்துக் கொண்டார்.

தன்னுடைய சட்டப் புத்தகம் அத்தனையையும் பெரிய கங்காணிகள் விலை கொடுத்து வாங்கி தொழிலாளர்களிடம் போகாது பதுக்கிக் கொண்டதைக் குவனித்தார்.

தொழிலாளர்களைச் சந்தித்து உரையாற்றும் கூட்டங்களில் ‘தொழிலாளர்களின் கடமைகளும் உரிமைகளும்’ என்ற தலைப்பில் சட்டப்புத்தகத்திலுள்ள முக்கிய அறிவுரைகள் சில வற்றை அச்சடித்து துண்டுப் பிரசரங்களாக விநியோகித்தார்.

தமிழில் எழுதினால் தானே தொழிலாளர்களை தூண்டுவதற்கான பிரசாரம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறது என்று வெகுண்ட நடேசய்யர் ஆங்கிலத்தில் ஒரு புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட்டார். ‘தோட்ட முதலாளி களின் இராஜ்யம்’ என்பது அந்நாளின் பொருள்.

அந்நாளில் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களும், பெரிய கங்காணிமார்களும் தொழிலாளர்களை உறிஞ்சுகிற அக்கிரமங்களை வெளியிட்டிருந்தார்.

அதை வாசித்த எவரும் தன்னை தோட்டச் சொந்தக்காரர்களென்றே, பெரிய கங்காணி என்றே கூறிக் கொள்ள விரும்ப மாட்டார்கள்.

அகில உலகுக்கும் அந்த இரு சாராளின் அக்கிரமங்களை அய்யர் அந்த அளவுக்கு வெளிப்படுத்தியிருந்தார். நூல் பரவ வதை தடுக்க விரும்பிய தோட்டச் சொந்தக்காரர்களும் பெரிய கங்காணிகளும் அப்புத்தகங்களை விலைக்கு வாங்கி தீயிட்டுக் கொளுத்தினர்.

இந்திய - இங்கிலாந்து அரசாங்க வட்டத்தில் இது பரப்பபை ஏற்படுத்தியது. அய்யர் அடுத்த நடவடிக்கையிலிருக்கினார்; அவரது சாமர்த்தியம் அதில் பளிச்சிட்டது.

“தொழிலாளர் அந்தரப் பிழைப்பு நாடகம்” என்ற நூல் வெளியானது. இது வசனமும் பாடலும் கலந்து நாடக உருவில் வெளியாகி இருந்தது.

மலைநாட்டின் படைப்பிலக்கியத்துக்கு இதன் மூலம் அய்யர் அடி எடுத்துக் கொடுத்தார்.

அய்யர் இயற்றிய அநேக பாடல்கள் இதில் இடம் பெற்றிருந்தன. கணவனும் மனவியுமாக தோட்டங்களுக்குச் சென்று கூட்டங்கள் போடும் போது பாரதியாரின் பாடல்களோடு இந்தப் பாடல்களையும் அவர்கள் பாடிக் காட்டுவதுண்டு.

தோட்டங்களில் நடக்கும் அதி அக்கிரமங்களையும், கங்காணிகளின் ஆட்கட்டும் தந்திரங்களையும் அந்த நூல் அழகுற வெளிப்படுத்தியது.

‘பெண்கள் அநேகமாக சின்றறடியில் தான் கூடுவது வழக்கம். காலை முதல் மாலை வரையில் வீட்டுக்கு வேண்டிய ஜலம் எடுப்பதற்காக அடிக்கடி வருவார்கள். அப்படி வரும் போதெல்லாம் அனுவசியமான பல சங்கதிகளை பேசிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். இந்த வேளையில் ஸ்திரிகள்தான் தரகர்களாக அமர்த்தப்படுவது வழக்கம். இவர்களுக்கு அந்தப் பெண்களின் மனதைக் கலைக்கும் பல வழிகள் தெரியும். முதலில் அந்தப் பெண்களிடத்தில் ஏதோ பரிதாபம் காட்டுவது போல் தானும் பேச்சில் கலந்து கொள்வாள். ஏதேனும் சில குறைகளைச் சொல்லி பெண்களுடன் ஆப்த சிநேகிதியுமாக ஆகிவிடுவாள். பிறகு அவர்கள் மனதை தனது விஷம வேலையால் கலைத்து தான் கொண்ட கொள்கைக்கு இணங்கும் படியாய் செய்து விடுவாள்’¹³⁵ என்றும்

‘உண்மையில் தோட்டக்காடுகள் தொழிலாளர்களுக்கு சுவர்க்கலோகம் போவிருந்தால் பதினாறிரக்கணக்கான கங்காணிகளை ஆள் திரட்ட அனுப்ப வேண்டிய அவசியமென்ன? இலங்கையில் இப்படி யிருக்கிறது, அப்படியிருக்கிறது, என்று பொய் பிரசாரம் செய்ய ஆளோ அனுப்ப வேண்டிய அவசியமென்ன?

இலங்கையைப் பற்றி சினிமாப்படங்களை காட்ட வேண்டிய அவசியமென்ன? கைலஞ்சம் கொடுப்பானேன்? பலாப்பழத்திற்கு ஈயைப் பிடித்து

விடுவாருண்டோ உண்மையைப் பேசுமிடத்து ஏழைகள் தாய் நாட்டிலிருந்து பல வகையில் ஏமாற்றப்பட்டு இங்கு இழுத்துக் கொண்டு வரப் படுகிறார்கள்.¹³⁷

என்று “வெறுங்கை காட்டி மிருகங்களை அழைப்பது போல 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் கொடுத்து இலங்கைக்கு ஆள் சேர்ப்பதை கண்டிருக்கிறேன்”¹³⁸ என்றும் தனது பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளாக எழுதியவைகளுக்கு தனது நாடகத்தில் கற்பனை வடிவம் கொடுத்திருந்தார்.

பெரிய கங்காணிகளிடம் தாம் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளையும் அக் கொடுமைகளை அனுபவிப்பதற்கென தாம் ஏமாற்றப்பட்டு அழைத்து வரப்பட்டதையும் நூல் உருவில் தொழிலாளர்களும், இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களும் வாசித்தறிந்தனர்.

மக்களின் உள்ளத்தில் கனல் எழும்பியதை யாராலும் தடுக்க முடியாமல் போய் விட்டது. மேலும் இதற்குள் அய்யரும் தன்நிலையை அரசாங்கசபை உறுப்பினராக பல்படுத்தி கொண்டிருந்தார். தன்னை அத்தனை எனிடில் எதிரிகள் வெஸ்ல முடியாது என்ற நிலைமை உருவாகியிருப்பதை உணர்ந்த நடேச்யர் மீண்டும் கட்ட புல்தகத்தை அக்ஷில் நூல் வடிவில் கொண்டு வந்தார். 1939ல் வெளியிடப்பட்ட அந்த நூல் தொழிலாளர்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்றது. தொழிலாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் புத்தகத்தை வாங்கிவாசித்துப்பயன் அடைந்தனர். அந்த நூல் தொழிலாளர்களை ‘விஷயஞானம்’ மிகுந்தவர்களாக ஆக்குவதற்காகவே எழுதப்பட்டது.

“சட்டம் அழுவில் இருந்தும் பல தொழிலாளர்களுக்கும் இதன் நிபந்தனைகள் தெரியாதிருக்கும் காரணத்தால் தங்களுக்கு நியாயமாகக்கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகளைப் பெறுதிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களை சட்ட நிபுணர்களாக்க இப்புத்தகம் எழுதப்படவில்லை. அயோக்கியர்கள் இடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு அவதிப்படாதிருக்க வேண்டியே இது எழுதப் பெற்றது என்பதை மறக்க வேண்டாம்.”

என்று நூலின் முகவுரையில் நடேச்யர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கெனச் செய்யப்பட்டுள்ள எல்லாச் சட்டங்களையும் பற்றி இந்த நாவில் ஆராயப்பட்டிருந்தது.

இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் இயற்றப்பட்ட அத்தனை சட்டங்களும் முதலாளிமார்களுடைய ஏஜன்டுகளான கங்காணிமார்கள் ஆட்களை சேகரிக்கும் முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டிய விதம் குறித்தும், அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்து சேரும் வரையில் எவ்விதம் நடத்தப்படல் வேண்டும் என்பதை பற்றியுமே பேசுகின்றன

என்பதை அய்யர் இந்துவில் எடுத்துக் காட்டினார். தங்களுக்குள்ள சுதந்திரங்களை அறியாத தொழிலாளர்கள் எழுத்துக் கூலிக்காரர்களிடமும், சில ஏமாற்றுக்காரர்களிடமும் அகப்பட்டுக் கொண்டு உள்ளவற்றையும் தொலைத்து அவதிக்குள்ளாவதை தொலைக்க வேண்டுமென்றால் மக்களை விஷயஞானமுள்ளவர்களாக்கிச் செயலாற்றத் தூண்ட வேண்டும் என்று விரும்பிய அய்யர் இந்துவில் ‘சகோதரர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை’ என்று பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

“இலங்கைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யத் தொழிலாளர்களாக உங்களை அழைத்து வரத்தலைப்பட்டு 100 வருஷ காலமாகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் பாய்க் கப்பவில் வந்து தூறு நூற்றையும் மைல் காடு வழியாக பட்டினியாலும் பசியாலும் வாடி உலர்ந்து வந்து புலிகள் வாழ்ந்த காடுகளை வெட்டித்திருத்தி தோட்டங்களாக்கினீர்கள். அக்காலங்களில் கடன் பட்டும் அடிப்பட்டும், உடைப்பட்டும் ஜெயிலில் அடைப்பட்டும் அந்தியர்களுக்கு உழைத்துக் கொடுத்தீர்கள். தோட்டக்காரர்கள் ஸ்த்ராதிகாரி ஆனார்கள். இங்கிலாந்து செழிப்படைந்து, காடாயிருந்த இலங்கை சிங்கார நாடாயிற்று பிரிட்டிஸ் காரர்களுக்கு செல்வம் கொடுக்கும் நாடாக இலங்கை ஆயிற்று. ஆயிரக்கணக்கான கார்கள் வரலாயிற்று, இந்நாடே செழித்தது, உங்கள் நிலைமை தான் என்ன? அன்றைக்கும் அடிமை, இன்றைக்கும் அடிமை, தேயிலைத் தூரில் தேங்காய் காய்க்கிறது, மாசி உண்டாகிறது, தங்கக்காச சம்பளம் என்று அழைத்து வரப்பட்ட உங்கள் முன்னோர்கள் தேயிலைத் தூர்களுக்கும் ரய்பர் மரங்களுக்கும் ஏருவானதைத்தவிர உங்களுக்கு சொத்து சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்களா? கூலிக்காரர்கள் என்ற பெயர் போய் விட்டதா? சிங்களவர்கள் கிராமவாசிகள் விவசாயிகள், இந்தியர்கள் கூலிகள்தான் என்ற கேவலமான பெயர் போயிற்கு?

மானமிழுந்த பின் வாழாமை முன்னினிதே என்பது பழைய பழுமொழி, உங்கள் மானத்தைக் காப்பாற்றி கொள்ள வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. உங்கள் மானத்தை நீங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அந்நியர்கள் வந்து காப்பாற்று வார்கள் என்று எண்ண வேண்டாம்.

இலங்கைத் தோட்டங்கள் பல கம்பெனிக்குச் சொந்தம். கம்பெனிகளின் முதல் பல பங்குகளாய்ப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் பல்லாயிரம் பங்குகள் உண்டு. இந்தியாவிலுள்ள கவர்னர்கள், வைஸ்ராய்கள் வேறு பெரும் உத்தியோகஸ்தர்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள காமண்ஸ் சபை அங்கத்தவர்கள், மந்திரிகள் மற்றும் அநேக செல்வாக்குள்ள பிரமுகர்கள் நீங்கள் வேலை செய்யும் தோட்டங்களின் பங்காளிகள், உங்கள் உழைப்பினால் ஏற்படும் லாபத்தைக் கொண்டு அவர்கள் சாப்பிட்டு சுகிர்த்து உலகத்தை ஆரூகிறார்கள். உங்களால் அவர்கள் ராஜபோகம் கொடுக்கும் நீங்கள் உங்களுக்கு வேண்டிய மனித சுதந்திரத்தையாவது பெற முயற்சிக்க வேண்டாமா? உங்களுக்கு ராஜபோகம் வேண்டாம் மோட்டார்கள் வேண்டாம். மாடமாளிகைகள் வேண்டாம், உல்லாச வாழ்க்கை வேண்டாம், நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ உழைத்தும் உங்களுக்கு இரண்டு வேளை வயிறு நிறைய சோரூவது கிடைக்க வேண்டாமா? அதற்காகப் பாடுபடுவது குற்றமா? நீங்கள் வேண்டுவது மனிதருக்குள் உரிமைதான். மிருகங்களைப் போல் நடத்தப்பெறுமல் மனிதர்களைப் போல் தலை நிமிர்ந்து நடக்க உங்களுக்கு உரிமை வேண்டும். அந்த உரிமையில்லாத வாழ்க்கையும் ஒரு வாழ்க்கையா? நீங்கள் இன்றே யோசியுங்கள் இக்கட்டுரையில் சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றையும் கவனித்து வாசியுங்கள். வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் வாசிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள். எல்லோரும் ஒன்று கூடுங்கள், ஒற்றுமைப்படுங்கள். சங்கங் கூட்டுங்கள், அவ்விதம் நீங்கள் ஒற்றுமைப்பட்டு விட்டதாகக் கண்டாலும் கேட்டாலும் எல்லோரும் சந்தோஷப்படுவார்கள். பாரத மாதா சந்தோஷப்படுவாள். சுதந்திர வீரர்கள் கூத்தாடுவார்கள், உங்களை அடிமைகளாக வைத்து உங்கள் இரத்தத்தை உறிஞ்சும் இனத்தவர்களுக்கு வருத்துந்தான். அவர்கள் ஒரு சிறுபான்மையோர், அவர்களைப்பற்றி உங்களுக்கு கவலை வேண்டாம். ஆற்றை லட்சம் பெயர்களை கவனிப்பதா? அல்லது நாலு ஐந்து ஆயிரம் பேர்களைக் கவனிப்பதா? இன்றே கூடுங்கள், சுதந்திரம் தேடுங்கள்,,

தொழிலாளர்களின் வேதபுத்தகமாகக் கருதப்பட்டது அய்யர் எழுதிய சட்டப்புல்தகம். அவர்களை துயில் எழு வைப்பதற்கு துணையாக நின்றதும் அந்தப் புத்தகமேயாகும்.

மாறிவரும் சமுதாய இயக்கத்திற்கு ஒரு வழி காட்டியாக ‘தொழிலாளர் சட்டப் புல்தகம்’ விளங்கியது என்பது புலனாகும்.

‘இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம்’ என்ற நால் இலங்கை வாழ் இந்தியர் சம்பந்தமாய் இரண்டு அரசாங்கங்களும் மேற் கொண்ட ஒப்பந்தங்கள் குறித்து எழுதப்பட்ட விளக்கங்கள் ஆகும்.

இது அய்யரின் அறிவையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்திய இன்னொரு பிரசித்தம் பெற்ற நால் ஆகும். 1941ல் இது வெளியாயிற்று.

ஒவ்வொரு இந்தியனும் தன்னுடைய நிலைமை வருங்காலத்தில் என்னவாகும் இனித்தான் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதை அறியக் கூடும். “யாருக்கு வந்த விருந்தோ” என்று ஒரு இந்தியன் இருப்பானேயானால், அவன் ஏமாற்று போகவேண்டி ஏற்படும்.

இலங்கை வாழ் இந்தியர்களை முன்னேற்ற இந்தியாவிலிருந்து ஆட்கள் வர வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டு காலந் தள்ளுவது முட்டாள்கள் செய்யும் காரியம். தங்களைத் தாங்களே முன்னேற்றிக் கொள்ள வேண்டும். மரியாதையுடன் தலை நிமிர்ந்து இலங்கை வாழ் இந்தியன் இலங்கையில் நடமாடப் போகிறான் அல்லது ஒடுங்கிய வயிறும் கிழித்த துணியும், கையில் சட்டியுமாக இலங்கையில் அலையப் போகிறான் என்பது ஒவ்வொரு இந்தியனும் யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். பிறர்கொடுத்து வரும் ‘சுதந்திரம்’ நெடு நாள் நில்லாது. கிடைத்த சுதந்திரத்தை காப்பாற்றிக் கொள்ளத்தக்க பலமும், தைரியமும் அவர்களுக்கு ஏற்படாது. ஆகவே இலங்கை வாழ் இந்தியன் ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முன் வர வேண்டும்”, என்று இதில் கூறியிருக்கும் அய்யர்

அரசியல் அது காரம் ஈங்களவர்களின் கையில் கிடைத்தவுடன் தங்களுக்குச் சாதகமாய் உபயோகிக்க அவர்கள் முனைவது சுக்ஜுமே என்று கூறி (பக்கம் 2) இலங்கையைத் தான் ஜனமதேசமாக

எவன் கொள்கிருஞே அவனே இலங்கையன் எனப் படுவான்,

என்று விளக்கி (பக்கம் 5)

விருப்பாய் நிரந்தரவாசியாக தொழி லாளர் தம்மைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று காட்டி (பக்கம் 11)

இலங்கையன் ஆவதால் தனது பின்னைகளுக்காவது பூரண சுதந்திரம் கிடைக்கும் முறையில் ஓவ்வொரு இந்தியனும் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று எழுதினார்.

அரசியல் உரிமையில்லாத தொழிலாளி அடிமையே என்பதை வலியுறுத்தி (பக்கம் 29) தொழிலாளர்களை வழிநடத்தியதை நூலில் காணலாம். அரசியல் சம்பந்தமான நூல்களை தமிழில் எழுதுவது கடினம் என்று கருதி குழுக்கள் ஏற்படுத்தி கலைச் சொற்கள் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று அவர் காத்திருக்கவில்லை.

ஆங்கிலச் சொற்களை தேவையான இடத்தில் அப்படியே தமிழில் எழுதியும் தகுந்த இடத்தில் மொழி பெயர்த்தும் அய்யர் இந்த நூலை அபாரத் திறமையோடு எழுதி இருக்கிறார்.

காலத்தின் தேவைக்கேற்ப அமைந்த இந்த கருத்தோவியத்தை எழுதிய நடேசய்யர் ஆங்கிலத்திலும் இலங்கை இந்தியர்களின் எரியும் பிரச்சனைகள் குறித்தெழுதினார். தமிழ் அறியாதவர்கள் உண்மை அறிந்து பயன் பெறும் பொருட்டும், தமிழருக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்படும் பிரச்சாரங்களை முறிஅடிப்பதற்கும் அய்யர் நூலை எழுதினார்.

அவரது அரசியல் மேதாவிலாசமும் வாக்கு சாதுர்யமும் நூல் முழுக்க பரவிக் கிடந்தன, இந்தியர்களுக்கெதிராக சாப்படப்படும் பொதுவான குற்றச்சாட்டு அவர்கள் இலங்கை சிங்களவர்களோடு கலந்துறவாடுவதில்லை என்பதும் இந்தியர்கள் வகுப்புவாதிகள் என்பதுமாகும். நடந்து முடிந்த இரண்டு அரசியல் சபைத் தேர்தல்களிலிருந்தே நடேசய்யர் உதாரணங்களைக் காட்டி வாதாடுகிறார்.

பண்டாரவளை இந்தியத் தமிழர் அதிகமாக வாழும் தொகுதி.

அனுராதபுரம் சிங்களவர்கள் அதிகமாக வாழும் தொகுதி.

பண்டாரவளையில் 1931ல் தெரிவான ஏஃவெ லோஸ் கோர்ட்டின் 1936 தேர்தலில் தோற்றுப் போனார்.

அனுராதபுரத்தில் 1931ல் தெரிவான எச். ஆர். ஃபிரீமென் 1936 தேர்தலிலும் வெற்றி பெற்றார்.

இந்தியத் தமிழர்கள் ஓர் ஆங்கிலேயரை - அதுவும் தன் தோட்டத்துரையாக இருப்பவரை ஒதுக்கி விட்டு சிங்களவர் ஒருவரை தேர்ந்தெடுத்தனர். சிங்களவர்களோ வெள்ளையர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இதை என்னவென்று குறிப்பிர்கள்? இதுவா நாட்டுப்பற்று என்று அய்யர் வாதிட்டுள்ளார். மேலும் இரண்டாவது அரசாங்க சபைத் தேர்தலில் இந்தியத் தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்ந்தாலும் பதுளையில் சோமசுந்தரம் தெரிவாகவில்லை. டி. எச். கொத்தலாவல் தான் தெரிவானார். நுவரெலியாவில் இராமையா, இரட்னம் என்று இரண்டு தமிழர்கள் போட்டியிட்டாலும் ஈடுபாடு அபயகுணசேகராவே தெரிவானார். இது இந்தியத் தமிழர்கள் வகுப்புவாதிகள் இல்லை என்று காட்டவில்லையா என்று கேட்கும். இது போன்ற வாதங்களை இந்நாலில் காணலாம்.

அய்யரின் கடைசி நூல் அழகிய இலங்கை. அது இந்தியாவில் அச்சிடப்பட்ட அரிதான தகவல்களை உள்ளடக்கின அற்புதமான நூல்.

இந்திய வம்சாவளியினரை மையமாக வைத்து இலங்கை சரித்திரத்தை கூறும் நூல் அதுவாகும். இத்துறையில் கவனம் செலுத்திய இந்திய வம்சாவளிப்பிரதிநிதியாக நடேசய்யர் ஒரு வரே இன்று வரை விளங்குகிறார்.

“தோட்டமக்களிடம் இலங்கையில் என்ன இருக்கிறது பார்க்க என்று கேட்டால் சிவனெனிபாதம், கதிர்காமம், நுவரெலியா பூந் தோட்டம் என்பார்கள். ஹட்டன், பதுளை, நுவரெலியா என்ற இந்த நகரங்கள் தாம் நாறு ஆண்டாக அவர்கள் நம்மைப் பார்க்கச் சொல்லும் இடங்கள்”

என்று கூறும் நடேசய்யர் சிறையைத் தேடி அனுமான் இலங்கையைச் சுற்றிப் பார்த்திருக்கையில் நாம் இலங்கையைச் சுற்றிப் பார்க்காமல் இருப்பதும் அதன் வரலாற்றை அறியாதிருப்பதும் குறையாகக் கருதப்படல் வேண்டும்’ என்கிறார்.

எத்தனை ரத்னச் சுருக்கமான வாதம்!

அய்யரின் எழுத்தாற்றல் எத்தனை என்பதை இந்நால்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தண்டுப் பிரசரங்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர் தலையங்கங்கள், பத்திரிகைக் கென்று எழுதிய கட்டுரைகள், தயாரித்தளிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள் என்பவைகளோடு அவர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்களையும் கணக்கிலெலுத்தால் அவர் சாதனை புரிந்த எழுத்தாளர் என்பதில் எவ்வித ஜயமும் ஏற்பட வழியில்லை.

தமிழ் பத்திரிகை ஆசிரியர்களையும் தமிழ்நூல் வெளியீட்டாளர்களையும் தமிழ் மக்கள் உரிய முறையில் ஆதரிப்பதில்லை என்று குறைபட்டுக் கொண்ட சுப்பிரமணிய பாரதியார் தனது கூற்றுக்கு ஆதாரமாக தமிழ் நூல் எழுதுவதையே கைவிட்டு ஆங்கில மாதப்பத்திரிகை நடாத்தப் போன கமலாம்பாள் சரித்திரம் எழுதிய ராஜம்யரை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

அய்யரின் எழுத்துநடை மக்களை மிகவும் கவரத்தக்கது. மனதில் ஆணிப்பதித்தாற் போல பதியும் தன்மையுடையது. எதிரிகளைக் கண்டனம் செய்ய ஆரம்பிக்கும் போது அதில் புரளித்தன்மையும், சின்டலும் இழைந்தோடும். இலாவண்யம் பஸிசிடும், நடேசய்யரின் வசன நடையில் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் கவிதை வேகம் இருந்தது என்றாலும். அந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையிலும் அவரது காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த எவருக்கும் தாழ்வுபடாத விதத்தில் அய்யரின் எழுத்துநடை அமைந்திருந்தது என்பது உண்மையில் வியப்பூட்டும் செய்தியாகும். இந்த அமச்சத்தில் நடேசய்யரின் ஆற்றலும், பங்களிப்பும் மனத்திறந்து பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

அய்யரின் நாவல்கள் எதுவும் புத்தகமாக வெளிவந்ததாக அறியக்கிடைக்கவில்லை. நடேசய்யர் தாம் ஆசிரியராக பணிபுரிந்த சுதந்திரன் பத்திரிகையில் ஓரிரண்டு நாவல்கள் எழுதியதாகக் கூறப்படுவது உண்மைக்கு மாறானது.

1947 ஜூன் முதலாம் திகதி சுதந்திரன் வெளிவர ஆரம்பித்தது. அதே ஆண்டு நவம்பர் ஏழாம் திகதி அய்யர் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தோல்வியுற்ற விரக்தியில் மரணமானார். இக்காலப்பகுதியில் அய்யரின் அரசியல் கட்டுரைகள் மாத்திரமே சுதந்திரனில் வெளியாகியிருக்கின்றன.

மேலும் இக்காலப்பகுதியில் வெளியான எல்லா சுதந்திரன் இதழ்களையும் பார்வையிட்ட போது சுதந்திரனில் நாவலோ, சிறுக்கையோ அப்போது பிரசரிக்கப்படவில்லை என்பது இந்நாலாசிரியர் தெரிந்து கொண்ட உண்மையாகும்.

நடேசய்யர் 1929ல் நடாத்திய தேசபக்தன் தினசரி ஏடு இலங்கையில் வெளிவருகிற ஒரே தமிழ்த் தினசரி என்று முன்பக்கத்தில் ஆங்கிலத்தில் பிரகடனம் செய்திருக்கிறது.

இதுவும் ஆய்வுக்குரிய உண்மையாகும்.

இது காலம் வரை இலங்கையில் முதலாவது செய்திப்பத் திரிகை க. அ. மீராமுகைதீன் நடாத்திய தினத்தபால் என்றே கருதப் பட்டது அது வெளிவர ஆரம்பித்த காலம் சரியாகத் தெரியவில்லை. என்று கூறப்பட்டதோடு, அதையடுத்து வெளியான செய்திப் பத்திரிகை வீரகேசரி என்றால் கருதப்பட்டது. கனகசெந்திநாதன் தனது நூலில் இதே கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். (பக்கம் 164) தேசிய சுவடித் திணைக்களம் தரும் குறிப்புகளின்படி 1930ல் தான் தினத்தபால் வெளிவர ஆரம்பித்திருக்கின்றது.

இதே ஆண்டில் தான் வீரகேசரியும் வெளிவரத் தொடங்கியது. இதற்கு முன்னரே தேசபக்தன் தினசரியாக வெளிவந்துள்ளது. 1929ல் தினசரியாக வெளிவந்தது தேசபக்தன் ஓராண்டுவரை தொடர்ந்து வெளிவந்து பின் நின்று போனது. அதற்கு முன்பே தேசநேசன் சிலகாலம் தினசரியாக வெளிவந்து நின்று போனது.

வீரகேசரி ஆசிரியராக பணி ஆற்றி சாதனைகள் புரிந்த எச். நெல்லையா, 1927ல் தேசபக்தனில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த போது அது வாரத்துக்கு மூன்று கெட்டு வெளிவந்துள்ளது.

அய்யர் மரணமான பின் வெளியான சுதந்திரன் தலையங்கத்தில் (8.11.1947)

இலங்கையில் முதன் முதலாக தினசரி தமிழ்ப்பத்திரிகை ஒன்றை வெளியிட்டவரும் இவரே. இன்று இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் அவரிடம் பத்திரிகைத் தொழில் பயின்றவர்கள் அநேகருண்டு. இலங்கையிலுள்ள தமிழருக்கென ஒரு பத்திரிகை இல்லாததையிட்டு வருந்தி எங்கள் “சுதந்திரன்”

பத்திரிகையை தமிழ்ப் பெரியார்களைக் கொண்டு வெளிவரச் செய்த முக்கியகர்த்தாவும் திரு. நடே சுய்யர் தான்.....
என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இவைகளை ஒப்பு நோக்குகையில் இலங்கையில் முதல் தமிழ்த் தினசரியை வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர் கோ. நடே சுய்யர் தான் என்பதை அறிஞர் உலகம் ஏற்றுக் கொண்டும்.

இந்த உள்ளமை இது காலம் வரை வெளியிடப்படாமல் போனது நடேசுய்யர் அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய துரோகமாகும்.

ஓ.சு. குணசிங்கா தனது அனுபவங்களைப்பற்றி எழுதிய தொடர் கட்டுரையில் ஓரிடத்தில் கூட நடேசுய்யரைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. கருத்து வேறுபாட்டால் கடைசி காலத்தில் அவர்கள் இருவரும் பிரிந்திருக்கலாம். குணசிங்காவைப் பத்திரிகையில் மிகப்பெரும் அளவுக்கு எதிர்த்து எழுதியவர் நடேசுய்யராகவே இருந்திருக்கலாம். எனினும் அய்யரின் பங்களிப்பை ஒரே அடியாக இருட்டடிப்புச் செய்திருப்பது நாகரீகமான செயலாகக் கருதப்பட முடியாது.

ஒருவேளை தனக்குப் பக்கத்திலேயே அய்யருக்கும் சிலை அமைக்கப்பட்டுவிடும் என்று அவர் அஞ்சினாரோ தெரியவில்லை.

நடேசுய்யர் என்ற பெயர் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் மாத்திரமல்ல, அவர் மரணித்தப் பின்னரும்கூட ஒருசிலருக்கு அதிர்ச்சி தருவதாகவும், வேறு சிலருக்கு அச்சம் ஊட்டுவதாகவும் அமைந்தது போல் தோன்றுகிறது.

சட்டசபையில் நடேசுய்யர்

இந்திய வம்சாவளி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் குறித்து முதல் குரல் எழுப்பிய இலங்கையர் சேர். பொன்னம்பலம் அருளுசலம் ஆவர்.

தொழிலாளர்களின் அறியாமையையும் வறுமையையும் குறித்து அவர் அநுதாபப்பட்டார், கவலை அடைந்தார்.

அநுதாபப்படுவதும், கவலை அடைவதும் மனித நேயக் கொண்ட அனைவரும் செய்வதே, அது போதாது, அதற்கும் மேலாக - அந்த மக்களுக்காக பணியாற்ற வேண்டும் என்று முனைந்தார் ஒருவர்.

இந்தியத் தொழிலாளர்களே சர்வமும் என்று நினைத்து அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவம் பண்ணுவதற்கென்றே நாடாளுமன்றத்தில் ஒருவர் இருக்க வேண்டும் என்று திட்டங்கள் தீட்டி தீர்மானங்கள் போட்டு போராடி வெற்றி கண்ட அந்த ஒருவர் கோ. நடேசுய்யரே ஆவார்.

அவர் அமைத்துக் கொடுத்த ராஜபாட்டையில் வழி நடந்த வெறெந்த வம்சாவளிப் பிரதிநிதியும் இதுவரையிலும் அவர் அளவுக்குப் பாராளுமன்ற பதிவேட்டில் இடம்பெற வில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

அவரது சட்டசபைப் பேச்சுக்கள் அத்தனையும் ஆணித்தரமானவைகள். தனது கருத்துக்களை வளியுறுத்த அவர் கையாளும் உதாரணங்களும் புள்ளி விபரங்களும் எதிர்த்துப் பேச நினைப்பவரை ஒரு கணம் தடுமாறச் செய்திருப்பதற்கு எத்தனையோ சான்றுகள் இருக்கின்றன.

இந்தியாவிலே எல்லாப் பகுதிகளிலும் அவர் பிரயாணம் செய்தவர். இலங்கையின் எல்லா மூலை முடுக்குகளும் அவருக்கு அத்துப்படி அவர் மலாயாவிற்கும் பர்மாவிற்கும் போய் வந்தவர். அங்குள்ள தொழிலாளர் தலைவர்களுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தவர்.

இந்திய அரசாங்க ஏஜன்டாக வருபவர்களோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு அவருக்கிருந்தது. ஆஸ்திரேliy, அமெரிக்க தொழிலாளத் தலைவர் களுடன் தொடர்பிருந்ததாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

அவரது பேச்சுக்களில் இவை அத்தனையும் இழைந்தோடி கருத்துக் கோரவையாகி கனல் கக்கியிருக்கின்றன, எழுத்துக்களில் அனவின் குடேற்றி ஆராரம் பண்ணியிருக்கின்றன. ஆற்றிய பணிகளில் மாற்றம் தேடிய மனதுக்கு ஆராத்திப்பண்பாடியிருக்கின்றன.

கின்றன. 17/12/1925ல் சட்டமன்றத்தில் உறுதி மொழி எடுத்துக் கொண்டவர் 19/02/1947ல் தனது இறுதிப் பேச்சை நடாத்தியவரை தனது பேச்சுக்களின் வேகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டதேயில்லை.

இந்தியர்களின் குடியேற்றத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்று இலங்கை சட்டசபையில் கூறியவர்கள் இருவராவர். ஒருவர் மறைந்த பிரதமர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா மற்றவர் தேச பக்தன் கோ. நடேசய்யர் ஆவார்.

இருவரும் தங்களின் கொள்கையிலேயே குறியாயிருந்த தேசபக்தர்களே தாம்!

தாம் வரித்துக் கொண்ட கொள்கை வழி நின்று அவர்கள் செயல்பட்டார்கள் என்பது அவர்களின் சிறப்பாகும்.

பண்டாரநாயக்கா அவ்விதம் குடியேற்றம் குறித்து வெளியிட்ட கருத்து இந்தியர் வருகையால் இலங்கையரின் தொழில் வாய்ப்புக்கள், குறைகின்றன என்ற உணர்வால் தோன்றியது ஆகும்.

1934ல் அவர் சட்டசபையில் இல்லிதம் பேசியதின் பின்னால் சேரி. எட்வர்ட் ஜெக்சன் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் நிலவும் பொருளாதார நிலைமை இந்தியக் குடியேற்றத்தைப் பெருக்கியும் குறைத்தும் தானுகவே கட்டுப்படுத்தும் என்றும் தனியாக கட்டுப்பாடு கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் அது கருதியது. கூடவே எந்தக் காரணத்தாலும் இந்தியர் வருகையை தடை செய்யலாகாது என்றும் அது நாட்டின் செல்வாளத்தைப் பாதிக்கும் என்றும் அறிவுறுத்தியது. ‘டெல்லிப் பேச்சு முடிந்தவுடனே குடியேற்றத்தை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். என்னை விட இந்தியப் பிரச்சனையில் வேறுயாருக்கு அறிவிருக்கிறது’

என்று பேசினார், பண்டாரநாயக்கா.¹³⁹

அய்யரும் இந்தியக் குடியேற்றத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்று தனது சட்டநிருபணசபை அங்கத்துவ காலத்திலிருந்தே குரல் எழுப்பினால் இப்படி முதல் குரல் கொடுத்த முதல்வர் கோ. நடேசய்யரே ஆவார். அவரை யாரும் விளங்கிக் கொள்ள வில்லை.

சாதாரண உண்மைகளை விளங்கிக் கொள்ளாதவர்கள் முட்டாள் கள் எனக் கருதப்படுகிறார்கள். அசாதாரண உண்மைகளை விளங்கிக் கொள்ளும் சக்தி அறிஞர்களுக்கும் தப்பிப்போவதுண்டு. தீர்க்க தரிசனம் என்ற பெயரில் மனித சமுதாயம் அடுக்கி வைத்திருக்கும் ஏராளமான உதாரணங்கள் இந்த இரண்டு வகையிலுமே அடங்கும்.

அய்யர் அவ்விதம் குரல் கொடுத்ததன் காரணம் என்ன?

1. தொழிலாளர்கள் தோட்டத்தில் தேவைக்கு அதிகமாக இல்லாத போது அவர்களுக்கு ஒரு மதிப்பும், தேவையும் ஏற்படுவதென்பது நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது.
2. தொழிலாளர்களுக்கான தேவைகள் நிர்ப்பந்தமாகின்றபோது அவர்களின் கோரிக்கைகள் பலப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாக கின்றது.
3. தொழிலாளர்கள் இங்கு தொடர்ந்து தொழில் பண்ணும் பொழுது இயற்கையாகவே நாட்டு நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.
4. நாட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் எவரும் இந்த நாட்டு குடிமக்களாக ஏற்கப்பட வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாக கிறது.
5. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கூலிகளை இறக்குமதி யாக்கும் டிப்போக்களாக இந்தியா இருப்பதை அய்யர் வெறுத்து ஒதுக்கினார். இலங்கையின் அதி உயர்ந்த சிவில் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்க விரும்பியவர் நடேசய்யர்.

அவரால் எப்படி அமைதி காண முடியும்?

இருதுருவங்கள் நோக்கம் வேறுன திசையைக் குறிக்கின்ற போது ஒன்று சேர முடியுமென்பதை ஒரே இடத்திலிருந்து செயற்பட முடியுமென்பதை நடேசய்யரும். பண்டாரநாயக்கவும் நிருபிக்கிறார்கள்.

தொழிற்சங்கத்துறையில் இந்நாட்டில் சுடுபாடு கொண்டவர்களாக இருவரை மாத்திரமே பண்டாரநாயக்கா மதித்தார். அவர்கள் என. எம். பெரேராவும் கோ. நடேசய்யருமாவார்கள்.¹⁴⁰

இது எப்படி சாத்தியமானது?

இன்னுமோர் உதாரணத்தைக் காணலாம்.

சிங்கள மக்களைத் தோட்டங்களில் வேலைக்கமர்த்த வேண்டும், என்பதில் பலரும் ஈடுபாடு கொண்டனர். அவ்விதம் செய்வதன் மூலமே படர்ந்து வரும் இந்திய ஆளுகையை கட்டுப்படுத்த இயலும் என்று பலர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர்.

சிங்களவர்களைத் தோட்டங்களில் வேலைக்கு அமர்த்துவதற்கான பாரிய முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன.

அக்மீமான், அக்குரஸ்ஸி, கட்டுகால்தோட்டை, ஆகிய இடங்களில் முகவர் நிறுவனங்கள் திறக்கப் பட்டன. விளம்பரங்களும் நோட்டீஸ் களும், அச்சடிக்கப்பட்டு விதியோகம் பண்ணப்பட்டன. சிங்களவர்களை தோட்டத்தில் அமர்த்தும் இம்முகவர் நிறுவன முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை, சிங்களவர்கள் மிகக் குறைவாகவே தோட்டத்தில் வேலைக்குச் சேர்ந்தனர்.

இம்முகவர் நிறுவனங்களிலிருந்து 72 தோட்டங்களுக்குத் தேவையான தொழிலாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப் பட்டனர். ஓரிரு தினங்களிலேயே அத்தொழிலாளர்கள் திரும்பிச் சென்று விட்டனர்.

1938ல் நடந்த இந்த சம்பவம் தென்னிந்தியர்களை வரச் செய்வதில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ‘ஆள்காட்டி’ முறையைச் சிங்களவர்களிடமும் அறிமுகப்படுத்த முடியுமா என்று பலரை ஆலோசிக்கப் பண்ணியது.¹⁴¹

உண்மை இப்படி இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நெஞ்சார சிங்களத் தொழிலாளர்கள் தோட்டத்தில் குடியமர்த்தப்படுவதை நடேசெய்யர் விரும்பினார். அவர் அவ்விதம் விரும்பியதற்கு தேசுபக்தன் கோ. நடேசெய்யராக அவர் விளங்கியதே காரணமாகும்.

நடேசெய்யர் விளக்குகின்றார்:-

“சில நாட்களுக்கு முன்னர் ஒரு தோட்டத்துரையோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர் என்னிடம் ‘‘அய்யர் நீங்கள் சிங்களவரின் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு அவர்களுக்காகப் பேசுகிறீர்கள்’’ என்றார்.

‘‘நீங்கள் எங்களை சிங்களவர்களிடம் ஒப்படைத்து சிட்டர்கள். அதற்குப்பிறகு இதென்ன பேசுகூ’’ என்று கேட்டேன். அவரோ ‘‘இந்தியர்களை நான் நேசிக்கிறேன். அவர்கள் கீழ்ப்பணியும் வகையைச் சார்ந்தவர்கள்.’’ என்று பேசியிருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

பண்டாரநாயக்கார் அவரிடம் எத்தனை பேர் இப்படி இருக்கிறார்கள்?

நடேசெய்யர்: 400 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவருக்குப் பாடம் ஏற்கனவே படித்துக் கொடுத்தாயிற்று. சிங்களவர் ஒருவரை அவர் நல்ல முறையில் நடத்தவில்லை அவன் அத்துரையிடம் கத்தியைக் காட்டி விட்டான். அத்துரையிடம் நான் ‘‘ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் 25 சதவீதம் சிங்களத் தொழிலாளர்கள் இருக்குமாப் போலச் செய்கிறேன். இந்தியர்கள் மிருகங்களைப் போல நடவாது மனிதர்களைப் போல நடக்க அப்போது தான் முனைவர்’’ என்று கூறினேன், என்கிறார்.¹⁴²

இந்தியத் தமிழர்களின் நன்றியணர்வு அடிமையின் நிலைக்கு அமிழ்ந்து போவதையே நடேசெய்யர் கண்டு வந்திருக்கிறார். தோட்டப் பகுதிகளில் இப்படியான நிலை தொடர்வதையே தோட்டத்துரைமாரும் நிர்வாகமும் விரும்பியது. பேணிப் பாதுகாத்தது. இது அழித்தெடுக்கப்படுவதற்கு சிங்களவர்களின் தொடர்பு உதவும் என்று அய்யர் மனமார நம்பினார். ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் 25 சதவீத சிங்களத் தொழிலாளர்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுவது இந்தியத் தொழிலாளர்களின் மனோபாவத்தை மாற்றியமைக்கவும், மனோபாவத்தை வளர்க்கவும் உதவும் என்றும் அய்யர் தினண்மாக நம்பினார்.

கொழும்பில் நகரத் தொழிலாளர்களிடையே சிங்களவர்களின் சேர்க்கையால் தமிழ் தொழிலாளர்களிடையும், மலையாளத் தொழிலாளர்களிடையும் நேர்ந்த பிரமிக்கத்தக்க மாற்றத்தை அவர் அவதானித்து வந்துள்ளார். தொழில் தினைக்களம் செய்த மதிப்பிடிட்டின்படி 1938ல் 27, 883 சிங்களத் தொழிலாளர்கள் 1270 தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக இருந்திருக்கின்றனர்.¹⁴³ அய்யர் மேற்கொண்ட முயற்சி வெற்றி அடைந்து இருக்குமானால் இவங்கை மலை நாட்டில் வகுப்பதீதுவேஷம் வளர்ந்திருக்காது. வரச்சு ரீதியான ஓர் எழுச்சி

ஏற்பட வழியேற்பட்டிருந்திருக்கும். நிச்சயமாக தோட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறையிலே ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டிருதிருக்கும்.

குடியேற்ற மசோதா மீது நடைபெற்ற விவாதத்தின் போது:

நடேசயர்: ஆஸ்திரேவியாவில் 1500 இந்தியர்களும், நியூலாந்தில் 900 இந்தியர்களும் அந்தந்த நாட்டில் சமதொன்று குடிமக்களாக ஏற்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்

எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா: நாமும் 1500 பேரை ஏற்றுக் கொள்வோம்.

அய்யர்: கௌரவ அங்கத்தினர் ஒருவரைத் தானும் அவ்விதம் ஏற்க மாட்டார். இந்தாட்டில் நாங்கள் மூலதனமாக இட்டிருக்கும் பணத்தை - நாங்கள் அப்படிச் சொல்வதன் அர்த்தம் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளமாக தரப்பட வேண்டிய பணத்தை - கொடுத்தால் நாங்கள் ஒட்டு மொத்தமாக இந்தாட்டை விட்டுப் போவதற்கு தயாராக இருக்கின்றோம்.

பண்டாரநாயக்கா: தரப்பட வேண்டிய பணமா? அவர்கள் தான் கடனுளிகளாக இருக்கிறார்களே!

பிரதி சபாநாயகர்: (அமைதி.....தயவு செய்து அமைதியா பிருந்து அவரை பேச விடுங்கள்)

அய்யர் மடை திறந்த வெள்ளம் போலத் தொடர்கிறார்கள்....கடல் கடந்து வெளி நாடுகளில் குடியேறிய இந்தியர்களில் தொகை 25 லட்சம் ஆகும். இதில் 90 சதவீதத்தினர் தமிழர்களாவர். இவர்கள் உலகின் பல பாகங்களில் குடியேறினார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்களாகவே குடியேறினார்கள். அவர்களின் குரல் காட்டில் அழுகீனாகவே அமைந்திருக்கிறது இலங்கையில் 1871 குடிசனமதிப்பின்படி 12 சதவீதத்தினர் இலங்கையில் பிறந்தவர்கள். 1921ல் 21 சதவீதமாகவும் 1941ல் 80 சதவீதமாகவும் இது அதிகரித்துள்ளது. இப்புள்ளி விபரங்கள் உங்களிடமில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தோட்டத்துக்குப் பிரட்டுக்களம் போய் நின்று இலங்கையில் பிறந்தவர்களை நாங்களைக்கொடுத்திருக்கின்றேன்" என்கிறார். குடிசன மதிப்போடு ஒத்து வருகிற புள்ளி விபரங்களைத் தருவதன் மூலம் பல முறை தனது மேதா விலாசத்தை நிருபித்திருக்கிறார். தொழில் முறை

பற்றி பேசுவதே அரசியலாகி விடுகிறது. தொழிலாளர்பிரச்சனை குறித்து இனக்கம் தெரிவிப்பதற்கு பதில் தோட்டங்களை முடிவோம் என்று பயம் காட்டுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தேவைக்கு அதிகமாயிருப்பதாலேயே அது நடக்கிறது என்று கருதிய அய்யர் அது நாள்வரை குடியேற்றத்தை தடை செய்வதைப் பற்றியே பேசி வந்த ஜயர் இங்கிருந்து தொழிலாளர்களில் ஒரு பங்கினரைத் திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டும். என்று என்னுகிறார். இப்படி ஒரு யோசனையை இலங்கை நாடானுமன்றத்தில் கூறிய முதல் பிரமுகர் கோ. நடேசயரே ஆகும்.

அய்யர்: இப்போதிருப்பதில் 20 சதவீதத்தினரை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி விட்டு மிகுதியாயிருக்கும் 80 சதவீதத்தினரை இந்தாட்டு குடிகளாக ஏற்போம், 20 சதவீதத்தினர் 80 சதவீதத்தினருக்கு ஒரு பாரமாக இருக்கின்றனர். சில கவர்ச்சிகரமான ஊக்குவிப்பையும் அவர்களுக்கான பிரயாணச் செலவையும் கொடுத்தால் இது இலகுவில் நடக்கக் கூடியதே.

எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா: இல்லை.

அய்யர்: நீங்கள் இல்லை என்று சொல்லலாம். நீங்கள் விரும்புகின்றீர்களோ இல்லையோ அது தான் நடக்கப்போகிறது.

ஓா அங்கத்தினர்: உங்களுக்கு அது எப்படித் தெரியும்.

அய்யர்: அநுபவத்தின் மூலம் அதை நான் தெரிந்து கொண்டேன். 144

நடேசய்யரின் தீர்க்க தரிசனம் மிகுந்த வார்த்தைகள் 1940ல் நவம்பர் மாதம் டில்லியில் நடைபெற்ற சமாதானப்பேச்சு வார்த்தைகளை அவதானித்ததால் ஏற்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நடேசய்யரின் கூற்றை விளக்கிக் கொள்ளாது மறுத்துரைத்த மறைந்த பிரதமரும் நகையாடிய மற்ற அரசியல்வாதிகளும் பின்னால் எதைக் கண்டார்கள்?

இந்திய மக்களைப் பற்றி அய்யர் நாடானுமன்றத்தில் 1941ல் எதைச் சொன்னாரோ அந்த அடிப்படையில் தான் பல ஒப்பந்தங்கள் பிறகு ஏற்பட்டன. இந்திய மக்கள் இன்று இங்கிருந்து மீண்டும் இந்தியா திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

சட்ட நிருபண சபையில் 17/2/1927ல் நடேசெய்யர் கீழ்க்காணும் தீர்மானங்களை கொண்டு வந்தார்:-

1. எல்லாத் தோட்டங்களிலும் தொழிலாளர்கள் அதிகரித்து அசெனகரியம் கூடியிருக்கிறது. வயன் கள் திருத்தப்பட்டு ஒதுக்கிட வசதி திருப்திகரமாகச் செய்யப்பட்டு வாழுக்கூடிய செனகரிய நிலைமை உருவாகும் வரை இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு கொண்டு வரப்படுவது நிறுத்தப்படவில்லை.
2. திருச்சினுப்பள்ளியில் பணியாற்றும் குடியகல்வு ஆணையாளர் சிவில் சேர்வில் தரத்துக்கான அரசாங்க உத்தியோகஸ்தரா மிருத்தல் வேண்டும். இலங்கை தொழில் ஆணையாளர் என்ற பெயரில் தோட்டத்துரைமார் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளே அங்கு நியமிக்கப்படுவது நிறுத்தப்படவில்லை.

முதல் தீர்மானத்தை சமர்ப்பித்த நடேசெய்யர்:-

“இந்தியாவில் குடியேற்ற நாடுகளுக்குச் செல்பவா தடை செய்யக் கோரும் எண்ணம் வலுவடையு முன்னர் நாம் இங்குள்ள நிலைமைகளை திருத்த வேண்டும். 1876ல் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் மருத்துவ அறிக்கையின் படி ஒரு காம்பிராவில் 10 அடிக்கு 8 அடி என்ற காம்பிராவில் எட்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இதே நிலைமை தான் நிலவுகிறது. இது சம்பந்தமான புள்ளி விபரங்களை அரசாங்கத்திடம் கேட்டுப் பெற முயன்றேன். அவர்களிடமில்லை. நான் தரும் விபரங்கள் நானே சேகரித்தவைகள். அதிகம் தவறு இருக்க முடியாது. சிம்லாவுக்கு நான் 1922ல் சென்றிருந்த போது வயன்கள் 1927க்கு முன் திருத்தப்படும் என்று துரைமார்களின் பிரதிநிதிகள் கூறினார்கள். இன்னும் அது திருப்திகரமாக இல்லை. ஆள் காட்டிகள் அழகிய வயன்களையும் நீர்வீழ்ச்சிகளையும் போட்டோ படங்களில் காட்டி அவர்களை ஆசை வார்த்தைகளால் ஏ மாற்றி வருகிறார்கள். ஒரே காம்பிராவில் ஒரே பெண்ணும், சு ஆண்களும் வாழும் கொடுமை மூன்று பெண்களும் ஒரே ஆணும் வாழும் துர்ப்பாக்கியம் இன்னும் இருக்கிறது. தற்போதைய மருத்துவ உத்தியோகஸ்தர் துரைமார் சங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டவர். அவரது அறிக்கை உண்மையானதாகப் படவில்லை. நீங்கள் 1876 அறிக்கையை வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.”*

நடேசெய்யரின் உரை தோட்ட மக்களின் உண்மை நிலையை வெளி உலகுக்கு அம்பலப்படுத்தியது. டி. பி. ஜாயா இந்த தீர்மானத்தை வழி மொழிந்தார். இது குறித்து நடந்த விவாதத்தில்:-

டி. எஸ். சௌநாயக்கா: கொழும்பு நகரில் தெருவோரங்களில் தூங்கும் இந்தியர்களை விட தோட்டங்களில் வாழும் இந்தியர்கள் நன்றாக இருக்கிறார்கள். உண்மையில் இலங்கைக்கு வந்திருக்கும் இந்தியர்களில் தோட்டங்களில் வாழுபவர்களே வாழுக்கூட்டுப்படவில்லை. அநுபவிக்கிறார்கள். என்று பேசினார்.

டி. எஸ். விஸ்வியர்ஸ்

(ஜேரோப்பிய பிரதிநிதி) அய்யரை ஓரளவிற்கு ஆதரித்த அதே நேரத்தில் தோட்டங்களில் அரிதாக காணக்கிடைக்கின்ற வழைமைக்கு மாறான நிகழ்ச்சிகளைப் பெரிதுபடுத்தி குறை கூறுவது அய்யரின் பழக்கம் என்று குறை கூறினார்.

கோ. நடேசெய்யர்:

டாக்டர்
ஜே. எவ். சு. பிரிட்ஜூர்:

கோ. நடேசெய்யர்:

இந்த தீர்மானத்தை எதிர்க்கும் சிலர் தேயிலை தோட்டங்களுக்கு சொந்தக்காரர்கள், மற்றவர்கள் பிரச்சனையின் தாக்கம் தெரியாத வர்கள் என்று சாடி னார்.

(சுகாதார சேவை) சின்ன சம்பவம் என்றாலும் மிகைப்படுத்தும் ஒவியக்காரரைப் போன்ற வர்கள் அய்யர் என்று கேவி பண்ணினார்.

இரண்டு ஆண்டுகள் ஒவியம் பயின்றவன் நான்; என்னை நோக்கம் எதுவுமற்ற ஒவியக்காரன் போன்றவன் என்கிறார்சு காதார சேவையாளர் ஒவியத்தின் நோக்கத்தையும் நிறம் தீட்டும் தேவையையும் நானறிவேன். தொடுவானத்தின் சிறு புள்ளியையும் சமுத்திரத்தின் எல்லைக்கோட்டையும் வேறு படுத்துவதற்கு என்னால் முடியும். ஆனால்

அலுவலகத்துக்குள்ளாகவே அமர்ந் திருக்கும் மருத்துவம் பயின்ற ஒருவருக்கு முந்நாறு, நாநாறு மைகல்ஞக்கப்பால் உள்ள 'கூவி லயன்களில்' என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியாது.....

அறிக்கைகள் தயாரிப்பதில் மாத்திரம் பலனில்லை. ஆற்றின் ஆழத்தை அறிந்து கொண்டிருந்த நிபுணரை வெள்ளம் வந்து அடித்துச் சென்றதை போல இன்று நாட்டில் சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மலாயாவில் துரை மார்கள் படிப்படியாக சினர்களை குறைத்து இந்தியர்களை ஏற்பதற்கு காரணம் இந்தியர்கள் கடும் உழைப்பாளிகள் என்பதால் அல்ல; உதைகளை சப்தமின்றி வாங்குவதால்தான்.

டி. எஸ். விஸ்வியர்ஸ்:

(குறுக்கிட்டு) உங்கள் இந்திய பயணத்துக்கு காசு கெரடுத்தவர்கள் கங்காணி கள்தானே.

கோ. நடேச்யர்:

இன்னும் கூட கங்காணிகள் என்னிடம் உதவி கேட்டு வந்தால் இந்தியன் என்ற விதத்தில் அவர்களுக்கு உதவுவேன்.

இத்தனைக்கும் பிறகு இத்தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டபோது இத்தீர்மானத்தை சபையில் அறிமுகப்படுத்திய அப்யரோடும், ஜாயாவோடும் சி. டபிளியூ. டபிளியூ. கன்னங்கரா என்ற ஒருவர் மாத்திரமே ஆதரவாக வாக்களித்தார். திவான் பக்துராரார் தனது வழக்கப்படி வாக்களிக்காது நடுநிலை வகித்தார். 32 வாக்குகள் எதிராக விழுந்தன.

இப்படி பல முறை - இந்திய மக்களின் நலன்களை வேண்டி அப்யர் கொண்டு வந்த தீர்மானங்களை சட்டசபையிலே தோற்கடித் திருக்கின்றனர். தோட்ட மக்களைப்பற்றிய தங்களது உண்மை உருவத்தை காட்டி இருக்கின்றனர். தனது இரண்டாவது தீர்மானத்தை இலங்கை இந்திய அரசாங்கங்கள் பேச்சு வார்த்தைகள் நடாத்திக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற முறையில் விவாதத்திற்கு விடாது திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார். தரம் குறைந்திருக்கின்ற போது,

கேட்பவரின் தரம்-தகுதி-பலம் குறைந்திருக்கின்றபோது உரைப் பவரின் சொல்லே உயர்ந்து நிற்கும். சொன்னதைச் செய்ய வில்லையே என்று மனதுக்குள்ளாகவே வெந்து மாயலாமே தவிர வெளியே சொல்லிப் பரிகாரம் தேட முடியாது. அப்யரின் தீர்மானம் அரசாங்கங்களின் பேச்சால் நடைபட்டது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் செயலில் உருப்படியாக எதுவுமே நடைபெற வில்லை.

செயல் ஒன்றின் மீது தான் அப்யருக்கு நம்பிக்கை இருந்தது.

செயல் அல்லால் ஜெயலிலை என்பது அவரது கோட்டாடு. எனவே காத்திருந்தார் காத்திருந்தார். காலம் தகுவதாய் வரும் வரை காத்திருந்தார். 28/6/1928ம் தேதி ஒரு வருடம் நான்கு மாதம் பதினெட்டு நாள் ஆகிவிட்ட ஒரு நாளில் மீண்டும் 'அதே தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். இரண்டு அரசாங்கங்கள் நடாத்துகிற பேச்சு வார்த்தைகள் இரண்டு நாட்டின் சனத் தொகையையும் பாதிக்கக் கூடிய பேச்சு வார்த்தைகள் சட்டசபையில் தனி ஒரு மனிதரால் மீண்டும் கிளப்பப்படுவதென்றால் அதற்கு என்ன அர்த்தம் இருக்க முடியும்?

யதம் எடுத்தாடும் பாம்பு கொத்தாமல் விடுவதில்லை!

பாய்ந்து வரும் பெருந்தியில் - நடுவழியில் ஏற்படும் இடர் பாடுகள் பாதிப்பைத் தருவதில்லை! என்பதற்கமைய,

கொண்ட கொள்கையில் நின்று பிடித்த நடேச்யர் அதே தீர்மானத்தை மீண்டும் கொண்டு வந்தார்.

அன்று அவர் மிகப் பெரியதோர் உரையை நிகழ்த்தினார். அன்றைய அவரது உரை இந்தியர்கள் இந்நாட்டுக்கு வந்த இழிநிலையை கண்ணரால் கூறுகிறது.

துரைமார்களின் பிரதிநிதி ஒருவரே தொழில் ஆணையாளர் என்றும் சூடிஅகல்வு ஆணையாளர் என்றும் எடுத்துக் கூறிய அப்யர் இந்த முறையில் மாற்றம் வேண்டியது அவசியம், அல்லது வேலிக்கு ஒன்றே சாட்சி என்ற நிலைமைதான் என்பதை விடியுறுத்தினார்.

"இலங்கையில் இருக்கின்ற கூவி லயன்கள் இவை, இந்த தளிர் அரும்பிய மலைகளில் தாம் கொழுந்தெடுப்பது, இப்பசும் புல் வெளியில் தாங்கள் வளர்க்கும் பசுக்களுக்கு புல்லறுப்பார்கள், இந்த அழகிய நீர் விழுச்சிகளில் தான் மலையில் வேலை முடிந்து

குளிப்பது, தோட்டங்களில் இருக்கும் பூசாரி இவர்தான் என்று தாம் கொண்டு சென்றிருக்கும் அழகிய படங்களை காண்பித்து ஓர் ஆண்கிலேயர் (துரைமார்களின் நியமனமான துணை ஆணையாளர்) படிப்பறியாத கிராம வாசிகளிடம் கூறும் போது - அவருக்கு ஆதரவாக அங்கு வந்து கங்காணி ஒருவரும் அதற்கு மேலதிக விளக்கம் தரும் போது - யார்தான் மயங்க மாட்டார்கள்? இக்கிராம வாசிகள் வேறு எந்த வெள்ளையரையும் கண்டே இருக்க மாட்டார்கள். 'துரை வந்திருக்கிறார்' 'துரை வந்திருக்கிறார்' என்று எழுகின்ற பல சத்தங்களினால் திரண்டு வரும் மக்கள் துரையையும், அவரது குதிரையையும் அவர் அணிந்திருக்கும் கண்ணுடியையும், கண்டு வியந்து போகிறார்கள். அவருக்குக் கீழ்தான் இலங்கையில் வேலை செய்யப் போகின்றோம் என்ற நினைப்பு எழுவதற்கு முன்னரேயே அவருக்கு ஏற்கனவே அறிமுகமான பழைய கூலிகள் அவ்விடம் வந்து அன்னியோன்னியமாக கடைக்கிறார்கள். இவைகளை நம்பி ஒரு கூட்டமே புறப்படத் தயாராகிறது' என்று அய்யர் எடுத்துக் காட்டிய பிறகு தான் இலங்கை தொழில் ஆணையாளர் என்பதும் குடிஅகல்வு ஆணையாளர் என்பதும் இரண்டு வெவ்வேறுன பதவிகள் என்றாலும் அதை இலங்கையிலே புரிவது ஒருவரே என்பதும், அவரும் துரைமார் சங்க தத்தால் நியமிக்கப்பட்டவரே என்ற உண்மையும் வெளி உலகுக்குத் தெரிய வருகிறது.

என்றாலும் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஆதரவாக வில்லியர்ஸ், ஜோர்ஜ் பிரவுன், பேர்டன் ஆகியோர் பல கருத்துக் களை முன் வைக்கின்றனர். நடேசஸ்யர் அவைகளுக்குப் பதிலளித்து மீண்டும் வாதாடுகிறார்.

'திருச்சினுப்பள்ளி டிப்போவும், மண்டபம் கேம்ப்பும் நல்ல நிலையில் இயங்குகின்றதா என பதை கலந்தாலோசிப்பதற்காக நாமிங்கு கூடி இருக்கவில்லை. குடி அகல்வு ஆணையாளர் தொழில் ஆணையாளராக பணியாற்றுவது சம்பந்தமாக எந்த விதத்தில் சரியானது என்று தீர்மானிப்பதே நம் முன்னுள்ள பணி. குடிய்கல்வு ஆணையாளர் செய்யும் கடமைகள் என்க கருத்துப்படி இந்திய குடியகல்வு சட்டத்துக்கு முரண் ஆனது..... காசு கொடுத்து தொழிலாளர்கள் தூண்டப்படுவதற்கு அவர் துணையாய் நிற்கிறார் பத்தாயிரம் ரூபா கங்காணிகளிடம் கொடுக்கப்பட்டு ஆட்கள் திரட்டப்பட்டதை நான்றிவேன்... ...இந்திய சட்டப் படி ஒரு கங்காணி 20 குடியேற்றக்காரனைத்தான் கொண்டு வரமுடியும்.

சட்டத்திலுள்ள ஒட்டடைகள் எப்போதும் தோட்டக்காரர்களுக்கு சார்பாகவே இருக்கும். ஒரு குடும்பத்தின் தலைவன் மாத்திரமே குடியேற்றக்காரன். மற்றவர்கள் மனைவி, மகன், மகள், மருமகன், மருமகள் எல்லோரும் சார்ந்து நிற்பவர்கள். இந்த விளக்கத்தைப் பயன்படுத்தி 20 பேர் வரவேண்டிய இடத்தில் 200 பேர் கள் கொண்டு வரப்படுகிறார்கள். ஆனால் குடும்பத்து ரூபா என்ற வீதத்தில் கங்காணி 2000 ரூபா பெற்று விடுகிறார்கள். மாதம் ஆனால் குடும்பத்து கங்காணிக்கு கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஆன் கட்டுபவர்கள் இப்போதில்லை என்று கூறுகிறார்களே 20 சோடி தயார் என்று இந்தியாவில் கிராம கடைகளிலிருந்து தோட்டங்களுக்கு கங்காணிமார்களுக்கு வருகின்ற தந்திகளுக்கு அர்த்தம் என்ன? 20 குடும்பங்கள் இலங்கைக்கு வரத் தயாராக இருக்கின்றன என்பதுதான்.....

தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் சட்டத்தைப் படிப்பதில்லை. நியதிகள் அவர்களுக்கு புரிவதில்லை..... அவர்களின் பெரிய குறைபாடு அதுதான்....." இப்படி நீள்கின்ற அய்யரின் வாதத் திறமையால் கவரப்பட்ட திவான் பகதூரார், ச. ஆர். தம்பிழுத்து (மட்டக்களப்பு), துரைசவாமி (வடமாகாணம்) ஆகியோர் அய்யருக்கு சார்பாக குரல் கொடுக்கின்றனர். இத்தீர்மானத்தில் அய்யருக்கு சார்பாக 'பெரியவர் திவான் பகதூரார்' பேசியது தனக்கு ஆச்சரியமாய் இருக்கிறதென்றும், அது முழுமனதாகச் செய்யப் படவில்லை என்று தான் நம்புவதாகவும் வில்லியர்ஸ் வாய்விட்டே கூறுகிறதைப் பார்க்கலாம்.

அய்யரின் சட்டசபைப் பிரவேசம் ஏற்படுத்திய மாறுதலுக்கு இது போன்ற ஏராளமான சான்றுகள் 'ஹன்சார்ட்டில்' காணக்கிடைக்கின்றன.

டோனமூர் ஆணைக்குழுவின் சிபார்சு குறித்த விவாதத்தின்போது:-

"நாங்கள் எப்போதும் இந்தாட்டின் அபிவிருத்தியிலும், அரசியல் முன்னேற்றத்திலும் அக்கறை கொண்டிருக்கின்றோம். இந்தாட்டின் அபிவிருத்தியிலேயே இந்தியத் தொழிலாளர்களினதும், இந்திய வியாபாரிகளினதும் வளர்ச்சி அமைந்துள்ளது என நாங்கள் கருதுவதே அதற்கு காரணம். அதனால் தான் இலங்கையோடு இணைந்து நின்று இந்தாட்டின் அரசியல் அபிவிருத்திக்காக நாம் போராட்டுவேன். நாங்கள் சிறுபான்மையினராக இருந்தாலும் இந்த சபையில் ஏனைய சிறுபான்மையோரோடு

இனையாமலும், அரசாங்க அலுவலகர்களோடு சேராமலும் தேசிய காங்கிரஸ்ஸோடு இனைந்தே வாக்களித்தோம். சில காலத்துக்கு முன்னர் மத்திய மாகாணத்தில் நடைபெற்ற இந்தியர்களின் மகாநாட்டில் டொனஸூர் ஆணைக்கும் அறிக்கையில் தேசிய காங்கிரஸ்ஸோடு இனைந்தே நான் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டேன். தேசிய காங்கிரஸ் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையை ஆதரிக்கும் என்று நம்பினாலும்.

எங்களின் நம்பிக்கை முழுவதாக சிதறாதிகப்பட்ட ஒரு வித்தியாசமான நிலையை இன்று காண்கிறோம்.

ஜியா, அடுத்ததாக எனது சிங்கள நண்பர்கள் காட்டிய காரணங்கள் குறித்தும் சொல்வதானால் உண்மை நிலையை விளங்கிக் கொள்ளாமல் அவர்கள் வாதம் புரிகிறார்கள் என்றே கூறமுடியும். அவர்களில் பலர் ஆசன அரசியல்வாதிகள். வீட்டிலிருப்பதற்கும், விரும்பிய போது அரசியல் பண்ணுவதற்கும் அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்களே தவிர இந்திய சமூகத்தினரைப் பற்றிய அறிவு அவர்களுக்கில்லை. அக்கறையும் இருப்பதாகக் கூற முடியாது. சீதோஷன நிலை காரணமாக ஆங்கிலேயர்கள் இங்கிலாந்துக்கு முன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை போவது போல இந்தியர்களும் மூன்று ஆண்டுக்கொருமுறை இந்தியா போய் விடுகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இது அப்படி இல்லை. இங்கு வரும் இந்தியர்கள் இந்நாட்டிலேயே இறந்து விடுகிறார்கள். கண்ட்ரோலரின் புள்ளி விபரங்கள் தவறானவை. இங்கு சபையினரை அவை குழப்பியடிக்கின்றன. (புள்ளி விபரங்களை எடுத்துக் கூறி விளக்குகிறார்)

மிகச் சிறிய அளவினரான தொழிலாளர்களே இந்தியா போக முடிகிறது. இங்கு கிடைப்பதில் மிச்சம் பிடித்தாலல்லவா அவர்களுக்கு திரும்பிப் போக முடியும். ஆனால், தோட்டக்காரர்களோடு நல்லுறவோடிருந்து - திரும்பி வரும் போது அதிகமான தொழிலாளர்களைக் கூட்டி வருவதாகக் கூறி அனுமதிப் பத்திரம் பெற்று, ரயில்வே சலுகை பெற்று போய் வருவோருமிருக்கிறார்கள்.....அந்த அளவுக்கு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு புத்திக் கூர்மையில்லையென்கின்ற போது இங்கேயே தங்கி, உழைத்து உழைத்துக் காக வேண்டியவனுகின்றன. கனுத்துறைப் பகுதி தோட்டம் ஒன்றில் கல்லறை ஒன்றில்

“உழைத்து மாய்வதே எங்களின் வேலை - ஏனென்று கேட்க எங்களுக்கு ஏது உரிமை”

என்று எழுதியிருக்கும் வரிகளைக் காணலாம்.

கல்லறையில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் இவ்வாசகங்கள் தாம் இந்நாட்டு வாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் தலைவிதியாக அமைந்திருக்கிறது. அவனுக்கு விருப்பமிருக்கிறதோ இல்லையோ வாயைத் திறக்காமலேயே உழைத்துச் சாவதொன்றே அவன் செய்ய வேண்டியது.

தனியார் தோட்டங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களை அபேட்சகர்கள் சென்று பார்க்க முடியாததால் அவர்களுக்கு வாக்குரிமை கொடுக்க தேவையில்லை என்று கூறி இருக்கிறார்கள். ஐயா, அந்த காரணத்துக்காகத்தான் நாங்கள் வாக்குரிமை வேண்டி நிற்கிறோம்.

வாக்களிக்கும் உரிமை என்று வருகின்ற போது தொழிலாளர்கள் நிலைமைத் திருப்திகரமானதாக இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு வாக்குரிமை கொடுக்கக் கூடாது என்று கூறும் பிரதிநிதிகளை - இச்சபையில் காண்பதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். தமது தொழிலாளர்களை அடிமை நிலையிலிருந்து விடுப்பதற்கு அவர்கள் முயற்சிக்காதது வெட்கப்படக் கூடிய காரியமாகும். தொழிலாளர்களின் நலன் பேணுபவர்களாக அவர்கள் இருப்பார்களோனால் அவர்களின் நிலையை உயர்த்தி அவர்களுக்காகப் போராடி இருப்பார்கள். சரியான செயலை செய்வதற்குப் பதிலாக அவர்கள் தவறான வழியில் போகிறார்கள்.

மத்திய மாகாண நகர அங்கத்தவர் இந்தியர்கள் தங்களின் விருந்தினர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்.

விருந்தினர்களைப் பற்றிப் பேசும் போது இந்துக்களான நாங்கள் இந்நாட்டில் எப்படிப்பட்ட விருந்தினராக இருக்கின்றோம் என்று மனதில் பட்டதைக் கூற விரும்புகின்றேன்.

விருந்தினர் இல்லாமல் இராச்சாப்பாடு சாப்பிடுவதில்லை. என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவன் இருந்தான். இரவு மணி மூன்றாயிது. விருந்தினர் யாரும் வரவில்லை. அவனை சோதிக்கவிரும்பிய சிவபெருமான், மனித உருவில் விருந்தாளி போல் வந்தார். அவனேடு விருந்துண்ண விருப்பம் காட்டினார். ஒரு நிபந்தனையும் போட்டார். தனக்கு மனித மாமிசம் வேண்டும், அதுவும் அந்த வீட்டு குழந்தையுடைய மாமிசமாயிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அவ்வளவிற்கும் ஒத்து அவர்கள் அவருக்கு உணவு படைத்த வேளை, குழந்தைகள் இல்லாத வீட்டில் தான் உணவு கொள்வதில்லை என்று பிடிவாதம் பிடித்தாராம். இருந்த ஒரே மகிழையும் கறியாய் சமைத்து

விட்ட வீட்டாரின் நிலை எப்படி இருந்திருக்கும். செய்வதறியாது திகைத்து நின்ற அவன் உண்மையைக் கூறிய போது சிவபெரு மான் அவனது மகனை திருப்பிக் கொடுத்து ஆசிர்வதித்தார். அதுவே கதை. விருந்தும், விருந்தாளியும் இப்படி இருக்க வேண்டும். நீங்களோ விருந்தாளிகளைக் கொண்டு வருவதற்கு பணம் கொடுத்து மனிதர்களை அனுப்பின்றீர்கள். அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட விருந்தினர்கள் ஆரோடு ஆரூக் உழைத்தார்கள். ஒரு நேர உணவும், உடுத்திய கோவணத்தோடும் வாழ வேண்டியவர் களானார்கள். எங்களை விருந்தாளிகளாக அழைத்து வந்தவர்கள் எங்களுக்கு விருந்து கொடுக்கும் நேர்த்தி இது தான். எனது அங்கத்துவ நண்பர் சிங்களவர்கள் தமிழரை அண்ணன் என்றும் முஸ்லீம்களை தமிழ் என்றும் இந்தியரை பாய் என்றும் உறவு முறை வைத்துக் கூப்பிடுவதாக குறிப்பிட்டார்கள்.

‘அய்யா’ முறை கொண்டாடுகின்ற இலங்கைத் தமிழர் திவின் மூலையில் இருக்கின்றனர். அவர்களது வாக்குகளை பற்றிய பயம் சிங்களவர்களுக்கில்லை. தம் பி முறை கொண்டாடுகிற மூலஸ்லீம்கள் சிறுபான்மையினர். அவர்கள் சட்டசபையில் அங்கத் துவம் பெறுவது அரிது. இந்தியர்களைப் பற்றித்தான் சிங்களவர்களுக்கு பயமிருக்கிறது. சில இடங்களில் அவர்களின் வாக்குகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவர்களைத் தேடிப் போயாக வேண்டும். மத்திய மாகாண அங்கத்தவர்கள் தனது வாக்கைத் தேடி வரும் முதலாளியை விட தான் பெரியவன் என்ற எண்ணத்தை தொழிலாளி இதனால் பெறுகிறேன், என்று கூறினார். இதுதான் - இந்த உண்மைதான் - இவர்களை உறுத்துகிறது. 50 சத்துக்கு நாளௌல்லாம் உழைத்து மாய்ப்பனாக இந்தியத் தொழிலாளி இந்த நாட்டில் இருக்க வேண்டுமென்றே அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

(5 வருட வாசம், கல்வித் தகைமை, தொழிலாளர் பிரதிநிதித்துவம், தோட்டங்களில் காலரா, மருத்துவ அறிக்கைகள் என்றெல்லாம் விவரிக்கிறார்) இந்தியவாக்குரிமையை எதிர்க்கும் சிங்களத் தலைவர்களை என்னால் விளங்கி கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களாக விளங்கும் இச்சபை அங்கத்தவர்கள் - இந்தியர்களின் உழைப்பினால் தான் தங்கள் நிலையும், வளமும் பெருகியதென்று கூறுபவர்கள் - இந்தியர்களின் நலம் பேணுவது தமது இதயத்தில் இருப்பதாக கூறுபவர்கள் வாக்குரிமை கொடுக்க வேண்டாமென்று கூறுவதை விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. இந்தியர் வாக்குத் தொகை 8 லட்சம் என்று பெருகி விடும் என்று பயப்படுபவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டு வருடத்திற்கு முன்னர் இந்தியர் வரவைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஏன் தோற்கடித்தீர்கள்?

இந்தியர்கள் வருகையைத்தடை செய்யக் கூடாது என்று ஏன் வரிந்து கட்டி கொண்டு நின்றீர்கள்?

உடல் உழைப்பைத் தருவதற்கு மாத் திரு மின் இந்தியத் தொழிலாளி உங்களுக்கு வேண்டும்.... இந்தியனை இங்கு சமமாக வைக்க விருப்பமில்லை - சேவகனாக வைப்பதிலேயே விருப்பம் இருக்கிறது.

(சாதி வித்தியாசம், ஆங்கில அறிவு, சிவில் சேர்வீஸ், என்றெல்லாம் விளக்குகிறார்) கல்வித் தகைமை ஒரு காரணமாக இருந்தால் அது இந்தியர்களுக்கு மாத் திரு மல் எல்லா சமூகத் தவருக்கும், இருக்க வேண்டும். இந்தியத் தமிழர்கள் எங்கள் கோதுரர்கள். உறவினர்கள் என்று கூறுபவர்கள் ஏன் வாக்குரி மையில் மாத்திரம் நொண்டிக் காரணங்களோடு வாதாடுகிறீர்கள்? மறைக்காமல் திறந்த மனசோடு உரிமையைத் தரமாட்டோம், உழைப்பது மட்டும் தான் உங்கள் வேலை என்று சொல்லி விடுங்கள். ஒத்துக் கொள்கின்றோம். என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை அப்போது நாங்கள் முடிவெடுத்துக் கொள்கின்றோம். (தன்னுடைய வாதத்துக்கு வலு சேர்க்கும் உண்மை சம்பவங்களை உதாரணங்களின் மூலம் அடுத்து அடுத்து காட்டுகிறார்)

இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களை இந்தியா ஏற்றுக் கொள்ளாது என்று மட்டும் நினைக்கா தீர்கள். இங்கு குடியேறியவர்களை விட அதிகமான வெளி நாட்டார் இந்தியாவில் இருக்கிறார்கள். வளம் கொழிக்கும் தஞ்சை வயல் நிலத்தை புறக்கணித்து விட்டு இங்கு தொழிலாளர்கள் வந்திருப்பது இந்தியாவுக்கு பொருளாதார இழப்பாகும். வைக்கோலை வரியில்லாது பெற முடிய மானால் இந்தியாவுக்கு மாட்டுக்குத் தீணியாக வைக்கோல் இருக்காது.

(எல்லாம் இங்கே தானிருக்கும் என்ற பொருளில்)

இலங்கையில் இருப்பதை விட தஞ்சாவூரில் அரிசியின் விலை அதிகம்.

(இல்லாதவர்களாக நாங்கள் இந்த நாட்டுக்கு வரவில்லை ஏமாற்றி வரவழைக்கப் பட்டோம் என்பதற்கு அழுத்தம்)..... சுற்றி வளைக்காமல் சொல்லுங்கள் உள்ளதை என்று முழங்குகிறார்.

இலங்கை பஸ்கலைக் கழகம் பேராதெனியாவில் அமைக்கப் படல் வேண்டும் என்று தீவிரமாக வாதாடியவர்களில் நடேசெய்யர் குறிப்பிடத்தக்கவர். பல்கலைக்கழகம் கொழும்பில் அமைந்தால் தனது நிலத்திற்கு பெரும் தொகைப் பணம் கிடைக்கும் என்று ஆசைப்பட்ட செட்டியார் ஒருவர் - தனக்கு தேர்தலின் போது அறுநாறு வாக்குகளை பெற்றுக் கொடுத்தவராக இருந்தும் தன்னை தனது இல்லத்தில் வைத்து சந்தித்த போது அவரது விருப்பத் திற்கு இன்னக் மறுத்ததை கூறி பல்கலைக்கழகத்துக்கேற்ற இடம் கொழும்பு அல்ல கண்டிதான் என்று வாதாடினார்.

இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் அளவுக்கு தான் பயணம் செய்திருப் பதையும் இமாலயத்தின் அடிவாரத்தைத் தவிர்ந்த வேறெந்த பகுதியும் கண்டியின் இயற்கை அழகுக்கு ஈடு செய்ய முடியாது என்றும் கருத்துத் தெரிவித் தார்.¹⁴⁵

பொன். இராமநாதன் கொழும்பே சிறந்த இடம் என்று கருத்து வெளியிட்டதை எதிர்த்த நடேசெய்யர்.

“இந்து கலாச்சாரத்திலும் இந்திய தத்துவத்திலும் ஈடுபாடுள்ள இராமநாதன் அவர்களுக்கு அழகை ரசிக்கும் குணம் இல்லாது போய்விட்டதா”
என்று அங்கலாய்க்கிறார்.

இலங்கையரல்லாதோர் தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற பிரேரணையை எதிர்த்துப் பேசிய நடேசெய்யர்

நல்ல சட்டத்துக்குப் பணிந்து போக வேண்டியது தனது கடமை என்று இந்தியன் உணர்கிறார். அதே நேரத்தில் கெட்ட சட்டத்தை உடைத்தெறிய வேண்டியது தனது கடமை என்பதையும் உணர்கிறார். தனக்கிருக்கும் சக்தி முழுவதையும் உபயோகித்து அவன் அவ்விதம் உடைத்தெறிவரன்.

எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கார்:- அவர் கைகளை வரிந்து கட்டுகிறாரே.

அய்யர்:- ஓ..... ஆமாம..... நிலைமை அப்படித்தான் வருகிறது.

எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பி: ஹட்டன் அங்கத்தவர் சில சமயங்களில் தன் வரம்புக்குள் மிகத் தெளிவாக சிற்றிக்கைக் கூடிய வல்லமை உடையவராக இருக்கிறார். பிரச்சனைகளைச் சரியான முறையில் அலுவுகும், பொருள் பொது நாம் பழக்கப் பட்டுப் போயிருக்கின்றோம். இன்று மட்டும் அப்படி ஒரு தபபெண்ணை கொள்வதற்கு கண்ணியம் மிகுந்த அந்த மனிதருக்கு என்ன நடந்தது? ஏனிந்த குறுகிய நோக்கு?

அமைதி போராட்டம் என்று பயமுறுத்துகிறார். அவரது அறிக்கைகள் இரத்தத்தை உறைய வைக்கும் அவரது பயமுறுத்தல்கள் - எப்படியாவது, எந்த முறையிலாவது இங்குள்ள மக்களை எதுவும் செய்வதிலிருந்து தடுக்க வேண்டும் என்ற அவரது விருப்பத்தை காட்டுகிறது.

ஏ. மகாதேவா: இன்னும் சில மாதங்களில் இலங்கைக்கு என்ன நடக்கப் போகின்றதோ என்று பயமாயிருக்கிறது. இத்துடன் அட்டன் அங்கத்தவர் பயமுறுத்திய வண்ணம் செயலில் காட்டினால் இத்தீவில் உள்ள எல்லாச் சிறைகளும் தங்களை பதிவு செய்ய மறுக்கும் இந்தியர்களால் நிரம்பி வழியும்.

இத்தீர்மானம் “ஏ” கமிட்டிக்குப் பாரபடுத்தப்பட்ட போது தலவாகெல்லைப் பிரதிநிதியாக இருந்த எஸ். பி. வைத்திலிங்கம் அதில் பணிபுரிய மறுத்து விட்டார். நடேசெய்யரும் திவான்பக்தார் ஐ. எக்ஸ். பெரராவுமே கடமை ஆற்ற ஒத்துக் கொண்டனர். இந்தியர்களை பிரதிநிதித்துவம் பண்ணிய பிரதிநிதிகளில் சட்டசபையை தனது வாதத்திற்கையாலும் தவிரமான கருத்துக்களாலும், கலக்கியவர் நடேசெய்யரே ஆவார். எஸ். பி. வைத்திலிங்கம், திவான்பக்தார் ஐ. எக்ஸ். பெரரா, இருவரும் பொதுப் பிரச்சனைகளில் அய்யரின் தீவிரத்தைப் பகிரங்கமாக ஆதரிப்பதில்லை. சில சமயங்களில் மௌனம் சாதித்து நடுநிலைமை வசிப்பதுண்டு. திவான்பக்தார் ஐ. எக்ஸ். பெரராவின் இந்த போக்கை ஏனையோர் விரும்பினர். வாய்விட்டு சபையிலேயே கூறியிருக்கின்றனர். பின்னால் தற்காலிக தொழில் அமைச்சராக ஐ. எஸ். கொரியாவுக்குப் பதிலாக (29.1.1945விருந்து 14.4.1945) பதவி வகிக்கவும் திவான் பக்தாராருக்கு உதவி புரிந்தனர்.

குடியேற்ற மசோதா குறித்து அய்யர் 26 5.1941ல்

.....இது ஒரு முக்கியமான விடயமாகும். மிகுந்த கவனத் துடனும், அவசரமில்லாமலும், இந்த விடயம் அனுப்பட வேண்டும். கடும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களும் சடு சொற்களும் அச்சுறுத்தலும் உதவப் போவதில்லை. மனம் விட்டு பேசுதல் அவசியம். நான் இப்படிச் சொல்வது சில இந்திய நண்பர் களுக்கும், ஐரோப்பியர்களுக்கும், தேசாதிபதிக்கும் மன வருத் தத்தை அளிக்கும். தற்போதைய குழப்ப நிலைக்கு இவர்கள் அனைவருமே தான் காரணகர்த்தாக்கள்.

உறுதிமொழிகளும், கடப்பாடுகளும் புதைக்கப்படுவதும், மறுக்கப்படுவதும், இப்போது சாதாரண மாசி விட்டது.

1929ல் தென்னுபிரிக்காவிலிருந்த ஒருவர் இங்கு தேசாதிபதியாக அனுப்பப்பட்டுள்ளார்.

இந்தியர்களை அடக்குவதில் அவருக்குத் தென்னுபிரிக்காவில் இருந்த அனுபவம் இங்கு அவருக்கு உதவியாயிருக்கும் என்பதற்காகவே அவர் இங்கு அனுப்பப்பட்டார்.

அப்பிரிகாவில் சில பாகங்களில் இந்தியர் பிரச்சனை குறித்து அனுபவம் உள்ள எவரும் இலங்கையில் இப்போது இடம் பெறுவது வெறும் அரசியல் பிரச்சனை என்று கூறி வாளா இருக்க முடியாது. தென்னுபிரிக்காவில் இந்தியர் பிரச்சனை குடு பிடித்திருக்கின்றது என்று இங்குள்ள நண்பர்களை எச்சரித்து சிங்களப்பகுதியில் உள்ள இந்திய வாக்குகள் மொழி, இன, மத அடிப்படையில் செல்வாக்கு படுத்தப்பட்டால் என்ன ஆகும் என்று கூறி சிங்களவர்களுக்கும் இலங்கை தமிழருக்குமிடையே ஆப்பு வைக்கும் முயற்சியே இந்த மசோதா - சிங்களவர்களுக்கும் இந்தியர்களுக்குமிடையில் பிளவு ஏற்படுத்தும் முயற்சியே இந்த மசோதா.....

அய்யரின் சட்டசபை பேச்சுக்கள் சுவையானவை, நிறைய தகவல்களைக் கொண்டவைகள் என்பதோடு சொல்லும் முறையிலே ஒரு கம்பீரமும், எடுப்பும் இருப்பதை அவர் பங்கேற்ற எல்லா விவாதத்திலுமே காணலாம். இது அவரின் தனிச்சிறப்புக்களில் ஒன்று.

அய்யரின் சட்டசபை பேச்சுக்கள் தனியாக ஆராயப்படும் அளவுக்கு பரப்பால் விரிந்தவை. இந்நாட்டில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் குடியேறிய காலத்திலிருந்து அவரது காலம் வரை உள்ள சரித்திரத்தை அவரது பேச்சுக்கள் அனு அனு வாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

அய்யரின் சிந்தனை வளமும், வருவதுணரும் திறமும், எப்படி அமைந்திருந்தன என்பதைக் காட்டும் அவரது பங்களிப் புக்கள் இன்னும் சிலவற்றை கீழே காணபோம்.

வாசகர் ரசனையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் இந்தியாவில் இருந்து வருகின்ற சில பத்திரிகைகளை தடுக்க கோரியமை - 1938ல்

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்
இதற்காக பின்னால் இயக்கமே நடாத்தியது

வாக்குச்சிட்டை தயாரிப்பதில், அவரது - கலர்த்தாளில் வாக்குப் பத்திரம் அடிப்பது சாத்தியமே என்பதை உணர்த்திக்காட்டிய அச்சக அநுபவத்தை சட்டசபையில் பகிரங்கமாக ஏற்றுக் கொண்டமை. 1945ல்

தினாரி நிற்கும் போது தெளிவேற்படுத்துவது
தலைவனின் அத்தியாவசிய குணம்சம்

இலங்கையரல்லாதவர்கள் மீது கட்டுப்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்த விரும்பினால் சுதந்திர வர்த்தகத்தை நிறுவுகிற போது தான் சாத்தியம். அப்போது தான் வெளிநாட்டு இறக்குமதியாளர்களை நாம் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று எடுத்துக் காட்டியமை - 1947ல்.

இலங்கையில் சுதந்திர வர்த்தக நிலையம் இப்போது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது

சேமலாபநிதியம் தோற்றுவிக்கப்படல் வேண்டும். பத்து சதவீதம் முதலாளியும், பத்து சதவீதம் தொழிலாளி முதலாளி முவரும் சம்பந்தப்பட்ட விதத்தில் இது நிர்வகிக்கப்படல் வேண்டும் என்று எடுத்துக் காட்டியமை - 1947ல்

மக்கள் அரசாங்கம் அமைந்த காலத்தில் இது செயலுரு பெற்றது கவனிக்கத்தக்கது

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை செய்த ஒவ்வொரு வருடத்துக்கும் ஒரு மாத சம்பளத்தைப் போன்றீராக கொடுத்து அவர்களை வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற வைத்தல் அதற்கான பணத்தை ஏக்கர் தீரவை மூலம் பெறலாம் என்று கூறியமை - 1941ல்

மக்கள் அரசாங்கம் அமைந்த காலத்தில் பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா தொழில் மன்றங்களை அமைத் ததன் பின்னால் படிப்படியாக ஏற்கப்பட்டுள்ள நடைமுறை

கருத்துக்கள் பொதுவானவைகள். அவரவர் சிந்தனை வளத்துக்கேற்ப சிறகடித்துப் பறப்பவைகள்.

அஞ்சல் ஓட்டத்தில் அதே உருவில் கைமாறுவதைப் போலவும், போலர்விளையாட்டில் காதுக்கு காது குசுகுசுத்து வட்டத்தின் முடிவில் செய்தி வேறு உருபெறுவதைப் போலவும் அவை பரவுகின்றன.

ஆரோக்கியமான கருத்துக்கள் செழித்து வளர்ந்து நிகழ்ச்சிகளாக உருவாகின்றன. அப்போது முதலில் கருத்துக்களை உதிர்த்தவர் யார் என்பது மறக்கப் பட்டு போவதுண்டு.

அய்யர்வெளியிட்ட கருத்துக்கள் - சட்ட சபை பதிவேட்டில் அவரது புகழை அழிய விடாது பேணி பாதுகாத்து வந்திருக்கின்றன. அவை வளர்ந்து, இந்நாட்டு இலக்கிய அரசியல், பொருளாதார, கல்வி ஆகிய துறைகளில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் உடன் நிகழ்கால சம்பவங்களாக உருவெடுத்திருக்கின்றன.

சில கண்டனங்கள்

விமர்சனம் என்பது நல்லதோ கெட்டதோ உள்ளதை வெளிப்படுத்துகிறது. அய்யரின் பேச்சும், எழுத்தும் செயல்களும், அவர் காலத்தில் விமர்சிக்கப்பட்ட பாங்கே தனி.

பொருமையில் அன்று வெளியிடப்பட்ட கண்டனங்களே (1927 சத்யமித்ரன் ஏட்டில் காணப்படுபவைகள்) இன்று புகழ் மாலைகளாக மாறி அவருக்கு பெருமை அளிக்கின்றன. தோட்ட இந்தியர்களின் வாழ்க்கையை நகர்புது இந்தியர்களின் வாழ்க்கையை விட சுபிட்சமுள்ளதாக்கும் பணிகளில் அய்யர் ஈடுபட்டிருந்த வேலை,

நகர்ப்புறங்களில் கிடைக்காத வாழ்வு தோட்டங்களில் கிடைக்குமா?

தோட்ட இந்தியர்கள் தங்கள் இழிநிலையை உணர ஆரம்பித்து கங்காணிகளும் துரைமார்களுக்கு எதிராக பேச ஆரம்பித்த வேலை,

தொழிலாளர்கள் - துரை மார்கள் - கங்காணி மார்கள் என்ற பிளவை ஏற்படுத்தியவர் அய்யரே.

இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு வருவதை தடை செய்ய வேண்டுமென்ற அய்யரின் கோரிக்கை வலுப் பெற்று விடக்கூடாதென்ற அச்சத்தில் அவருக்கெதிராக பிரச்சாரம் செய்யப் பட்ட வேலை,

தஞ்சாவூரில் நிலத்துக்கு அவர் ஆள் சேர்க்கிறார். தஞ்சாவூரிலிருக்கும் போது தொழிலாளர்களைப் பற்றி அய்யர் பேசாமலிருந்தது எதனால்?

உண்மைத் தலைவருகை உயர்ந்து நின்று தனது செயல் களுக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பெருந்தன்மையைப் பொறுக்காத சில உள்ளங்கள் பொருமைய்ப்பட்ட வேலை,

புறக்கோட்டை பொவில் குப்பிரண்டன் அவர்கள் முன்னிலையில் கொடுத்த சாட்சியத்தில் தாம் துரை மார்கள் பங்களாவில் வேலை செய்பவர்களையும், வேலை நிறுத்தம் செய்யச் சொன்னதாகவும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறாரே முளை இருக்கிறதா?

கௌரவ பதவிகள் இந்தியரின் மதிப்பை உயர்த்துவதாக இருக்க வேண்டுமேயன்றி கௌரவ குறைவை ஏற்படுத்துவதாக அமையக்கூடாது என்று செயல் பட்ட. வேலை,

இங்கிலிஷ் தெரியாத இந்தியனுக்கு ஜே. பி. பட்டம் கொடுத்தால் இவருக்கு கென்ன? கொடுத்திருப்பதையும் திரும்பப் பெறச் சொல்ல இவருக்கென்ன வந்தது?

இந்தியன் என்ற உணர்வால் பெருமைப்பட்டவர் நடேசெய்யர் இந்தியர்கள் தர்மத்திற்கும் நியாயத்துக்கும் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறிய வேலை,

அரசாங்க உத்தியோகஸ்தரை பொய் குற்றம் சாட்டிய வேலை இந்திய வியாபாரிகள் இருவர் மீதும் பொவில் தரப்பில் வழக்கு தொடர வேண்டும் என்ற அப்யர் கேட்டிருக்கிறார் இந்தியர்களுக்கு சேவை பண்ணுகிறவர் செய்கிற காரியமா இது?

மக்கள் மொழி தெரியாதோர் மக்களை பிரதிநிதித்துவம் பண்ண முடியாது என்பது அய்யரின் வாதம். இந்திய ஏஜன்டாக வும், இந்திய குடியேற்ற கட்டுப்பாட்டதிகாரியாகவும் தென்னிந்தியத் தமிழர்கள் நியமிக்கப்படுவதை அய்யர் வலியுறுத்திய வேலை,

கொழும்பு முனிசிபல் சபையில் இந்திய பிரதிநிதியாக வடநாட்டுக்காரர் இருப்பது சிலருக்கு பொறுக்கவில்லை.

கடித உருவில் அய்யரின் எழுத்துக்கள் களல் மற்ப தொடங்கிய வேலை.

ஆதாரம் காட்டாமல் விவகாரத்திலிருக்கும் விஷயத் திற்கும் சம்பந்தமற்ற சில போவிக் கடிதங்களைப் பிரசரிப்பது, அவலை நினைத்து உரலை இடித்தது

போவிருக்கிறது. இந்தியர்களுக்குள் சமாதானத்தை உண்டு பண்ண வேண்டிய பிரதிநிதி கொண்டை தலைக்கும் மொட்டைத் தலைக்கும் முடிச்சுப் போடுவதா?

விதியின் செயல்

இலங்கைத் தமிழருக்கும், இந்திய வம்சாவளித் தமிழருக்கும் நடேசெய்யரின் சுதந்திரன் ஆசிரியப்பணியோடு ஆரம்பித்திருக்கக் கூடிய தொடர்பு அப்யரின் மரணத்தால் அற்ப ஆயுசில் முடிந்தது மிகவும் சாபக் கேடான் ஒன்றாகும்.

ஒருவரை ஒருவர் குறை கூறிய வண்ணம் இரண்டு சமூகத்தினருமே இந்த நாட்டில் தமக்குள் கட்டி எழுப்பியிருக்கக் கூடிய ஆற்றல் கை கூடா மலே போய் விட்டது. யாழிப்பாணத்தில் கோப்பி குடிப்பதிலிருந்து மக்களைத் தேயிலைப் பருகும் பழக்கத்துக்கு மாற்றி கொண்டு வருவதற்கு முன்பு பாரிய முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அது சமயம் பாடசாலைகளில் இலவசமாக தேநீரை பரிமாறி பிரசாரங்கள் மேற் கொள்ளப்பட்டன.

அரசியல் பினைப்பும், சமூகப் பினைப்பும் இவ்விதம் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு முயற்சி கள் மேற் கொள்ளப்படாதது வருந்துதற்குரியதே.

1946ல் எடுக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி யாழிப்பாணத்தைத் தவிர்ந்த மற்றெல்லா திறைசேரிப் பகுதிகளிலும் தோட்ட சனம் குடியேறியிருப்பதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும்,

மன்னார், புத்தளம், சிலாபம், அம்பாந் தோட்டை ஆகியவைகளைத் தவிர்ந்த மற்றைய பதினெந்து பகுதிகளிலும், தோட்டசனம் (இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்)

குடும்பமாக ஆணும், பெண்ணும் மாக குடியேறி யிருந்ததாகவும், அறியக் கிடக்கிறது. 146

ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே நடேசய்யருடைய பேச்சுக்களும், செயல்களும், யாழிப்பானைத் தலைவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டே வந்திருக்கின்றன. காலமாறுதல் கருத்து மாறுதலே ஏற்படுத்துவதுண்டு என்ற நியதிக்கேற்ப இரண்டு சமூகத்தினர்களிடமும் ஏற்பட்ட மாறுதலால் கருத்து தெளிவால் இது ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம்.

ஒரு காலத்தில் தோட்டத்தில் இரவில் தான் பாடசாலைகள் நடாத்தப்பட்டன. இரவில் பேருக்கு பாடசாலை நடாத்தி விட்டு (இரவு ஸ்கூல்) காலையில் அத்தனை சிறுவர் சிறு மிகளையும் வேலைக்குப் பயன் படுத்துவதை நிர்வாகம் ஊக்குவித் திருக்கிறது. இந்த நடைமுறையில் உள்ள குறை பாடு கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டபோது தோட்ட நிர்வாகம் தனியாக ஒரு கங்காணியை நியமித்து தோட்டக் குழந்தைகளைத் தோட்டப் பள்ளிக்கு இட்டுச் செல்லும் பணியை ஆரம்பித்தது.

சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடுவதில்லை. காலை பிரட்டுக் களம் சென்று பின்னர் மூன்று மணித்தியாலயங்கள் தோட்டப் பாடசாலைகளில் படிப்பிப்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருந்து அதன் பின்னர் எட்டு மணித்தியாலங்கள் அத்தோட்டக் குழந்தைகளிடம் வேலை வாங்கப்பட்டது 147 இன்று இந்த நிலைமை இல்லை. காலம் மாறியிருக்கிறது.

கல்வி ஒன்றின் மூலமே தோட்ட மக்களின் கண்களைத் திறக்க முடியும் என்று நம்பி தனது செயல்களை அட்டவணைப் படுத்தி கொண்ட நடேசய்யர் 1947ல் 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் வடபுலத்து அரசியல் பத்திரிகையில் - சேர்வதற்கு இணக்கம் தெரிவித்தார். இலங்கையில் அரசியல் கருத்துக்கள் இன டிதியில் வளர ஆரம்பிப்பதை கண்ணுற்ற நடேசய்யர் தற்பாது காப்பு முயற்சியில் ஈடுபடுவது அவசியம் என்பதை உணர்ந்தாரா வேயே இது நேர்ந்தது.

1947ல் ஆரம்பமான எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் - கோ. நடேசய்யர் பினைப்பு ஒரு திருப்பு முனையாக வளர்ந்திருக்க வாய்ப்பிரித்தது என்பதை வரலாற்று மானுக்கர் ஏற்றுக் கொள்வார்.

எனினும், குறுகிய இடைவெளியில் ஆரம்பமும் முடிவும் அமைகின்ற வேளை எதிர்பார்த்தப் பலன் ஏற்பட வாய்ப்பில்லாமல் போவதும் தவிர்க்க முடியாததே.

நடேசய்யர் தன் வாழ்நாளில் எந்த ஒரு பணியையும் திட்டமிடாமல் செய்தது கிடையாது அவர் முழு ஆற்றலையும் பிரயோகித்து தோட்டப் பகுதிகளில் தொழிற் சங்கப் பணிகள் புரிந்த போது இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தலை நிமிர்ந்து நின்றனர். தங்கள் எஜுமானர்களைத்தட்டிக் கேட்கும் தெரியம் பெற்றிருந்தனர்.

இந்தியத்தொழிலாளர்களால் தங்கள் எஜுமானர்களுக்கெதிராக போடப்படும் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை இதைக் காட்டும்

ஆண்டு	எண்ணிக்கை	ஆண்டு	எண்ணிக்கை
1926	11	1933	02
1927	05	1934	03
1928	05	1935	00
1929	05	1936	01
1930	03	1937	00
1931	02	1938	00
1932	03		

இதே பதின்மூன்று ஆண்டுகளிலும் தொழிலாளருக்கெதிராக தோட்டக் காரர்களால் 337 வழக்குகள் போடப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் பெரும்பாலானவை ஜோடிக்கப்பட்டவைகள். தொழிலாளர்களை அடக்கி வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் தொடரப்பட்டவைகள்.

ஆண்டு	எண்ணிக்கை	ஆண்டு	எண்ணிக்கை
1926	68	1933	07
1927	23	1934	09
1928	32	1935	23
1929	39	1936	24
1930	12	1937	45
1931	11	1938	28
1932	16		

எடுத்துக் காட்டாக 1938ல் தொடரப்பட்ட 28 வழக்குகளில் ஒரு வழக்கில் மாத்திரமே தொழிலாளி குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டதாக தொழில் கட்டுப்பாட்டாளர் எஃவ். வி. ஜிம்ஸன் குறிப்பிடுகிறார். 148

அய்யர் வருகையோடு தொட்டப்புறங்களில் ஆரம்பமான வழிப்புணர்ச்சி அய்யரின் இறுதி காலத்திலேயே மார்களிய சித்தாந்தத்தை நோக்கி நகர ஆரம்பித்தது.

அய்யர் தனது அந்திம காலத்தில் மாறுபாட்டுக்கும், மறுதலிப்புக்கும், முரண்பாட்டிற்கும் உள்ளான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினார். அதனால் தானே என்னவோ அவருக்குரித் தான் பெருமைகளைக் கூட அறிஞர் உலகு அவருக்கு கொடுக்க தவறி விட்டது.

இலங்கை நாடாலுமன்ற பதிவேடுகளில் கூட எல்லா கௌரவ அங்கத்தவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் மரியாதை அவருக்கு கிடைக்காமல் போயிருக்கிறது.

சபையின் கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர் இறந்தால் அவருக்காக மேற் கொள்ளப்படும் அநுதாபத் தீர்மானம் கூட அய்யருக்குச் செய்யப்படவில்லை என்பதை விதியின் செயல் என்று சொல்வதல்லால் வேறொப்பதி அழைப்பது?

நெஞ்சில் நிறைந்தவர்

இந்தியவம்சாவளி மக்கள் உலகின் எந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்தாலும் மகாத்மாகாந்தியைத் தமது தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர். அவரைக் கடவுள் அவதாரமாக நினைத்து வணங்கினர். அவரை நினைத்தவுடன் தமது சிறுமைகளிலிருந்து விடுபட்டு புதியதோர் எழுச்சி உணர்வை அவர்கள் பெற்றனர்.

தமிழை இரட்சிக்க வந்த அவதாரப் புருஷராக அவர் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்.

கதருடுத்தி காந்திக்குல்லாய் அணிவதைப் பெருமையாக எண்ணிய அவர்கள் தமது வாழ்வு ஈடுப்பூருவது அவர்காலும், அவரது நெறிமுறைகளாலும் என்று நம்பி வாழ்ந்தனர்.

இலங்கைவாழ் இந்தியத்தமிழர் நடேசய்யரைப் பல வழிகளிலும் தமது இரட்சகராகக் கருதினர். தங்களை இலங்கையில் வழிநடாத்தும் காந்தியாக அவரை வழிபட்டனர்.

காந்தி நடேசய்யர்

என்று அவரை மக்கள் அழைக்கத் தொடங்கியதன் தரத்பரியம் அதுவே ஆகும்.

“அப்பெயர் ஓன்றே அவரின் சேவையை, மக்கள் அவர்பால் கொண்டிருந்த மதிப்பை வெளிப்படுத் திறது. காந்தி நடேசய்யர் இலங்கைத் தமிழரின் ஜீவநாடியாகவுள்ளவர். அவர் இதயத்தில் தமிழ்க் குருதி துள்ளிக் குதித்தோடியது.

ஆண்டிலும் அறிவிலும் முதிர்ந்தவர்,
விடாழியற்சி மிகுந்தவர்,
சேவா பக்குவம் பெற்றவர்,
ஏழை எளியவரிடம் பாசம் கொண்டவர்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நலனையே கனவிலும் கருதி உழைத்தப் பெரியார். தமிழன் என்றால் ஆண்மையுடன் முன்னேறு என்பதை இலட்சிய மாகக் கொண்டவர்.”

- என்று அவர் மரணமான போது பத்திரிகை தலையங்கம் எழுதப்பட்டது. 149

காலவெள்ளத்தை எதிர்த்து நிற்கும் தேசக்தன் கோ. நடேசய்யர் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் பூத்துக்குலுங்கிய நாட்களில் இலங்கையில் வாழ்ந்தார். சுதந்திர இலங்கையில் அவரது வழிநடாத்துதல் கிடைக்காமல் போனது ஒரு பேரிழப்பாகும்.

அவரது பணிகள் அத்தனையிலும் ஆரம்பகாலத்தில் இந்தியன் என்ற உணர்வும், இறுதி காலத்தில் தமிழன் என்ற உணர்வும் பூரணமாக பரிணமித்தது. பிராமண குலத்துக்குள்ள விவேகமும், சாதுரியமும் படர்ந்திருந்தன. அவரது காலத்தில் அவர் காவியப் புருஷங்களே கருதப்பட்டார்.

அவரைப்பற்றி மக்கள் மிக உயர்வாகவே எண்ணினர்.

மிக சிறந்த மிக விசுவாசமான, மிக அறிவுள்ள என்ற அடைமொழி சிறப்புக்களைக் கொடுத்தே அவரை மதித்தனர்.

அவர் -

சமர்ப்பித்த மகஜூர்கள், ஆற்றிய பிரசங்கங்கள், ஆயிரக் கணக்கான வெளியீடுகள் அவருக்கு அச்சிறப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தன. ஏழூத்தொழிலாளியிடம்

இந்திய உணர்வு எழுந்திட, இந்தியனும் ஆங்கிலே யனும் உழைக்க வந்த இடத்தில் ஒரு நிலையினரே என்று கூவிட,

இந்தியரின் பங்களிப்பு உடல் மூழைப்போடு மாத்திரம் அமையக்கூடாது என்று போராட்டம் நடாத்திட.

நடேசய்யர் காரணகார்த்தாவாக விளங்கியிருக்கிறார்.

மண்ணுக்குச் சமமாக மலைகளில் முடங்கிக் கிடந்த வர்கள்,

எண்ணுதற்கேலா இடர்களைத்தாண்டி முண்ணுக்குப் போவோ

மென்று முனைந்து எழுந்தமைக்கு அய்யரே வழி வகுத்தார்.

தஞ்சையில் பிறந்து கனத்தையில் தகனமான நடேசய்யர் பஞ்சையாய் வாழ்ந்து, பாழும் வறுமையில் மாய்ந்த இந்திய மக்களை, இலங்கைவாழ் மக்களை ஈடேற்றும் வழிமுறை ஆய்ந்த முதல்வர்.

தென்னவர் அடிமைவாழ்வு தேயட்டும் என்று சொன்ன கோதண்டராம நடேசய்யர் - இலங்கைத் தமிழ்ப்பத்திரிகை உலகில் முன்னேடியாவார். தொழிற்சங்கத்துறை முன்னேடி களில் அவர் முக்கியமானவர்.

இலங்கை சட்டசபை அங்கத்தவர். அரசியல் வாதி. இலங்கையில் பத்திரிகை உலகிலும் நூல்கள் வெளியீட்டிலும் சாதனை புரிந்தவர்.

மலையக படைப்பிலக்கியத்தின் பிதாவும் அவரே ஆவார். இவைகளில் பலவற்றை முதலில் ஆரம்பித்த பெருமை அவரையேச் சாரும்.

சுதந்திர இலங்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்டச் சில முற்போக்கு அரசியல் மாற்றங்களுக்கு முதலில் அடி எடுத்துகொடுத்த வரும் நடேசய்யராகவே விளங்குகிறார்.

அவர் ஒரு சாதனையாளர்:

செயற்கரிய செயல்களையெல்லாம் செய்து காட்டி யதின்னிய நெஞ்சினர்.

மலையக மக்களை நேசித்துத் தனது பணிகளை வேள்வியாக வளர்த்த அவரது நாமம் அத்தனை எளிதில் மறக்கப்படக் கூடிய தல்ல. எத்தனை ஆண்டுகளானாலும் மறைக்கப்படக் கூடியதல்ல. எந்த ஒருவராலும் மறுக்கப்படக் கூடியதுமில்லை.

அமச்சர் பதவி தன்னை அலங்கரித்த வேளையில் அதிகார உச்சத்திலிருந்த ஹெக்டர் கொப்பேகடுவ நடேசய்யரின் பெயரை நாடாங்மன்றத்தில் குறிப்பிட்டது அதனால் தான்.

இந்திய குற்றவியல் புலனுய்வு குறிப்புகளும்,
இலங்கைப் பொலிசாரின் பதிவேடுகளும்,
இலங்கை தேசிய சுவடி தினைக்களமும்
அய்யரின் சரித்திரத்தை அச்சில் வைத்திருக்கின்றன.

“ஹன்சார்ட்”

பக்கங்கள் காலம் உள்ளவரை அவரது கருத்துக்களின் மகிமையைக் காத்து நிற்கும்.

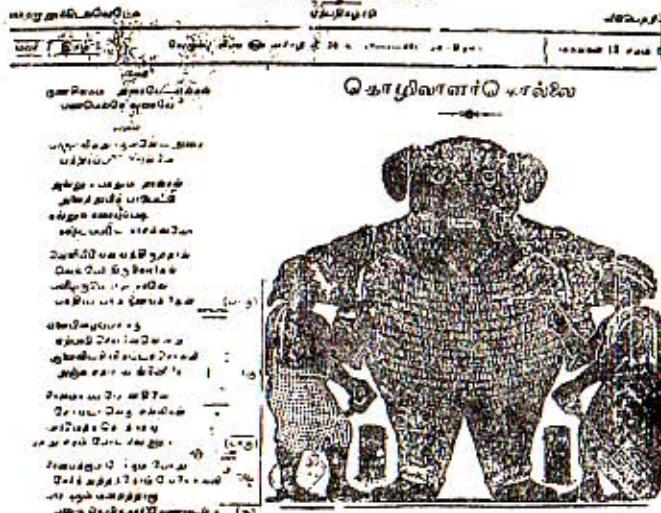
இந்தியவம்சாவளித் தமிழரோ தமது இதயத்தில் நடேசய்யரின் நாமத்தைப் பதித்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

அந்த மக்களுக்குத் தெரிந்தது அதுவே தான் -

அது ஒன்றே தான்!

தேசபக்தன்

"DESABAKTHAN."
(The Only Tamil Daily Ceylon.)

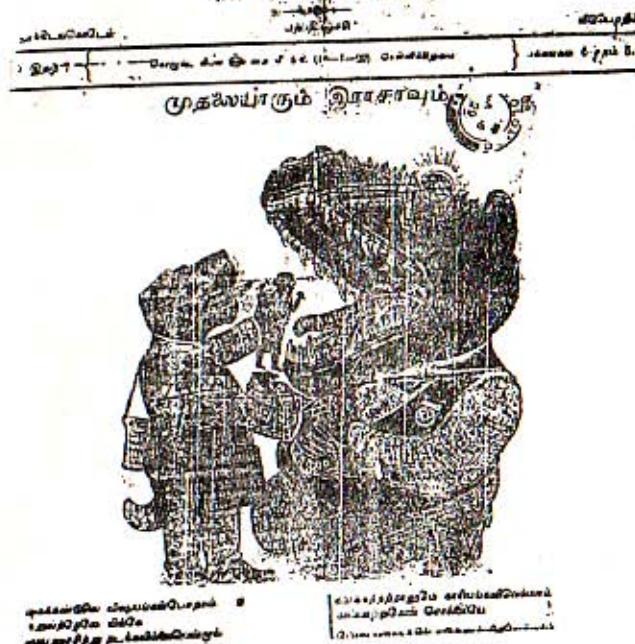

'தேசபக்தன்', கோ. நடேசம்யர் சொந்தமாக நடத்திய தினசரி. அதன் முன்பக்கத்தில் கேவியும், கிண்டலூம் கொண்ட பாடல்களை பிரசரித்து அதற்கு ஏற்ற கோட்டு சித்திர வடிவ படங்களையும் பிரசரிப்பார். 'தேசபக்தன்' தினசரியின் 9-1-1929 இதழில் "தொழிலாளர் தொல்லை" என்ற தலைப்பில் திரு. ஏ. ச. குணசிங்காவைப் பற்றி பிரசரித்திருந்தார்.

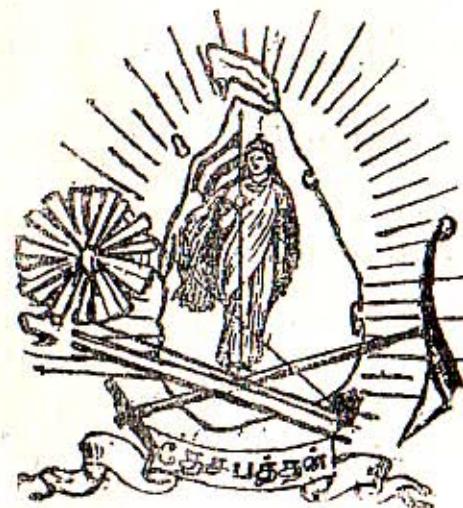
'தேசபக்தன்' முதல் இதழ் 3.9.1924ல் வெளியாகியது.

தேசபக்தன்

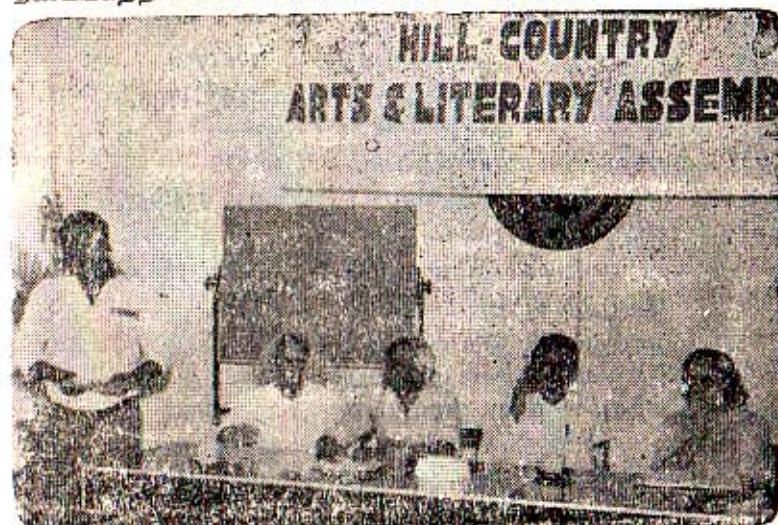
"DESABAKTHAN."
(The Only Tamil Daily Ceylon.)

தேசபக்தன் 18-1-1929ல் வெளிவந்த இதழில் "முதலையாரும் இராசாவும்" என்ற பாடலூம், படமும் முன்பக்கத்தில் பிரசரிக்கப்பட்டிருந்தது. முதலையாக திரு. ஏ. ச. குணசிங்காவை உருவகப்படுத்தி எழுதியிருந்தார்.

திரு. கோ. நடேசயர் வெளி யிட்ட "தேசபத்தன்" தினசரியின் இரண்டாம் பக்கத்தில் இடம் பெற்ற ஆசிரியத் தலையங்கத்தின் மேல் பிரசுரிக்கப்படும் சின்னம்.

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் 16-7-1987ல் கண்ணடியில் நடைபெற்ற திரு. கோ. நடேசயர் பற்றிய ஆய்வரங்கில் எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் அய்யரின் பத்திரிகைத்துறை பளிகளைப்பற்றிய ஆய்வுறை நிகழ்த்துகிறார். படத்தில் மூதறிஞர் திரு. சார்ஸ்ஸ் டி. சில்வா, தலைமை வகித்த தொழிற்சங்கவாதி திரு. எஸ். நடேசன், திரு. ஜயரட்ஜன மல்வியாகோட், கலா நிதி குமாரி ஜயவர்தன ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

பெரியார், எஸ். ஜே. வி செல்வநாயகத்தினால் ஆரம்பிக்கப் பட்ட "சுதந்திரன்" பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியர் கோ. நடேசயர். அய்யர் அமரராஜ் மறுதினம் 8-11-47ல் சுதந்திரன் முன் பக்கத்தில் அய்யரின் படத்தை பிரசுரித்து அஞ்சல் செலுத்தியது.

நடேச்யரின் சில சங்கநாதங்கள்

(ஹன்சாட்டில் காணப்படும் குறிப்புக்கள்)

185

ஆண்டு வகைப்படுத்தப்பட்ட மசோதாக்கள் பதிவானபக்கங்கள்

1927	முடிக்குரிய காணி குத்தகை. இலங்கை பல்கலைக்கழகத்துக் கான இடம். இலங்கை தொட்டங்களில் கூவிலயன்கள். இந்திய தொழிலாளர்க்கு களவு ரேஷன். துறைமுக வேலை நிறுத்தம். இந்திய தொழிலாளர் “ சட்டம். கங்காணி.	1371-1372. 2144-2145. 311,312,357-359,360. 377-379,380,381. 327,328,329. 2157. 2246.
1928	இலங்கை தொட்டங்களில் கூவிலயன்கள். டொனமூர் அரசியலமைப்பு.	776-794. 1696-1706.
1937	ஊவா விவசாய நிலையம். நாடு கடத்தும் ஆணை. இந்திய தொழிலாளர்கள்- மறைமுக ஆட்திரட்டல். தொழிற் சட்ட மீறல். தூத்துக்குடி கப்பல் சேவையும் தபால் சேவையும். தொழில் கட்டுப்பாட்டாள ருக்கு மனு. தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்கள் தாயகம் திரும்புதல். கிராம கமிட்டி திருத்த கட்டளைச்சட்டம்.	1813 938,954-957. 3379,3380,4106. 3374. 542,543. 1561. 1754. 1419,4116-4118,4124. 4139,4156,4157,4158.
	கொத்மலை முடிக்குரிய காணி விற்பனை. குதேச மருத்துவசபை.	892. 101.

1938	மண்டபம் ஊடாக பிரயாணம் செய்யும் தொழிலாளர், கொழும்பு மாநகரசபை. வார பத்திரிகைகள். கிராமிய திருத்து மசோதா.	2218 12 3497,3498. 3317-3319,3346,3351, 3352,3354.
1939	விவசாய உற்பத்தி பொருட்கள். பற்றுச்சீட்டு ஒழிப்பு. குடியேற்ற தொழிலாளர். இலங்கையரல்லாத நாட் கூவிகள். அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம்.	1608,1622-1624. 620. 619. 1822 881-887,1378,1379.
1940	தேயிலைத் தோட்டக் கணக்கெடுப்பு. இலங்கையரல்லாத வாக்காளர் இடாப்பு.	361. 955-957.
1941	குடியேற்ற மசோதா முக்கியபங்கு வகிக்கும் தோட்ட உத்தியோகத்தரகள். மேலதிக தோட்டத் தொழிலாளர். தோட்டத் தகராறுகள். தோட்ட கணக்குக்கு மாற்றுதல். இலங்கையரல்லாதோர் பதிவாதல். தோட்டத் தொழிலாளர் சம்பளமும் தொழில் நிலையும். தொழிலாளர் சம்பளம்.	687-696. 903,990. 903,989. 904,990. 904,990. 904,990. 723. 3189. 2075,3035.
1942	மந்திரிசபை. கடுதாசி தொழிற்சாலை கடன். விடுமுறை தொழிலாளர் நட்டசட்டுச் சட்டம். போர் இன்னல்கள்.	299-301. 1136,1138. 329. 936. 75,76,92.

1943	உரிமையாக்கல் மசோதா. தொட்டதொழிலாளர் தொட்ட கணக்கு மாறுதல்.	1943-1944. 2381.
1945	சதேச வைத்தியசாலை.	1849.
1946	தெர்தவில் இரகசிய வாக்களிப்பு. தொழிற்சங்க ஆலோசகர்.	1691-1693. 145-146.
1947	தொட்டத் தொழிலாளர் இறக்குமதி உரிமை சேமலாப திட்டம்.	763. 772-773. 764.

சட்டசபைக்கு சென்ற தோற்றம்

APPENDIX THE HON. MR. K. NATESA AIYAR:-

Sir, this is an important matter on which I think there should be some plain speaking. I should first of all, like to discuss the points raised by my colleagues against the Indian vote.

I remember, Sir, the day when the first Ceylon National Congress was assembled in the Public Hall under the presidency of Sir Ponnambalam Arunachalam who advocated a Legislative Council with a territorially elected majority and a Tamil seat for Colombo Town. The Hon. Mr. Kesava Pillai and myself were present as the Indian delegates. On that day, Sir, most of the important members of the Congress wanted to pass a unanimous resolution advocating a Legislative Council with a territorially elected majority and having no communal seats. We had to protest and on account of the protests of the Indian and some of the minority communities, these words were added to the resolution :-

"With due consideration for the minorities."

While speaking on that resolution, most of the leading members of the Congress said that the Ceylonese have been treating the Indians as their own brothers and that they should rely on their good sense, and that they would always treat them in a similar manner. Then they asked us to trust them and trust them implicitly. Of course, we trusted them and even during the visit of the Donoughmore Commission, when I led the deputation of the Indians of the Central Provinces, I told the Commissioners that we wanted to have the Indian seats only as a temporary measure and that we were prepared to merge into the general electorate at the nearest opportunity. Then Sir Matthew Nathan asked us "Can you not give a date when you expect to be merged into the general electorate?" I replied :- "If you give

us manhood suffrage, we are prepared to forego the communal seats. The Indians have never tried to discriminate between themselves and the Ceylonese. We always stood for the development of this country and for the political advancement of this country, because we fully believed that in the development of this country, the development of the Indian labourer and the Indian merchant depended. Therefore, Sir we fought side by side with the Ceylonese for the political advancement of this country. Even in Council, although we belong to the minority communities, we have always voted with the Congress people and not with the officials or any other minority community. Some time back there was a conference of Indians in the Central Provinces and they instructed me explicitly that I should vote with the Congress people in the Council when the discussion of the Donoughmore Commission's report took place, because they fully believe that the Congress people would support the enfranchisement of the Indian labourer. But to our utter disappointment we find quite a different thing in the Council to-day.

Then, Sir, with regard to the reasons adduced by my Sinhalese friends, I may say that they have been arguing on points without understanding the real situation. Most of them are arm-chair politicians who stop at home and go out only when it suits them, and they do not care to study the real state of affairs of the Indian community in this country though they happen to represent them also as territorial Members. It has been said that the Indian labourer who comes to this country goes away once in every two years as every European, goes to England once in three years owing to this climate. It is not so. When the former comes into this country he dies in this country. Of course, the Controller's figures are very misleading, and they lead to a lot of confusion in this Council. In the report of the Controller of Indian Immigrant Labour for 1927, we find that 159,398 assisted labourers have come to this Island and 87,481 have gone out, and if you refer further down,

you will find that 21,439 licences have been issued and 4,949 have been re-issued. That comes to a total of 26,388. The kanganyes who go to recruit these labourers make at least two trips a year; sometimes they make three trips, and every time he comes to this country and goes out he is counted as one immigrant coming in and one immigrant going out. In actual practice, a very small number of the labourers go back. The labourer coming to this country gets so little that he cannot save anything to go back, but if he wants to go back he must be in the good graces of his employer and suggest to him that he will bring more labourers, and get licences, railway concession tickets, and then go to India. If he is not so intelligent, then he has to stop here, work and work and die. In one of the Kalutara estates, you find on the grave of a kangany the following couplet engraved :-

"It is not our business to reason why, but it is to serve and die."

This couplet is engraved on the grave of the kangany, and I think it is the fate of the Indian labourer in this country. Whether he wishes or not certain things are put on him and he has to serve and die, and die without opening his mouth.

One of the objections raised for giving the vote to the Indian labourer is that he is placed in a private estate where any of the candidates are not able to enter because anybody who enters is prosecuted. I say, Sir, it is for that very reason that the Indian labourer wants the vote. Now when it comes to the question of the franchise, Members of the Legislative Council who are planters come here and say that because the labour conditions are so bad, the labourers ought not to be given a vote. Sir, it is a shame that a Member of the Legislative Council should stand up and say that the labourer is in a slavish condition when he has not attempted to emancipate him and make him a free man. If he only had the good of the labourer in his mind, he

should have attempted to make him a free man and give him the vote instead of refusing it to him. Instead of doing the right thing, they are going on the wrong path. My honourable friend, the Central Province Urban Member, has been telling us that the Indians are their guests. Sir, when I talk of guests a story comes to my mind illustrating what we in our own country, at least the Hindus, mean by guests. There was a pious man who did not have his dinner without a guest. One day he had no guest and he waited till three o'clock, when the God Siva, in order to test him, came in the guise of a man and offered to dine with him on condition that he cooked human flesh which must be the flesh of the child of the host. Further, that it should also be cooked and served by the mother of the child; and the host was prepared to do it and he did it, and when the guest was ready to take the food, he said, that he was not in the habit of eating food in a house where there were no children. Unfortunately, the host had only one child, and he was in a fix and did not know what he was to do. He explained the whole situation to the guest, who was the God Siva. Then the God gave the child back and having blessed the man took him to Heaven. That is the story. That is the idea of the guest and the host. But you send paid men to bring in the guests, you send the Agents and they advertise and bring the guests, and when the guests are brought they have to work from six o'clock in the morning till six o'clock in the evening, and live on one meal a day with just a loin cloth on. That is the way our hosts are treating us. My friend, the Honourable Member for Central Province Urban District, said that the Sinhalese calls the Tamil as "Aiya" or elder brother, and the Muslim as "Thambi" or younger brother, and the Indian as "Bhai." In the case of the "Aiyas" the Ceylon Tamils are in one corner of the Island and they have no fear of their vote. In the case of the Thambis, they are in the minority and even if manhood suffrage is given, they cannot come to the Council. In

the case of the Indians, they find that in some cases they are in the majority and they will have to go to them for their votes. The Honourable Member for the Central Province (Rural) said that the estate labourer will think that he is a bigger man than the Mudalali when he finds that the Mudalali has to come for his vote. That is what is pricking these people. They only want to see the Indian labourer working for 50 cents a day and dying in this country. Sir! the five years qualification laid down by the Donoughmore Commission is sufficient to shut out from the franchise those whom you wish to prevent from having the vote. By the five years restriction most of the chetties and many of these Muslim leaders will not get the vote, because the custom among the chetties is they come once in two and a half years and the business is carried on by the kanakapullies in the meantime, and most probably these kanakapullies will not get the vote. But the labourer who comes here and who is unable to go back to India, will naturally get the vote if manhood suffrage is given. By the five years' residential qualification, the chetties and traders will be out of the franchise; and in addition to all this you want to have a literacy qualification to see that all the labourers are out of it. We must remember the well known principle in the administration of a country "taxation without representation is robbery."

The grant of the franchise to the immigrant labourers is no doubt going to affect the employers' pockets; hence the objection on the part of employers of Indian labour to the grant of the franchise to labourers. Another reason why we think the Indian labourers should be given the vote is this. The Indian labourer who comes to work in this country is working both under Ceylonese and European employers, and if there is no representation on his behalf there will be laws and regulations passed against his own interests without his knowledge or without his opinion being taken. The Honourable the Executive Council Members called attention to one of

the statements in the " Indian Review " about the cooly lines being very bad and appealed to the Honourable the European Unofficial Members of this Council to say whether the conditions of the estate lines were such as were described in the passage referred to. I may read from the report of the Medical Officer of Health about the state of the cooly lines. The report is dated August 15, 1927, and the Medical Officer of Health says that the death rate of the Indian coolies is due to the most insanitary conditions prevailing in the estate lines. Once there was a cholera case in one of the estates and the Medical Officer of Health having gone and inspected the estate wrote a report which ran into ten pages of typewritten matter. Speaking of the superintendent, the Medical Officer says :-

" He has not taken any effort to get the lines cleared up even temporarily. He was very nasty with me and wanted to know whether any Government Official has any authority to stop his coolies. He told me that those responsible are fools. "

The superintendent wanted all the contacts to work! To quote another paragraph :-

" I tried to explain for about one hour that we were taking all steps in his own interests but failed to convince him. He was growing more discourteous towards me and it was only wasting time.... He had ordered all contacts to work. "

This report of the Medical Officer of Health was sent to the firm and the firm wrote to the Director of Medical and Sanitary Services asking him to take steps against the Medical Officer of Health for making such a bad report or in the alternative to get him to withdraw the remarks. 400 copies of that report were also sent to the various Planters' Associations in order that steps may be taken to see that no such report was ever made hereafter. Now the Inspecting Medical Officer

always made a report favourable to the estate. A month or two after the incident I have just related, Dr. Gunasekera, Assistant Director of Sanitary Services, visited the estate and made the following remark :-

" I regret I cannot agree with the conclusions that you have come to, namely, that the Medical Officer of Health represented matters in a false light. I have not the slightest doubt that the condition of the lines, and so on, at estate was at that time as unsatisfactory as the Medical Officer of Health represented them to be.

I may read also the following extract of the letter from the Director of Medical and Sanitary Services sent to the estate authorities :-

" Having dealt with the points raised in your letter I may be permitted to point out that you have left undisputed the graver charges made in the Medical Officer of Health's report against Mr. Hall, namely, (1) that Mr. Hall was guilty of neglect of duty in not keeping the lines and latrines in his estate in a clean and sanitary condition; (2) that Mr. Hall was non-co-operating and refused to carry out the instructions given him by the proper authority under the Quarantine and Prevention of Diseases Ordinance, in as much as (a) he ordered all the contacts to work although he had been requested not to do so. The result was that some contacts plucked tea near a paddy field in which villagers were working. (b) He refused to get the lines cleaned up although asked to do so. I would therefore inquire what action has been taken by you as regards these grave charges against Mr. Hall. "

THE HON. MR. E. W. PERERA :- Was the man prosecuted?

THE HON. MR. K. NATESA AIYAR :- I am coming to that. It would be more interesting if I read the

whole letter, but it runs to nearly thirteen pages of typewritten matter and I shall not take the time of the Council by reading it. If any Honourable Member so desires I shall be able to furnish him with the number and date of that letter and other particulars regarding it. Of course privately the Medical Officer of Health was told that one of the proprietors of the estate happened to be a Member of the Legislative Council and that therefore he should not have made the remark complained against. Thus, Sir, you will see the anxiety of the employer to prevent the Indian labourer from getting the vote. The labourer, if he gets the vote, will have his representative always to take an interest in him and strive to better his condition. The labourer might not be able to influence his employer or the Indian agent, but he could at least think of the Member who represented him in Council. If my honourable friends refuse the franchise to the Indian labourer, the fate of the Indian labourer is doomed. I can, of course, understand the attitude of the Senior Burgher Member who once belonged to that class of rulers in this country whose interest was always to see that the people whom they ruled were unfit to exercise the vote.

I can understand the aristocrats, the Kandyan Members, who think that the Low-country Ceylonese are invading their country; and they have indulged in some peculiar utterances.

THE HON. MR. G. E. MADAWALA :- What utterances?

THE HON. MR. K. NATESA AIYAR :- Utterances of some of your leaders. I can quite understand when they speak against the grant of the franchise to the Indians; but I cannot understand why some of the Honourable Members who are owners of estates themselves and who say that they have the good of the Indian labourer at heart—and whose present position and status is due to the toils of the Indian labourers—are against the enfranchisement of the Indian labourers.

One of my honourable friends remarked that if the Indian labourer was allowed the franchise there would be in a few years eighty lakhs of Indian voters. I can, of course, assure my honourable friends that the Indian labourer does not come to Ceylon of his own accord. The cost to an estate of bringing an Indian labourer is about Rs. 40 or Rs. 50. Last year or the year before I brought up a resolution to the effect that owing to the insanitary conditions prevailing in the coolie lines the recruitment of labourers must be temporarily stopped. Then all the people who now fear Indian labourers flooding this country voted against the resolution. The reason is not far to seek. They want the labourer to work but do not want to give him the opportunity to speak through a Member because if that is done the employers would hear some truths against themselves from their own employees. Of course as regards Sir Harcourt Butler's remarks, the Indians know Sir Harcourt Butler more intimately than the Ceylonese, and therefore, we know how to treat his remarks about Indians entering Burma. He is one of the official enemies of the Indian national movement, and I would not have been surprised if he had anything stranger to say.

As regards the Indians and the Ceylon Civil Service the question was asked by an Honourable Member why the Indians had raised no objection when the Indians were prevented from competing. But I ask, where was the opportunity for the Indians to speak. There was no Indian Member then in this Council. We had a question put in this Council regarding the matter and it ended with the answer given by Government. When I went to Simla and Delhi I found efforts made by some, by way of retaliation, to prohibit Ceylonese from entering the Indian Civil Service. But the Indians said that they might be more generous than the Ceylonese. India is giving room for people of all sorts, and it has room. What we really resent is the fact that the Indian is wanted here not as an equal but as a servant. That is treatment which

we do not like. The Indian Members did not take part in the discussion of the Committee System suggested by the Donoughmore Commission for the reason that they thought that everything depended, as far as they were concerned, on the grant of the franchise to the Indian labourer. If manhood suffrage is approved of there will be some of us having a share in the administration of the country. When efforts were made to avoid us we thought that before we get a decision on this matter we would rather keep away from the discussion of other matters.

My honourable friend the Executive Council Members (Mr. A. C. G. Wijeyekoon) has spoken about the existence of caste distinctions in India. I ask my honourable friend whether they have not the same thing in this country. The Donoughmore Commission have in their report devoted a page to it. I also know that one of the candidates for Legislative honours got defeated because he belonged to a low caste and all high caste people began to support the high caste candidates. When you find that state of affairs in your own country, I ask what have the people of this country done to rectify it? Of course we are in the same boat and there is no use of our merely referring to such a condition without attempting to improve it.

The Honourable Member for the Central Province, Rural Division, was talking of the special benefit the kanganyies had—freedom from arrest for civil liabilities. That benefit, I say, was given in the interests of the employer and not in the interests of the labourer. The kanganyies had to get advances for bringing and labourers they were compelled to borrow money from the Chetties. When they got into debt it so happened that when the chetties filed action the kanganyies asked for more money from their em-

ployers. It was to prevent that and not to protect the kangany that the so-called benefit had been obtained. In reality the kangany is now in a worse state than the other Indians in the country. His credit is lost.

Then again it has been said that the labourer had no stake in the country. I do not understand what they mean by a stake in the country. Does it mean owning a Property or land or building? The labourer is not able to purchase two pieces of cloth and therefore he has no chance of ever purchasing any property and having a stake in this country. Further, under the Land Scheme we are proposing the Indians are excluded from purchasing property.

Then again it was urged that the Indian labourer, if he is given the vote, will vote for his European employer! I am sorry to note that Honourable Members have not correctly studied the report issued by the Commissioners. The five years' qualification applies even to the Europeans who in this hot climate cannot live continuously for five years. As a rule they periodically go to England on a nine months holiday. So that, when they return they will not have the right to vote. Therefore nearly seventy or eighty percent of the Europeans will not be eligible to vote or to stand for election. And even if a handful of Europeans are eligible for election you may rest assured that the Indian will not vote for Europeans in a hurry because he knows on which side the bread is buttered for him. I do not mind, of course, an Indian labourer voting for a European who loves him

It has been said that to properly exercise the right of voting one must have passed the English School-Leaving Certificate Examination, and so on. But I find that the illiterate voter is better able than half the educated persons to choose a candidate. It is only the half-educated people who want money for voting, money for this and money for that. The illiterate man is more discriminating. I can give one example in illustration of my remark. A Roman Catholic friend of mine came to this country about thirty years ago as a labourer at the age of about thirteen, at the time when the railway line was extended from Nanuoya to Bandarawela. By dint of perseverance and hard work he is now the owner of about 300 or 400 acres of tea. He has an English clerk, and he gets this clerk to read and explain to him daily the articles in the "Times of Ceylon" and other newspapers to which he is a subscriber. He is able to manage his estate much better than most Ceylonese manage their own estate. Now, even when his clerk could not understand the cogency of the articles or editorials in the newspapers he used to explain to the clerk and often say:- "The Editor could not have written like that. It must be this" And almost invariably he was correct. This friend of mine although he does not know English is more accurate than the clerk who knows English. During the first election one of my friends who was a candidate for one of the Indian seats wrote to a Roman Catholic priest to ask this friend of mine not to support a Hindu like myself. The French padre of course wrote to him that "Mr. Aiyar is an agnanam" and asked him not to support my candidature. But this friend of mine wrote to the padre saying "I am prepared to do everything for the Church, but the Church is one thing and politics another." That was the reply.

The Hon. Mr K. Natesa Aiyar.

(xii)

மேற்கோள் விவரங்கள்

1. இலங்கை புவியியல் வளம், மக்கள் - அரசு கரும் மொழித் திணைக்களம் - பக்கம் 36
2. The Rise of the Labor Movement in Ceylon - Visakha Kumari Jayawardena.
3. ஸி. வி. வெலுப்பிள்ளை 'தினகரன்' 14-09-1958.
4. The Citizen - 1922.
5. Ceylon under the British Occupation - Colvin R. de. Silva.
6. Images of Sri Lanka through American Eyes - H. A. I. Goonetileke. Page 45.
7. தேசபக்தன் 3/9/1924.
8. Hansard Year 1941. Page 690.
9. தேசபக்தன் - 1924.
10. Emigration Act No. 7 of 1922 (INDIA).
11. The Indian Immigrant Labour Ordinance - 1923.
12. The Evolution of Labour Law in Sri Lanka - R. Weerakoon. Page 16.
13. Visakha Kumari Jayawardena. Page 338.
14. Daily News - 9-1-1922.
15. சத்யமித்ரன் 15-01-1927.
16. - அடே - 04-06-1927.
17. My Life and Labour - A. E. Goonesinha - OBSERVER - 25-7-1965.
18. Visakha Kumari Jayawardena. Page 338.
19. Hansard. Year 1941. Page 732.
20. தேசபக்தன் 1924.
21. தொழிலாளி 24-07-1938.
22. திரு. வி. க. - மு. வரதராசன் - பாரி நிலையம் - பக். 11
23. Hansard. Year 1927 Page 327 - 329.
24. சத்யமித்ரன் 05-03-1927.
25. - அடே - 02-04-1927.
26. Visakha Kumari Jayawardena. Page. 342.
27. My Life and Labour - OBSERVER - 29-8-1965.
28. தேசபக்தன் 21-11-1929.
29. - அடே - 02-03-1929.
30. Trade Unionism in Ceylon - V. Sarvaloganayagam.
31. Sixty Four Years in Ceylon - Fredrick Lewis.
32. Times of Ceylon Green Book - Year 1936.
33. தேசபக்தன் 1929.

34. CNA. - Objectives of the All-Ceylon Estate Labour Federation of K. Natesaiyer.
35. The Ceylon Economy - A. D. V. de. S. Indraratne. Page 4.
36. The Economy of Sri Lanka - Mallory. E Wijesinghe. Page 208.
37. சுதாமலித்தரன் 15-10-1927.
38. Memorandum on the Reduction of Wages by Natesa Iyer. CNA.
39. Visakha Kumari Jayawardena. Page 354.
40. Hansard Year 1942. Page 936.
41. Hansard Year 1930. Page 911.
42. Hansard Year 1941. Page 694.
43. சுதாமலித்தரன் 29-06-1927.
44. Memories and Musings - Sir Arthur Ranasinghe. Page 146.
45. Times of Ceylon Green Book Year 1936.
46. இந்திய கேசரி 05-01-1936.
47. - அக்டோபர் 19-01-1936.
48. Memories and Musings. Page 109.
49. Hansard Proceedings of 28-9-1937.
50. Report of the Brace Girdle Commission. Government Press.
51. Hansard Year 1937. Page 956.
52. The Economy of Sri Lanka. Page 3.
53. Report of the Brace Girdle Commission.
54. Ceylon Legislative Council Proceedings of 6-12-1883.
55. Indian Immigrant Plantation Workers in Sri Lanka - Dharmapriya Wesumperuma.
56. Wells Cooley Tamil-Third Edition - 1925.
57. A History of the Tamil Church Mission. Canon. S M. Thomas.
58. Mahatma Gandhi-A biography of B.R. Nanda, Page 50.
59. - ibid - Page 202.
60. Indians in Ceylon. - Thondaman and Rajalingam. on behalf of CIC. 25-10-1948.
61. Hansard Year 1941 Page 689.
62. Administration Report of Controller of Labour for 1938.
63. Natesa Iyer Speech in Legislative Coucil on 29-6-1928.
64. - ibid -
65. Indian Immigrant Plantation Workers in Sri Lanka. Page 196.

66. The Evolution of Labour Law in Sri Lanka. Page 13.
67. - ibid - Page 67.
68. - ibid - Page 67.
69. - ibid - Page 67.
70. Memories and Musings. - Page 107.
71. Indian Immigration to Ceylon - Dr. K. M de. Silva.
72. A History of the Tamil Church Mission. Page 6.
73. Indian Immigration Plantation Workers in Sri Lanka Page 28. Page 195.
74. - ibid -
75. Ceylon Labour Commission Hand Book Fourth Edition.
76. Glimpse of India - Jawaharlal Nehru.
77. The Assassination of Prime Minister - A. C. Alles.
78. Visakha Kumari Jayawardena.
79. Dharmapriya Wesumperuma.
80. Federation Quarterly - CEEF - Volume V. No 1. Page 115.
81. 75 th Birth Day Felicitation Volume - Abdul Aziz.
82. A. W. L. Turner - Ceylon Labour Commission XVIII. No. 4. Page 52.
83. CNA. Open letter of K. Natesa Iyer.
84. Ceylon Labour Commission Hand Book - Fourth Edition.
85. Report of the Controller for Indian Immigration Labour for 1924.
86. செசு செசன். 1924.
87. Dr. K. M. de. Silva.
88. Dharmapriya Wesumperuma.
89. Dr. K. M. de. Silva.
90. செசுபக்தன் 17-10-1924.
91. - அக்டோபர் 02-04-1929.
92. - அக்டோபர் 02-03-1929.
93. - அக்டோபர் 13-04-1929.
94. - அக்டோபர் 18-04-1929.
95. - அக்டோபர் 1927.
96. - அக்டோபர் 1928.
97. Hansard Year 1939 Page 620.
98. Hansard Year 1941 Page 903.
99. Ceylon Labour Commission Hand Book Page 63.
00. Planters Association Review Volume X, No. 4. Page 112.

101. Hansard Year 1943. Page 2381.
102. Federation Quarterly - CEEF - 1946. Page 23.
103. தேசபக்தன் 29-07-1929.
104. சத்யமித்ரன் 28-08-1927.
105. வீரகேசரி 23-07-1939.
106. Hansard Year 1941 Page 694.
107. Report of the Committee for 1939. CIC. Page 16.
108. வீரகேசரி 08-01-1939.
109. Ceylon Plantation Labour Problems (1943)
H. J. Temple.
110. வீரகேசரி 02-07-1939.
111. - அதே - 09-07-1939.
112. The Evolution of Labour Law in Sri Lanka. Page 33.
113. சத்யமித்ரன். 13-07-1927.
114. தேசபக்தன் 22-06-1927.
115. Ceylon Administrative Reports for 1939. Page 09.
116. தேசபக்தன். 1929.
117. Federation Quarterly. CEEF.
First Quarter. 1946. Page 23.
118. இந்திய கேசரி 26-07-1936.
119. வீரகேசரி 28-05-1939.
120. A Short History of Dr. N. M. Perera -
E. P. De. Silva. Page 13.
121. Hansard Year 1945. Pages (2799-2828).
122. தேசபக்தன் 1924.
123. - அதே - 08-09-1924.
124. - அதே - 10-09-1924.
125. - அதே - 16-07-1929.
126. - அதே - 17-11-1924.
127. - அதே - 17-09-1924.
128. - அதே - 17-10-1924.
129. Minutes of the Planters' Association of Ceylon-
1930 - Page 120.
Page 128.
130. - ibid -
131. தேசபக்தன். 27-06-1927.
132. வீரகேசரி 03-12-1939.
133. நாவலர் நாற்றுண்டு மலர்
இ. முருகையன் கட்டுரை - பக்கம் 26.
134. Minutes of the Planters' Association of Ceylon-1930.
Page 195.

135. Indian Estate Labourer - 1931.
136. தேசபக்தன். 05-01-1927.
137. தேசபக்தன். 27-06-1927.
138. - அதே - 10-09-1924.
139. Speeches and Writings -
S. W. R. D. Bandaranayake. Page. 115.
140. Hansard. Year 1946. Page 150.
141. Administration Report of the
Controller of Labour 1938. Page 20.
142. Hansard Year 1941. Page 690.
143. Administration Report of the
Controller of Labour 1938 Page 20.
144. Hansard Year 1941. Page 691.
145. Hansard Year 1927 Page 2145.
146. Census of Ceylon 1946. Volume 1. Part II.
147. Ceylon Administrative Report for 1925.
Fried - Indian Immigration Controller.
148. Ceylon Administrative Reports for 1938. Page 49.
149. சுதந்திரன் 8-11-1947.

பெயர் குறிப்பு அகராதி
(எண் - பக்க எண்)

அக்குரல்ஸ் 152
அக்மீமான 152
அங்கோடை 83
அடிமை எதிர்ப்பு சங்கம் 22
அட்டன் 48,55,58,59,62,66,68,80
81,82,102,145,167
அண்டர்சன் 74,
அநகாரிக தர்மபாலா 34
அநுராதபுரம் 144,145,
அபயகுணசேகர E. W - 145
அப்துல் அஸீஸ் 80,108
அப்துல் ரஹ்மான் 99
அமர குரியா H. W. 94
அமெரிக்கா 97,149
அம்பலம் K. M. A. K. 103
அம்பாந்தோட்டை 173
அய்யங்கார் 128
அரசாங்கசபை 15,44,45,46,59
61,64
அருளூசலம். சேர் பொன். 69,
148
அருளாநந்தன் 20
அலுவிகார P. H. 66
அழகிய இலங்கை 59,134,145,
அன்னி பெசன்ட் 61

அ.

ஆஸ்திரேவியா 23,27,64,78,149,
154
ஆண்ட்ரூஸ் C. S. 22
ஆண்ட்ரூஸ் சேர். கோல்கட் 68,
72,
ஆதாம் அலி E. G. 34,
ஆப்பிரிக்கா 78,
ஆறுமுக நாவலர் 127,

இங்கிலாந்து 141,142,162,
இண்டிபெண்டன்ட் 39
இண்டியன் எஸ்டெட் லேபர் 120
இண்டியன் ஓப்பீனியன் 11,121
இண்டியன் லேபர் 55,111,
இந்திய பால் போதினி 119
இந்திய ஏஜன்ட் 54,55,56,103
137,138,172
இந்தியர் சங்கம் 24,30,42,57
இந்திய குடியேற்ற சங்கம் 22
இந்திய வர்த்தகர் சங்கம் 19
இந்திய வாவிபர் சங்கம் 42
இந்தியன் 119,120,123
இந்தியா 15,16,19,20,21,24,25,
26,31,37,47,54,58,59,64,85,92,
98,141,143,149,162,165,169,
இந்தியா இலங்கை ஓப்பந்தம்
134,143,
இந்து 124
இந்து மகாசபை 48
இம்புல் பிட்டிய தோட்டம் 5,
இராமநாதபுரம் 20
இராமநாதன் சேர் பொன். 38
39,44,69,72,99,166,
இராமசாமி நாயக்கர் ஈ. வே.
39
இலங்கை 17-20,23-26,28,29,31
32,34,37,47,54,59,64,85,92,98
141,146,149,150,162,165,166,
167,168,169,171,174,176,177,
179
இ. இ. காங்கிரஸ் 53
இ. இ. தொ. சங்கம் 47,52
இ. இ. சங்கம் 24,42
இலங்கை இந்தியன் 119,132

இலங்கை விவசாயிகள் சங்கம்
75
இலட்சமண ஜயர் 32
இலட்சமணப்பிள்ளை 32
இன்ஸ்யூரன்ஸ் 134

இ.

சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி 135

ஒ

உடுமலை முத்துச்சாமிக்கவிராயர்
107,122
உம்பிச்சி 97

உரிமைய் போர் 111

ஓ

ஊழியன் 57,119

ஓ

எட்வர்ட் ஜெக்சன் சேர் 150

ஓ

ஏடன் 78,122

ஓ

ஐயர் வா. வே. சு. 106
ஐரோப்பிய வர்த்தகர் சங்கம் 19

ஓ

ஓயில் என்ஜின்கள் 134

ஓ

ஓர்டி பிரவுன் 102

ஓ

ஓளவையார் 121

ஓ

கங்காணிமார்கள் சங்கம் 42,81
கட்டுகால்தோட்டை 152
கணபதி. S. 125
கணேஷ் பிரஸ் 82
கண்டி 55,56,58,74,102,132,166,
குதிர்காமம் 134,136,145
கந்தளாய் 73
கமலாம்பாள் சரித்திரம் 146

கமலாதேவி சட்டோபார்த்தயாயர்
65,78
களனிவெளி இந்தியர் சங்கம் 79
கருத்துறை 162
கனக செந்திநாதன் 135,147
கணடா 97
கன்னங்கரா C. W. W. 30,158

ஓ

காலி 60
காந்தி 39

ஓ

கிரி 99
கிரே பிரபு 74
கிழக்காப்பிரிக்கா 23

ஓ

குடியரசு 39
குணசிங்கா A. B. 13,32,33,41,
42,43,47,77,90,97,103,108,
110,117,118,120,148

ஓ

குணசேகரா, டெனியல் டயல்
63
குயீன்ஸ் ஹோட்டல் 132
குற்றுலம் 41

ஓ

கூலித்தமிழ் 71

ஓ

கெனமன், பீட்டர் 103

ஓ

கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம் 61

ஓ

கொட்டியகொல்லை 104
கொத்தலரவுல் D. H. 145,
கொப்பேக்டுவ, ஹெக்டர் 179
கொரியா சேர் குளோட் 54,167
கொழும்பு 16,17,21,29,32,43,59,
60,66,72,108,113,116,123,131,
153,157,166,172

ஓ

கோர்டன் 74

கோர்டன் ஃபெவலோஸ் 46,63,
145
கோவை 20
ஹேர்வி 24
○
சட்டசபை 52,60,64,91
சட்ட நிருபணசபை 45,69
சத்யமித்ரன் 119,120,124,171
சத்யவாகேஸ்வரர் ஜயர் 30,99,
125,126
சந்தானம் 73,99
சமசமாஜ கட்சி 53,62,101,102
சன்முகம் பிள்ளை 94
சம்பள நிர்ணய சபை 42
சம்மாங்கோடு 17
சர்மா P. N. 24,25
○
சாமிநாத ஜயர் உ. வே. 127
சாண்ட் J. L. 69
சாரநாதன் T. 39,40,65,90,106,
109,128
சார்லஸ் S. P. 35
○
சிட்டிசன் 11,21,25,77,120
சிலாபம் 173,
சிலோன் இண்டியன் கிரிஸெலஸ்
134
சில்வா, கொல்வின் R. D. 102
சில்வா D. D. 103
சிவஞானிபாதம் 145
○
சிதாராமையர் பட்டாழி 101
○
கதந்திரப் போர் 111
கதந்திரன் 11,120,121,146,147,
173,174
கந்தரவிங்கம் S. 72
கப்ரமணிய சிவா 127
கப்ரமணிய பாரதியார் 16,48,
61,67,108,121-123,126,139,146
கவாமி நாதன் T. K. 22
○
செல்வநாயகம். S. J. V. 70,83,
111,120,174

சென்னை 15,16
○
சேனநாயக்கா D. S. 30,77,131
157
○
சோமசுந்தர பாரதியார் 127
சோமசுந்தரம் 145
○
ஐ. தொ. கா. 69
ஐயத்திலக்கா 30
○
ஐயா. T. B. 97,157,158
○
ஐம்ஸன். F. C. 175
○
ஐயம் கிளார்க் மேத்தா 27
○
ஐராஜ். E. De. சில்வா 79
ஐராஜ் பேர்ட் 23
ஐான் A. S. 120,123
ஐான், சேர் டக்லஸ் 69
○
ஞானபண்டிதன் 108
○
டிக்கோயா 61
○
டெய்லி நியூஸ் 129,131
○
டேவிட் 24,35
○
டைம்ஸ் ஓஃப் சிலோன் 124,125,1
○
டொரிங்டன் 74
டொனமூர் 44,45,46,90,161,16:
○
தகாநாயக்கா W. 113
தஞ்சாவூர் 15,20,41,60,136,165,
171,178
தமிழரசு கட்சி 120
தமிழ் கூவி மிஷன் 71
தம்பிமுத்து. B. R. 33,161
○
திரிகூட சந்தரம்பிள்ளை 32
திருச்சி 20,156
திருவாரூர் 41
திரு. வி. க. 41,122,127
தினகரன் 120,124
தினத்தபால் 147

○
துரைமார் சம்மேளனம் 56
தூத்துகுடி 72
○
தென்னுப்பிரிக்கா 168
தென்னிந்திய மில்காரர்கள்
சங்கம் 16
தென்னிந்திய வியாபாரிகள்
சங்கம் 16,17
○
தேச நெசன் 21,26,77,111-114,
116,147
தேசக்தன் 34,45,54,77,78,111-
118,120-125,127,134,147,
தேசாய் 101
தேசிக விநாயகம் பிள்ளை 127
○
தொழிலாளி 40,111
தொழிலாளர் அந்தரப்பிழைய்பு
நாடகம் 134,139
தொழிலாளர்களின் உரிமைகளும்
கடமைகளும் 55
தொழிலாளர் சட்டப்புஸ்தகம் 52,
91,134,136,137,140,143
தொழிலாளர் தோழன் 119
○
தோட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள்
சங்கம் 57
தோட்டத்துரைமார்கள் ராஜ்யம்
79,134,138
தோட்டத் தொழிலாளி 111,121
தோமஸ் 64
○
நாரேந்திரபதி நாக வாழ்க்கை
134,135
நல்லம்மாள் சத்யவாகேஸ்வரர்
30
நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் 127
83

பெரியசாமி P. R. 46
 பெரேரா N. M. 62,65,97,102,
 151
 பெரேரா I. X. 35,46,97,108,
 161,167
 ○
 பேராதெனிய 166
 ○
 பொகவந்தலாவ 104
 பொன்னம்பலம் ஜி.ஜி. 72,111
 120
 ○
 மகா தேவா A. 70,72,167
 மகாத்மா காந்தி 22,70,71,77,97
 99,176
 மக்கெலம் 88
 மஸ்கெவியா 70
 மணிலால், டாக்டர், D. M. 26-
 30,36,48,68,78,97,122
 மதுரை 20,106
 மதுரை சொக்கநாதர் 106
 மலாய் நாடு 73,78,91,149,158
 மறைமலை அடிகளார் 127
 மன்னார் 72,173
 ○
 மாத்தனை 64
 மார்க்ஸ் தெற்றி 31
 ○
 மிரோன் வின்ஸ்லோ 23
 ○
 மீரா முகைதீன் க. ஆ. 147
 மீனாட்சி அம்மை 40,48,49,55,
 106-110,128
 ○
 முகம்மது சல்தான் 35
 முத்தையா, டாக்டர் 97

○
 மூரே 30
 ○
 மேற்கிந்திய தீவுகள் 23
 மேனன் 56,138
 ○
 மொரிஷன் தீவு 74
 ○
 மோத்தர் G. S. 53
 மோனிங் லீபர் 39
 ○
 யாழிப்பாணம் 77,173,174
 ○
 ரங்கூன் 29
 ரஸ்டம்ஜி 35
 ரட்னம் E. V. 21,30,97
 ரட்னைக்கா 114
 ○
 ராஜாஜி 98,99
 ராஜேந்திர பிரசாத் 99
 ராமானுஜம் T. 128
 ராஜரட்னம் S. 37
 ராஜமய்யர் 146
 ○
 ரெங்கநாதன் S. 54
 ○
 லாரி, முத்துக்கிருஷ்ண 21,24
 25,30,120
 ○
 லிட்டந்டன் 138
 லிண்டுல்லா 60
 ○
 லுனூகலை 65,109
 ○
 லேக் ஹவுஸ் 124
 லேபர் கண்ட்ரோலர் 56

○
 வீரகேசரி 61,111,120,122,124,
 125,147
 வீர போராட்டம் 46
 வீரன் 111,120
 ○
 வெங்கட்ராமன் V. K. 48
 வெற்றியுனதே 134,135
 ○
 வேர்ணன் குணசேகரா 53
 வேலுப்பிள்ளை C. V. 17,79,88
 வேலஸ் இளவரசர் 77,
 ○
 ஃபோர்வர்ட் 111,120
 ○
 வைத்திலிங்கம் S. P. 46,167
 வையாடுபிப்பிள்ளை S. 127

எமது வெளியீடுகள்

★ சி. வி. சில சிந்தனைகள்		
- சாரல் நாடன்		17.50
★ தியாக யந்திரங்கள்		
- ச. முரளிதரன்		11.00
★ குறிஞ்சி தென்னவன் கவிதைகள்		
- குறிஞ்சி தென்னவன்		12.00
★ யெலவனம்		
- தேவதாசன ஜெயசிங்		25.00
★ கூடைக்ஞன் தேசம்		
- ச. முரளிதரன்		10.00

விவரங்கட்டு

Hill Country Publishing House
 57, Mahinda Place
 Colombo - 6
 Sri Lanka.

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின் தலைவரான சாரஸ் நாடன் மலையகத்தில் அறுபது களில் ஏற்பட்ட இலக்கிய எழுச் சியில் மலர்ந்தவர்.

சிறுகளத, கவிதை, குறுநாவல் என்று படைப்பிலக்கியத் துறையிலும், விமர்சனம் வரலாறு வாய்மொழி இலக்கியம் என்று ஆய்வுத்துறைகளிலும் ஆணுமையை நிலை நாட்டி வருகிறார்.

இவரின் 'சி. வி. சில சிந்தனைகள்' என்ற ஆய்வநூல் சி. வி. யின் ஆற்றல்பற்றி புதிய பரிமாணத்தை தந்தது.

பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர் திரு. செ. இராசதுரை அவர்களால் 1986ல் பொன்னுடை போர்த்தியும் 1987ல் போற்கியிருந்து வழங்கியும் கொரவிக்கப்பட்டார்.

இவர் நுவரெலியா மாவட்டத்திலுள்ள மிகப்பெரிய தேயிலை தோட்ட தொழிற்சாலையின் அதிகாரியாக கடமையாற்றுகிறார்.

**"IT IS NOT OUR BUSINESS TO REASON WHY
BUT IT IS TO SERVE AND DIE"**

This Couplet is engraved on the grave of the Kangany, and I think it is the fate of the Indian labourer in this country.

In Ceylon Legislative Council on Donoughmore Commission Franchise,
The Hon. Mr. K. NATESA AIYAR

(See Appendix for Full Text)